

INCOMES
INTERNATIONAL CONGRESS OF
MEDICINE AND HEALTH SCIENCES

ONLINE

**SEMPOZYUM ÖZET
KİTAPÇIĞI**
CONFERENCE ABSTRACTS

www.incomescongress.org

INTERNATIONAL CONGRESS OF MEDICINE AND HEALTH SCIENCES

(26-28 Nisan 2021)

(INCOMES)

Özet Kitabı

Editörler / Editors

Doç. Dr. Nuriye Büyükkayacı Duman

Dr. Öğr Üyesi Mustafa Kurt

Dr. Öğr. Üyesi Selda Songur Dağlı

Asos Yayınevi

1.baskı

Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No: 67/2-4/MERKEZ/ELAZIĞ

Telefon: [0532 643 75 23](tel:05326437523)

Mail Adresi: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

[Instagram: https://www.instagram.com/asosyayinevi/](https://www.instagram.com/asosyayinevi/)

[Facebook: https://www.facebook.com/asosyayinevi/](https://www.facebook.com/asosyayinevi/)

[Twitter: https://twitter.com/Asosyayinevi](https://twitter.com/Asosyayinevi)

ISBN: 978-625-7813-69-3

KONGRE ONUR KURULU BAŞKANI

Prof. Dr. Bahar Uslu, Quinnipiac Üniversitesi, ABD.

KONGRE BAŞKANI

Dr. Öğr Üyesi Mustafa Kurt, Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Türkiye

DÜZENLEME KURULU

Prof.Dr. Memnune Sena Ulu, Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi,
Türkiye.

Prof. Dr. Yavuz Şimşek, Biruni Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum AB.,
Türkiye.

Doç. Dr. Ruslan Abdullayev, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Türkiye.

Doç. Dr. Nuriye Büyükkayacı Duman, Hitit Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Türkiye

Dr. Dt. Mustafa Gümüşok, 75. Yıl Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Türkiye.

Dr. Öğr. Görevlisi Nadiye Barış Eren, Hitit Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Türkiye

Dr. Asheesh Vali, HiTech Sai Hospital, Tanzania.

2

BİLİM KURULU

Prof. Dr. Bahar Uslu, Quinnipiac Üniversitesi, ABD.

Prof. Dr. Lyudmila Andreevna Kovalevskaya, Uluslararası İnsanlık Üniversitesi Tıp
Enstitüsü, Ukrayna.

Prof. Dr.Mohammad Quayyum, Feni Pvt Hastanesi ve Laparoskopi Enstitüsü, Bangladeş.

Prof. Dr. Nevin Sağsöz, Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi, Türkiye.

Prof. Dr. Tayfun Güngör, Serbest Hekim, Türkiye.

Prof. Dr. B. Ergashev, Cumhuriyet Perinatal Merkezi, Özbekistan.

Prof. Dr. Mesut Sezikli, Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi,
Türkiye.

Prof.Dr. Yaşar İslamoğlu, Sakarya Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Şahin Ulu, Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi, Türkiye.

Prof. Dr. İlknur Avcı, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Türkiye .

INC@MES
INTERNATIONAL CONGRESS OF
MEDICINE AND HEALTH SCIENCES

Prof. Dr. Evşen Batar Nazik, Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Türkiye.

Prof. Dr. Ammar Salti, Cleveland Klinik, Abu Dabi.

Doç. Dr. Mehmet Özkan Timurkan, Atatürk Üniversitesi

Doç. Dr. Hüseyin Kayadibi, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Türkiye.

Doç Dr. Dr. Artem Stepanyan, Nairi Tıp Merkezi, Ermenistan.

Doç. Dr. Geetu Bhandoria, Command Hastanesi, Kalküta, Hindistan.

Doç. Dr. Aliya Gafiulina, Kazan Devlet Tıp Üniversitesi, Rusya.

Doç. Dr. Farooq Shiekh, Keşmir.

Doç. Dr. Ümit Görkem, Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi,
Türkiye.

Doç Dr. Cihan Toğrul, Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye.

Doç Dr. Engin Şenel, Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye.

Doç. Dr. Cemile Dayangan Sayan, Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi, Türkiye.

Doç. Dr. M. İlknur Gönenç, Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü,
Türkiye.

Doç. Dr. Şengül Yaman, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü,
Türkiye.

Doç. Dr. Özgür Yağan, Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye.

Doç Dr. Murat Alan, Sağlık Bilimleri Üniversitesi İzmir Tıp Fakültesi, Türkiye.

Doç. Dr. Engin Yıldırım, Turgut Özal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Türkiye.

Doç. Dr. Nejat Nizam, Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Türkiye.

Doç. Dr. Mohamed A'uad, İskenderiye /Mısır Bilim ve Teknoloji Üniversitesi, Mısır.

Dr. Öğr. Üyesi Habib Midassi, Tunus Obstetri ve Jinekoloji Cemiyeti, Tunus.

Dr. Öğr. Üyesi Sami Moustafa, Hamad Medical Corporation, Katar.

Dr. Öğr. Üyesi Bilgehan Tozlu, Hitit Üniversitesi Mühendislik Fakültesi, Türkiye.

Dr. Öğr. Üyesi Burak Gümüş, Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi,
Türkiye.

Dr. Öğr. Üyesi Şenay Topuz, Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü,
Türkiye.

Dr. Öğr. Üyesi Derya Yüksel Koçak, Hitit Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik
Bölümü, Türkiye.

Dr. Öğr. Üyesi Selda Songur Daglı, Kırşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi, Türkiye.

Dr. Öğr. Üyesi Jonibek Olimov, Buhara Devlet Tıp Enstitüsü, Özbekistan.

Dr. Öğr. Üyesi Olga Kashina Zats, Grigoriev Medikal Radyoloji Enstitüsü, Ukrayna.

Dr. Ayman Habib, Suudi-Alman Hastanesi, Suudi Arabistan.

INC@MES
INTERNATIONAL CONGRESS OF
MEDICINE AND HEALTH SCIENCES

- Dr. Kenan Ertopçu, DRK Krankenhaus Hachenburg Almanya.
- Dr. Red M Alinsod, Alinsod Estetik Vulvovajinal Cerrahi Enstitüsü , ABD.
- Dr. Youri Mnouskin, Assuta Devlet Hastanesi, İsrail
- Dr. Andrei Pletnev, Serbest Hekim, Belarus.
- Dr. Bledar Hodo, Hygeia Hastanesi, Arnavutluk.
- Dr. George Dolidze, In Vitro Clinic, Gürcistan.
- Dr. Hanifa Mbithe, Agakhan Hastanesi, Tanzanya.
- Dr. IPS Oberoi, Artemis Hastanesi, Hindistan.
- Dr. Irina Nayshtetik, Kiev Özel Romatoloji Enstitüsü, Ukrayna.
- Dr. Abdullah ALkharabsheh, Ürdün Bilim ve Teknik Üniversitesi, Ürdün.
- Dr. Metin Karayel, Kdz. Ereğli Devlet Hastanesi.
- Dr. Carol Segura, José María Vargas de la Owallera Hastanesi. Venezuela.
- Dr. Yasemin Alan, İzmir Büyükşehir Belediyesi Eşrefpaşa Hastanesi , Türkiye .
- Dr. Prakash Aghav, Saidham Hastanesi Rahuri, Hindistan.
- Dr. Ngoc Thoi Nguyen, Ho Chi Minh Üniversitesi Tıp Merkezi, Vietnam.
- Dr. Ebru Doğan Doruk, Bağcılar Eğitim Araştırma Hastanesi, Türkiye.
- Dr. Fahri Eryılmaz, Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye.
- Dr. Jabar Imran, Shiekh Zayed Hospital, Pencil, Pakistan.
- Dr. Sergei Sviridoff, Serbest Hekim, Rusya.
- Dr. Mohan Raut, Dr. Raut Üreme İmmünolojisi Merkezi, Bombay, Hindistan.
- Dr. Muhammed Ebu Recep, Sınır Tanımayan Doktorlar Örgütü, Suriye.
- Dr. Jhofre Portilla, Isidro Ayora Hastanesi, Ekvador.

1. Gün

1. Oturum

salon1 (1. Gün - 1. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Dr. Öğretim Üyesi Zeliha Gonca Bek Kürklü		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
8:00	Dr. Öğretim Üyesi Zeliha Gonca Bek Kürklü	Toz Püskürtme ve Polisaj Lastiği Profilaksisinin Diş Beyazlatma Üzerindeki Etkileri: Randomize Kontrollü Bölünmüş Ağız Klinik Çalışması
8:15	Dr. Öğretim Üyesi Efsun Somay - Dr. Öğretim Üyesi Büşra Yılmaz	Diyabetik Bir Hastada Protez Stomatitine Bağlı Olağandışı Bir Osteonekroz Vakası ve Literatür Taraması
8:30	Dr. Öğretim Üyesi Tekin Yıldırım - Araş. Görev. Muhammed Alperen Dursun	Kolonoskopi Hazırlığı Sonrası İşleme “ebe Eli” İle Gelen Hasta: Olgu Sunumu
8:45	Dr. Muhsin Dursun - Dr. Güray Altun - Dr. Murat Özşahin	İntraartiküler Distal Radius Kırıklarında Volar Plaklama Sonuçlarımız
9:00	Uzman Halil İbrahim Biter - Uzman Muhsin Kalyoncuoğlu	Diyabetik Olmayan ve Perkütan Koroner Girişim Yapılan St Elevasyonsuz Miyokard İnfarktüs Hastalarında Başvuru Kan Şeker Düzeyinin 1 Yıllık Kardiyak ve Serebrovasküler Olaylar Üzerine Etkisi
9:15	Soru, cevap ve tartışma	

salon 2 (1. Gün - 1. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Dr. Hüseyin Saygın		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
8:00	Dr. Hüseyin Saygın	Psa ve Psad' Nin Prostat Kanseri Tanısındaki Önemi
8:15	Dr. Halil İbrahim Taşcı	Kolonoskopi Sonrası İntra-Ekstraperitoneal Serbest Hava Olgusu: Cerrahi Müdahale Her Zaman Gerekli midir'
8:30	Dr. Öğretim Üyesi Sameh Alagha	Ailesel Parsiyel Atrioventriküler Septal Defekt: Türkiye'de Akraba Ailerleden Dört Erişkin Kadın; Olgu Sunumu
8:45	Dr. Ahmet Vural	Sigara İçen ve İçmeyenlerde Damar Duvar Sertliğinin Shear Wave Elastografi ile Değerlendirilmesi
9:00	Dr. Öğretim Üyesi Mürüvvet Akçay Çelik	Solid Papiller Karsinom: Olgu Sunumu
9:15	Soru, cevap ve tartışma	

2. Oturum

salon1 (1. Gün - 2. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Prof. Dr. Tuba Turunç		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
9:15	Dr. Öğretim Üyesi Sibel Kara - Prof. Dr. Tuba Turunç	Erişkin Hematolojik Malignite ve Ekstrapulmoner Tüberküloz
9:30	Dr. Öğretim Üyesi Ceyhun Aksakal - Doç.Dr. Ahmet Eyibilen	Nazal Polipli Kronik Rinosinüzitlerde Mmp-1, Mmp-2, Mmp-8 Düzeyinin Değerlendirilmesi
9:45	Gizem Ateş - Dr. Öğretim Üyesi Figen Albayrak Okçin	Intrakardiyak Defibrilatör Takılan Hastaların Yaşam Kalitelerinin İncelenmesi
10:00	Uzman Recep Çağlar	Mide Kanserinde Genel Sağkalım Üzerine Etkili Preoperatif ve Postoperatif Prognostik Faktörler
10:15	Dr. Öğretim Üyesi Fatma Çakmak Çelik	Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitemizde İzlediğimiz Preeklemtik Anne Bebeklerinin Morbidite ve Mortalite Oranları
10:30	Soru, cevap ve tartışma	

salon 2 (1. Gün - 2. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Dr. Başak Korkmazer		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
9:15	Dr. Başak Korkmazer	Esansiyel Hipertansiyon Tanılı Hastaların Bazı Sosyodemografik Özelliklerinin Ofis Kan Basıncı Ölçümleriyle İlişkisi
9:30	Dr. Burak Bayraktar	Plansız Evde Doğum Yapan ve Hastanede Doğum Yapan Gebelerin Perinatal Sonuçları
9:45	Uzman Ersin Taşatan	Antegrade Başsız Kanüle Vida Fiksasyon Tekniği Kullanılarak Tedavi Edilen Medial Malleol Kırıklardaki Orta ve Uzun Dönem Sonuçlarımız
10:00	Dr. Remzi Bahşi - Dr. Meltem Şimşek - Dr. Behice Merve Güler - Dr. Ömer Dönderici - Doç.Dr. Pınar Nercis Koşar - Prof.Dr. Gül Gürsoy - Prof.Dr. Selman Ünverdi	Türk Erkeklerinde Visseral Yağ, Abdominal Obezite ve Metabolik Sendromu En İyi Belirleyen Antropometrik Ölçüm: Bel Çevresi
10:15	Dr. Öğretim Üyesi Hasan Basri Karayel - Prof.Dr. Yakup Budak	Bor Mineralinin Tıbbi Adaçayı (Salvia Officinalis L.)'nda Uçucu Yağ Oranına ve Bileşenlerine Etkisi
10:30	Soru, cevap ve tartışma	

3. Oturum

salon1 (1. Gün - 3. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Dr. Aydın Sarıhan		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
10:30	Dr. Aydın Sarıhan	Göğüs Ağrısının Kardiyak Olmayan Bir Nedeni
10:45	Uzman Halil İbrahim Biter - Uzman Aydın Rodi Tosu	Koroner Yavaş Akım Fenomeninde Sıı Düzeylerinin Değerlendirilmesi
11:00	Öğr.Gör. Aslı Çelik - Havva Sümeyye Özer - Doç.Dr. Levent Çetinkaya - Prof.Dr. İlke Keser	Covid-19 Pandemi Sürecinde Toplum Sağlığına Yönelik Sosyal Medya Platformlarında Paylaşılan Egzersiz İçerikli Videoların İncelenmesi
11:15	İrem İslamoğlu - Prof.Dr. Yaşar İslamoğlu - Doç.Dr. Selçuk Yaylacı - F.Mert Parmaksızoğlu	Termoelektrik Soğutucuların Medikal Uygulamaları
11:30	Öğr.Gör. Timuçin Sabuncu - Öğr.Gör. Onur Saydam - Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Aydın - Dr. Öğretim Üyesi Şafak Alpat	Isolated Anomalous Origin of Right Coronary Artery From Pulmonary Artery in a 3-Years Old Patient
11:45	Soru, cevap ve tartışma	

salon 2 (1. Gün - 3. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Dr. Öğretim Üyesi Burak Gümüş		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
10:30	Dr. Uğur Çom - Dr. Öğretim Üyesi Burak Gümüş	Adli Ölüm Olaylarında Pcr Analizinin Önemi: 2 Olgu Sunumu
10:45	Uzman Ayşe Tunçer Vural - Uzman Arzu Karataş	Solid Organ Transplant Alıcılarında Demodikozis Sıklığı ve Özellikleri
11:00	Dr. Mehmet Turan	Histopatoloji Resimlerinde Yapay Zeka Destekli Cekirdek Segmentasyonu ve Sınıflandırması
11:15	Fizyoterapist Konca Kaya Tatar - Dr. Öğretim Üyesi Begümhan Turhan	Meme Kanserine Bağlı Adeziv Kapsülit Gelişen Hastalarda İzokinetik Egzersizlerin Üst Ekstremitte Fonksiyonlarına Etkisinin Değerlendirilmesi
11:30	Dr. Ahmet Nedim Kahraman	Diyabetik Retinopati Hastalarında Retina-Koroid-Sklara Tabakasının Shear Wave Elastografi ile Değerlendirilmesi
11:45	Soru, cevap ve tartışma	

4. Oturum

salon1 (1. Gün - 4. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Dr. Öğretim Üyesi Hatice Esra Duran		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
11:45	Dr. Öğretim Üyesi Hatice Esra Duran	Bazı Benzokinonların Asetilkolinesteraz Enzim Aktivitesi Üzerindeki Davranışının İncelenmesi
12:00	Dr. Öğretim Üyesi Serhat Koran	Baş Ağrısı Tedavisinde Homeopati Etkili Mi'
12:15	Saliha Büşra Sazil - Dr. Öğretim Üyesi Çağla Kızıllarslan Hançer	Zayıflama Amaçlı Kullanılan Tıbbi Çaylar Üzerinde Farmakognozik Araştırmalar
12:30	Öğr.Gör. Kader Öztürk	Ardahan Devlet Hastanesi'ne Başvuran Bireylerde El Yıkama Alışkanlığı ve Sıklığı
12:45	Dr. Mehmet Semih Demirtaş	Adölesan Dönemde Nadir Görülen Bir Brusella Komplikasyonu: Epididimoorşit
13:00	Soru, cevap ve tartışma	

salon 2 (1. Gün - 4. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Öğr.Gör. Gamze Güney		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
11:45	Öğr.Gör. Gamze Güney	Cezaevlerinde Tutuklu Bulunan Kadın Hükümlülere Uygulanan 8 Haftalık Egzersizin Bkı Değişimine, Mutluluk, Psikolojik Sağlamlık, Umutsuzluk ve Kaygı Düzeylerine Etkisi
12:00	Dr. Öğretim Üyesi Hüseyin Güngör - Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Ekici	Farelerde Akut Kadmiyum Toksisitesine Karşı Punica Granatum L. (Nar) Kabuğu Ekstraktının Olası Koruyucu Etkisi
12:15	Uzman Dr. Ertan Akbay - Dr.Araştırmacı Sinan Akıncı	Maskelenmiş Hipertansiyonda Hedef Organ Hasarı ve Diyastolik Dipping Paternin İlişkisi
12:30	Arş.Gör. Merve Kaya - Doç.Dr. Ayşegül Köroğlu	Diş Hekimliği Öğrencilerinin Psikolojik Durumları ve Sosyodemografik Özelliklerinin Bruksizmle İlişkisi
12:45	Öğr.Gör. Nazife Akman - Öğr.Gör. Zeynep Akıdağı - Dr. Öğretim Üyesi Pelin Özmen - Dr. Öğretim Üyesi Rukiye Yalap	Lfia Yöntemi İle Covid19 Taşıyıcılığının Saptanması: Bir Seroprevalans Çalışması
13:00	Soru, cevap ve tartışma	

5. Oturum

salon1 (1. Gün - 5. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Prof.Dr. Ziya Merdan		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
13:00	Borkan Büyükayan - Prof.Dr. Ziya Merdan - Prof.Dr. Mehmet Tolga Doğru	Sağ Koroner Damarın Difüzyonla Sınırlı Kümeleşme(DIa) Modeli İle Simülasyonu
13:15	Dr. Hakan Onur - Doç.Dr. Müsemma Karabel	Enterokolit ve Miyozit İle Seyreden mis-C: Olgu Sunumu
13:30	Doç.Dr. Nihat Acar	Dorsolumbar Vertebroplasty. a Retrospective Study Based On a Ten-Year Experience
13:45	Doç. Dr. Yıldız Erdoğanoglu - Gizem Sevindi	Rotator Manşet Sendromunda Omuz Eklem Proprioepsiyonu Üst Ekstremitenin İşlevselliğini Etkiler Mi'
14:00	Nesil Yalman - Dr. Öğretim Üyesi Khandakar A. S. M. Saadat - Prof.Dr. Şahin Emel - Dr. Arman Kaiffee - Prof.Dr. Ikeda Masa-Aki	Arıd3a'nın Osteosarkomda Xaf1 ve Znf313 ile İlişkisi Vardır
14:15	Soru, cevap ve tartışma	

salon 2 (1. Gün - 5. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Dr. Arife Erdoğan		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
13:00	Dr. Arife Erdoğan	Covid-19 Hastalarında Toraks Bt Bulgularının Değerlendirilmesi
13:15	Dr. Meral Sayın	Hormon Duyarlı Meme Kanseri Tanısıyla Tamoksifen Kullanan Hastalarda Sitokrom P450 Cyp2d6 Enzim Düzeylerinin İlaç Direnci Gelişmesindeki Rolü
13:30	Dr. Ejder Saylav Bora	Covid-19 Pnömonisinde Nadir Bir Bulgu; Pnömotoraks
13:45	Dr. Öğretim Üyesi Hülya Yılmaz Ak - Uzman Nejdiye Mazıcan - Uzman Yasemin Özşahin - Arş.Gör.Dr. Hazal Cansu Acar - Dr. Öğretim Üyesi Aylin Nizamoglu - Prof.Dr. Yalım Dikmen - Prof.Dr. Fatış Altıntaş - Prof.Dr. Mehmet Sarper Erdoğan	Bir Üniversite Hastanesinde Ameliyathane Ortamının Anestezi Çalışanlarının Sağlığı Üzerine Etkileri
14:00	Dr. Öğretim Üyesi Mürüvvet Akçay Çelik	İntradermal Nevüs Komponentlif Fibroepitelyal Polip: Olgu Sunumu
14:15	Soru, cevap ve tartışma	

6. Oturum

salon1 (1. Gün - 6. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
14:15	Uzman Mehmet Burakalp Yusufu	Kedi ve Köpeklerde Neoplastik Olmayan Meme Hastalıkları
14:30	Dr. Pınar Yıldız	Vajinal Doğum Sırasında Korkulan Bir Durum: Omuz Distosisi
14:45	Öğr.Gör. Rahmi Yıldız - Arş.Gör. Selahattin Aydemir - Araştırmacı Milad Torkamanian Afshar - Prof.Dr. Zeynep Taş Cengiz	Ağrı'nın Patnos İlçesi Sokak Köpeklerinde Saptanan Gastro-İntestinal Helminth Parazitler ve Zoonotik Önemleri
15:00	Uzman Mehmet Murat Bala	A Rare Form of Osteopoikilosis. a Case Report
15:15	Dr. Öğretim Üyesi Barış Sarıakçalı - Dr. Öğretim Üyesi Gülhan Duman	Papiller Troid Kanseri ve Sağlıklı Bireylerde Notrofil/lenfosit Oranlarının Karşılaştırılması
15:30	Soru, cevap ve tartışma	

salon 2 (1. Gün - 6. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Prof.Dr. Gülaçtı Topçu		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
14:15	Prof.Dr. Gülaçtı Topçu - Melike Tekin	Bodrum ve Marmara Adası'nda Yetişen Salvia Triloba Bitkisinin Polar Ekstrelerinin Kimyasal Kompozisyonu ve Biyoaktivitelerinin Karşılaştırılması
14:30	Dr. Öğretim Üyesi Serpil Şahin	Yetişkin Kalp Cerrahisinde Soğuk Kan ve Del Nido Kardiyoplejilerinin Ejeksiyon Fraksiyonu Koruması Açısından Karşılaştırılması
14:45	Dr. Öğretim Üyesi Sinan Cemgil Özbek	Dipper ve Non-Dipper Kan Basıncı Paterni Olan Hipertansif Hastalarda Kardiyak-Elektrofizyolojik Denge İndeksinin (Dki) Değerlendirilmesi
15:00	Dr. Serdar Sever	Kardiyak Rehabilitasyonda Depresyon
15:15	Dr. Nisa Nur Tapaç - Prof.Dr. Ümit Çelik - Dr. Öğretim Üyesi Defne Ay Tuncel - Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Özkan - Doç.Dr. Ganiye Begül Küpeli - Dr. Banu İnce	İmmün Trombositopenik Purpura Tanılı Hastaların Klinik İzlemi ve Tedavi Yanıtlarının Değerlendirilmesi

2. Gün

1. Oturum

salon1 (2. Gün - 1. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Dr. Öğretim Üyesi Nazan Yurtcu		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
8:00	Dr. Öğretim Üyesi Nazan Yurtcu	Üçüncü Trimester Sezeryan Skar Gebeliği: 31. Gebelik Haftasında Bir Olgu Sunumu
8:15	Dr. Öğretim Üyesi Dursun Ali Şirin - Duygu Çakır	Rejeneratif Endodontik Tedavide Başarı Değerlendirmesi
8:30	Dr. Nisa Nur Tapaç - Dr. Öğretim Üyesi Ümmühan Çay	Tüberkülozun Nadir Görülen Formu: Oküler Tüberküloz
8:45	Dr. Öğretim Üyesi Esra Bihter Gürler	Astaksantin Tnbs ile Oluşturulmuş Sıçan Ülseratif Kolit Modelinde Anti-Inflammatuvar Özellikler Sunar
9:00	Arş.Gör. Zeynep Aydın - Doç.Dr. Ayşegül Köroğlu - Doç. Dr. Onur Şahin	Estetik Algının Dentolabial ve Fasiyal Analizler ile Korelasyonu
9:15	Soru, cevap ve tartışma	

salon 2 (2. Gün - 1. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Dr. Öğretim Üyesi Şerif Aksin		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
8:00	Dr. Öğretim Üyesi Şerif Aksin	Covid 19 Lu Gebelerde D Vitamini Düzeylerinin Akciğer Tutulumu ile İlişkisi.
8:15	İrem Emir - Doç.Dr. Yıldız Analay Akbaba - Arş.Gör. Emrah Zirek - Ayça Arslantürk - Merve Koyuncu	Pilates Egzersizlerinin Sağlıklı Yetişkin Bireylerde Vücut Farkındalığı, Fiziksel Aktivite Düzeyi ve Aerobik Kapasite Üzerine Etkisi
8:30	Dr. Bülent Tanrıverdi - Dr. Önder Murat Hürmeydan - Prof.Dr. Mustafa Gökhan Bilgili	Covid-19 Tanısı Alan Türk Ortopedistlerin Yaşadıkları Süreçler Bize Neler Öğretti'
8:45	Dr. Öğretim Üyesi İbrahim Çaltekin	Covid-19 Pandemi Sürecinde Acil Servise İntihar Amaçlı İlaç Alarak Başvuran Olguların Değerlendirilmesi
9:00	Doç.Dr. İsmail Erşan - Dr. Öğretim Üyesi Sait Can Yücebaş - Prof.Dr. Burak Turgut	Glokom Hastalarında Optik Sinir Başı, Retina Sinir Lifi Tabakası ve Retina Gangliyon Hücre Kompleksinin Retrospektif Olarak Derin Öğrenme İle Değerlendirilmesi
9:15	Soru, cevap ve tartışma	

2. Oturum

salon1 (2. Gün - 2. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Prof.Dr. Zekiye Çetinkaya Duman		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
9:15	Araştırmacı Mukaddes Müberra Gedik - Dr. Ayşe Sarı - Prof.Dr. Zekiye Çetinkaya Duman	Covid-19 Pandemi Sürecinde Kaçınılmaz Bir Sorun: Sosyal İzolasyon ve Yalnızlık
9:30	Dr. Öğretim Üyesi Nevin Tuzcu	İlaç Endüstrisinde Mikrobiyoloji ve Aseptik Dolum Testi
9:45	Dr. Fatma Özcan - Prof.Dr. Eda Gürçay	Kranioplastinin Kognitif ve Fonksiyonel Gelişme Üzerine Etkisi: Beyin Hasarı Kliniğinden Gözlemlerimiz
10:00	Dr. Aytül Buğra	Sars-Cov-2 Pozitifliği Olan Bir Olguda Gastrointestinal Tutulumun Postmortem Patolojik Tanısı
10:15	Uzman Taner Daş	Sotos Sendrom Tanılı Çocukta Dev Mediastinal T Hücreli Lösemi/lenfoma: Olgu Sunumu
10:30	Soru, cevap ve tartışma	

salon 2 (2. Gün - 2. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Dr. Öğretim Üyesi Şerife Yılmaz		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
9:15	Dr. Öğretim Üyesi Şerife Yılmaz - Dr. Öğretim Üyesi Demet Haciseyitoğlu	Üçüncü Basamak Bir Üniversite Hastanesi'ne Covid-19 Antikor Testi Baktırmak İçin Başvuran Kişilerin Sonuçlarının Değerlendirilmesi
9:30	Fırat Kara - Doç.Dr. Öznur Büyükturan	Adölesan Voleybolcuların Üst Ekstremitte Kuvveti, Dayanıklılığı ve Hızının İncelenmesi
9:45	Arş.Gör. Burcu Esin - Prof.Dr. Mesut Çevik	Kısa Süreli Köpek Spermasının Saklanması Sperma Sulandırıcısına Sodyum Selenit İlavesinin Sperma Kalitesi Üzerine Etkileri
10:00	Dr. Öğretim Üyesi Murathan Erkent - Dr. Öğretim Üyesi Tevfik Avcı - Dr. Öğretim Üyesi Emre Karakaya	Nadir Karşılaşılan Bir Yara Yeri Enfeksiyonu Nedeni: Örümcek Sokması
10:15	Doç.Dr. Sena Ardıçlı - Prof.Dr. Hale Şamlı - Dr. Öğretim Üyesi Deniz Dinçel - Beyza Karalar - Prof.Dr. Faruk Balcı	Lactoferrin and Oxidized Low-Density Lipoprotein Receptor 1 Genotypes in Relation to Fattening Performance and Carcass Traits in Simmental Bulls
10:30	Soru, cevap ve tartışma	

3. Oturum

salon1 (2. Gün - 3. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Prof.Dr. Zekiye Çetinkaya Duman		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
10:30	Prof.Dr. Zekiye Çetinkaya Duman - Dr. Ayşe Sarı	Ruhsal Hastalığa Bakım Veren Ailelere Yönelik Calgary Aile Müdahale Modeline Dayalı Aile Destek ve Psikoeğitim Programı: Uygulama Örneği
10:45	Doç.Dr. Yüksel Dereli	Arteriovenöz Fistül Oluşturulmasında Bazilik Ven Transpozisyonu Yöntemi
11:00	Dr. Öğretim Üyesi Murat Güntel - Uzman Alper Uysal	İdiyopatik Femoral Sinir Felci - Bir Vaka Sunumu
11:15	Dr. Öğretim Üyesi Aysun Yeşiltaş - Dr. Öğretim Üyesi Fatma Erdeo	Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yayınları ve Bu Yayınlar Türkiye'nin Yeri: Web of Science Örneği
11:30	Arş.Gör.Dr. Hilal Güzel	Serotonin 2c Reseptör Genindeki Polimorfizm ile Dikkat Eksikliği-Hiperaktivite Bozukluğu Arasındaki İlişki
11:45	Soru, cevap ve tartışma	

salon 2 (2. Gün - 3. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Dr. Fatih Seyran		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
10:30	Dr. Fatih Seyran	Covid-19 Pandemisinde Hemşirelik Mesleğine İlişkin Çalışmaların Bibliyometrik Profili
10:45	Uzman H Omer Tontus	Tiroit Nodüllerinde İnce İğne Aspirasyon Biyopsisinin Preoperatif Tanı Değeri
11:00	Dr. Öğretim Üyesi Emine Türkoğlu - Dr. Selin Erel	Türkiye’de Covid-19 Pandemisine Yönelik Halkın Bilgi Düzeyinin ve Bakış Açısının Değerlendirilmesi
11:15	Dr. Hayriye Nihan Karaman Ayyıldız	Ventriküloperitoneal Şant Sonrası Kateter Migrasyonuna Bağlı Plevral Efüzyon
11:30	Dr. Öğretim Üyesi Ceyda Başoğlu - Dr. Öğretim Üyesi Mürşide Zengin - Doç.Dr. Emriye Hilal Yayan	Covid 19 Salgını Sırasında Ebeveynlerin Endişeleri: Bir Pilot Çalışma
11:45	Soru, cevap ve tartışma	

4. Oturum

salon1 (2. Gün - 4. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Prof.Dr. Lihua Xiao		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
11:45	Dr. Öğretim Üyesi Sabiha Aydoğdu - Doç.Dr. Djursun Karasartova - Dr. Öğretim Üyesi Gönül Arslan Akveran - Prof.Dr. Lihua Xiao - Prof.Dr. Ayşegül Taylan Özkan	Çorum İli'nde Atık Suların Moleküler Epidemiyolojik Analizi Yoluyla Cryptosporidium ve Giardia Varlığının Değerlendirilmesi
12:00	Arş.Gör. Selver Bulut - Arş.Gör. Hasan Özbek - Dr. Öğretim Üyesi Melda Soysal Tomruk - Dr. Öğretim Üyesi Murat Tomruk	Ağız Solunumu ve Servikal Postür İlişkisi
12:15	Dr. Öğretim Üyesi Şerife Gülhan Konuk - Doç.Dr. Raşit Kılıç	Acil Polikliniğine Göz Yakınmaları İle Başvuran Hasta Profili
12:30	Dr. Öğretim Üyesi Emre Gökçen	Renal Kolik Hastalarında Hidronefroz ve Ağrı Eşiği Arasındaki İlişki
12:45	Tuğba Karaca - Doç.Dr. Öznur Büyükturan	Yaşlılarda Kinezyofobinin Denge ile İlişkisinin İncelenmesi
13:00	Soru, cevap ve tartışma	

salon 2 (2. Gün - 4. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Doç.Dr. Yüksel Dereli		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
11:45	Doç.Dr. Yüksel Dereli	Güncel Varis Tedavisi: Endovenöz Ablasyon
12:00	Dr. Öğretim Üyesi Can Türk	Stafilokokal Enterotoksin Sea Varlığında Akut Miyeloid Lösemi Hücre Hatlarının Proliferasyon Profilleri
12:15	Dr. Öğretim Üyesi Can Türk - Öğr.Gör. Seyhan Türk	Melanom Hücre Hatlarında Saracatinib'e Kemosensitivitenin in Siliko Tahmini
12:30	Dr. Murat Yıldız	Trakea Obstrüksiyonlarında Nadir Bir Neden: Arteriyel Bası
12:45	Uzman Erhan Hüseyin Cömert - Uzman Neşe Türkmen	Ardahan İlinde Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğine Başvuran Kadınları Aile Planlaması Yöntemi Kullanım Düzeyi, Bilgi, Tutum ve Davranışlarının Değerlendirilmesi
13:00	Soru, cevap ve tartışma	

5. Oturum

salon1 (2. Gün - 5. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Dr. Rukiyye Bulut		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
13:00	Dr. Rukiyye Bulut	Covid-19'un Nadir Görülen Bir Kutanöz Tutulumu: Eritema Multiforme
13:15	Dr. Esra Çıvgın - Dr. İzzet Selçuk Parlak	Covid-19 Hastalarında Sigara Kullanımının Bilgisayarlı Tomografi Bulguları ve Prognoz ile İlişkisi
13:30	Doç.Dr. Başak Büyük - Dr. Öğretim Üyesi Özlem Öztöpus	Böbrek Nakli Sırasındaki Soğuk İskemi Sürecinde Hiperbarik Oksijen Tedavisinin Histopatolojik Hasara Karşı Koruyucu Etkisi
13:45	Merve Özer - Doç.Dr. Ayten Dinç	Sağlık Sektöründe Örgütsel Etik İklim ve Whistleblowing İlişkisinin İncelenmesi
14:00	Uzman Çağdaş Can	Akut Astım Atağı ve Pnömomediastinum: Göğü Yanılarak Okyanusu Aşmak
14:15	Soru, cevap ve tartışma	

salon 2 (2. Gün - 5. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Prof.Dr. Murat Ekici		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
13:00	Arş.Gör. Kübra Şener - Prof.Dr. Murat Ekici - Dr. Öğretim Üyesi Ekrem Murat Gönülalan - Prof.Dr. Ebru Bodur	Lamiaceae Familyasına Ait Mentha Piperita L. ve Salvia Officinalis L. Türlerinin Cox Anti-Inflamatuvar Yolak Üzerindeki Etkilerinin Araştırılması
13:15	Arş.Gör. Büşra Özdemir - Arş.Gör. Seyit Bilal Özdemir	Anterior Diastema Vakasının Direk Kompozit Restorasyonla Estetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu
13:30	Arş.Gör. Büşra Özdemir - Arş.Gör. Seyit Bilal Özdemir	İki Köklü ve İki Kanallı Mandibular İkinci Premolar'ın Endodontik Kök Kanal Tedavisi Yenilenmesi: Bir Olgu Sunumu
13:45	Dr. Hayriye Nihan Karaman Ayyıldız - Prof.Dr. Zekeriya İlçe	Çocuklarda Nadir Görülen Presakral Tümör; Olgu Sunumu
14:00	Dr. Öğretim Üyesi Emre Atay	Proton Pompa İnhibitörü Pantoprazol Cıvıv Embriyolarında Erken Nöral Tüp Gelişimini Etkiler Mi'
14:15	Soru, cevap ve tartışma	

6. Oturum

salon1 (2. Gün - 6. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Dr. Mehmet Atay		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
14:15	Dr. Mehmet Atay	Olgular Üzerinden Skleroterapi Komplikasyonları
14:30	Dr. Erdi Tangobay - Uzman Dr. Erdem Birgi - Uzman Dr. Tuğba Taşkın Türkmenoğlu	Anterior Mediasten Kitlelerinde Bt Eşliğinde Perkütan İğne Biyopsileri
14:45	Uzman Emre Mat - Uzman Gazi Yıldız - Uzman Didar Kurt	Pamukkale Üniversitesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğine Başvuran Gebelerin Folik Asit Kullanımı ve Nöral Tüp Defekti İle İlişkisi Hakkında Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi
15:00	Dr. Hüseyin Şan	Aktif Sakroileitli Olgularda Sakroiliak İndekslerin, Nötrofil/monosit ve Lenfosit/monosit Oranlarının Değerlendirilmesi
15:15	Uzman Ümmühan Çay	Altta Yatan Hastalığı Olan Çocuk Hastalarda Herpez Zoster : Retrospektif Bir Çalışma
15:30	Soru, cevap ve tartışma	

salon 2 (2. Gün - 6. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Prof.Dr. Hasibe Artac		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
14:15	Dr. Hulya Ucaryılmaz - Prof.Dr. Hasibe Artac	Down Sendromlu Çocuklarda Lenfosit Altgruplarının Yaşla Değişimi
14:30	Dr. Öğretim Üyesi Berna Erdal - Uzman Bahar Yılmaz	Inula Viscosa Ekstraktlarının Antibakteriyel ve Antitümoral Etkilerinin İncelenmesi
14:45	Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Kurt	Anüriye Neden Olan Fekal İmpaksiyon: Vaka Sunumu
15:00	Dr. Öğretim Üyesi Akgül Arıcı	Kordoma Olgularının Klinikopatolojik Retrospektif Analizi
15:15	Dr. Öğretim Üyesi Bahattin Bulduk - Prof.Dr. Gökhan Oto - Dr. Öğretim Üyesi Nizamettin Günbatar - Öğr.Gör. Mehmet Bulduk	Streptozotosin İle DeneySEL Diyabet Oluşturulan Ratlarda Sisplatin ve Resveratrol Uygulamasının Süperoksit Dismutaz ve Katalaz Düzeylerine Etkisi

3. Gün

1. Oturum

salon1 (3. Gün - 1. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Doç.Dr. Şeref Yüksel		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
8:00	Dr. Öğretim Üyesi Erhan Bozkurt - Doç.Dr. Şeref Yüksel	Eritrosit Süspansiyon Transfüzyonu Yapılan Hastalarda Transfüzyon Öncesi ve Sonrasında Oksidatif Stres ve Asimetrik Dimetil Arginin Seviyelerinin Karşılaştırılması
8:15	Uzman Erhan Hüseyin Cömert - Prof.Dr. Turhan Aran - Dr. Öğretim Üyesi Şebnem Kader	Fetal Sağ Kalp Doppler Bulgularının Lameller Body ve Fetal Akciğer Maturasyon İle İlişkisi
8:30	Dr. Öğretim Üyesi Tuğrul Ertuğrul	İmmunohistokimyasal Bir Çalışma: Domuz Üreter ve İdrar Kesesinde İnterferon-Gamma Ekspresyonu
8:45	Dr. Öğretim Üyesi Özgür Bulmuş - Doç.Dr. Emine Kaçar	Metoklopramid'in Mesane Düz Kas Kasılma Gevşeme Mekanizması Üzerine Etkisinin İncelenmesi
9:00	Dr. Öğretim Üyesi Leyla Paşayeva	Türkiye'ye Endemik Cousinia Ermenekensis Bitkisinin Antioksidan Özellikleri
9:15	Soru, cevap ve tartışma	

salon 2 (3. Gün - 1. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Prof.Dr. Murat Söker		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
8:00	Dr. Öğretim Üyesi V. Hülya Üzel - Arş.Gör. Gökhan Kartal - Prof.Dr. Murat Söker	Düzenli Kan Transfüzyonu Alan Talasemi Major Hastalarında Hepatit B,hepatit C,hiv Sıklığı
8:15	Uzman Selma Şengiz Erhan - Uzman Gamze Kulduk	Karaciğerin Metastatik Lezyonları: Ne Kadarını Tanıyabiliyoruz'
8:30	Arş.Gör.Dr. Nezahat Koşar - Doç.Dr. Ayşe Semra Güreser - Doç.Dr. Djursun Karasartova - Prof.Dr. Ayşegül Taylan Özkan	Dirençli ve Duyarlı Acinetobacter Baumannii İzolatlarının Plazmid Profilleri ve Bunların Klonalite ve Genotipleme ile İlişkileri
8:45	Göker Külüşlü	Bilgisayarlı Mikro Tomografi Tarama Projeksiyonlarının Farklı Yinelemeli Yeniden Yapılandırma Yöntemleri ile Analizlerinin İncelenmesi
9:00	Uzman Türkan Gürsu	Severe Mitral Stenosis Mimicking Covid-19 Infection in a Pregnant Patient in the Time of Pandemic
9:15	Soru, cevap ve tartışma	

2. Oturum

salon1 (3. Gün - 2. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Öğr.Gör. Yiğit Ali Üncü		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
9:15	Öğr.Gör. Yiğit Ali Üncü	Nükleer Tıp Görüntüleme Sistemlerinde Karaciğer Fantom Görüntülerine Görüntü İşleme Yöntemlerinin Uygulanması
9:30	Arş.Gör. Ayşe Betül Keleş - Arş.Gör. Nur Bahar Oğuz - Arş.Gör. Elif Keskin - Edip Tokuç - Dr. Kübra Can - Nurdan Özer - Prof.Dr. Hrisi Bahar Tokman	Damar İçi Kateter Örneklerinde Üreyen Mikroorganizmaların Dağılımı: Bir Yıllık Retrospektif Bir Çalışma
9:45	Dr. Öğretim Üyesi Nezih Pişkinpaşa	Doksisisilin Özofajiti ve Ülseri: Olgu Sunumu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi
10:00	Dr. Öğretim Üyesi İsmail Kaya	Çocukluk Çağı Kafa Travmaları: 73 Olgunun Retrospektif Değerlendirilmesi
10:15	Soru, cevap ve tartışma	

salon 2 (3. Gün - 2. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Dr. Hüseyin Erdem		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
9:15	Arş.Gör.Dr. Hüseyin Erdem	Fossa Mandibularis'in Morfometrik Analizi
9:30	Dr. Öğretim Üyesi Gülşah Koç - Dr. Öğretim Üyesi Ahu Soyocak	Omentin Uygulanan Mcf-7 Hücrelerinde Vgf Gen İfadesinin Belirlenmesi
9:45	Dr. Öğretim Üyesi Oğuzhan Bekir Egilmez	Covid-19 Pandemisi Boyunca Psikiyatri Kliniğinde Yatarak Tedavi Gören Hastaların Psikiyatrik Tanı ve Demografik Özelliklerinin Pandemi Öncesi İle Karşılaştırılması
10:00	Dr. Öğretim Üyesi Şeniz Reyhan Kuşhan Akın - Prof.Dr. Thomas Jay Webster	Silicon Nitride and Sialon Ceramics for Biomedical Applications
10:15	Arş.Gör.Dr. Ahmet Kürşad Açıkgöz	Foramen Mastoideum'un Morfometrik Analizi ve Klinik Önemi
10:30	Soru, cevap ve tartışma	

3. Oturum

salon1 (3. Gün - 3. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Prof.Dr. Hrisi Bahar Tokman		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
10:30	Arş.Gör. Nur Bahar Oğuz - Arş.Gör. Ayşe Betül Keleş - Arş.Gör. Buse Gül Belen - Edip Tokuç - Arş.Gör.Dr. Sinem Özdemir - Muhuyedin Abdır Rahman Ziyad - Prof.Dr. Hrisi Bahar Tokman	Anaerob Enfeksiyonların Tanısında Direkt Gram Boyama Sonucunun Önemi: Bir Yıllık Retrospektif Bir Çalışma
10:45	Dr. Öğretim Üyesi Özlem Elmas - Dr. Öğretim Üyesi Havva Hande Keser Şahin	Annona Muricata Özünün Ratlarda Radyoterapi Sonrası Hepatoprotektif Etkisinin Histopatolojik Değerlendirilmesi: Bir Deneysel Çalışma
11:00	Dr. Öğretim Üyesi Bahar Kandemir - Doç.Dr. Yasemin Durduran	Bir Tıp Fakültesi'nde Kızamık Aşısı Sonrası İstenmeyen Yan Etki İzlemi
11:15	Prof.Dr. Zeynep Taş Cengiz - Prof.Dr. Hasan Yılmaz - Maksut Şahin	Primer Adrenal Yetmezliği (Addisson Hastalığı) Olan Bir Kişide Cyclosporiosis: Bir Olgu Sunumu
11:30	Research Assistant Elif Nur Haner - Research Assistant Çağatay Berke Erdaş	Differential Diagnosis for Covid-19 With Symptoms and Pandemic Rules Using Machine Learning Approaches
11:45	Soru, cevap ve tartışma	

salon 2 (3. Gün - 3. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Dr. Öğretim Üyesi Leyla Cime Akbaydoğan		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
10:30	Uzman Esra Ulusoy Mutluol - Dr. Öğretim Üyesi Leyla Cime Akbaydoğan	Hızlandırılmış Ortodontik Diş Hareketi
10:45	Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Kurt	Tubal Ligasyon Yapılan Hastaların Tubal Parçalarını Patolojik Olarak İncelememeliyiz.
11:00	Uzman Ensar Durmuş	Acil Serviste Ventilator İhtiyacı Var mı'
11:15	Dr. Öğretim Üyesi Alper Kürşat Demirkaya	Tüketilebilir Salyangoz Üretiminde Lipid Peroksidasyonu Üzerine Bir Çalışma
11:30	Dr. Aylin Reyhani	Genetik Jeneralize Epilepsili Hastalarda Nöbet Sıklığı ile Demografik Özelliklerin İlişkisi
11:45	Soru, cevap ve tartışma	

4. Oturum

salon1 (3. Gün - 4. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Doç.Dr. Dilek Akşit		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
11:45	Ahmet Emin Kelek - Doç.Dr. Dilek Akşit	Deneysel Diabet Oluşturulan Ratlarda Finasteride'nin Oksidatif Stres ve Apoptozis Üzerine Etkileri
12:00	Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Elbeyli	Diyabetik Retinopatide Görmeye Dayalı Yaşam Kalitesi
12:15	Dr. Muhammet Karakavuk	Determination of Analytical Sensitivity of Toxoplasma Gondii B1 Gene Using Colorimetric Loop Mediated Isothermal Amplification Test
12:30	Dr. Öğretim Üyesi Tuğba Demir - Prof.Dr. Sema Ağaoğlu - Ahmet Burak Biniş	Diyette Yer Alan Probiyotik ve Prebiyotiklerin İnsülin Direncine Etkisi
12:45	Öğr.Gör. Burak Kese - Uzman Gülfidan Tokgöz	Multiple Sklerozda Sıklıkla Rastlanan Semptom: Yorgunluk
13:00	Soru, cevap ve tartışma	

salon 2 (3. Gün - 4. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Dr. Hakan Demir		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
11:45	Dr. Hakan Demir - Dr. Kayhan Özdemir	Safra Kesesinin Germ Hücreli Tümörü, Henüz Rastlanılmamış Bir Olgu Sunumu
12:00	Dr. Öğretim Üyesi Salih Topal	Covid-19 Pandemisinin Hastaların Egzersiz Kapasiteleri Üzerine Etkisi
12:15	Dr. Şule Berk Ergun	Kanaliküler Darlıkta Sondalama ve Dilatasyon Uygulaması
12:30	Soru, cevap ve tartışma	

5. Oturum

salon1 (3. Gün - 5. Oturum)

Oturum Başkanı		Oturum Başkan Yrd.
Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Asım Gedikli		
Sıra	Yazar Bilgisi	Bildiri Bilgileri
13:00	Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Asım Gedikli	Yetişkin Hasta Grubundaki D Vitamini Düzeyinin İncelenmesi; Sivas İli Prevalans Çalışması
13:15	Öğr.Gör. Burak Kese - Uzman Gülfidan Tokgöz	Premenopozal Kadınlarda Fiziksel Aktivite Düzeyinin Araştırılması
13:30	Yüksek Lisans Öğrencisi Reyhan Karakuş - Dr. Şadiye Bacık Tırnak - Doç. Dr. Recep Karamert	Damak +/- Dudak Yarıklı Bireylerin Özelliklerinin İncelenmesi
13:45	Dr. Çağlar Helvacıoğlu - Dr. Mehmet Selçuk Tabak	Kronik Pelvik Ağrının Nadir Sebebi; Unutulmuş Karman Kanülü: Olgu Sunumu
14:00	Doç.Dr. Hüseyin Kayadibi	Farklı Ninhidrin Reaktiflerinin Prolin Ölçümü Tekrarlanabilirliğine Etkilerinin Karşılaştırılması

İÇİNDEKİLER

Differential Diagnosis for Covid-19 With Symptoms and Pandemic Rules Using Machine Learning Approaches	46
Bilgisayarlı Mikro Tomografi Tarama Projeksiyonlarının Farklı Yinelemeli Yeniden Yapılandırma Yöntemleri ile Analizlerinin İncelenmesi	48
Bor Mineralinin Tıbbi Adaçayı (Salvia Officinalis L.)’nda Uçucu Yağ Oranına ve Bileşenlerine Etkisi	50
Histopatoloji Resimlerinde Yapay Zeka Destekli Çekirdek Segmentasyonu ve Sınıflandırması	52
Isolated Anomalous Origin of Right Coronary Artery From Pulmonary Artery in a 3-Years Old Patient	54
Nükleer Tıp Görüntüleme Sistemlerinde Karaciğer Fantom Görüntülerine Görüntü İşleme Yöntemlerinin Uygulanması	56
Papiller Troid Kanseri ve Sağlıklı Bireylerde Netrofil/lenfosit Oranlarının Karşılaştırılması	58
Sağ Koroner Damarın Difüzyonla Sınırlı Kümeleşme(DIa) Modeli ile Simülasyonu	60
Serotonin 2c Reseptör Genindeki Polimorfizm ile Dikkat Eksikliği-Hiperaktivite Bozukluğu Arasındaki İlişki	61
Silicon Nitride and Sialon Ceramics for Biomedical Applications	63
Termoelektrik Soğutucuların Medikal Uygulamaları	65
Hormon Duyarlı Meme Kanseri Tanısıyla Tamoksifen Kullanan Hastalarda Sitokrom P450 Cyp2d6 Enzim Düzeylerinin İlaç Direnci Gelişmesindeki Rolü	67
Antegrade Başsız Kanüle Vida Fiksasyon Tekniği Kullanılarak Tedavi Edilen Medial Malleol Kırıklardaki Orta ve Uzun Dönem Sonuçlarımız	68
Kısa Süreli Köpek Spermasının Saklanması Sperma Sulandırıcısına Sodyum Selenit İlavesinin Sperma Kalitesi Üzerine Etkileri	70
A Rare Form of Osteopoikilosis. a Case Report	72
Acil Polikliniğine Göz Yakınmaları ile Başvuran Hasta Profili	74
Acil Serviste Ventilator İhtiyacı Var mı'	76
Adli Ölüm Olaylarında Pcr Analizinin Önemi: 2 Olgu Sunumu	77
Adölesan Dönemde Nadir Görülen Bir Brusella Komplikasyonu: Epididimoorşit.....	78
Adölesan Voleybolcuların Üst Ekstremité Kuvveti, Dayanıklılığı ve Hızının İncelenmesi.....	80
Ağız Solunumu ve Servikal Postür İlişkisi	82
Ağrı'nın Patnos İlçesi Sokak Köpeklerinde Saptanan Gastro-İntestinal Helmin Parazitler ve Zoonotik Önemleri	84
Ailesel Parsiyel Atrioventriküler Septal Defekt: Türkiye'de Akraba Ailerleden Dört Erişkin Kadın; Olgu Sunumu	86

Aktif Sakroileitli Olgularda Sakroiliak İndekslerin, Nötrofil/monosit ve Lenfosit/monosit Oranlarının Değerlendirilmesi	88
Akut Astım Atağı ve Pnömomediastinum: Göğü Yanılarak Okyanusu Aşmak.....	90
Altta Yatan Hastalığı Olan Çocuk Hastalarda Herpez Zoster : Retrospektif Bir Çalışma.....	92
Annona Muricata Özünün Ratlarda Radyoterapi Sonrası Hepatoprotektif Etkisinin Histopatolojik Değerlendirilmesi: Bir Deneysel Çalışma	94
Anterior Mediasten Kitlelerinde Bt Eşliğinde Perkütan İğne Biyopsileri	96
Anterior Diastema Vakasının Direk Kompozit Restorasyonla Estetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu	98
Anüriye Neden Olan Fekal İmpaksiyon: Vaka Sunumu	100
Ardahan Devlet Hastanesi'ne Başvuran Bireylerde El Yıkama Alışkanlığı ve Sıklığı	102
Ardahan İlinde Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğine Başvuran Kadınları Aile Planlaması Yöntemi Kullanım Düzeyi, Bilgi, Tutum ve Davranışlarının Değerlendirilmesi	104
Ard3a'nın Osteosarkomda Xaf1 ve Znf313 ile İlişkisi Vardır	107
Arteriovenöz Fistül Oluşturulmasında Bazilik Ven Transpozisyonu Yöntemi	109
Astaksantin Tnbs ile Oluşturulmuş Sıçan Ülseratif Kolit Modelinde Anti-Inflammatuvar Özellikler Sunar	111
Baş Ağrısı Tedavisinde Homeopati Etkili Mi'	112
Bazı Benzokinonların Asetilkolinesteraz Enzim Aktivitesi Üzerindeki Davranışının İncelenmesi	113
Bir Tıp Fakültesi'nde Kızamık Aşısı Sonrası İstenmeyen Yan Etki İzlemi.....	115
Bir Üniversite Hastanesinde Ameliyathane Ortamının Anestezi Çalışanlarının Sağlığı Üzerine Etkileri	117
Böbrek Nakli Sırasındaki Soğuk İskemi Sürecinde Hiperbarik Oksijen Tedavisinin Histopatolojik Hasara Karşı Koruyucu Etkisi	119
Cezaevlerinde Tutuklu Bulunan Kadın Hükümlülere Uygulanan 8 Haftalık Egzersizin Bk1 Değişimine, Mutluluk, Psikolojik Sağlamlık, Umutsuzluk ve Kaygı Düzeylerine Etkisi	121
Çocuklarda Nadir Görülen Presakral Tümör; Olgu Sunumu	123
Çocukluk Çağı Kafa Travmaları: 73 Olgunun Retrospektif Değerlendirilmesi	125
Çorum İli'nde Atık Suların Moleküler Epidemiyolojik Analizi Yoluyla Cryptosporidium ve Giardia Varlığının Değerlendirilmesi	127
Covid 19 Lu Gebelerde D Vitamini Düzeylerinin Akciğer Tutulumu ile İlişkisi.	130
Covid 19 Salgını Sırasında Ebeveynlerin Endişeleri: Bir Pilot Çalışma	132
Covid-19 Hastalarında Sigara Kullanımının Bilgisayarlı Tomografi Bulguları ve Prognoz ile İlişkisi	134
Covid-19 Hastalarında Toraks Bt Bulgularının Değerlendirilmesi	136
Covid-19 Pandemi Sürecinde Acil Servise İntihar Amaçlı İlaç Alarak Başvuran Olguların Değerlendirilmesi	138

Covid-19 Pandemi Sürecinde Kaçınılmaz Bir Sorun: Sosyal İzolasyon ve Yalnızlık	140
Covid-19 Pandemi Sürecinde Toplum Sağlığına Yönelik Sosyal Medya Platformlarında Paylaşılan Egzersiz İçerikli Videoların İncelenmesi	142
Covid-19 Pandemisi Boyunca Psikiyatri Kliniğinde Yatarak Tedavi Gören Hastaların Psikiyatrik Tanı ve Demografik Özelliklerinin Pandemi Öncesi ile Karşılaştırılması	144
Covid-19 Pandemisinde Hemşirelik Mesleğine İlişkin Çalışmaların Bibliyometrik Profili	146
Covid-19 Pandemisinin Hastaların Egzersiz Kapasiteleri Üzerine Etkisi	148
Covid-19 Pnömonisinde Nadir Bir Bulgu; Pnömotoraks	150
Covid-19 Tanısı Alan Türk Ortopedistlerin Yaşadıkları Süreçler Bize Neler Öğretti'	152
Covid-19'un Nadir Görülen Bir Kutanöz Tutulumu: Eritema Multiforme	154
Damak +/- Dudak Yarıklı Bireylerin Özelliklerinin İncelenmesi	156
Deneyisel Diabet Oluşturulan Ratlarda Finasteride'nin Oksidatif Stres ve Apoptozis Üzerine Etkileri	158
Determination of Analytical Sensitivity of Toxoplasma Gondii B1 Gene Using Colorimetric Loop Mediated Isothermal Amplification Test	160
Dipper ve Non-Dipper Kan Basıncı Paterni Olan Hipertansif Hastalarda Kardiyak-Elektrofizyolojik Denge İndeksinin (Dki) Değerlendirilmesi	162
Dirençli ve Duyarlı Acinetobacter Baumannii İzolatlarının Plazmid Profilleri ve Bunların Klonalite ve Genotipleme ile İlişkileri	164
Diş Hekimliği Öğrencilerinin Psikolojik Durumları ve Sosyodemografik Özelliklerinin Bruksizmle İlişkisi	166
Dişabetik Bir Hastada Protez Stomatitine Bağlı Olağandışı Bir Osteonekroz Vakası ve Literatür Taraması	168
Dişabetik Olmayan ve Perkütan Koroner Girişim Yapılan St Elevasyonsuz Miyokard İnfarktüs Hastalarında Başvuru Kan Şeker Düzeyinin 1 Yıllık Kardiyak ve Serebrovasküler Olaylar Üzerine Etkisi	170
Dişabetik Retinopati Hastalarında Retina-Koroid-Sklera Tabakasının Shear Wave Elastografi ile Değerlendirilmesi	172
Dişabetik Retinopatide Görmeye Dayalı Yaşam Kalitesi	173
Dişette Yer Alan Probiyotik ve Prebiyotiklerin İnsülin Direncine Etkisi	175
Doksisinil Özofajiti ve Ülseri: Olgu Sunumu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi	177
Dorsolumbar Vertebroplasty. a Retrospective Study Based On a Ten-Year Experience	179
Down Sendromlu Çocuklarda Lenfosit Altgruplarının Yaşla Değişimi	181
Düzenli Kan Transfüzyonu Alan Talasemi Major Hastalarında Hepatit B,hepatit C,hıv Sıklığı	183
Erişkin Hematolojik Malignite ve Ekstrapulmoner Tüberküloz	185
Eritrosit Süspansiyon Transfüzyonu Yapılan Hastalarda Transfüzyon Öncesi ve Sonrasında Oksidatif Stres ve Asimetrik Dimetil Arginin Seviyelerinin Karşılaştırılması	187

Esansiyel Hipertansiyon Tanılı Hastaların Bazı Sosyodemografik Özelliklerinin Ofis Kan Basıncı Ölçümleriyle İlişkisi	189
Estetik Algının Dentolabial ve Fasiyal Analizler ile Korelasyonu	191
Farelerde Akut Kadmiyum Toksisitesine Karşı Punica Granatum L. (Nar) Kabuğu Ekstraktının Olası Koruyucu Etkisi	193
Farklı Ninhidrin Reaktiflerinin Prolin Ölçümü Tekrarlanabilirliğine Etkilerinin Karşılaştırılması	195
Fetal Sağ Kalp Doppler Bulgularının Lameller Body ve Fetal Akciğer Maturasyon ile İlişkisi	197
Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yayınları ve Bu Yayınlarda Türkiye'nin Yeri: Web of Science Örneği	200
Foramen Mastoideum'un Morfometrik Analizi ve Klinik Önemi	202
Fossa Mandibularis'in Morfometrik Analizi	204
Genetik Jeneralize Epilepsili Hastalarda Nöbet Sıklığı ile Demografik Özelliklerin İlişkisi	206
Güncel Varis Tedavisi: Endovenöz Ablasyon	208
Hızlandırılmış Ortodontik Diş Hareketi	210
Idiopatik Femoral Sinir Felci - Bir Vaka Sunumu	212
İki Köklü ve İki Kanallı Mandibular İkinci Premolar'ın Endodontik Kök Kanal Tedavisi Yenilenmesi: Bir Olgu Sunumu	214
İlaç Endüstrisinde Mikrobiyoloji ve Aseptik Dolum Testi	216
İmmün Trombositopenik Purpura Tanılı Hastaların Klinik İzlemi ve Tedavi Yanıtlarının Değerlendirilmesi	218
Immunohistokimyasal Bir Çalışma: Domuz Üreter ve İdrar Kesesinde İnterferon-Gamma Ekspresyonu	220
Intraartiküler Distal Radius Kırıklarında Volar Plaklama Sonuçlarımız	222
Intradermal Nevüs Komponentlif Fibroepitelyal Polip: Olgu Sunumu	224
Intrakardiyak Defibrilatör Takılan Hastaların Yaşam Kalitelerinin İncelenmesi	225
Inula Viscosa Ekstraktlarının Antibakteriyel ve Antitümoral Etkilerinin İncelenmesi	227
Kanaliküler Darlıkta Sondalama ve Dilatasyon Uygulaması	229
Karaciğerin Metastatik Lezyonları: Ne Kadarını Tanıyabiliyoruz'	231
Kardiyak Rehabilitasyonda Depresyon	233
Kedi ve Köpeklerde Neoplastik Olmayan Meme Hastalıkları	234
Kolonoskopi Hazırlığı Sonrası İşleme “ebe Eli” ile Gelen Hasta: Olgu Sunumu	236
Kolonoskopi Sonrası İntra-Ekstraperitoneal Serbest Hava Olgusu: Cerrahi Müdahale Her Zaman Gerekli midir'	238
Kordoma Olgularının Klinikopatolojik Retrospektif Analizi	240
Koroner Yavaş Akım Fenomeninde Sıı Düzeylerinin Değerlendirilmesi	242

Kranioplastinin Kognitif ve Fonksiyonel Gelişme Üzerine Etkisi: Beyin Hasarı Kliniğinden Gözlemlerimiz.....	244
Kronik Pelvik Ağrının Nadir Sebebi; Unutulmuş Karman Kanülü: Olgu Sunumu.....	246
Lactoferrin and Oxidized Low-Density Lipoprotein Receptor 1 Genotypes in Relation to Fattening Performance and Carcass Traits in Simmental Bulls	248
Lamiaceae Familyasına Ait Mentha Piperita L. ve Salvia Officinalis L. Türlerinin Cox Anti-Inflammatuar Yolak Üzerindeki Etkilerinin Araştırılması.....	250
Lfia Yöntemi ile Covid19 Taşıyıcılığının Saptanması: Bir Seroprevalans Çalışması.....	252
Maskelenmiş Hipertansiyonda Hedef Organ Hasarı ve Diyastolik Dipping Paternin İlişkisi	254
Melanom Hücre Hatlarında Saracatinib'e Kemosensitivitenin in Siliko Tahmini.....	256
Meme Kanserine Bağlı Adeziv Kapsülit Gelişen Hastalarda İzokinetik Egzersizlerin Üst Ekstremit Etkisyonlarına Etkisinin Değerlendirilmesi	258
Metoklopramid'in Mesane Düz Kas Kasılma Gevşeme Mekanizması Üzerine Etkisinin İncelenmesi	260
Mide Kanserinde Genel Sağkalım Üzerine Etkili Preoperatif ve Postoperatif Prognostik Faktörler ..	262
Multiple Sklerozda Sıklıkla Rastlanan Semptom: Yorgunluk	264
Nadir Karşılaşılan Bir Yara Yeri Enfeksiyonu Nedeni: Örümcek Sokması.....	266
Nazal Polipli Kronik Rinosinüzitlerde Mmp-1, Mmp-2, Mmp-8 Düzeyinin Değerlendirilmesi.....	268
Olgular Üzerinden Skleroterapi Komplikasyonları	270
Omentin Uygulanan Mcf-7 Hücrelerinde Vgf Gen İfadesinin Belirlenmesi.....	272
Pamukkale Üniversitesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğine Başvuran Gebelerin Folik Asit Kullanımı ve Nöral Tüp Defekti ile İlişkisi Hakkında Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi	274
Pilates Egzersizlerinin Sağlıklı Yetişkin Bireylerde Vücut Farkındalığı, Fiziksel Aktivite Düzeyi ve Aerobik Kapasite Üzerine Etkisi	276
Plansız Evde Doğum Yapan ve Hastanede Doğum Yapan Gebelerin Perinatal Sonuçları	278
Premenopozal Kadınlarda Fiziksel Aktivite Düzeyinin Araştırılması	280
Primer Adrenal Yetmezliği (Addisson Hastalığı) Olan Bir Kişide Cyclosporiosis: Bir Olgu Sunumu	282
Proton Pompa İnhibitörü Pantoprazol Cıvıv Embriyolarında Erken Nöral Tüp Gelişimini Etkiler Mi'	284
Psa ve Psad' Nin Prostat Kanseri Tanısındaki Önemi	286
Rejeneratif Endodontik Tedavide Başarı Değerlendirmesi.....	288
Renal Kolik Hastalarında Hidronefroz ve Ağrı Eşiği Arasındaki İlişki	290
Rotator Manşet Sendromunda Omuz Eklem Propriosepsiyonu Üst Ekstremitenin İşlevselliğini Etkiler Mi'	292
Ruhsal Hastalığa Bakım Veren Ailelere Yönelik Calgary Aile Müdahale Modeline Dayalı Aile Destek ve Psikoeğitim Programı: Uygulama Örneği.....	294

Safra Kesesinin Germ Hücreli Tümörü, Henüz Rastlanılmamış Bir Olgu Sunumu	296
Sağlık Sektöründe Örgütsel Etik İklim ve Whistleblowing İlişkisinin İncelenmesi	298
Sars-Cov-2 Pozitifliği Olan Bir Olguda Gastrointestinal Tutulumun Postmortem Patolojik Tanısı ...	300
Severe Mitral Stenosis Mimicking Covid-19 İnfection in a Pregnant Patient in the Time of Pandemic	302
Sigara İçen ve İçmeyenlerde Damar Duvar Sertliğinin Shear Wave Elastografi ile Değerlendirilmesi	304
Solid Organ Transplant Alıcılarında Demodikozis Sıklığı ve Özellikleri	305
Solid Papiller Karsinom: Olgu Sunumu	307
Sotos Sendrom Tanılı Çocukta Dev Mediastinal T Hücreli Lösemi/lenfoma: Olgu Sunumu	309
Stafilokokal Enterotoksin Sea Varlığında Akut Miyeloid Lösemi Hücre Hatlarının Proliferasyon Profilleri	311
Streptozotosin ile Deneysel Diyabet Oluşturulan Ratlarda Sisplatin ve Resveratrol Uygulamasının Süperoksit Dismutaz ve Katalaz Düzeylerine Etkisi	313
Tiroit Nodüllerinde İnce İğne Aspirasyon Biyopsisinin Preoperatif Tanı Değeri	315
Toz Püskürtme ve Polisaj Lastiği Profilaksisinin Diş Beyazlatma Üzerindeki Etkileri: Randomize Kontrollü Bölünmüş Ağız Klinik Çalışması	316
Trakea Obstrüksiyonlarında Nadir Bir Neden: Arteriyel Bası	318
Tubal Ligasyon Yapılan Hastaların Tubal Parçalarını Patolojik Olarak İncelememeliyiz.	320
Tüketilebilir Salyangoz Üretiminde Lipid Peroksidasyonu Üzerine Bir Çalışma	322
Türk Erkeklerinde Visseral Yağ, Abdominal Obezite ve Metabolik Sendromu En İyi Belirleyen Antropometrik Ölçüm: Bel Çevresi	324
Türkiye'ye Endemik Cousinia Ermenekensis Bitkisinin Antioksidan Özellikleri	326
Türkiye'de Covid-19 Pandemisine Yönelik Halkın Bilgi Düzeyinin ve Bakış Açısının Değerlendirilmesi	328
Üçüncü Basamak Bir Üniversite Hastanesi'ne Covid-19 Antikor Testi Baktırmak İçin Başvuran Kişilerin Sonuçlarının Değerlendirilmesi	330
Üçüncü Trimester Sezeryan Skar Gebeliği: 31. Gebelik Haftasında Bir Olgu Sunumu	332
Vajinal Doğum Sırasında Korkulan Bir Durum: Omuz Distosisi	334
Ventriküloperitoneal Şant Sonrası Kateter Migrasyonuna Bağlı Plevral Efüzyon	336
Yaşlılarda Kinezyofobinin Denge ile İlişkisinin İncelenmesi	338
Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitimizde İzlediğimiz Preeklemtik Anne Bebeklerinin Morbidite ve Mortalite Oranları	340
Yetişkin Hasta Grubundaki D Vitamini Düzeyinin İncelenmesi; Sivas İli Prevalans Çalışması	342
Yetişkin Kalp Cerrahisinde Soğuk Kan ve Del Nido Kardiyoplejilerinin Ejeksiyon Fraksiyonu Koruması Açısından Karşılaştırılması	344

INC@MES
INTERNATIONAL CONGRESS OF
MEDICINE AND HEALTH SCIENCES

Zayıflama Amaçlı Kullanılan Tıbbi Çaylar Üzerinde Farmakognozik Araştırmalar	345
Anaerob Enfeksiyonların Tanısında Direkt Gram Boyama Sonucunun Önemi: Bir Yıllık Retrospektif Bir Çalışma	347
Bodrum ve Marmara Adası'nda Yetişen Salvıa Triloba Bitkisinin Polar Ekstrelerinin Kimyasal Kompozisyonu ve Biyoaktivitelerinin Karşılaştırılması	349
Damar İçi Kateter Örneklerinde Üreyen Mikroorganizmaların Dağılımı: Bir Yıllık Retrospektif Bir Çalışma	351
Enterokolit ve Miyozit ile Seyreden mis-C: Olgusu Sunumu	353
Glokom Hastalarında Optik Sinir Başı, Retina Sinir Lifi Tabakası ve Retina Gangliyon Hücre Kompleksinin Retrospektif Olarak Derin Öğrenme ile Değerlendirilmesi	356
Göğüs Ağrısının Kardiyak Olmayan Bir Nedeni	357
Tüberkülozun Nadir Görülen Formu: Oküler Tüberküloz	358

Sözlü Sunum

Differential Diagnosis for Covid-19 With Symptoms and Pandemic Rules Using Machine Learning Approaches

Research Assistant Elif Nur Haner¹ , Research Assistant Çağatay Berke Erdaş¹

¹Başkent Üniversitesi

*Corresponding author: Elif Nur Haner

Differential Diagnosis for Covid-19 With Symptoms and Pandemic Rules Using Machine Learning Approaches

Abstract

COVID-19, which can be transmitted very quickly from person to person, is associated with age, but it can be associated with hypertension, diabetes, cardiovascular diseases, etc. It is more severe in individuals with comorbidities. Today, all humanity is struggling with a vitally important struggle against COVID-19, which is a pandemic epidemic. In this context, the pandemic can be brought under control with the detection of COVID-19 cases and their isolation from society for a certain period. Moreover, the detection of relatively meaningful contamination situations can facilitate taking precautions. In this study, a solution was sought for the problem of detecting COVID-19 cases by using various machine learning methods, (i) disease symptoms, and (ii) transmission status information. Besides, a consensus consisting of Feature selection methods has been applied to understand which of the transmission status information is relatively more meaningful.

Keywords: Covid-19, Symptom, Pandemic Rules, Machine Learning, Classification

Sözlü Sunum

Bilgisayarlı Mikro Tomografi Tarama Projeksiyonlarının Farklı Yinelemeli Yeniden Yapılandırma Yöntemleri ile Analizlerinin İncelenmesi

Göker Külüşlü¹

¹İstanbul Teknik Üniversitesi

*Corresponding author: GÖKER KÜLÜŞLÜ

Özet

Klinikte sıklıkla kullanılan görüntüleme yöntemlerinden birisi olan bilgisayarlı tomografi, hastalıkların tanı - teşhis ve tedavisinde oldukça önemli veriler sağlamaktadır. Bilgisayarlı tomografi ile elde edilen görüntülerin yeniden yapılandırılması için kolay ve verimli olduğu için kullanılan Filtrelenmiş Geri Projeksiyon analitik bir yöntemdir. Fakat bu yöntem artefakt gibi bazı sorunların üstesinden tam olarak gelemesiği için elde edilen görüntülerin düşük kalitede olmasına neden olabilmektedir. Bu nedenle son zamanlarda Yinelemeli Yeniden Yapılandırma yöntemleri üzerinde çalışmalar yürütülmektedir. Bu yöntemlerin klinikte yaygınlaşması öncesinde klinik öncesi çalışmalarda kullanılması ve elde edilen verilerin değerlendirilmesi oldukça önemlidir. Özellikle klinik öncesi çalışmalarda dünyanın kabul ettiği altın standart haline gelmiş olan mikroskobik tomografi (mikro-BT) çalışmalarında, Yinelemeli Yapılandırma Yöntemlerinin kullanılması ve bu verilerin değerlendirilerek klinik çalışmalara yol göstermesi bu süreçte karşılaşılabilecek sorunların en aza indirilmesinde önemli bir kaynak olabilir. Bu çalışma kapsamında da mikro-BT verileri kullanılarak analitik ve yinelemeli yapılandırma yöntemleri sonucu elde edilen görüntülerin analizleri yapılarak sonuçlar değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Bilgisayarlı Tomografi, Bilgisayarlı Mikro Tomografi, Yinelemeli Yapılandırma Yöntemleri, Analiz,

**Investigation of Analysis of Computed Micro Tomography Projection Using Different
Iterative Reconstruction Methods**

Abstract

Computed tomography, which is one of the methods of clinical use, obtains very important data in the diagnosis and treatment of diseases. Filtered Back Projection is an analytical method used for the reconstruction of images obtained by computed tomography because it is easy and efficient. However, this method may cause low quality of the obtained images in order to overcome some problems such as artifacts. For this reason, it conducts studies on Iterative Restructuring applications. The widespread use of these methods in the clinic has been studied pre-clinical and the obtained form has been examined. In microscopic tomography (micro-CT) studies, which have become the gold standard accepted by the world in preclinical studies, Iterative Reconstruction Methods and guiding clinical studies with this examination can be an important resource in minimizing the problems that may be encountered in this process. In this study, analytical and iterative reconstruction methods obtained images were analyzed and the results were evaluated.

Keywords: Computed Tomography, Micro Tomography, Iterative Reconstruction, Analysis

Sözlü Sunum

Bor Mineralinin Tıbbi Adaçayı (*Salvia Officinalis L.*)’nda Uçucu Yağ Oranına ve Bileşenlerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Hasan Basri Karayel¹ , Prof.Dr. Yakup Budak²

¹Gaziosmanpaşa Üni. Fen Edebiyat Fakültesi Kimya Bölümü-Kütahya Dumlupınar Üniversitesi
Gediz MYO.Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü

²Gaziosmanpaşa Üni. Fen Edebiyat Fakültesi Kimya Bölümü

Özet

Bu araştırma, Kütahya-Gediz koşullarında farklı bor dozlarının (0, Saf, 1/2 ve 1/8 kg/da) Tıbbi Adaçayı (*Salvia officinalis L.*)’ndaki uçucu yağın oranı ve kalitesi üzerine etkisini belirlemek amacıyla, 2016-2017 yıllarında Dumlupınar Üniversitesi, Gediz Meslek Yüksekokulu, Tıbbi ve Aromatik Bitkiler deneme tarlasında yürütülmüştür. Bu tür için gerekli olan düzenek, 2016 yılında tarla denemeleri tesadüf blokları deneme desenine göre 3 tekerrürlü olarak kurulmuştur. Fideler 40 cm sıra arası ve 30 cm sıra üzeri mesafede dikilmiştir. Bu türün uçucu yağı hidrodestilasyon (GC_MS/FID) yoluyla elde edilmiştir. Yapılan analizlerde, uçucu yağ oranı bor dozlarına (2017) göre sırasıyla %2,08-0,68-1,55 olarak ölçülmüştür. Borsuz yapılan yetiştirme sonucunda kuru yapraktan elde edilen uçucu yağda toplam 17 ana bileşen bulunurken, saf dozda ölüm gerçekleştiği için ölçüm alınmamıştır. 1/2 dozda 16 bileşen, 1/8 dozda 25 bileşen tespit edilmiştir. Kuru yapraktan elde edilen uçucu yağdaki ana bileşenler şu şekilde bulunmuştur: Bor kullanılmadığında; α -thujone %31.82, 1,8-cineole %14.39, camphor %12.05, β -thujone %8.55 olarak tespit edilmiştir. 1/2 doz kullanıldığında; viridiflorol %24.21, Manool %15.3, camphor %8.95 olarak bulunurken, 1/8 doz kullanıldığında ise; α -thujone %32,33, camphor %14,23, β -thujone %7,75 olarak bulunmuştur. Uçucu yağ bileşenlerinin terpenler bakımından zengin olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Tıbbi Adaçayı, Bor, Uçucu Yağ Oranı ve Bileşenleri.

Abstract

This study was carried out in Kütahya Dumlupınar University Gediz Vocational School Medical and Aromatic Plants Department's Experiment Field in the years 2016-2017 to determine the effect of different boron doses (0, pure, 1/2 and 1/8 kg/decare) on the ratio and quality of essential oil of Medicinal Sage (*Salvia officinalis* L.) The necessary equipment for this species was established in 2016 with three replications of field trials according to randomized block design. Seedlings were planted in 40 cm row and 30 cm row spacing. The volatile oil of this species was obtained by hydrodistillation (GC_MS / FID). In the analyzes, the volatile oil ratio was measured as 2.08%, 0%, 0.68% and 1.55% according to boron doses (2017) respectively. As a result of the cultivation without using boron, 17 essential components were found in the volatile oil extracted from dried leaf and no measurement was taken because of the perish of the plants in pure dose. While 16 components were obtained in 1/2 doses, 25 components were detected in 1/8 dose. The main components of the essential oil obtained from dry leaves are as follows: When boron is not used; α -thujone 31.82%, 1,8-cineole 14.39%, camphor 12.05%, β -thujone 8.55%. When 1/2 dose is used; viridiflorol was found to be 24.21%, Manool was 15.3%, camphor was 8.95%. And when 1/8 dose boron was used; α -thujone 32.33%, camphor 14.23%, β -thujone 7.75%. Essential oil components were determined to be rich in terpenes.

Keywords: Medical Sage, Boron, Volatile Oil Ratio and Components.

Sözlü Sunum

Histopatoloji Resimlerinde Yapay Zeka Destekli Çekirdek Segmentasyonu ve Sınıflandırması

Dr. Mehmet Turan¹

¹Bogazici Universitesi

Özet

Doku morfolojisinin görüntü analizi, kanser araştırmalarında kanserin biyolojisini daha iyi tanınamıza yardımcı olduğu için bilgisayarlı patolojide üzerinde çokça çalışılan bir sorundur. Hematoksilen ve Eosin ile boyanmış histoloji görüntülerinde çekirdek bölümleme ve sınıflandırma, günümüz dijital patoloji iş akışında birçok alanda temel bir ön koşuldur. Bu görevler için doğru, verimli, kırılabilirliği az ve tam slayt düzeyinde gerçek zamanlı çalışabilen algoritmaların geliştirilmesi; doku morfolojisinin karmaşıklığı ve tümörlerin heterojen yapısı nedeniyle, zorlu bir bilgisayar görüşü problemi olagelmıştır. Çekirdek bölümleme ve sınıflandırması için tam otomatik yöntemlerin geliştirilmesi, tam slayt patoloji görüntüsü içinde on binlerce çekirdeğin kantitatif analizini mümkün kılarak, büyük ölçekli morfometrik çekirdek analizini mümkün kılacaktır. Bu da birçok kanser türünün teşhisinde ve sınıflandırılmasında doktorun kantitatif bulgular eşliğinde daha net ve güvenilir şekilde karar verebilmesinin önünü açacaktır. Bu konusmada, çekirdek bölümleme ve sınıflandırmasında, bahsi geçen zorluklardan ve bu zorlukların üstesinden gelmek için çekirdek piksellerinin dikey ve yatay mesafelerinde kütle merkezlerine kadar kodlanan örnek açısından zengin bilgiden yararlanan, hibrit kayıp fonksiyonu ve bir dikkat mekanizması kullanan, çekirdek bölümleme ve sınıflandırma için geliştirdiğimiz evrişimli sinir ağı mimarisinden bahsedeceğiz. Metodun çalışma mekanizmasını ve eğitim sürecini anlattıktan sonra farklı dokularda elde ettiği sonuçları sunup, klinik uygulamalarına örnekler vereceğiz.

Anahtar Kelimeler: Dijital Patoloji, , Çekirdek Segmentasyonu, Çekirdek Sınıflandırması, Yapay Zeka

Artificial Intelligence Based Nuclei Segmentation and Classification in Histopathology Images

Abstract

Image analysis of tissue morphology is a widely studied problem in computational pathology, as it helps us to better understand cancer biology. Nuclei segmentation and classification on histology images stained with hematoxylin and eosin is an essential prerequisite in many areas in today's digital pathology workflow. Developing accurate, efficient, less fragile and real-time algorithms at whole slide level for these tasks has been a challenging computer vision task because of tissue morphology complexity and the heterogeneous nature of tumors. The development of fully automated methods for core segmentation and classification will enable quantitative analysis of different nuclei types in a full slide pathology image, enabling large-scale morphometric nuclei analysis. This will pave the way for the physician to make more clear and reliable decisions in the diagnosis and classification of many cancer types in the light of quantitative findings. In this talk, we will introduce the difficulties in nuclei segmentation and classification, and we will talk about our deep learning based nuclei segmentation and classification method that utilizes information encoded at vertical and horizontal distances of nuclei pixels to centers of mass, a hybrid loss function and an attention mechanism to overcome these challenges. After explaining the mechanism and training process of the proposed approach, we will demonstrate the nuclei segmentation and classification results obtained in different types of tissues and give examples of clinical applications for the proposed method.

Keywords: Digital Pathology, Nuclei Segmentation, Nuclei Classification, Artificial Intelligence

Sözlü Sunum

Isolated Anomalous Origin of Right Coronary Artery From Pulmonary Artery in a 3-Years Old Patient

Öğr.Gör. Timuçin Sabuncu ¹, Öğr.Gör. Onur Saydam¹, Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Aydın¹, Dr. Öğretim Üyesi Şafak Alpat¹

¹Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Onur

Özet

Anomalous origin of the right coronary artery originating from the pulmonary artery (ARCAPA) is a rare congenital coronary anomaly. The incidence is reported to be 0.002% (1) Most patients have gone undiagnosed till the middle age where it could be diagnosed as an incidental finding. The natural history of ARCAPA is difficult to describe because of the relatively small number of cases reported (1,2). Echocardiography of a 3-year old male patient with a history of frequent upper respiratory infection revealed paradoxical septal movement and abnormal right coronary artery origin with normal myocardial and valvular functions (Image 1). Heart catheterization demonstrate ARCAPA. During surgical exploration right coronary ostium was observed in pulmonary artery. The button was transferred to the aorta (Image 3). The defect in pulmonary artery was repaired with xenograft. The postoperative course was uneventful. The patient was discharged on the seventh postoperative day. Echocardiography revealed normal myocardial functions with normal septal movement on postoperative first month. ARCAPA is a rare pathology and to best of our knowledge, our case is the one of the youngest asymptomatic case documented. ARCAPA is potentially life-threatening with uncertain prognosis (3). So that, awareness is important for early diagnosis. Symptoms is variable depending on collateral circulation where most patients remain asymptomatic. Early symptoms may be secondary to heart failure, valvular insufficiencies or myocardial infarction (4) Coronary steal phenomenon can occur in ARCAPA due to differences in diastolic pressure between systemic and pulmonary arterial beds, with risk of myocardial

ischemia during increased myocardial oxygen demand (5) Sudden cardiac death can be observed in ARCAPA and therefore a corrective operation is recommended regardless of symptom status.

Anahtar Kelimeler: Congenital Heart Disease, Arcapa

Isolated Anomalous Origin of Right Coronary Artery From Pulmonary Artery in a 3-Years Old Patient

Abstract

Anomalous origin of the right coronary artery originating from the pulmonary artery (ARCAPA) is a rare congenital coronary anomaly. The incidence is reported to be 0.002% (1) Most patients have gone undiagnosed till the middle age where it could be diagnosed as an incidental finding. The natural history of ARCAPA is difficult to describe because of the relatively small number of cases reported (1,2). Echocardiography of a 3-year old male patient with a history of frequent upper respiratory infection revealed paradoxical septal movement and abnormal right coronary artery origin with normal myocardial and valvular functions (Image 1). Heart catheterization demonstrates ARCAPA. During surgical exploration right coronary ostium was observed in pulmonary artery. The button was transferred to the aorta (Image 3). The defect in pulmonary artery was repaired with xenograft. The postoperative course was uneventful. The patient was discharged on the seventh postoperative day. Echocardiography revealed normal myocardial functions with normal septal movement on postoperative first month. ARCAPA is a rare pathology and to best of our knowledge, our case is the one of the youngest asymptomatic case documented. ARCAPA is potentially life-threatening with uncertain prognosis (3). So that, awareness is important for early diagnosis. Symptoms is variable depending on collateral circulation where most patients remain asymptomatic. Early symptoms may be secondary to heart failure, valvular insufficiencies or myocardial infarction (4) Coronary steal phenomenon can occur in ARCAPA due to differences in diastolic pressure between systemic and pulmonary arterial beds, with risk of myocardial ischemia during increased myocardial oxygen demand (5) Sudden cardiac death can be observed in ARCAPA and therefore a corrective operation is recommended regardless of symptom status.

Keywords: Congenital Heart Disease, Arcapa

Sözlü Sunum

Nükleer Tıp Görüntüleme Sistemlerinde Karaciğer Fantom Görüntülerine Görüntü İşleme Yöntemlerinin Uygulanması

Öğr.Gör. Yiğit Ali Üncü¹

¹Akdeniz Üniversitesi

*Corresponding author: Yiğit Ali Üncü

Özet

Medikal görüntülerindeki görüntü işleme uygulamaları hem uzaysal hem de frekans ortamında yapılmaktadır. Bu çalışmada uzaysal ortamda görüntü işleme uygulamalarından doğrusal ve doğrusal olmayan teknikler incelenmiştir. Bu filtreleme işlemleri görüntüdeki piksel işlemlerini değiştirerek yapılmaktadır. Görüntülere uygulanan filtreleme işlemleri konvolüsyon işlemleri uygulanarak yapılmaktadır. Karaciğer görüntüleme işlemlerinde birçok görüntüleme yöntemleri kullanılmaktadır. Bu yöntemlere radyoloji alanında; bilgisayarlı tomografi (BT), manyetik rezonans (MR), nükleer tıp alanında; gama kamera, bilgisayarlı tek foton tomografisi (SPECT) ve pozitron emisyon tomografi (PET) gibi yöntemler örnek verilebilir. Medikal görüntüleme yöntemlerinde görüntü işleme uygulamaları genel olarak, görüntülerdeki gürültüleri giderme ve görüntü kenarlarının keskinleştirmek için kullanılmaktadır. Özellikle nükleer tıp görüntülerindeki sistemsel olarak yüksek gürültüler bu sistemlerin en önemli problemlerindedir. Bu çalışmada nükleer tıp görüntülerindeki gürültüleri bastırmak için uzaysal ortamda doğrusal ve doğrusal olmayan filtreleme yöntemleri denenmiştir. Gürültüleri bastırdığı ve karaciğer fantom görüntüsündeki lezyonları daha net ortaya çıkardığı için en uygun yöntemin ortalama filtreleme (average filtering) yöntemi olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Karaciğer Fantom, Görüntü İşleme, Doğrusal Filtreleme, Doğrusal Olmayan Filtreleme

Application of Image Processing Methods to Liver Phantom Images in Nuclear Medicine Imaging Systems.

Abstract

Image processing methods are performed to both spatial and frequency domains in medical images. In this study, linear and non-linear filters from image processing methods in the spatial domain are examined. These filtering processes are done by changing the pixel processes in the image. The filtering processes applied to the images are performed by applying convolution processes. Many imaging methods are used in liver imaging procedures. These methods; computed tomography (CT), magnetic resonance (MR) in radiology, gamma camera, computed single-photon tomography (SPECT), and positron emission tomography (PET) in nuclear medicine. Image processing methods are generally used to remove noise in images and sharpen image edges. Image noises, especially in nuclear medicine images, are the most important problems of these systems. In this study, linear and non-linear filtering methods have been tried to suppress the noise in nuclear medicine images in the spatial domains. It has been determined that the most appropriate method is the average filtering method because it suppresses the noise and reveals the lesions in the liver phantom image more clearly.

Keywords: Liver Phantom, Image Processing, Linear Filtering, Non-Linear Filtering

Sözlü Sunum

**Papiller Tiroid Kanseri ve Sağlıklı Bireylerde Nötrofil/lenfosit Oranlarının
Karşılaştırılması**

Dr. Öğretim Üyesi Barış Sarıakçalı¹ , Dr. Öğretim Üyesi Gülhan Duman¹

¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Endokrin ve Metabolizma Hastalıkları Bölümü

Özet

Amaç: Papiller tiroid kanser en sık görülen tiroid kanser tipidir, son yıllarda görülme sıklığı arttığı görülmüştür. Ayrıca Papiller tiroid kanseri lenfatik yolla yayılır. Bu çalışmanın amacı da Papiller tiroid kanserli hastalar ve sağlıklı bireylerde nötrofil/lenfosit oranlarının karşılaştırılmasıdır. **Yöntem:** Bu çalışmaya Papiller tiroid kanserli 20 erkek ve 20 kadın ve sağlıklı 40 erkek ve 40 kadın olmak üzere toplam 120 kişi katılmıştır. Çalışmaya katılanların yaş ortalaması 49,29 ($\pm 13,559$)'dur. Verilerin analizleri SPSS 24.00 programı kullanılarak yapılmıştır. Veriler normal dağılmadığı için iki bağımsız grup karşılaştırılması Mann Whitney-U testi kullanılmıştır. **Bulgular:** Bulgular sonucunda nötrofil/lenfosit oran ortalamalarının Papiller tiroid kanserli hastalarında yüksek olduğu ve sağlıklı bireylerle karşılaştırıldığında anlamlı fark ortaya çıktığı saptanmıştır ($p=0,017$). **Sonuç:** Çalışmada sonuç olarak nötrofil/lenfosit oranı Papiller tiroid kanserli hastalarda sağlıklı bireylere göre daha yüksek olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Lenfosit, Nötrofil, Papiller Tiroid Kanseri

Comparison of Neutrophil/Lymphocyte Ratios in Healthy Individuals With Papillary Thyroid Cancer

Abstract

Aim: Papillary thyroid cancer is the most common type of thyroid cancer, its incidence has increased in recent years. Also, Papillary thyroid cancer spreads through the lymphatic way. The aim of this study is to compare neutrophil/lymphocyteratios in patients with papillary thyroid cancer and healthy individuals. **Method:**A total of 120 people, 20 men and 20 women with papillary thyroid cancer and 40 healthy men and 40 women, Participated in this study.The average age of the participants in the study is 49.29 (± 13.559). Data analysis was made using the SPSS 24.00 program. Since the data were not normally distributed, the Mann Whitney –U test was used to compare two independent groups. **Findings:** As a result of the findings, it was found that the mean neutrophil/lymphocyte ratio was high in patients with papillary thyroid cancer and a significant difference emerged when compared with healthy individuals($p=0.017$). **Result:** As a result of the study, it can be said that the neutrophil/lymphocyte ratio is higher in patients with papillary thyroid Cancer compared to healthy individuals

Keywords: Lymphocyte, Notrophil, Papillary Thyroid Cancer

Sözlü Sunum

Sağ Koroner Damarın Difüzyonla Sınırlı Kümeleşme(Dla) Modeli ile Simülasyonu

Borkan Büyükayan¹ , Prof.Dr. Ziya Merdan¹ , Prof.Dr. Mehmet Tolga Doğru²

¹Gazi Üni.

²Kırıkkale Üni.

Özet

Bu çalışmada kalbin beslenmesini sağlayan iki ana damardan biri olan sağ koroner damar iki boyutlu uzayda difüzyonla sınırlı kümeleşme(DLA) modeli kullanılarak elde edilmiştir. Bu çalışmada eclipse ortamında java yazılım dili kullanılarak modelleme algoritması oluşturulmuştur. Bu algoritma sağ koroner damarın iki farklı açıdan görüntüsünü elde etmek için kullanılmıştır. Elde edilen simülasyon görüntüleri Koroner Anjiyo Grafiği görüntü ile uyum halindedir.

Anahtar Kelimeler: Difüzyonla Sınırlı Kümeleşme(Dla), Fraktallar

Sözlü Sunum

**Serotonin 2c Reseptör Genindeki Polimorfizm ile Dikkat Eksikliği-Hiperaktivite
Bozukluğu Arasındaki İlişki**

Arş.Gör.Dr. Hilal Güzel¹

¹Afyonkarahisar Health Sciences University, Faculty of Medicine, Department of Anatomy

*Corresponding author: hilal güzel

Özet

Giriş: Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu (DEHB), dikkat eksikliği, hiperaktivite ve dürtüsellik ile karakterize nöropsikiyatrik bir bozukluktur. DEHB'nin çok faktörlü bir hastalık olduğu ve genetik faktörlerin hastalığın oluşumunda önemli rol oynadığı bilinmektedir. 5-HT_{2C} reseptörü, serotonin reseptör ailesine ait bir G protein bağlantılı reseptör (GPCR) alt tipidir. 5-HT_{2C} reseptörü, merkezi dopamin fonksiyonlarının kontrolünde anahtar bir rol oynar ve DEHB etiyolojisinde önemli bir rol oynayabilir. Bu çalışmanın amacı, 5-HT_{2C} reseptör geninin polimorfizmi ile erişkin DEHB arasında bir ilişki olup olmadığını araştırmaktır. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 94 yetişkin hasta ve 97 kontrol dahil edildi. Her denek, PCR-RFLP (polimeraz zincir reaksiyonu-kısıtlama parça uzunluğu polimorfizmi) tekniği ile genotiplendirildi. PCR ürünleri, kısıtlama enzimi RsaI ile 37 ° C'de kesildi. Genotip dağılımları ve alel frekansları hem vaka hem de kontrol grupları için ayrı ayrı hesaplandı. Bulgular: Genotip dağılımları ve alel frekansları açısından 5-HT_{2C} reseptör geni -997 polimorfizmi ile DEHB arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmadı. Tartışma: Genetik ilişkilendirme çalışmalarında, Çin'de yapılan 3 çalışmada ve İngiltere'de yapılan 1 çalışmada 5-HT_{2C} reseptör geni ile DEHB arasında bir ilişki bulunurken, Çin'de yapılan başka bir çalışmada bir ilişki bulunamadı. Çalışmamız, bu gen ile DEHB arasında bir ilişki bulmayan çalışmalarla uyumlu olup, genin DEHB gelişiminde rol oynamadığı tezini desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Dehb, Genetik, 5-Ht2c

Association Between Polymorphism in Serotonin 2c Receptor Gene and Attention Deficit-Hyperactivity Disorder

Abstract

Introduction: Attention Deficit and Hyperactivity Disorder (ADHD) is a neuropsychiatric disorder characterized by inattention, hyperactivity and impulsivity. It is known that ADHD is a multifactorial disease and genetic factors play a important role in the formation of the disease. The 5-HT_{2C} receptor is a G protein-linked receptor (GPCR) subtype that belongs to the serotonin receptor family. The 5-HT_{2C} receptor plays a key role in the control of central dopamine functions and may play an important role in the etiology of ADHD. The aim of this study is to investigate whether there is a relationship between the polymorphism of the 5-HT_{2C} receptor gene and adult ADHD. **Materials and Methods:** 94 adult patients and 97 controls were included in this study. Each subject was genotyped by the PCR-RFLP (polymerase chain reaction-restriction fragment length polymorphism) technique. The PCR products were cut at 37°C with the restriction enzyme RsaI. Genotype distributions and allele frequencies were calculated separately for both the case and control groups. **Results:** In terms of genotype distribution and allele frequencies, no significant relationship was found between the 5-HT_{2C} receptor gene -997 polymorphism and ADHD. **Discussion:** In genetic association studies, 3 studies conducted in China and 1 study conducted in the UK found a relationship between the 5-HT_{2C} receptor gene and ADHD, while another study conducted in a Chinese population did not find a relationship. Our study is consistent with studies that did not find a relationship between this gene and ADHD, and supports the thesis that the gene does not play a role in ADHD development.

Keywords: Adhd, Genetics, 5-Ht2c

Sözlü Sunum

Silicon Nitride and Sialon Ceramics for Biomedical Applications

Dr. Öğretim Üyesi Şeniz Reyhan Kuşhan Akın¹ , Prof.Dr. Thomas Jay Webster²

¹Çankaya Üniversitesi

²Northeastern University

*Corresponding author: Şeniz R. KUŞHAN AKIN

Özet

In recent decades, due to some limitations from alumina (Al₂O₃) and zirconia (ZrO₂), silicon nitride (Si₃N₄) has been investigated as a novel bioceramic material, mainly in situations where a bone replacement is required. Si₃N₄ ceramics and its derivative form, SiAlON, possess advantages in orthopedics due to their mechanical properties and biologically acceptable chemistry, which accelerates bone repair. However, biological applications require additional properties, enabling stronger chemical bonding to the surrounding tissue for better fixation and the prevention of bacteria biofilm formation. Therefore, two commercial Si₃N₄ and SiAlON ceramics were investigated in this study and compared to each other according to their material properties (like wetting angles and surface chemistry) and their antibacterial behaviors using E. coli. Moreover the effect of different cations on biological (such as antibacterial and cytocompatibility) and material properties (like wetting angles and isoelectric points (IEP)) of oxynitride glasses, mimicking the grain boundary phase in Si₃N₄ and SiAlON ceramics, were also investigated as a side work. Results provided evidence of a 15% reduction in E. coli colonization after just 24 hours on Si₃N₄ compared to SiAlON which is impressive considering no antibiotics were used. In this manner, this study provides evidence that Si₃N₄ should be further studied for a wide range of antibacterial orthopedic, or other suitable biomaterial applications.

Anahtar Kelimeler: Silicon Nitride, Sialon, Bioceramics

Silicon Nitride and Sialon Ceramics for Biomedical Applications

Abstract

In recent decades, due to some limitations from alumina (Al_2O_3) and zirconia (ZrO_2), silicon nitride (Si_3N_4) has been investigated as a novel bioceramic material, mainly in situations where a bone replacement is required. Si_3N_4 ceramics and its derivative form, SiAlON, possess advantages in orthopedics due to their mechanical properties and biologically acceptable chemistry, which accelerates bone repair. However, biological applications require additional properties, enabling stronger chemical bonding to the surrounding tissue for better fixation and the prevention of bacteria biofilm formation. Therefore, two commercial Si_3N_4 and SiAlON ceramics were investigated in this study and compared to each other according to their material properties (like wetting angles and surface chemistry) and their antibacterial behaviors using *E. coli*. Moreover the effect of different cations on biological (such as antibacterial and cytocompatibility) and material properties (like wetting angles and isoelectric points (IEP)) of oxynitride glasses, mimicking the grain boundary phase in Si_3N_4 and SiAlON ceramics, were also investigated as a side work. Results provided evidence of a 15% reduction in *E. coli* colonization after just 24 hours on Si_3N_4 compared to SiAlON which is impressive considering no antibiotics were used. In this manner, this study provides evidence that Si_3N_4 should be further studied for a wide range of antibacterial orthopedic, or other suitable biomaterial applications.

Keywords: Silicon Nitride, Sialon, Bioceramics

Sözlü Sunum

Termoelektrik Soğutucuların Medikal Uygulamaları

**İrem İslamoğlu¹ , Prof.Dr. Yaşar İslamoğlu² , Doç.Dr. Selçuk Yaylacı³ , F.Mert
Parmaksızoğlu⁴**

¹Faculty of Medicine, Zonguldak Bülent Ecevit University, Zonguldak, Turkey

²Thermoelectric Systems-Heat Transfer Laboratory, Mechanical Engineering Department,
Sakarya University, Sakarya, Turkey

³Faculty of Medicine, Sakarya University, Sakarya, Turkey

⁴Acıbadem Üniversitesi

Özet

Termoelektrik etki, 1800'lü yıllardan beri Seebeck etki olarak bilinmektedir. Seebeck etki, yarı iletken malzemede sıcaklık basamağından dolayı meydana gelen elektriksel gerilimdir. Sıcaklık ölçmek için kullanılan termoeleman çiftlerinin temelini oluşturan bu etkiyle, ısı enerjisi elektrik enerjisine (DC) dönüşmektedir. Aynı yarı iletken malzemeye gerilim uygulandığında ise Peltier etki sonucu soğutma meydana gelmektedir. Yani elektrik enerjisi (DC) ile doğrudan soğutma yapılmaktadır. Termoelektrik soğutma sistemleri, içerisinde hareketli parçaları olmadığından dolayı az yer işgal etmekte (kompakt), sessiz ve titreşimsiz çalışmaktadır. Chloro Fluoro Carbon (CFCs) gazı veya başka herhangi bir soğutucu gaz kullanılmadığı için çevre dostu sistemlerdir. Bu avantajları nedeniyle, termoelektrik cihazlar askeri, uzay ve medikal alanda tercih edilmektedir. Sunulan çalışmada, termoelektrik modül yani termoelektrik soğutma makinası (TECs) olarak çalıştırılan Peltier modül ve bu modüllerin medikal uygulamaları hakkında bilgi verilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Seebeck, Peltier, Termoelektrik Soğutma, Medikal, Isı Geçişi

Abstract

The thermoelectric effect is known as Seebeck effect since 1800's. The Seebeck effect is the electrical voltage that occurs in the semiconductor material due to the temperature gradient. This effect, which forms the basis of thermocouple pairs used to measure temperature, transforms thermal energy into electrical energy (DC). When voltage is applied to the same semiconductor material, cooling occurs because of Peltier effect. In other words, direct cooling is done by electric energy (DC). Thermoelectric devices are solid state devices. They are reliable energy converters and have no noise or vibration as there are no mechanical moving parts. They have small size and are light in weight. They are friendly to the environment because of no use refrigerant as Chloro Fluoro Carbon (CFCs) gas or any other refrigerant gas. Due to these advantages, the thermoelectric devices have found a large range of applications in medical systems. Thermoelectric coolers (TEGs) or Peltier cooling devices are widely employed for patient core temperature control, skin cooling, medical device and laboratory equipment cooling. In this paper, basic knowledge of the thermoelectric cooler devices and an overview of medical applications are given.

Keywords: Seebeck, Peltier, Thermoelectric Cooler, Medical, Heat Transfer

Sözlü Sunum

Hormon Duyarlı Meme Kanseri Tanısıyla Tamoksifen Kullanan Hastalarda Sitokrom P450 Cyp2d6 Enzim Düzeylerinin İlaç Direnci Gelişmesindeki Rolü

Dr. Meral Sayın¹

¹S.B. Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Tamoksifen premenapozal ER veya PR pozitif meme kanseri olan hastaların tedavisinde yaklaşık 50 yıldır ilk hedefe yönelik altın standart ilaç olarak,ve halen yaygın olarak kullanılmaktadır. Tamoksifen karaciğerde sitokrom P450 enzimi ile metabolize olmaktadır. Farmokogenetik hastaların genetik yapılarında bulunan varyasyonlar nedeni ile ilaçlara verdikleri yanıtlardaki değişiklikleri inceler.En sık yan etki oluşturan ilaçlar polimorfik enzimlerle metabolize olmaktadır.Tamoksifen de en çok polimorfizm gösteren sitokrom P450 enzim izoformlarından biri olan CYP2D6 ile metabolize olmaktadır.Bu polimorfizmler enzim aktivitesini değiştirerek hastalar arasında enzimin farklı çalışmasına sebep olmaktadır. Bu sebeple hastalar standart tedavi dozlarına farklı yanıt verirler. Bu sebeple meme kanseri tanısı almış 20 hastanın sitokrom P450 CYP2D6 enzim düzeylerine bakarak tamoksifen ilaç direnci ölçüldü. Sonuç olarak eğer CYP2D6 enzim düzeyi düşük saptanan hastamız olsaydı, ilacın metabolize edilme hızı yavaş olduğundan yan etkilerini azaltmak için dozunu azaltmamız gerekecekti. Tersine eğer CYP2D6 enzim düzeyi yüksek olsaydı ilaç hızlı metabolize olacağından dozu yetersiz kalacaktı ve doz artımına gidilmesi düşünülecekti. CYP 2D6 metabolik durumunun terapiden önce değerlendirilmesi terapiye yanıt veremeyecek kişilerin veya toksik ilaç etkilerinin önlenmesi ve kişiye özel optimal dozun belirlenebilmesi açısından da oldukça önemlidir. Böylece tamoksifen ilacı verilmeden önce meme kanser hastasının genotipleme çalışmasının yapılması tedavi yanıtı açısından oldukça önemli bir rol oynar . Ayrıca tamoksifenle CYP 2D6 inhibitörlerinin eş zamanlı olarak reçetelenmemesine dikkat edilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sitokrom P450, Cyp2d6 Enzim Düzeyi, Tamoksifen Direnci

Sözlü Sunum

Antegrade Başsız Kanüle Vida Fiksasyon Tekniği Kullanılarak Tedavi Edilen Medial Malleol Kırıklardaki Orta ve Uzun Dönem Sonuçlarımız

Uzman Ersin Taşatan¹

¹Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi Ortopedi Kliniği

*Corresponding author: ERSİN TAŞATAN

Özet

Giriş: Bu çalışmada antegrade başsız vida fiksasyon tekniği kullanılarak medial malleol kırığı nedeniyle cerrahi tedavisi yapılan hastalardaki orta ve uzun dönem fonksiyonel ve radyolojik sonuçlarımızı değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem: Bu çalışmaya Herscovici sınıflamasına göre tip B medial malleol kırığı nedeniyle antegrade başsız kanüle vida uygulanan 30 hasta dahil edildi. Yaş ortalaması 29 yılı . Hastaların 17 sinde izole medial malleol kırığı mevcut iken geri kalan 13 hastada bimalleolar ayak bileği kırığı mevcuttu. Tüm bimalleolar kırıklar Arbeitsge meinschaft für Osteosynthesefragen / Orthopaedic Trauma Association (AO/OTA) sınıflamasına göre 44-B2 olarak sınıflandırılmıştır. Ameliyat sonrası kemik kaynama durumu direkt grafilere değerlendirilirken, klinik değerlendirme American Orthopaedic Foot and Ankle Society (AOFAS) skora sistemi kullanılarak yapıldı. Bulgular: Ortalama takip süremiz 37 ay (32–60 ay) idi. Ortalama kaynama süresi 3.6 ay idi. . Hiçbir hastada instabilite, redüksiyon kaybı, kaynamama veya enfeksiyon gözlenmedi. Ortalama AOFAS skoru 93 idi. AOFAS skoruna göre, 11 hasta iyi, 19 hasta mükemmel olarak değerlendirildi. Sonuç: Hersovici Tip B medial malleol kırığı nedeniyle son yıllarda kullanılan bir yöntem olan antegrade başsız kanüle vida fiksasyon tekniği kullanılarak cerrahi tedavi uygulanmış hastaların orta ve uzun dönem fonksiyonel ve klinik sonuçlarını değerlendirdiğimiz bu çalışma bu yöntemin sonuçlarının tatminkar olduğunu göstermiştir. Kaynakça: 1.Tekin AC, Cabuk H,Dedeoglu SS, Saygılı MS et al. Anterograde Headless Cannulated Screw Fixation in the Treatment of Medial Malleolar Fractures: Evaluation of a New Technique and Its Outcomes. Med Princ

Pract 2016;25:429–434 2.King CM, Cobb M, Collman DR, et al: Bicortical fixation of medial malleolar fractures: review of 23 cases at risk for complicated bone healing. J Foot Ankle Surg 2012;51:39–44. 3. Fowler TT, Pugh KJ, Litsky AS, et al: Medial malleolar fractures: a biomechanical study of fixation techniques. Orthopedics 2011; 34: e349–e355. 4. Rangdal S, Singh D, Joshi N, et al: Functional outcome of ankle fracture patients treated with biodegradable implants. Foot Ankle Surg 2012;18:153–156.

Anahtar Kelimeler: Antegrade, Kanüle Vida, Kırık, Medial Malleol

Our Mid and Long Term Results in Medial Malleol Fractures Treated Using Antegrade Headless Cannulated Screw Fixation Technique

Abstract

Objective: In this study, we aimed to evaluate our mid and long-term functional and radiological results in patients who underwent surgical treatment for medial malleolus fractures using antegrade headless screw fixation technique. **Material-Methods:** We evaluated 30 patients with medial malleolar type B fractures according to the Herscovici fracture classification who had undergone antegrade headless cannulated screw fixation surgery. The mean age was 29 years. While; seventeen had an isolated medial malleolar fracture, thirteen had a bimalleolar fracture. All of the bimalleolar fractures were classified as 44-B2 according to the Arbeitsgemeinschaft für Osteosynthesefragen/Orthopaedic Trauma Association (AO/OTA) classification. Bone union was evaluated on direct radiographs at the follow-up examinations. The American Orthopaedic Foot and Ankle Society (AOFAS) scoring system was used for clinical evaluation. **Results:** The mean follow-up time was 37 months (range, 32-60 months). The mean union time was 3.6 months . We did not observe instability, loss of reduction, non-union or infection in any patient. The mean AOFAS score was 93. 11 patients were evaluated as good,19 patients were evaluated as excellent according to the AOFAS score. **Conclusions:** This study, in which we evaluated the mid and long-term functional and clinical results of patients who had undergone surgical treatment using the antegrade headless cannulated screw fixation technique, which is a method used in recent years for Hersovici Type B medial malleolus fractures, showed that the results of this method were satisfactory.

Keywords: Antegrade, Cannulated Screw, Fracture, Medial Malleolus

Sözlü Sunum

Kısa Süreli Köpek Spermasının Saklanması Sırasında Sperma Sulandırıcısına Sodyum Selenit İlavesinin Sperma Kalitesi Üzerine Etkileri

Arş.Gör. Burcu Esin¹ , Prof.Dr. Mesut Çevik¹

¹ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ

Özet

Bu çalışmanın amacı, in vitro olarak sodyum selenit desteğinin köpek spermasının kısa süreli saklanması sırasında spermatozoa kalitesi üzerine etkisini araştırmak olmuştur. Sperma örnekleri, beş sağlıklı köpekten dijital manipülasyonla toplanmıştır. Her ejakülat, 0 (kontrol), 1 ve 2 µg/mL sodyum selenit (SS1 ve SS2) içeren Tris bazlı sulandırıcı ile 37°C'de seyreltilmiştir. Daha sonra 4°C'ye soğutulmuş, ekilibrasyona bırakılmış, saklanmış ve farklı zamanlarda spermatolojik parametreler değerlendirilmiştir. Sperm motilitesi, progresif motilite ve plazma membran bütünlüğü spermayı seyreltikten sonra (T0), ekilibrasyondan sonra (T1), 24. (T2), 48. (T3) ve 72. (T4) saatlerde değerlendirilmiştir. Sonuçlar, sperma sulandırıcısına 1 ve 2 µg/mL sodyum selenit eklenmesinin, kontrole kıyasla spermanın motilitesini artırdığını göstermiştir. 1 ve 2 µg/mL sodyum selenit içeren sulandırıcılar ile sulandırılan spermada sperm motilitesi, progresif motilite ve sperm plazma membran bütünlüğünü önemli ölçüde artırmıştır. Bu çalışmada, sperma sulandırıcısına 1 ve 2 µg/mL konsantrasyonlarda sodyum selenit takviyesi, 4°C'de saklanan ve farklı saatlerde sperm parametreleri değerlendirilen spermalar üzerinde olumlu etkilere sahip olmuştur. Bu çalışmanın sonucunda 1 ve 2 µg/mL'lik konsantrasyonlarda sodyum selenit eklenmesinin, 4°C'de kısa süreli saklanan köpek spermasında motilite, progresif motilite ve sperm plazma membran bütünlüğü üzerine olumlu katkı sağladığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Köpek, Sperma, Kısa Süreli Saklama, Sodyum Selenit

Effects of Sodium Selenite Supplementation to Semen Extender On Canine Semen Quality During Short Time Storage

Abstract

The aim of the present study was to investigate the effect of in vitro supplementation of sodium selenite on spermatozoa quality of canine semen in short-time storage. Semen samples were collected with digital manipulation from five healthy dogs. Each ejaculate was diluted at 37°C with a tris-based extender containing 0 (control), 1, and 2 µg/mL sodium selenite (SS1 and SS2), later cooled to 4°C, equilibrated, stored and semen parameters were estimated at different times. The sperm motility, progressive motility, and plasma membrane integrity were evaluated at immediately after dilution (T0), immediately after equilibration (T1), 24 (T2), 48 (T3), and 72 (T4) hours after diluting semen. Results showed that supplementation of 1 and 2 µg/mL sodium selenite to the semen extender increased the sperm motility of semen compared to the control. Extenders containing 1, and 2 µg/mL sodium selenite significantly improved sperm motility, progressive motility, and plasma membrane integrity of short time storages. In this study, sodium selenite supplementation of semen extender of 1 and 2 µg/mL had positive effects on sperm parameters for different hours at 4°C. It was concluded that the addition of sodium selenite at a concentration of 1 and 2 µg/mL could improve the storage of canine semen at 4°C.

Keywords: Canine, Semen, Short-Time Storage, Sodium Selenite

Sözlü Sunum

A Rare Form of Osteopoikilosis. a Case Report

Uzman Mehmet Murat Bala¹

¹University of Health Sciences, Trabzon Kanuni Training Research Hospital

*Corresponding author: Mehmet Murat BALA

Özet

72

Osteopoikilosis (OPK), asymptomatic bone dysplasia, a spotted bone disease, is a rare disease. OPK is an inherited condition with autosomal dominant trait resulting in sclerotic foci throughout the skeleton. In this article, we present a 34-year-old male patient has multiple scattered symmetric, well defined, sclerotic lesions of variable size are also observed over the cervical vertebra, bilateral wrist and hand, pelvis, bilateral proximal and distal femur and tibia, bilateral ankle and foot through X-rays. Although both the radiological and clinical findings of the case were compatible with osteopoikilosis (OPK), no change in the LEMD3 gene was found in the molecular genetic study that could cause disease. We also reviewed OPK in light of the literature.

Anahtar Kelimeler: Osteopoikilosis, Lemd3 Gene, Sporadic

A Rare Form of Osteopoikilosis. a Case Report

Abstract

Osteopoikilosis (OPK), asymptomatic bone dysplasia, a spotted bone disease, is a rare disease. OPK is an inherited condition with autosomal dominant trait resulting in sclerotic foci throughout the skeleton. In this article, we present a 34-year-old male patient has multiple scattered symmetric, well defined, sclerotic lesions of variable size are also observed over the cervical vertebra, bilateral wrist and hand, pelvis, bilateral proximal and distal femur and tibia, bilateral ankle and foot through X-rays. Although both the radiological and clinical findings of the case were compatible with osteopoikilosis (OPK), no change in the LEMD3 gene was found in the molecular genetic study that could cause disease. We also reviewed OPK in light of the literature.

Keywords: Osteopoikilosis, Lemd3 Gene, Sporadic

Sözlü Sunum

Acil Polikliniğine Göz Yakınmaları ile Başvuran Hasta Profili

Dr. Öğretim Üyesi Şerife Gülhan Konuk¹ , Doç.Dr. Raşit Kılıç²

¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

²Tokat Gaziosmanpaşa üniversitesi

*Corresponding author: ŞERİFE GÜLHAN KONUK

Özet

Amaç: Acil polikliniğinden göz hastalıkları konsültasyonu istenen hastaların başvuru şikayetleri ve hospitalizasyon oranları hakkında epidemiyolojik bilgiler edinmek. **Gereç ve Yöntem:** 2019 Ocak-2021 Mart ayları arasında, mesai saatleri dışında, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Acil Polikliniğine başvuran, göz hastalıklarından konsültasyon istenen hastalar retrospektif olarak incelendi. Hastaların başvuru şikayetleri, tanıları ve hospitalizasyon oranları kaydedildi. **Bulgular:** Göz Hastalıklarından konsültasyon istenen 371 hastanın 263'ü(%70,9) erkek, 108'i (%20,1) kadındı. Hastaların yaş ortalaması 38,1±20,2 idi. Başvuruların % 38,5 i göz travması, % 27,5'i korneal çapak veya batma şikayeti, %11,9'u görme azalması, %5,9'u konjonktivit, %5,9'u papil ödem araştırılması, %3,8'i göze kimyasal temas idi (Tablo 1). Hastaların %84,9'u basit tıbbi müdahale ile ayaktan tedavi edildi. % 4,6'sı hospitalize edilerek tedavisi düzenlendi ve %9,2'sine acil cerrahi işlem yapıldı. % 1,3'ü sevk edildi. **Sonuç:** Acil serviste uygun eğitim ve ek donanım desteğiyle acil cerrahi işlem gerekliliği olmayan hastalıkların yönetimi sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Göz Acilleri, Travma, Konsültasyon

Abstract

Objective: To obtain epidemiological information about the admission complaints and hospitalization rates of patients who are requested ophthalmology consultation from the emergency outpatient clinic. **Materials And Methods:** Patients who applied to Tokat Gaziosmanpaşa University Emergency Outpatient Clinic between January 2019 and March 2021, outside of working hours, and whose eye diseases consultation was requested, were retrospectively analyzed. The application complaints, diagnoses and hospitalization rates of the patients were recorded. **Results:** There were 371 patients who requested consultation from eye diseases. 263 (70.9%) were men, 108 (20.1%) were women. The mean age of the patients was 38.1 ± 20.2 . Application complaints were 38.5% eye trauma, 27.5% corneal burr or stinging complaint, 11.9% decrease in vision, 5.9% conjunctivitis, 5.9% investigation of papillary edema, 3.8% chemical contact with the eyes (Table 1). 84.9% of patients were treated with a simple outpatient medical intervention. 4.6% of them were hospitalized and treated, and 9.2% underwent emergency surgery. 1.3% were referred to. **Conclusion:** Diseases that do not require emergency surgery can be managed in the emergency department with appropriate training and additional equipment support.

Keywords: Eye Emergencies, Trauma, Consultation

Sözlü Sunum

Acil Serviste Ventilatör İhtiyacı Var mı'

Uzman Ensar Durmuş¹

¹Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Acil servisler hastanelerin en yoğun birimlerinin başında gelmektedir. Bu yoğunluk hastane yatak doluluğu yaşandığı durumlarda hastaların acil servislere beklemesine neden olmaktadır. Acil serviste beklemekte olan hastaların bazıları entübe ve ventilatör ile takibi gerekebilmektedir. Hastaların acil serviste ventilatör ihtiyacını karşılamak için transport ventilatörler, normal ventilatörler veya tek kullanımlık otomatik plastik ventilatörler kullanılabilir. Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi erişkin acil servisinde 01/01/2018 ile 31/12/2020 tarihleri arasında 4440 hasta entübe edilip ventilatör ile takibe ihtiyaç duyulmuştur. Hastaların yaş ortalaması 68,7 yıl olup, 2551 tanesi (%57,5) erkek, 1889 tanesi (%42,5) kadındı. Bu rakamlara göre acil serviste günlük ortalama 4,1 hastanın ventilatöre bağlanması gerektiği görülmektedir. Acil serviste sık entübasyon ve ventilatör ihtiyacı ile karşılaşan acil servislerde, hasta yatırmak veya sevk etmek için acil serviste beklemesi gerekiyorsa böyle alanlarda transport ventilatör veya normal yoğun bakım ventilatörü bulundurulabilir. Plastik tek kullanımlık ventilatörlerin hasta için gerekli parametrelerden sadece solunum sayısı ve basıncı ayarlıyor olabilmesi kullanımını ve hastanın göreceği yararı kısıtlayabilir. Ayrıca plastik tek kullanımlık ventilatörlerin maliyeti nedeniyle sık entübasyon yapılan merkezlerde kullanılması öncelikle düşünülmemeyebilir. Bunun yerine transport ventilatör veya yoğun bakım ventilatörlerinin kullanılması tedavi maliyetlerini düşürebilir.

Anahtar Kelimeler: Acil Servis, Mekanik Ventilatör, Entübasyon

Sözlü Sunum

Adli Ölüm Olaylarında Pcr Analizinin Önemi: 2 Olgu Sunumu

Dr. Uğur Çom¹ , Dr. Öğretim Üyesi Burak Gümüş²

¹Adli Tıp Kurumu Başkanlığı Çorum Adli Tıp Şube Müdürlüğü

²Hitit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Adli Tıp Anabilim Dalı

Özet

Adli ölüm olaylarında PCR analizi otopsi işlemleri öncesinde sık başvurulmuş yöntemlerdendir. Otopsi işlemi öncesinde PCR analizi yapılarak ölü muayene işlemi ile yetinilen 2 bulaşıcı hastalık kaynaklı ölüm olgusu sunulmaktadır. Olgu 1: 63 yaşında erkek, evde fenalaşıp düşmesi sonrası acile getiriliyor, yapılan muayenesinde bacaklarda, sırtta yer yer peteşial döküntüler, diş etlerinde aktif kanamalar tespit ediliyor, yapılan kan tetkiklerinde trombosit 27000, PT 50,7, APTT 176,3, INR 3,85, LDH 3874, ALT 2631, ALP 476, CK 1460, kreatinin 5,24 olduğu, Şahıstan KKKA virüsü tespiti amaçlı kan örneği alınarak yaptırılan analizde KKKA virüsü PCR pozitif olarak tespit edildi. Olgu 2: 66 yaşında erkek, cami tuvaletindeyken fenalaşıp düşmesi üzerine acile getiriliyor, solunum sıkıntısı gelişmesi ve satürasyonlarının 70-75 aralığında seyretmesi üzerine entübe edilerek covid yoğun bakıma alınıyor, yatışının 3. gününde eks oluyor. Yatışının 2. Gününde yapılan Sars-CoV-2 PCR analizi pozitif olarak tespit edilmiştir

Anahtar Kelimeler: Adli Tıp, Pcr, Otopsi, Ölüm

Sözlü Sunum

Adölesan Dönemde Nadir Görülen Bir Brusella Komplikasyonu: Epididimoorşit

Dr. Mehmet Semih Demirtaş¹

¹Aksaray Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği,
Aksaray, Türkiye

Özet

Bruselloz sistemik bulaşıcı zoonotic bir hastalık olup, ülkemiz başta olmak üzere hayvancılıkla uğraşanlarda daha sık olarak görülen önemli bir halk sağlığı sorunudur. Pek çok organ ve sistemi tutabilen brusellozda genitoüriner sistem tutulumu nadiren görülmekte olup, epididimoorşit komplikasyonu, genitoüriner system tutulumlarından en yaygın olanıdır. Pediatri polikliniğe skrotal şişlik ve ağrı ile başvuran ve yapılan tetkiklerinde Rose Bengal ve Wright Aglütinasyon testi 1/1280 titrede pozitif olan 15 yaşında brusella epididimoorşit tanısı alan bir hasta sunulmaktadır. Brusella vakaları nadiren epididimoorşit ile ortaya çıktığı için, özellikle hayvancılık yapılan ve brusellanın endemik olduğu bölgelerde skrotal hastalıkların tanısında akla tutulması gerekmektedir. Brusella epididormişiti olan çocuk vakalarda medikal tedavi hastaların bir çoğunda yeterli olduğundan, iyi bir öykü, fizik muayene ve gerekli laboratuvar tetkikleri ile erken dönemde konulan tanılar oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Bruselloz, Çocuk, Epididimoorşit, Brusella

A Rare Complication of Brucella in Adolescence: Epididymoorchitis

Abstract

Brucellosis is a systemic infectious zoonotic disease and it is an important public health problem that is more common in countries where animal husbandry is common, especially in our country.

Genitourinary system involvement is rarely seen in brucellosis, which can involve many organs and systems, and epididymoorchitis is the most common complication of genitourinary system involvement. A 15-year-old patient who applied to the pediatrics outpatient clinic with scrotal swelling and pain and whose Rose Bengal positive and Wright Agglutination tests were positive at 1/1280 titer, was diagnosed with brucella epididymoorchitis. Since brucella cases rarely occur with epididymoorchitis, it should be kept in mind in the diagnosis of scrotal diseases, especially in regions where animal husbandry and brucella are endemic. Since medical treatment is sufficient for most of the patients in pediatric cases with brucella epididormitis, early diagnosis with a good history, physical examination and necessary laboratory tests is very important.

Keywords: Brucellosis, Child, Epididymoorchitis, Brucella

Sözlü Sunum

Adölesan Voleybolcuların Üst Ekstremitte Kuvveti, Dayanıklılığı ve Hızının İncelenmesi

Fırat Kara¹ , Doç.Dr. Öznur Büyükturan²

¹Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi

²Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi

Özet

Bu çalışmanın amacı adölesan voleybolcuların üst ekstremitte kuvveti, dayanıklılığı ve hızının sedanter bireylerle kıyaslanarak incelenmesidir. Çalışmaya 13-18 yaş arası 20 kişi sporcu grubuna ve 20 kişi kontrol grubuna gönüllü olarak dahil edildi. Katılımcılara üst ekstremitenin kuvvetini, dayanıklılığını ve hızını ölçmek için modifiye push-up testi, bükülü kol asılı kalma testi ve disklere dokunma testi uygulandı. Çalışmanın sonucunda modifiye push-up testi, bükülü kol asılı kalma testi ve disklere dokunma testi verilerinde iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar elde edildi ($p<0,05$). Sporcu grubun üst ekstremitte kuvvetinin, dayanıklılığının ve hızının sedanter kontrol grubuna göre daha yüksek verilere sahip olduğu bulundu. Sonuç olarak; voleybolun adölesan bireylerin üst ekstremitte kuvveti, dayanıklılığı ve hızına olumlu yönden katkıda bulunduğu düşünülmektedir. Bu yüzden adölesan bireylerin üst ekstremitte gelişimi için voleybol sporunu yapmaları önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Adölesan, Voleybol, Üst Ekstremitte

Investigation of Upper Extremity Strength, Endurance and Speed of Adolescent Volleyball Players

Abstract

The aim of this study is to examine upper extremity strength, endurance and speed of adolescent volleyball players by comparison with sedentary individuals. 20 people aged 13-18 were included athlete group and 20 people aged 13-18 were included control group in study. Modified push-up test, flexed arm hang test and plate tapping test were applied to participant to measure strength, endurance and speed of upper extremity. As a result of the study, statistically significant differences were found between two groups in modified push-up test, flexed arm hang test and plate tapping test datas ($p<0,05$). It was found that upper extremity strength, endurance and speed of athlete group have higher datas than sedentary control group. As a result, we think that volleyball will positively contribute to upper extremity strength, endurance and speed of adolescent individuals. Thus, It can be suggested that adolescent individuals should play volleyball.

Keywords: Adolescent, Volleyball, Upper Extremity

Sözlü Sunum

Ağız Solunumu ve Servikal Postür İlişkisi

**Arş.Gör. Selver Bulut¹ , Arş.Gör. Hasan Özbek¹ , Dr. Öğretim Üyesi Melda Soysal Tomruk¹ ,
Dr. Öğretim Üyesi Murat Tomruk¹**

¹Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi

Özet

Solunum dinamikleri ve postür; anatomik, fonksiyonel ve biyomekanik bağlantılar nedeniyle yakın ilişki içerisinde. Bu çalışmanın amacı ağız solunumu ve servikal bölge postür bozukluğu arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışmaları derlemektir. Ağız ve burun solunumu yapan farklı yaş grubundaki bireylerde yapılan sefalometrik kraniyosakral çalışmalarda değerlendirilen ana kriterler hava yolu boyutları ve postürdür. Çocukluk çağında ağız solunumu yapanların, özellikle baş ve lomber omurgada yaşam boyunca devam eden postüral değişikliklere sahip olduğu bildirilmiştir. Kraniyoservikal postür; ağızdan soluk alma sendromu, burun tıkanıklığı ve çeşitli patolojiler sonucunda solunumu kolaylaştırmak amacı ile değişir. Bu durum başın anterior tiltine neden olarak servikal kaslarda kuvvet kaybına sebep olabilir. Burun solunumu yapanların aksine ağız solunumu yapan bireylerdeki servikal anterior tiltin, farinksten daha fazla hava geçirmek, akış direncini azaltarak hava akımını kolaylaştırmak ve hızlandırmak amacıyla ortaya çıktığı düşünülmektedir. Bu adaptif davranış kas kuvvet dengesizliğine neden olarak kaslardaki kokontraksiyonu bozmaktadır. Ağız solunumu ile ortaya çıkan adaptif postür, bireylerde kraniovertebral ve üst servikal eklemlerde açısal değişim ile ilişkilendirilen boyun ağrısı ve servikojenik baş ağrısına neden olmaktadır. Postür eğitimi ve fizyoterapi yaklaşımları, nöromuskuloskeletal disfonksiyonun neden olduğu servikojenik baş ağrısında endikedir. Başın anterior tilti nedeniyle meydana gelen boyun ağrısını azaltmak için egzersiz eğitimi, kinezyo bantlama, manipulasyon ve mobilizasyon teknikleri, ortezleme ve çeşitli fizyoterapi modaliteleri kullanılmaktadır. Nöroanatomik, biyomekanik ve non-nosiseptif yolların postüral problemlere kaynak oluşturabilmeleri sebebi ile hastaların solunum patern profillerinin değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Solunum, Ağız Solunumu, Servikal Postür, Postür

The Relation Between Mouth Breathing and Cervical Posture

Abstract

Respiratory dynamics and posture are in close relationship due to anatomical, functional and biomechanical connections. The aim of this study was to review studies investigated the relationship between mouth breathing and cervical posture. Airway sizes and posture are the main criteria evaluated in cephalometric craniosacral studies conducted in individuals with different age groups, who perform oral and nasal breathing. It has been reported that those who practice mouth breathing in childhood had life-long postural changes, especially in the head and the lumbar spine. As a result of mouth breathing syndrome, nasal obstruction and various pathologies, craniocervical posture alters in order to facilitate breathing. This may cause anterior tilt of the head, resulting in weakness in cervical muscles. Unlike nasal breathers, anterior tilt of the head in mouth breathers was thought to occur in order to pass more air through the pharynx, to facilitate and accelerate air flow by reducing flow resistance. This adaptive behaviour causes imbalance in muscle strength, disrupting the co-contraction of the muscles. Adaptive posture that occurs with mouth breathing causes cervicogenic headache and neck pain associated with angular changes in the craniovertebral and upper cervical joints in individuals. Posture training and physiotherapy approaches are indicated in cervicogenic headache caused by neuromusculoskeletal dysfunction. Exercise training, kinesio taping, manipulation and mobilization techniques, orthosis and various physiotherapy modalities are used to reduce neck pain caused by anterior tilt of the head. Since neuroanatomical, biomechanical and non-nociceptive pathways can be sources of postural problems, it is necessary to evaluate the respiratory pattern profiles of the patients.

Keywords: Breathing, Mouth Breathing, Cervical Posture, Posture

Sözlü Sunum

**Ağrı'nın Patnos İlçesi Sokak Köpeklerinde Saptanan Gastro-İntestinal Helmint
Parazitler ve Zoonotik Önemleri**

**Öğr.Gör. Rahmi Yıldız¹ , Arş.Gör. Selahattin Aydemir² , Araştırmacı Milad Torkamanian
Afshar² , Prof.Dr. Zeynep Taş Cengiz²**

¹Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Gevaş Meslek Yüksekokulu

²Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Parazitoloji AD.

Özet

Köpekler, tıbbi olarak önemli olan hidatidoz ve toxocariosis gibi zoonoz parazit hastalık etkenleri için son konak durumundadır. Az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde, kontrolsüz olarak yaşayan sokak köpekleri bu etkenlerin yayılmasında önemli bir rol oynayarak insan sağlığı için bir tehdit oluşturur. Bu çalışma, Ağrı'nın Patnos ilçesi sokak köpeklerinde gastro-intestinal helmintlerin sıklığını belirlemek ve bu helmintlerin insan sağlığı yönünden önemine vurgu yapmak amacıyla yürütülmüştür. Çalışmamızda, Ağrı ili Patnos ilçesi sınırları içerisindeki 75 sokak köpeğinin dışkı örneği toplanmış ve Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Parazitoloji Araştırma Laboratuvarına getirilerek incelenmiştir. Dışkı örnekleri çeşme suyunda çözdürüldükten sonra plastik çay süzgeci yardımıyla süzölmüştür. Elde edilen süzöntü santrifüj tüplerine konularak 1800 rpm'de üç dakika santrifüj edilmiştir. Tüplerin altında 2-5 ml sıvı kalacak şekilde süpernatant uzaklaştırılmıştır. Altta kalan sıvıdan preparatlar hazırlanarak ışık mikroskopunda X10'luk ve X40'luk objektiflerle incelenmiştir. Dışkı örneği incelenen 75 köpeğin 33 (%44)'ünde bir ya da birden fazla helmint türüne ait yumurta saptanmıştır. Bu köpeklerin 17 (%22,67)'sinde *Toxocara canis*, 12 (%16)'sinde *Alaria* spp., 11 (%14,67)'inde *Toxascaris leonina*, 7 (%9,33)'sinde *Ancylostoma caninum*, 5 (%6,67)'inde *Taenia* spp., 3 (%4)'ünde *Trichuris* spp. yumurtası belirlenmiştir. Sonuç olarak, dışkı örneklerini incelediğimiz sokak köpeklerinin yüksek oranda, insan sağlığı yönünden önemli zoonoz etkenler ile enfekte olduğu görülmüştür. Belirlediğimiz bu parazitler sokak köpeklerinde paraziter mücadelenin ne kadar çok gerekli olduğunu göstermektedir. Bu amaçla da yörede köpek bakım evleri kurulması, mevcut olanlar varsa koşullarının iyileştirilmesi ve bu köpeklerin kontrollü bir şekilde parazit tedavilerinin yapılması gerektiği anlaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sokak Köpekleri, Helmintler, Ağrı

Sözlü Sunum

Ailesel Parsiyel Atrioventriküler Septal Defekt: Türkiye'de Akraba Ailerleden Dört Erişkin Kadın; Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Sameh Alagha¹

¹yozgat bozok üniversitesi hastanesi

Özet

Atrioventriküler septal defekt (AVSD) yaygın bir konjenital kalp defektidir. atriyoventriküler kanal defektleri birçok atriyoventriküler kanal ve atriyoventriküler kapak anormalliklerini kapsar, komplete, parsiyel veya primum tip atriyel septal defekt, transizyonel ve intermediate tiplerden oluşmaktadır. AVSD ailesel bir katılım paterni olarak literatürde çok az ailede tanımlanmıştır ve down sendromu gibi kromosomal anormallikleri olan bireylerde daha sık görülmektedir, bildirilen vakalar daha erken yaşlarda aynı ailelerde kardeşler arasında görülmüş, bu sunumda dört akraba ailede, biri izole primum atriyel septal defekt, diğerleri parsiyel AVSD tanısı almış dört erişkin kadın olgusunu bildiriyoruz, genetik tanı olmamasına rağmen hastalarımızın down sendromu morfolojisi yok, çevresel veya farmakolojik etkenler saptanmadı. AVSD'nin kalıtsal nedeni heterojen olma eğilimindedir ve down sendromu veya diğer kromozomal anormalliklerle ilişkili olmayan vakalar genellikle poligeniktir, sınırlı sayıda vaka tek bir gen mutasyonunu göstermiştir. etkilenen bireylerin sağlıklı ebeveynleri, değişken veya inkomplet gen penetrasyonunu gösterebilir. Ailede parsiyel AVSD oluşumuna ilişkin prevalans çalışmaları olmamasına rağmen, AVSD hastalarının birinci ve ikinci derece akrabalarının tümünün kardiyak malformasyonlar açısından taranmasını öneriyoruz. Halen rutin bir genetik araştırma bulunmamakla birlikte, bu ailelerin genetik açıdan araştırılması bir sonraki adımı olabilir ve bunun yakın gelecekte başarılabacağına inanıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Atriyel Septal Defekt Ostium Primum, Ailesel, Genetik, Konjenital Kalp Defektleri, parsiyel Atrioventriküler Septal Defekt

Familial Partial Atrioventricular Septal Defect: Four Adult Females in Four Related Kindreds in Turkey ; Case Reports

Abstract

Atrioventricular septal defect (AVSD) is a common congenital heart defect, AV canal defects encompass a wide variety of AV septal defects and AV valve abnormalities, It comprises a spectrum of defects including complete, partial, or primum type atrial septal defect, transitional and intermediate types, AVSD was described in few pedigrees suggesting a familial pattern of inheritance, and it is more common in patients with chromosomal abnormalities like down syndrome, all reported cases were diagnosed in one sibship at earlier ages, In this report we present 4 cases in four relative families, one of which was diagnosed with isolated primum type ASD, and the other three with partial AVSD, despite the absence of a genetic diagnosis, our patients do not have a down syndrome morphology, no environmental or pharmacological etiology was involved. The hereditary cause of AVSD tends to be heterogenous and those cases not associated with down syndrome or other chromosomal abnormalities are often polygenic, although a limited number of cases indicate a single gene mutation. healthy parents of affected individuals may indicate a variable or incomplete gene penetration. Despite the absence of prevalence studies of familial occurrence of partial AVSD, we recommend screening all first and second-degree relatives of AVSD patients for cardiac malformations. While there is still no routine genetic investigation available, the genotyping of these families might be the next step in the investigation and we believe that this will be achievable in the immediate future.

Keywords: Atrial Septal Defect Ostium Primum, Familial, Genetic, Congenital Heart Defects, Partial Atrioventricular Septal Defect .

Sözlü Sunum

**Aktif Sakroileitli Olgularda Sakroiliak İndekslerin, Nötrofil/monosit ve
Lenfosit/monosit Oranlarının Değerlendirilmesi**

Dr. Hüseyin Şan¹

¹Karabük Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Hüseyin Şan

Özet

Amaç: Günümüzde aktif sakroileit tanısında manyetik rezonans görüntüleme (MRG) yöntemi rutin olarak kullanılmaktadır. MRG'nin yapılamadığı durumlarda ve şüpheli sonuçlarında; Teknesyum-99m MDP kemik sintigrafisi de kullanılabilir. Çalışmamızın amacı MRG'de aktif sakroileit saptanan hastalarda; aktif sakroileit ile Tc-99m MDP kemik sintigrafisinden elde edilen sakroiliak indeksler, nötrofil/monosit ve lenfosit/monosit oranları arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. Gereç ve Yöntem: Çalışmamıza; üçüncü basamak hastaneye başvuran, sakroileit şüphesi ile 3 ay içerisinde sakroiliak MRG, Tc-99m MDP kemik sintigrafisi ve tam kan sayımı yapılan hastalar dahil edildi. 38 hastaya ait toplam 76 sakroiliak eklem retrospektif olarak değerlendirildi. Kemik sintigrafisi görüntülerinden elde edilen sakroiliak indeks parametresi kantitatif olarak analiz edildi. MRG'de sakroiliak eklemlerde kemik iliği ödemi ve osteit saptanması aktif sakroileit olarak kabul edildi. Hastaların tam kan sonuçlarından nötrofil/monosit ve lenfosit/monosit oranları hesaplandı. Aktif sakroileiti olan ve olmayan hasta gruplarında istatistiksel analiz Mann-Whitney U testi ile yapıldı. Korelasyon analizi Point biserial ve Spearman testleri ile yapıldı. Sakroiliak indeks, nötrofil/monosit ve lenfosit/monosit oranlarının MRG'de saptanan aktif sakroileiti ön görmedeki özellikleri ROC eğrisi analizi ile incelendi. Bulgular: MRG ile aktif sakroileit tanısı alan (n=14) ve almayan (n=62) gruplar arasında, sakroiliak indeks (p=0.033) ve nötrofil/monosit oranında (p<0.01) istatistiksel olarak anlamlı fark saptandı. MRG ile saptanan aktif sakroileit tanılı bireylerde sakroiliak indeks (p=0.012, rpb =0.287) ve nötrofil/monosit oranı (p<0.01, rpb =0.586) arasında istatistiksel olarak anlamlı

korelasyon saptandı. ROC eğrisi analizi ile yapılan değerlendirmede; sakroiliak indeks ($p=0.03$, AUC:0.68, %95GA:0.54-0.82) ve nötrofil/monosit oranının ($p<0.01$, AUC:0.91, %95 GA:0.81-1), MRG’de saptanan aktif sakroileiti öngörmede tanısal değeri olduğu saptandı. Sonuç: Aktif sakroileit tanısında MRG en sık kullanılan görüntüleme yöntemidir. Çalışmamızda sakroiliak indeksler ve nötrofil/monosit oranı ile MRG’de tespit edilen aktif sakroileit arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde korelasyon saptanmıştır. Ayrıca nötrofil/monosit oranının aktif sakroileiti öngörmedeki tanısal değerinin sakroiliak indekslerden daha yüksek olduğu saptanmıştır. Çalışmamızın bulguları neticesinde; nötrofil/monosit oranının hastalık aktivitesinin tespitinde eritrosit sedimentasyon hızı ve C-reaktif protein düzeyi ile birlikte kullanılabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Manyetik Rezonans Görüntüleme, Kemik Sintigrafisi, Nötrofil/monosit Oranı, Sakroiliak İndeksler

Sözlü Sunum

Akut Astım Atağı ve Pnömomediastinum: Göğü Yanıltarak Okyanusu Aşmak

Uzman Çağdaş Can¹

¹Manisa Merkezefendi Devlet Hastanesi

Özet

Giriş: Mediastinum içindeki serbest hava varlığına pnömomediastinum denir. Nadir görülen bir hastalık olan pnömomediastinumun prognozu genellikle iyidir. Bu olgu sunumunda akut astım atağının tetiklediği pnömomediastinumun vakası bildirildi. Olgu: Bilinen astım hastalığı olan on dokuz yaşındaki bayan hasta nefes darlığı şikâyetiyle acil servise başvurdu. İki gündür giderek artan nefes darlığı yakınması tanımlayan hasta yaklaşık bir yıldır astım ilaçlarını kullanmamaktaydı. Oda havasında oksijen satürasyonu %89 olan, solunum sayısı 26/dk saptanan hastanın diğer vitalleri stabildi. Acil servise başvurusu sırasında takipneik olan, yardımcı solunum kasları solunuma katılan hastanın fizik muayenesinde akciğerlerinde yaygın ronküs ve wheezing duyulmakta, boyun ve göğüs bölgesinde krepitasyon alınmaktaydı. Hastanın elektrokardiyografisinde ve laboratuvar tetkiklerinde patolojik bulgu saptanmadı. Bronkodilatör, oksijen, kortikosteroid ve magnezyum tedavisine rağmen klinik düzelme görülmeyen hastaya PA-Akciğer grafisi istendi. Pnömomediastinum şüphesi ile hastanın kontrastsız toraks tomografisi çekildi. Çekilen görüntülemelerde yaygın cilt altı amfizem, pnömotoraks ve pnömomediastinum saptandı. Göğüs cerrahisi konsültasyonu sonrası hasta yoğun bakıma yatırıldı. Tartışma: Mediastinumdaki hava varlığına pnömomediastinum denir. En sık sebepleri geçirilmiş cerrahi öykü, enfeksiyon ve travmadır. Genç erkeklerde daha sık görülse de görülme oranı son derece düşüktür (1/50.000). Bazı akciğer hastalıkları (astım, kronik obstrüktif/interstisyel akciğer hastalığı) pnömomediastinum için yatkınlık oluşturmaktadır. Bu olgudaki hastada herhangi bir cerrahi, travma veya enfeksiyon öyküsü bulunmamakta ancak hasta astım ilaçlarını yaklaşık bir yıldır kullanmamaktaydı. Pnömomediastinumun tanısal bir laboratuvar veya elektrokardiyografi bulgusu yoktur. Bu nedenle öykü, fizik muayene ve görüntüleme dışında yararlanılacak herhangi bir belirtiç bulunmamaktadır. Bu hastadaki komplike pnömomediastinumun nedeni tedavisiz bırakıldığı için şiddetlenen akut astım atağıdır. Sonuç: Bazı hastalıklar görüş alanımızı karartabilir, hileleri ile klinisyeni yanıltabilir ve

böyle hastalıklar göğü yanıltarak (klinisyen) okyanusu aşabilir (mortalite/morbidite). Bir başka değişle bilinen hastalıklara verilen tedavilere istenen klinik yanıt alınamayan durumlarda akla beklenmeyen tanılar gelmelidir. Astım hastalarının tedavisinde kullanılan ilaçların pnömomediastinum gibi beklenmedik komplikasyonları önlediği bilinmelidir. Bazı tanıları saptamak için beklenen sınırların dışına çıkmak gerekir.

Anahtar Kelimeler: Pnömomediastinum, Astım, Pnömotoraks, Amfizem, Nefes Darlığı

Sözlü Sunum

Altta Yatan Hastalığı Olan Çocuk Hastalarda Herpez Zoster : Retrospektif Bir Çalışma

Uzman Ümmühan Çay¹

¹Çukurova Üniversitesi tıp fakültesi

Özet

Amaç: Herpes zoster (HZ), duyuşal gangliyonlarda latent kalan Varisella enfeksiyonun, reaktivasyonu sonucu ortaya çıkan viral bulaşıcı hastalıktır. Sağlıklı çocuklarda oldukça nadirdir. Özellikle T hücre yetersizliğinin olduğu immünkomprime kişiler; insan bağışıklık yetmezlik virüsü enfeksiyonu, lösemi yada lenfoma gibi maligniteler, transplant alıcıları, immünyetmezlik, immünsupresif ilaç kullanımı gibi durumlarda HZ daha sık ve ciddi seyredebilmektedir. Bu çalışmanın amacı altta yatan hastalığı olan HZ tanısı alan çocuk hastalarda klinik ve demografik özellikleri, risk faktörleri, komplikasyonlar ve prognozunu belirlemek amaçlanmıştır. Materyal-metot: Herpes zoster tanısı konulan ve altta yatan hastalığı olan hastalar 18 yaş altı hastalar çalışmaya dahil edildi. Herpes zoster tanısı fizik muayane ve klinik ile konuldu. Hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Bulgular: 10 yıllık süreçte 45 altta yatan hastalığı olan HZ tanısı olan hasta takip edildi. Bunların 24'ü (%53.3) erkek. Ortalama yaş 10,08 (aralık 1,41-18) yıl saptandı. En sık tutulan dermatom %51.1 torakal sonra %13,3 servikal dermatom idi. Hastaların %8.8'inde birden fazla dermatom tutulumu mevcuttu. En yaygın semptom döküntüden sonra ağrı ve kaşıntı idi.. En sık altta yatan hastalık Akut lösemi, daha sonra sırası ile kemik iliği nakli, lenfoma, solid organ nakli, hemofagositoz, immünyetmezlik idi. Hastaların %73.3 'ü immünsupresif tedavi alıyordu. Tüm hastalar yatırılarak IV asilovir tedavisi aldı. Sadece 4 (%8.8) hastada sekonder cilt enfeksiyonu gelişti. Sonuç: Sonuç olarak HZ çocuklarda sağlıklı yada immünsistemi baskılanmış hastalarda görülebilmektedir. Altta yatan hastalığı olan immünsüresif hastalarda daha sık ve komplikasyonlar açısından daha riskli olabilmektedir. Bizim çalışmamızda sekonder cilt enfeksiyonu dışında komplikasyon görülmesede literatüre bakıldığında ciddi komplikasyonlar açısından altta yatan hastalığı olanlar büyük risk altındadır. Ağrılı, kasıntılı, dermatom tutan veziküler lezyon olduğunda mutlaka akılda tutulmalıdır. Çünkü özellikle bağışıklığı baskılanmış hastalarda erken tanı ve antiviral tedavi başlanması prognoz ve komplikasyon açısından çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Herpes Zoster, Çocuk, Prognoz

Sözlü Sunum

**Annona Muricata Özünün Ratlarda Radyoterapi Sonrası Hepatoprotektif Etkisinin
Histopatolojik Değerlendirilmesi: Bir Deneysel Çalışma**

Dr. Öğretim Üyesi Özlem Elmas¹ , Dr. Öğretim Üyesi Havva Hande Keser Şahin²

¹Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyasyon Onkolojisi Bölümü, Zonguldak/

²Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, Çorum, Türkiye

Özet

Radyoterapi (RT) kanser tedavisinin vazgeçilmez seçeneklerindendir. Ancak RT tümör hücreleri üzerinde olduğu kadar somatik hücreler üzerine de etkilidir. RT reaktif oksijen türlerini artırıp hücre membranı hasarı, lipid peroksidasyonu, protein oksidasyonu, DNA hasarı gibi patolojilere sebep olmaktadır. Annona muricata (AM) tropikal bir bitki olup; birçok hastalığın tedavisinde kullanılabileceği düşünülmektedir. Çalışmamızda, AM'nin ratlarda RT sonrası hepatoprotektif etkisinin histopatolojik değerlendirilmesi amaçlandı. Çalışmada 32 rat kullanıldı, ratlar dört gruba ayrıldı. Bunlar; RT, AM, AM+RT ve kontrol gruplarıydı. Sakrifikasyon sonrası karaciğer dokuları patolojik olarak incelendi. Gruplardaki sentrilobular hepatik nekroz, hepatik steatoz, balon dejenerasyonu ve lenfosit infiltrasyonu parametreleri histopatolojik olarak skorlandı ve istatistiksel olarak karşılaştırıldı. RT grubunda, balon dejenerasyonu ve lenfosit infiltrasyonu orta düzeyde görüldü. AM gruplarında bu değişikliklerin daha az derecede olduğu görüldü. Gruplar arasında balon dejenerasyonu ve lenfosit infiltrasyonu açısından istatistiksel olarak anlamlı fark vardı (her biri için $p<0.001$). Çalışmanın histopatolojik değerlendirme sonuçları AM'nin radyoterapiye karşı hepatoprotektif etkisi olduğunu göstermektedir. İleri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Annona Muricata, Hepatoprotektif Etki, Radyoterapi.

**Histopathological Evaluation of the Hepatoprotective Effect of Annona Muricata Extract
After Radiotherapy in Rats: An Experimental Study**

Abstract

Radiotherapy (RT) is an indispensable option for cancer treatment. But RT is effective on somatic cells as well as on tumor cells. RT increases reactive oxygen species and causes pathologies such as cell membrane damage, lipid peroxidation, protein oxidation, and DNA damage. *Annona muricata* (AM) is a tropical plant; it is believed that it can be used to treat many diseases. In our study, histopathological evaluation of the post-RT hepatoprotective effect of AM in rats was aimed. A total of 32 rats were used in the study, rats were divided to four groups. These are following; RT, AM, AM+RT and control groups. After sacrifice, liver tissues were pathologically examined. Centrilobular hepatic necrosis, hepatic steatosis, ballooning degeneration and infiltrating lymphocyte parameters were histopathologically scored in the groups and compared statistically. In the RT group, balloon degeneration and infiltrative lymphocytes were seen at moderate levels. In AM groups, these changes were seen to a lesser degree. There was a statistically significant difference between the groups in terms of balloon degeneration and infiltrative lymphocytes ($p < 0.001$ for each). Histopathological evaluation results of the study show that AM has a hepatoprotective effect against to RT. Further studies are needed.

Keywords: *Annona Muricata*, Hepatoprotective Effect, Radiotherapy.

Sözlü Sunum

Anterior Mediasten Kitlelerinde Bt Eşliğinde Perkütan İğne Biyopsileri

Dr. Erdi Tangobay¹ , Uzman Dr. Erdem Birgi ¹ , Uzman Dr. Tuğba Taşkın Türkmenoğlu¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi,

Özet

Amaç Bu çalışmada anterior mediasten kitlelerine bilgisayarlı tomografi (BT) eşliğinde yapılan perkütan iğne biyopsi sonuçlarımızı sunmayı amaçladık. Materyal ve method Ocak 2016-Aralık 2020 tarihleri arasında, kliniğimizde BT eşliğinde anterior mediasten kitle biyopsisi yapılan 18 hastaya ait toplam 19 biyopsi işlemi retrospektif tarandı. Çalışmaya dahil edilen 18 hastanın 19 biyopsi işleminin tamamında 22G iğne ile ince iğne aspirasyon biyopsisi (İİAB) ve 11 hastada eş zamanlı 18G iğne ile tru-cut biyopsi yapıldığı saptandı. Hastalar, lezyon özellikleri, biyopsi yaklaşımı, komplikasyonlar, iğne çapı ve patoloji sonuçları ile değerlendirildi. Bulgular Çalışmaya dahil edilen 18 hastanın 10'u (%55.6) kadın olup ortalama yaş 41.3'tür (aralık:19-77 yaş). Yalnızca ince iğne aspirasyon biyopsileri göz önünde bulundurulduğunda 19 işlemin 15'inde tanısal ve 4'ünde tanısal olmayan sitoloji elde edilmiş olup tanısal örneklem oranımız %78.9 olarak hesaplandı. Aynı seansta yapılan 11 tru-cut biyopsi ile birlikte değerlendirildiğinde ise 16 işlemde tanısal örneklem mevcut olup tanısal oranı %84.2 olarak hesaplandı. Tanısal biyopsi patoloji sonuçlarına göre; 10 hastada lenfoma (%52.6), 2 hastada timoma (10.5) ,1 hastada germ hücreli tümör (%5.3), 1 hastada nöroendokrin tümör (%5.3), 2 hastada metastaz (%10.5) tanısı elde edildi. Nihai tanısına ulaşılabilen 15 hasta değerlendirildiğinde, bu hastaların 13'ünde tanısal sonuç elde olunmuş olup hastaların tamamında patolojik tanı ile klinik tanı uyumludur. 4 işlemde transplevral akses kullanılmış olup bu hastaların ikisinde iğne traktında minimal hemoraji ve birinde minimal pnömotoraks izlendi. Komplikasyonlar takipte ek tedavi ve girişim gerektirmedi. Sonuç Sonuç olarak, anterior mediasten kitlelerinde patolojik örneklem için BT eşliğinde transtorasik biyopsi işlemi güvenli ve etkili bir yöntemdir. İİAB ile çoğu hastada yeterli tanısal sonuç elde olunmakla birlikte; tru-cut biyopsi tanısal oranını artırmakta, ayrıca doku tanısı ve lezyon tiplendirmesine de katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anterior Mediastinal Kitle Biyopsisi

Ct-Guided Percutaneous Needle Biopsies in Anterior Mediastinal Masses

Abstract

Objective In this study, we aimed to present CT-guided percutaneous needle biopsy results performed in anterior mediastinal masses. **Materials and Methods** A total of 19 biopsies of 18 patients who underwent CT-guided anterior mediastinal mass biopsies between January 2016 and December 2020 were analyzed retrospectively. It was determined that fine-needle aspiration biopsy (FNAB) with 22G needle was performed in all 19 biopsy procedures of 18 patients, and tru-cut biopsy was performed with 18G needle simultaneously in 11 patients. Patients were evaluated with lesion characteristics, biopsy features, complications, needle diameter and pathology results. **Results** Of the 18 patients included in the study, 10 (55.6%) were women and the mean age was 41.3 years (range: 19-77 years). When only FNAB results were considered, diagnostic cytology was obtained in 15 of 19 procedures and non-diagnostic cytology in 4, and our diagnostic sampling rate was 78.9%. When evaluated together with 11 tru-cut biopsies performed simultaneously, diagnostic sampling was achieved in 16 procedures and the overall diagnostic rate was 84.2%. According to the diagnostic biopsy pathology results; lymphoma was diagnosed in 10 patients (52.6%), thymoma in two (10.5%), germ cell tumor in one (5.3%), neuroendocrine tumor in one (5.3%), and metastasis in two (10.5%). In 15 patients with final diagnosis, diagnostic results were obtained in 13 of these patients, and pathological diagnosis and clinical diagnosis are concordant in all patients. The transpleural approach was used in 4 procedures and two of these patients had minimal hemorrhage in the needle tract and one had minimal pneumothorax. Complications did not require additional treatment during follow-up. **Conclusion** In conclusion, CT-guided transthoracic biopsy is a safe and effective pathological sampling method in anterior mediastinal masses. Although adequate diagnostic results are obtained in most patients with FNAB; tru-cut biopsy increases the diagnostic rate and also contributes to tissue diagnosis and lesion typing.

Keywords: Biopsies in Anterior Mediastinal Masses

Sözlü Sunum

**Anterior Diastema Vakasının Direk Kompozit Restorasyonla Estetik Rehabilitasyonu:
Olgu Sunumu**

Arş.Gör. Büşra Özdemir¹ , Arş.Gör. Seyit Bilal Özdemir¹

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç Ön dişler arasında diastema varlığı genellikle bir estetik problem olarak kabul edilir. Diastema kapatma için çeşitli tedavi yöntemleri mevcuttur. Bununla birlikte, tüm diastemalar modalite veya zamanlama açısından aynı şekilde tedavi edilemez. Diastemanın kapsamı ve etiyolojisi uygun şekilde değerlendirilmelidir. Ön dişlerde restoratif tedavinin başarısı, yumuşak dokular ile sert dokular arasındaki estetik entegrasyona bağlıdır. Başarılı bir tedavi için uygun vaka seçimi çok önemlidir. Bu olgu sunumu, gingival rekonturlama ve kompozit rezin restorasyonları kullanılarak ön dişlerde diastema kapanması ile ilgili bir olguyu bildirmektedir. Olgu Sunumu : 22 yaşında bayan hasta ön dişleri arasındaki boşluk şikayeti ile kliğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucunda 11 ve 21 nolu dişlerine önce gingivektomi ile yapılması önerildi. Periodontal dokular tamamen iyileştikten sonra dişlerin restorasyonuna başlandı. Öncelikle dişlere 30 sn %37' lik fosforik asit (Vococid ,VOCO) uygulandı ve yıkayıp kurutuldu. Daha sonra adeziv (G-Premio Bond, GC Corporation) üretici firma talimatlarına göre uygulandı ve polimerize edildi. Dişler Gc Essentia kompozit set kullanarak restore edildi. Restorasyonların yüzeyleri özel bitirme frezleri ve polisaj diskleriyle (Soft-Lex, 3M ESPE, ABD) düzenlendi. Hastalara bir hafta, 6 ay, daha sonra yıllık kontrol randevuları olacağı bildirildi. Sonuç: Hastaların klinik takiplerinde herhangi bir estetik problemin ortaya çıkmadığı dişlerin restorasyonlarının klinik ve radyolojik olarak sağlıklı olduğu gözlemlendi. Geçmiş ve güncel literatürü göz önünde bulundurarak, gerekli beceriye, uygun tekniğe ve vaka seçimine sahip deneyimli bir klinisyen, bu raporda sunulan vakada olduğu gibi hastalarını tatmin edecek şekilde estetik ve uzun ömürlü direkt rezin kompozit restorasyonlar oluşturabilir.

Anahtar Kelimeler: Anterior, Diastema, Kompozit, Estetik

**Aesthetic Rehabilitation of Anterior Diastema Case With Direct Composite Restoration:
Case Report**

Abstract

Objective:The presence of diastema between the anterior teeth is generally accepted as an aesthetic problem. Various treatment methods are available for diastema closure. However, not all diastemas can be treated in the same way in terms of modality or timing. The extent and etiology of diastema should be appropriately evaluated. The success of restorative treatment in anterior teeth depends on the aesthetic integration between soft tissues and hard tissues. Proper case selection is very important for a successful treatment. This case report reports a case of diastema closure of the anterior teeth using gingival recontouring and composite resin restorations. **Case Report :** A 22-year-old female patient applied to our clinic with the complaint of a gap between her anterior teeth. As a result of the clinical and radiological examination, it was recommended that teeth 11 and 21 be performed first by gingivectomy. After the periodontal tissues were completely healed, restoration of the teeth was started. First, 37% phosphoric acid (Vococid, VOCO) was applied to the teeth for 30 seconds and washed and dried. The adhesive (G-Premio Bond, GC Corporation) was then applied and polymerized according to the manufacturer's instructions. Teeth were restored using the Gc Essentia composite set. The surfaces of the restorations were edited with special finishing burs and polishing discs (Soft-Lex, 3M ESPE, USA). The patients were informed that they would have appointments for one week, 6 months, and then annually. **Conclusion:** It was observed that the restorations of the teeth were healthy clinically and radiologically, without any aesthetic problem in the clinical follow-up of the patients. Considering the past and current literature, an experienced clinician with the necessary skills, appropriate technique, and case selection can create aesthetic and long-lasting direct resin composite restorations to satisfy their patients, as in the case presented in this report.

Keywords: Anterior, Diastema, Composite, Aesthetic

Sözlü Sunum

Anüriye Neden Olan Fekal İmpaksiyon: Vaka Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Kurt¹

¹Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilimdalı

Özet

Vaka: Vakamız 81 yaşında obez, COVID-19 PCR pozitifliği ve nefes darlığı şikayeti ile yatan bir erkek hasta idi. SaO₂'si takiplerinde 10lt/dakika nazal oksijen ile %81-84 arasında idi. Hareket kabiliyeti oldukça kısıtlıydı. Hastanın hospitalizasyonunun 12. gününde alınan anamnezinde en son gaita yaptığı tarihi tam ifade edemedi. Rektal muayenede hastanın sertleşen dışkı nedeniyle oluşan fekal baskıya bağlı anüri şikayeti olduğu netleşti. Hasta dışkı ile idrarını eşzamanlı olarak çıkarabildi. Tartışma: Uzun süre COVID-19 nedeni ile takip edilen hastaların premortal tahlillerinde kreatinin değerlerinin yükselmesi ve hastaların anüriye girmeleri sık rastlanan bir durumdur. Bu hastaların otonom sinir sistemini etkileyen bir müdahale olan yüksek doz steroid kullanmaları ortak bir özellikleridir. SaO₂ değerlerinin düşük olması, solunum cihazlarına bağlı kalmaları ve buna bağlı hareketlerinin kısıtlı olması ise diğer bir ortak noktalarıdır. Tüm bu ortak noktalar sonucu ise hastaların çoğu kabızlık çekmektedir. Pelvisin doğal olarak dar ve benign prostat hiperplazisi(BPH) gibi ek faktörün olduğu hastalarda bu kabızlık anüriye gidecek kadar fizyoloji ve biyolojiyi etkileyebilir. Bilindiği gibi hayvan kaynaklı gıdalar lif içeriği yönünden fakirdir. Ek olarak bu hastaların serum glukoz değerlerinin yüksekliğinin önlenmesi amacıyla süt, yoğurt, et gibi hayvan kaynaklı gıdalar ile beslenmesi konstipasyon sıklığını arttırır. Hastaların kullandığı geniş spektrumlu antibiyotikler ise gaitanın bakteri içeriğini minimuma indirerek gaitayı sertleştirir ve dışkılamayı zorlaştırır. Sonuç: Kabızlığın pelvik boşluğun yeterli olduğu hastalarda idrarla ilgili ilk belirtisi sık işemedir. Ancak BPH gibi predispozan faktörün de olduğu hastalarda zorlu işeme veya anüri şikayetinde kabızlık sorgulanmalı ve rektal tuşe yapılmalıdır. Bu hastalarda sertleşmiş gaitanın hekim tarafından rektal muayene ile çıkarılması veya yumuşatılması hayat kurtarıcı olabilir ve gereğinde kaçınılmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Fekal İmpaksiyon, Anüri, Covid-19, Kabızlık.

Fecal Impaction That Causes Anuria: Case Report

Abstract

Case: Our case was a 81-year-old obese male patient hospitalized with COVID-19 PCR positivity and dyspnea. His SaO₂ measures were between 81-84% with 10lt /min nasal oxygen in their follow-up. His mobility was highly restricted. In his medical history obtained on the 12th day of the patient's hospitalization he could not tell the date of his last stool. On rectal examination, it became clear that the patient had complaints of anuria due to fecal pressure caused by hardened stool. After rectal examination patient was able to expel feces and urinate simultaneously. Discussion: Anuria and increasing creatinine values in the premortal analysis of patients who are followed for a long time due to COVID-19 is a common condition. It is a common feature of these patients that they use high doses of steroids, an intervention that affects the autonomic nervous system. As a result of all these common points, most of the patients suffer constipation. In patients with naturally narrow pelvis and additional factors such as benign prostatic hyperplasia(BPH), this constipation can affect physiology and biology enough to cause anuria. As it is known, animal-based foods are poor in fiber content. In addition, feeding these patients with foods of animal origin such as milk, yogurt and meat to prevent high serum glucose levels increases the frequency of constipation. Conclusion: The first symptom of constipation related to urination is frequent urination in patients with sufficient pelvic cavity. However, in patients with predisposing factors such as BPH, constipation should be questioned and rectal examination should be performed in the complaint of forced urination or anuria. In these patients, the removal or softening of the hardened stool by the physician with rectal examination can be life-saving and should not be avoided when necessary.

Keywords: Fecal Impaction, Anuria, Covid-19, Constipation.

Sözlü Sunum

Ardahan Devlet Hastanesi'ne Başvuran Bireylerde El Yıkama Alışkanlığı ve Sıklığı

Öğr.Gör. Kader Öztürk¹

¹Ardahan Üniversitesi

Özet

Amaç: El yıkama, hastalıkların önlenmesinde gün içerisinde uygulanması en kolay ve en ucuz olan yöntemdir. Bu yöntemin uygulanması ile hastalıkların yaklaşık %50'si önlenmiş olunacaktır. Bu çalışma, Ardahan Devlet Hastanesi'ne başvuran bireylerin el yıkama alışkanlıklarının ve el yıkama sıklıklarının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. **Yöntem:** Bu çalışmada araştırmanın evrenini Ardahan Devlet Hastanesi'ne başvuran hastalar ve/veya hasta yakınları oluşturmaktadır. Örneklem seçimine gidilmemiş, araştırmanın yapıldığı tarihte hastaneye başvuran ve çalışmaya katılmayı gönüllü olarak kabul eden hasta ve/veya hasta yakınları araştırma kapsamına alınmıştır (n=575). **Bulgular:** Çalışmadan elde edilen veriler incelendiğinde el yıkama alışkanlığı ve sıklığının orta düzeyde olduğu görülmüştür. **Sonuç:** Görülmektedir ki insanlar makro düzeyde olan ve çıplak gözle görülebilecek kirliliklere karşı el yıkama alışkanlığı geliştirmiş ve çalışma esnasında bu sorulara karşı alınan dönütlerin yüksek olduğu belirlenmiştir. Fakat; çıplak gözle görülemeyen ve ellerde bulunan mikroorganizma varlığına karşı bilincin ve bunlara karşı alınması gereken önlemlerin henüz yeterince algılanamadığı görülmektedir. Bundan dolayıdır ki toplumun mikroorganizmalara ve onların sağlığımız üzerindeki etkilerine karşı daha da bilinçlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: El Yıkama, Enfeksiyon, Mikroorganizma, Sıklık.

Handwashing Habits and Frequency of Individuals Applied to the Ardahan Public Hospital

Abstract

Objectives: Handwashing is the most easiest and cheapest measure for protection from many diseases in daily life. So about 50% of potential disease risks is eliminated with this measure. The aim of this study was to determine the handwashing habits and frequency of individuals who applied to The Ardahan Public Hospital. **Methods:** The population of this study consisted of patients and patients relatives who applied to Ardahan Public Hospital during the period at which the study was carried out. No sampling was selected and all individuals who were volunteered to attend in the research were included in the research (n=575). **Results:** When data were analysed it was determined that the handwashing habits and frequency were moderate. **Conclusion:** It was seen that people have developed the habits of handwashing against the macro pollution which could be seen with the eyes and it was determined that feedback against these question has been high level. But it was seen that people are not aware of the bacteria in their hands. Consequently, we think that the society should be informed about microorganisms which are invisible organisms and effects of these microorganisms on our health.

Keywords: Handwashing, Infection, Microorganism, Frequency.

Sözlü Sunum

Ardahan İlinde Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğine Başvuran Kadınları Aile Planlaması Yöntemi Kullanım Düzeyi, Bilgi, Tutum ve Davranışlarının Değerlendirilmesi

Uzman Erhan Hüseyin Cömert¹ , Uzman Neşe Türkmen²

¹GÖLE DEVLET HASTANESİ

²ARDAHAN DEVLET HASTANESİ

*Corresponding author: erhan hüseyin comert

Özet

Amaç: Aile planlaması; istenmeyen gebelikleri ve buna bağlı olarak anne ve bebek ölümlerini önlemek, ailelere istedikleri zaman ve istedikleri sayıda çocuk sahibi olabilmeleri için yardım ve danışmanlık hizmeti sunar. Ülkemizde doğum kontrol yöntemleri hakkında bilinç ve kullanım düzeyi her geçen gün artmaktadır. Bu araştırma Ardahan ilindeki hastaneye başvuran evli kadınların aile planlaması yöntemlerini kullanma düzeyini saptamak amacıyla yapılmıştır. **Yöntem:** Bu çalışma 2019-2020 yılları arasında Ardahan ilinde Kadın Hastalıkları ve Doğum kliniğine başvuran kadınlar üzerinde yapılmıştır. Araştırmaya dahil edilen kadınlara çoktan seçmeli sorulardan oluşan bir anket formüzyüze görüşme tekniği ile uygulanmıştır. **Bulgular:** Araştırmaya dahil edilen 15-65 yaş 822 kadının ortalama yaşları $30,86 \pm 8,42$ 'dir. Evlilik yaşı en küçük 12, en büyük 39 iken ortalama evlilik yaşı $20,17 \pm 3,83$ 'dür. %4,7'si okur-yazar değil idi. %16'lık kısım üniversite mezunu olup, %32,4'lük kısım sadece ilk okula kadar eğitim almış. Çalışmaya dahil olan kadınların %79,4'ü daha önce aile planlaması (korunma yöntemleri) hakkında bilgi aldığını belirterek evet cevabı verdi, %20,2'lik kısım hayır cevabı verdi. Çoktan seçmeli ankette korunma yöntemleri hakkında hangilerini bildikleri sorulduğunda %10,8'lük kısmın hiçbir yöntem hakkında fikri yoktu. Geri çekme %60,5, doğum kontrol hapsi %63,9, kondom %64,4, spiral, %79,6, tüp ligasyonu %53,2, aylık koruyucu iğne %54,3'lük oranlarda bilinirlik mevcuttu. Aile planlaması yöntemleri hakkında bilgiye sahip olan kadınları bu bilgileri nereden

öğrendiği sorulduğunda %21.9'u doktor, %11.6 komşu-arkadaş,%51.9'u ebe-hemşire,%0.4'ü televizyon,%3.4'ü ise internetten bilgi edinmiş.Kadınların %58'i hiçbir yöntem kullanmaz iken korunma yöntemi kullanan kadınların %22,3 oranla en çok tercih ettiği yöntem rahim içi araç,ikinci en çok tercih edilen yöntem geleneksel yöntem olan geri çekme(%9) iken en az tercih edilen yöntem ise aylık iğne (%0,9) idi. Herhangi bir yöntem kullanmayan kadınların kullanmak istese hangi yöntemi tercih edeceği sorulduğunda ilk tercih %26,4 ile rahim içi araç olur iken %10,5 oranla geri çekme ikinci tercih edilen yöntem idi. Sonuç:Ardahan ilinde yaşayan kadınların aile planlaması yöntemi bilgi oranları oldukça yüksektir.Aile planlaması hizmetlerinin duyurulması ve toplumun bilinçlendirilmesi, kullanım yaygınlığının artırılması için eğitim programlarının,ihtiyaç duyan herkesi kapsayacak şekilde yaygınlaştırılması ve sürekli olması sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Aile Planlaması Yöntemi, Doğum Kontrol Yöntemi,eğitim

Evaluation of Family Planning Method Usage Level, Knowledge, Attitude and Behavior of Women Who Applied to Gynecology and Obstetrics Clinic in Ardahan Province

Abstract

Aim: Family planning provides assistance and counseling to prevent unwanted pregnancies and consequently maternal and infant deaths, and to help families have as many children as they want whenever they want. In our country, the level of awareness and use of birth control methods is increasing day by day. This study was conducted to determine the level of using family planning methods of married women who applied to the hospital in Ardahan province. **Method:** This study was conducted on women who applied to the Gynecology and Obstetrics clinic in Ardahan between 2019-2020 years. A questionnaire form consisting of multiple choice questions was applied to the women included in the study using face-to-face interview technique. **Results:** The average age of 822 women aged 15-65 included in the study is 30.86 ± 8.42 . The youngest age of marriage is 12 and the oldest is 39, while the average age of marriage is 20.17 ± 3.83 . 4.7% of the women were illiterate. 16% were university graduates, and 32.4% were only educated until the first school. 79.4% of the women included in the study answered yes by stating that they had received information about family planning (contraceptive methods) before, and 20.2% answered no. When asked which ones they know about the contraceptive methods in the multiple choice questionnaire, 10.8% of them had no idea about any method; there were 60.5% coitus interruptus, 63.9% birth control pill, 64.4% condom, spiral, 79.6% tubal ligation 53.2%, monthly protective needle 54.3%. When asked where women who have information about family planning methods learned this information, 21.9% obtained information from doctors, 11.6% from neighbors-friends, 51.9% from midwives-nurses, 0.4% from television and 3.4% from the internet. While 58% of women do not use any method, the method most preferred by 22.3% of women using contraception is intrauterine device, the second most preferred method is coitus interruptus (9%), while the least preferred method is monthly needle (0.9%). When asked which method would be preferred by women who do not use any method, the first choice was intrauterine device with 26.4%, while coitus interruptus was the second preferred method with 10.5%.

Conclusion: Women who living in Ardahan have a high level of knowledge about family planning methods. In order to announce family planning services and raise awareness of the society, and to increase the prevalence of use, it should be ensured that the training programs are disseminated and continuous to include everyone in need.

Keywords: Family Planning Method, contraceptive Methods, education

Sözlü Sunum

Arıd3a'nın Osteosarkomda Xaf1 ve Znf313 ile İlişkisi Vardır

Nesil Yalman¹ , Dr. Öğretim Üyesi Khandakar A. S. M. Saadat¹ , Prof.Dr. Şahin Emel ¹ , Dr. Arman Kaiffee² , Prof.Dr. Ikeda Masa-Aki ³

¹Gaziantep University

²Institut de recherches cliniques de Montreal (IRCM), McGill University

³Tokyo Medikal ve Dental Üniversitesi

*Corresponding author: Nesil Yalman

Özet

Osteosarkom çocuklarda ve yetişkinlerde görülen en yaygın kemik kanseri türüdür. ARID3A (AT-zengini etkileşim domeni 3A) bir DNA bağlanıcı proteindir, hücre döngüsü ilerleyişi için E2F ile işbirliği yapar ve ayrıca geniş çapta biyolojik işlevleri ile doğrudan bir p53 hedef genidir. Orjinalde bir nükleer protein olarak tanımlanmış olan X'e bağlı apoptoz inhibitör proteini (XIAP) ile ilişkili faktör 1 (XAF1) bir tümör baskılayıcı gendir ve bütün normal dokularda bolca ifade edilirken pek çok insan kanserlerinde ya yoktur ya da düşük düzeylerde mevcuttur. "Gerçekten ilginç yeni gen" (RING) parmak proteini 114 (RNF114/ZNF313) bir çinko bağlanıcı protein kodlayan gendir ki çoklu insan kanserlerinde sık genomik amplifikasyon sergiler. ZNF313 hücre döngüsü ilerlemesi, farklılaşma ve yaşlılık düzenlenmesinde hayati rollere sahip olan bir ubiquitin E3 ligazıdır. ZNF313 başlangıçta bir XAF1- etkileşim proteini olarak tanımlanmıştır ve XAF1' in stabilitesini ve proapoptotik etkisini artırır. Biz, osteosarkomda ARID3A (Rb/E2F1 ve p53 tümör baskılayıcı yollarının her ikisinin de fonksiyonel bir bağlayıcısıdır) XAF ve ZNF313 arasında olası bir etkileşim olabileceği hipotezini kurduk. Böylesi etkileşim ve onun mekanizmaları henüz açıklığa kavuşturulmamıştır. Bu çalışmada, osteosarkom hücre hattı U2OS' de ARID3A' susturulması ve aşırı ifadesi gerçekleştirildi ve RNA seviyeleri Real-Time Quantitative Reverse Transcription PCR (RT-PCR) ile ölçüldü. ARID3A'nın susturulmasının ve aşırı ifadesinin osteosarkomda sırasıyla P53, XAF1 ve ZNF313 ifade düzeylerini azalttığını ve

arttırdığını fark ettik. Elde edilen sonuçlarımız, ARID3A'nın osteosarkomda XAF1 ve ZNF313'ü düzenlediğini göstermektedir. Bulgularımızı doğrulamak için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Arıd3a, Osteosarkom, P53, Xaf1, Znf313

Arıd3a Has Relation With Xaf1 and Znf313 in Osteosarcoma

Abstract

Osteosarcoma is the most common type of bone cancer in children and adolescents. ARID3A (AT-rich interactive domain 3A) is a DNA binding protein, cooperates with E2F for cell cycle progression and also a direct p53 target gene with a wide range of biological processes. X-Linked Inhibitor of Apoptosis (XIAP)-associated factor 1 (XAF1), which was originally identified as a nuclear protein, is a tumor suppressor gene and is ubiquitously expressed in all normal tissues, but absent or present at very low levels in many human cancers. “Really interesting new gene” (RING) finger protein 114 (ZNF313/RNF114) is a zinc-binding protein encoding gene, which exhibits a frequent genomic amplification in multiple human cancers. ZNF313 is a ubiquitin E3 ligase that has a critical role in the regulation of cell cycle progression, differentiation and senescence. It was initially identified as an XAF1-interacting protein, which upregulates the stability and proapoptotic effect of XAF1. We hypothesized that there might have a possible interaction between ARID3A (which is the functional connector of both Rb/E2F1 and p53 tumor suppressor pathways), XAF1 and ZNF313 in osteosarcoma. Such interaction and their mechanisms has not yet been elucidated. In this study, silencing and overexpression of ARID3A in osteosarcoma cell line U2OS was performed and the RNA levels have been measured by Real-Time Quantitative Reverse Transcription PCR (RT-PCR). We noticed that silencing and overexpression of ARID3A decreased and increased the expression of P53, XAF1 and ZNF313, respectively in osteosarcoma. Our obtained results indicate that ARID3A regulates XAF1 and ZNF313 in osteosarcoma. Further studies are needed to confirm our findings.

Keywords: Arıd3a, Osteosarcoma, P53, Xaf1, Znf313

Sözlü Sunum

Arteriovenöz Fistül Oluşturulmasında Bazilik Ven Transpozisyonu Yöntemi

Doç.Dr. Yüksel Dereli¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi, Kalp ve Damar Cerrahisi AD.

Özet

Amaç: Bu çalışmada hemodiyaliz amaçlı olarak bazilik ven transpozisyonu ile oluşturulan arteriovenöz fistüllerin sonuçları analiz edildi. **Yöntem:** Çalışmaya Şubat 2018 ile Şubat 2021 tarihleri arasında bazilik ven transpozisyonu yöntemiyle arteriovenöz fistül oluşturulan 81 hasta dahil edildi. Operasyon öncesinde dopler ultrasonografi ile vasküler yapılar değerlendirildi. Operasyon genelde lokal anestezi altında uygulanırken, cilt altı doku kalınlığı fazla ve ağrı eşiği düşük hastalarda aksiller blok anestezisi kullanıldı. Operasyon hastaların diyaliz seansının olmadığı güne planlandı ve ertesi günkü diyaliz seansları sonrasında kanama ve tromboz açısından değerlendirildikten sonra eksterne edildi. **Bulgular:** Hastaların 49'u erkek, 32'si kadın ve ortalama yaş 56.92 (dağılım 28-83 yıl) idi. Ortalama operasyon süresi 75.56 (55-135) dk idi. İlk hafta sonundaki kontrollerde 5 (%6.17) ve ilk ay sonunda ise 4 (%4.93) hastaya tromboz nedeniyle fistül trombektomi işlemi uygulandı. Fistülde ortalama 4-6 hafta içinde maturasyon sağlandı ve oluşturulan fistüller hemodiyaliz için kullanılmaya başlandı. İlk 3 ay sonunda fistül açıklık oranı %90.12 (n=73) idi. **Sonuç:** Son dönem böbrek yetmezliği hastaları hemodiyalize ve bu amaçla kullanılabilecek bir vasküler erişime bağımlıdır. Primer arteriovenöz fistül tercihi genellikle nondominant kolda oluşturulan radio sefalik ve brakio sefalik fistüllerdir. Ancak oluşturulan fistül sürekli kullanım ve zamanla gelişen endotel hiperplazisi gibi nedenlerle işlevsiz hale gelmekte ve yeni bir vasküler erişim ihtiyacı doğmaktadır. Bu amaçla daha sonraki alternatif genelde bazilik ven transpozisyonu yöntemi ile oluşturulan fistüllerdir. Otojen vasküler yapı olması ve yüksek açıklık oranı ile sentetik greft ile oluşturulan fistüllere tercih edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bazilik Ven, Transpozisyon, Arteriovenöz Fistül.

Basilic Vein Transposition Method for Creating Arteriovenous Fistula

Abstract

Objective: In this study, the results of arteriove-nousfistulas created by basilic vein transposition for hemodialysis were analyzed. **Method:** Eighty-one patients who had an arterio-venousfistula with basilic vein transposition between February 2018 and February 2021 were included in the study. Vascular structures were evaluated with doppler ultrasonography before the operation. While the operation was generally performed under local anesthesia, axillary block was used in patients with high subcutaneous tissue thickness and low pain threshold. The operation was scheduled for the day when the patients were absent from dialysis sessions, and after being evaluated in terms of bleeding and thrombosis after the next dialysis sessions, they were excluded. **Results:** 49 of the patients were male, 32 were female, and the mean age was 56.92 (range 28-83 years). Mean operation time was 75.56 (55-135) minutes. Fistula thrombectomy was performed in 5 (6.17%) patients at the end of the first week and 4 (4.93%) patients at the end of the first month due to thrombosis. Maturation was achieved in the fistula within an average of 4-6 weeks and the formed fistulas were started to be used for hemodialysis. At the end of the first 3 months, the fistula patency rate was 90.12% (n = 73). **Conclusion:** End-stage renal disease patients are dependent on hemodialysis and a vascular access that can be used for this purpose. Primary arteriovenous-fistula preference is usually radio cephalic and brachio cephalic fistulas created in the nondominant arm. However, the fistula created becomes dysfunctional due to reasons such as continuous use and endothelial hyperplasia that develops over time, and a new vascular access need arises. For this purpose, the next alternative is usually fistulas created by basilic vein transposition method. It is preferred to fistulas created with synthetic grafts due to its autogenous vascular structure and high patency rate.

Keywords: Basilic Vein, Transposition, Arteriovenous Fistula.

Sözlü Sunum

Astaksantin Tnbs ile Oluşturulmuş Sıçan Ülseratif Kolit Modelinde Anti-Inflammatuvar Özellikler Sunar

Dr. Öğretim Üyesi Esra Bihter Gürler¹

¹Istanbul Atlas University, School of Medicine, Department of Physiology

*Corresponding author: Esra Bihter GÜRLER

Özet

GİRİŞ: Ülseratif kolit (ÜK), tekrarlayan, kronik inflammatuvar bir bağırsak hastalığıdır ve oksidatif stres şu anda inflamasyonun nedenlerinden biri olarak kabul edilmektedir. **AMAÇ:** Astaksantin (ATX) antioksidan ve anti-inflammatuvar etkiler dahil olmak üzere önemli immünomodülatör özelliklere sahip olduğu gösterilmiştir. Bu çalışmada, sıçanlarda trinitrobenzen sülfonik asit (TNBS) ile indüklenen kolon enflamasyonu üzerinde ATX'in potansiyel anti-enflamatuvar etkileri araştırılmıştır. **MATERYAL VE METOD:** Anestezi altında, Sprague Dawley sıçanlara (n = 12) etanol ve 100 mg / kg bir dozda TNBS, intra-rektal olarak verilirken, sham grubuna sadece salin (n = 6) uygulandı. Sıçanlara (n = 6), kolit indüksiyonundan 3 gün önce intragastrik olarak ATX (100 mg / kg) uygulandı ve tedavi 1 gün sürdürüldü. Kolit indüksiyonundan bir gün sonra tüm sıçanlar dekapite edildi. Hayvanlardan elde edilen barsak dokuları rutin histolojik işlemlerden geçirilerek hematoksilen ve eozin ile boyandı. Boyanan tüm kesitler, morfolojik değişiklikleri değerlendirmek için ışık mikroskobu altında incelendi. **BULGULAR:** Mikroskobik incelemeler sonucunda kolit grubunda ciddi vasküler dilatasyon, nötrofil infiltrasyonu ve epitel hasarı olduğu görüldü. ATX uygulanan grupta tüm hasar parametreleri azalmış ve morfolojik özellikler kontrol benzeri görünümde görülmüştür. **SONUÇ:** ATX, histolojik olarak nötrofil birikiminin baskılanması yoluyla sıçanlarda TNBS'nin neden olduğu barsak iltihabında faydalıdır. Altta yatan mekanizmaları araştırmak için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Ülseratif Kolit, Astakstantin, Histopatoloji

Sözlü Sunum

Baş Ağrısı Tedavisinde Homeopati Etkili Mi'

Dr. Öğretim Üyesi Serhat Koran¹

¹İstanbul Medipol Üniversitesi

Özet

BAŞ AĞRISI TEDAVİSİNDE HOMEOPATİ ETKİLİ Mİ? Baş ağrısı tüm dünyada sık görülen bir sorundur.1 En sık görülen baş ağrısı türleri migren ve gerilim tipi baş ağrısıdır.1 Migren ve gerilim tipi baş ağrısı, her biri dünya nüfusunun % 10'undan fazlasını etkileyen ciddi bir halk sorunu haline gelmiştir.1, 2 Geleneksel ve tamamlayıcı tıp uygulamaları yüzyıllardır baş ağrılarında denenmiş alternatif tıp yöntemleridir.3, 4 Homeopati tedavisi, dünya çapında her gün 200 milyondan fazla insanın tercih ettiği geleneksel ve tamamlayıcı tıp yöntemidir.5, 6 Homeopati tedavisi yaklaşık 250 yıl önce Alman Bilim Adamı Samuel Hahnemann tarafından uygulanmaya başlanmıştır.7, 8 Tedavideki temel prensip; hastalık ya da şikayet yapabilecek bir maddenin çok fazla seyreltilerek, aynı etkiyi oluşturan hastalıklarda kullanılmasıdır.9 Homeopati tedavisinde bitki, mineral ve canlı dokuların çok yüksek oranda sulandırılmasıyla hazırlanmaktadır.7, 10 Migren ve gerilim tipi baş ağrısı başta olmak üzere ağrı tedavilerinde de sık uygulanmaktadır.5, 11 Homeopati tedavisinin baş ağrısında etkili olabileceğini gösteren çalışmalar olsa da; oldukça seyreltik ilaçlarının kullanılması ve yeterli randomize kontrollü çalışma olmaması homeopati üzerine olan soru işaretlerini kaldırmayacaktır.12, 13

Anahtar Kelimeler: Baş Ağrısı, Homeopati, Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp.

Sözlü Sunum

**Bazı Benzokinonların Asetilkolinesteraz Enzim Aktivitesi Üzerindeki Davranışının
İncelenmesi**

Dr. Öğretim Üyesi Hatice Esra Duran¹

¹Kafkas Üniversitesi

Özet

Asetilkolinesteraz inhibitörlerinin keşfi, en yaygın bunama türü olarak bilinen Alzheimer hastalığının (AH) tedavisi için önemlidir. Yaygın olarak kullanılan asetilkolinesteraz inhibitörlerinin yan etkilerinin olması nedeniyle yeni inhibitörlerin keşfedilmesi için yapılan çalışmalar gün geçtikçe artmaktadır. Bu nedenle yapılan çalışmada, bazı benzokinon türevlerinin (1,4 benzokinon, 2,6-dikloro-1,4-benzokinon ve 2,6-dimetil-1,4-benzokinon) AChE enzimi üzerindeki etkilerini araştırılmıştır. Enzim-benzokinon bileşiklerinin etkileşiminde olası inhibisyon mekanizmasını anlamak için in vitro çalışma yapılarak bu bileşiklerin etkileri incelenmiştir. Etkileri incelenen kinonların AChE enzimi üzerine etkili inhibisyon özelliği gösterdiği bulunmuştur. IC₅₀ değerleri 0,048–0,187 µM ve KI değerleri 0,054 ± 0,007 ile 0,262 ± 0,016 µM aralığında belirlenmiştir. Bu benzokinonlar, farklı inhibisyon mekanizmaları sergilemiştir. 1,4-benzokinon ve 2,6-dimetil-1,4-benzokinon yarışmalı inhibisyon etkisi gösterirken 2,6-dikloro-1,4-benzokinon ise yarışmasız inhibisyon etkisi göstermiştir. Ayrıca etkisi incelenen bileşikler arasında 2,6-dikloro-1,4-benzokinon en düşük KI değeri ile en etkili inhibitör özelliği göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Ache, Enzim, İnhibisyon

**Investigation of the Behavior of Some Benzoquinones On Acetylcholinesterase Enzyme
Activity**

Abstract

The discovery of acetylcholinesterase inhibitors is important for the treatment of Alzheimer's disease (AD), which is known as the most common type of dementia. Due to the side effects of commonly used acetylcholinesterase inhibitors, studies to discover new inhibitors are increasing day by day. Therefore, in this study, the effects of some benzoquinone derivatives (1,4-benzoquinone, 2,6-dichloro-1,4-benzoquinone and 2,6-dimethyl-1,4-benzoquinone) on the AChE enzyme were investigated. In order to understand the possible mechanism of inhibition in the interaction of enzyme-benzoquinone compounds, the effects of these compounds were investigated by conducting an in vitro study. It was found that quinones, whose effects were examined, showed effective inhibition properties on the AChE enzyme. IC₅₀ values were determined between 0.048–0.187 μ M and KI values between 0.054 ± 0.007 ile 0.262 ± 0.016 μ M. These benzoquinones exhibited different mechanisms of inhibition. While 1,4-benzoquinone and 2,6-dimethyl-1,4-benzoquinone showed competitive inhibition effect, 2,6-dichloro-1,4-benzoquinone showed noncompetitive inhibition effect. In addition, 2,6-dichloro-1,4-benzoquinone showed the most effective inhibitory effect with the lowest KI value among the compounds whose effects were examined.

Keywords: Ache, Enzyme, Inhibition.

Sözlü Sunum

Bir Tıp Fakültesi'nde Kızamık Aşısı Sonrası İstenmeyen Yan Etki İzlemi

Dr. Öğretim Üyesi Bahar Kandemir¹ , Doç.Dr. Yasemin Durduran²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji AD

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Halk Sağlığı AD

*Corresponding author: Bahar Kandemir

Özet

Ülkemizde Kızamık Eliminasyon Programı kapsamında 2014 yılında sağlık personeline kızamık aşısı uygulanma kararı alınmıştır. Çalışmada bir Tıp Fakültesi Hastanesi'nde çalışan sağlık personelinde kızamık aşısı sonrasında istenmeyen yan etkilerin ortaya konulması amaçlandı. 2014 yılında Konya'da yapılan çalışmanın örneklemini Tıp Fakültesi'nde çalışan sağlık personelinin son 2 ay içinde kızamık aşısı yapılmış olanlar oluşturdu. Çalışmaya katılmayı kabul edenlerden sosyodemografik özellikler, oluşabileceği öngörülen aşı sonrası istenmeyen yan etkiler, ortaya çıkış süreleri, varsa uygulanan tedavilerin sorgulandığı formu doldurmaları istendi. Çalışmaya katılan 447 çalışanın % 53,0'ı erkek, % 49,4'ü evli, yaş ortalaması 29,6±7,4 yıldı. Aşı yaptıranların % 10,7'si yan etki yaşadığını belirtti. En fazla yan etki % 3,1 ile aşı yerinde ağrıydı. Aşı yan etkisi kadınlarda erkeklere, alerjisi olanlarda olmayanlara göre yüksekti (p<0.05). Ağrının devam ettiği ortalama süre 1,6±0,9, şişlikte süre 3,0±0,0, kızamıkçık-huzursuzluk ve ateşte ortalama süre 1,0±0,0 gündü. Kızamık aşısı istenmeyen etkiler açısından oldukça güvenilir bir aşıdır. Bunun yanında geçici olan yan etkiler de bildirilmiştir

Anahtar Kelimeler: Kızamık, Aşı, Yan Etki

Monitoring Unwanted Side Effects After Measles Vaccine in a Faculty of Medicine

Abstract

In our country, within the scope of the Measles Elimination Program, it was decided to administer measles vaccine to healthcare professionals in 2014. In study, it was aimed to reveal unwanted side effects after measles vaccine in healthcare personnel working in Medical Faculty Hospital. The sample of the study conducted in Konya in 2014 consisted of those who were vaccinated against measles in the last 2 months from health personnel working in the Faculty of Medicine. Those who accepted to participate in the study were asked to fill in a form that inquired about sociodemographic characteristics, post-vaccination adverse effects, their duration of occurrence, and the treatments applied, if any. Of the 447 employees participating in the study, 53.0% were male, 49.4% were married, and the average age was 29.6 ± 7.4 years. 10.7% of those who had the vaccine stated that they experienced side effects. The most common side effect was pain at the injection site with 3.1%. Vaccine side effects were higher in women than men and those without allergies ($p < 0.05$). The mean duration of pain was 1.6 ± 0.9 , the duration of swelling was 3.0 ± 0.0 , and the mean duration of malaise-restlessness and fever was 1.0 ± 0.0 days. Measles vaccine is a very reliable vaccine in terms of adverse effects. In addition, temporary side effects have been reported.

Keywords: Measles, Vaccine, Side Effect

Sözlü Sunum

**Bir Üniversite Hastanesinde Ameliyathane Ortamının Anestezi Çalışanlarının Sağlığı
Üzerine Etkileri**

**Dr. Öğretim Üyesi Hülya Yılmaz Ak¹ , Uzman Nejdide Mazıcan² , Uzman Yasemin Özşahin¹ ,
Arş.Gör.Dr. Hazal Cansu Acar³ , Dr. Öğretim Üyesi Aylin Nizamoğlu⁴ , Prof.Dr. Yalım
Dikmen⁴ , Prof.Dr. Fatış Altıntaş⁴ , Prof.Dr. Mehmet Sarper Erdoğan³**

¹İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Kardiyoloji Enstitüsü, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim
Dalı, İstanbul/

²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul/

³İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, İstanbul/

⁴İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı, İstanbul/

Özet

Giriş: Anestezi çalışanlarının zamanlarının çoğunu geçirdikleri ameliyathaneler, taşıdıkları potansiyel riskler nedeniyle çalışan sağlığını olumsuz etkileyebilmektedir (1). Bu çalışmada yoğun bir tempoyla çalışan anestezi personelinin yaşadığı fiziksel, biyolojik, kimyasal, ergonomik ve psikolojik mesleki maruziyetler ile bu maruziyetlerin çalışanların sağlığına etkisinin saptanması amaçlanmıştır. Gereç ve yöntem: İ.Ü-Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesinde 2020 yılı itibarıyla görevli olan 225 anestezi personelinin 160'ı (%71) katılmıştır. Katılımcılara sosyodemografik özellikler, kronik hastalıklar ve çalışılan ortamdaki fiziksel, kimyasal, biyolojik, ergonomik ve psikolojik maruziyetleri sorgulayan 42 sorudan oluşan, üç bölümlük anket formu dağıtılmış ve soruları eksiksiz yanıtlamaları istenmiştir. Çalışmaya katılan anestezi personeli hastane içindeki çalışma alanlarına göre ameliyathanede çalışanlar (AÇ) ve ameliyathane dışında anestezi uygulamaları yapanlar (ADÇ) olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Çalışmaya katılan 154 personelin 84'si AÇ grubunda, 70'i ADÇ grubunda yer almıştır. Bulgular: AÇ grubunun %55'i sıklıkla, %27'si bazen halsizlik şikayeti yaşarken; ADÇ grubunun %33'ü sıklıkla, %34'ü bazen halsizlik yaşamaktadır, iki grubun halsizlik şikayeti arasında istatistiksel olarak anlamlı fark vardır (p=0.017). Ayrıca varis (p=0,035) ve vertigo (p=0,02) şikayetleri AÇ grubunda ADÇ grubuna göre anlamlı olarak daha yüksektir. AÇ grubunda ruhsal enerjilerinin tükendiğini ifade edenlerin sayısı ADÇ grubuna göre anlamlı olarak yüksekken (p=0,013), fiziksel

enerjilerinin tükenmesi sorgulandığında gruplar arasında anlamlı fark tespit edilmemiştir ($p=0.15$). Sonuç: Bu çalışmada, ameliyathane ortamının ameliyathane dışı çalışma ortamına göre çalışanlar üzerinde daha fazla halsizlik, varis, vertigo gibi fiziksel şikayetlere neden olduğunu tespit ettik. Ayrıca ameliyathane ortamının daha fazla bedensel ve ruhsal stres oluşturduğu, bunun da depresif hissetmeyle ilişkili olduğu gözlenmiştir. Bir bütün olarak anestezi çalışanlarının iş yükü ve çalışma koşulları oldukça ağırdır. İşyeri ortamı maruziyetlerine ve bu maruziyetlerin önlenmesine dönük olarak yapılacak detaylı çalışmaların hem çalışan hem de hasta güvenliği açısından önemi büyüktür.

Anahtar Kelimeler: Anestezistler, Çalışan Sağlığı, İşyeri, Ameliyathane

The Effects of the Operating Room Environment On the Health of Anesthesiologists in a University Hospital

Abstract

Background: The operating theaters where anesthesiologists spend most of their time may adversely affect the health of them due to the potential risks (1). In this study, it was aimed to determine the physical, biological, chemical, ergonomic, and psychological occupational exposures experienced by anesthesiologists working at such an intense tempo and the effects of these exposures on employee health. Methods: A total of 160 anesthesia staff among of 225 (71%) individuals participated in the study. Participants were given a three-part questionnaire, consisting of 42 questions examining sociodemographic characteristics, chronic diseases, and physical, chemical, biological, ergonomic, and psychological exposures in the working environment, and were asked to answer all of the questions. The anesthesiologists participating in the study were divided into two groups according to their working environment in the hospital: those who work in the operating room (OR) and those who perform anesthesia outside the operating room (NOR). Of the 154 personnel participating in the study, 84 were in the OR group and 70 were in the NOR group. Results: While 55% and 27% of the OR group suffered from fatigue frequently and sometimes, respectively, 33% and 34% of the NOR group frequently and sometimes experienced fatigue ($p = 0.017$). In addition, varicose veins ($p = 0.035$) and vertigo ($p = 0.02$) complaints were significantly higher in the OR group compared to the NOR group. While the number of people in the OR group who stated that their mental energy was exhausted was significantly higher than the NOR group ($p = 0.013$), no significant difference between the groups with regards to their physical energy ($p = 0.15$). Conclusion: The workload and working conditions of anesthesiologists as a whole are quite harsh. Detailed studies regarding workplace environment exposures and prevention from those exposures have great importance on of both employee and patient safety.

Keywords: Anesthesiologists, Employee Health, Workplace, Operating Room

Sözlü Sunum

**Böbrek Nakli Sırasındaki Soğuk İskemi Sürecinde Hiperbarik Oksijen Tedavisinin
Histopatolojik Hasara Karşı Koruyucu Etkisi**

Doç.Dr. Başak Büyük¹ , Dr. Öğretim Üyesi Özlem Öztöpez²

¹İzmir Demokrasi Üniversitesi

²Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi

Özet

Hiperbarik oksijen (HBO) birçok hastalığın tedavisinde etkin şekilde kullanılan bir yöntemdir. Bu çalışmanın amacı, soğuk iskemi sürecinde nakledilecek böbreklere uygulanacak olan 60 ve 120 dakikalık HBO'nun organ viabilitesine ve soğuk iskemik hasara etkisinin araştırılmasıdır. Çalışmada kullanılan 24 adet rat 3 gruba ayrılmıştır. Kontrol grubuna normal organ perfüzyon prisedürü uygulanırken 60 ve 120 dk gruplarına perfüzyon protokolünü takiben 60 ve 120 dk 2 ATA basınçlı HBO uygulanmıştır. Tüm gruplardan alınan böbrekler 24 saat boyunca 4°C'de bekletilmiştir. Süre sonunda organlardan histolojik çalışma için doku örnekleri alınmış ve doku takip ve boyama protokolleri sonrası ışık mikroskopik olarak incelenmiştir. Deney gruplarından elde edilen böbrek dokularında, tübüler nekroz ve vakuolizasyon açısından değerlendirme yapılmıştır. İncelenen kriterler açısından, HBO uygulanan her 2 grupta da böbrek dokularında kontrol grubuna göre daha az hasar gözlenmiştir. Sonuç olarak, HBO'nun böbrek naklinde 24 saatlik soğuk iskemi sürecinde organı iskemik hasara karşı koruyucu etkisi olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hiperbarik Oksijen Tedavisi, Böbrek Nakli, Rat, Histoloji

**Protective Effect of Hyperbaric Oxygen Therapy Against Histopathological Damage During
Cold İschemia Process During Kidney Transplantation.**

Abstract

Hyperbaric oxygen (HBO) is an effective method used in the treatment of many diseases. The aim of this study is to investigate the effect of 60 and 120 minutes HBO to be applied to kidneys to be transplanted during cold ischemia process on organ viability and cold ischemic damage. 24 rats used in the study were divided into 3 groups. While normal organ perfusion procedure was applied to the control group, 60 and 120 minutes 2 ATA pressure HBO was applied to the 60 and 120 minutes groups following the perfusion protocol. Kidneys taken from all groups were kept at 4 ° C for 24 hours. At the end of the period, tissue samples were taken from the organs for histological study and examined under light microscopy after tissue follow-up and staining protocols. The kidney tissues obtained from the experimental groups were evaluated in terms of tubular necrosis and vacuolization. In terms of the criteria examined, less damage was observed in the kidney tissues in both groups treated with HBO compared to the control group. In conclusion, HBO appears to have a protective effect against ischemic damage in the 24-hour cold ischemia process in kidney transplantation.

Keywords: Hiperbaric Oxygen Threatment, Kidney Transplantation, Rat, Histology

Sözlü Sunum

**Cezaevlerinde Tutuklu Bulunan Kadın Hükümlülere Uygulanan 8 Haftalık Egzersizin
Bkđ Değişimine, Mutluluk, Psikolojik Sağlamlık, Umutsuzluk ve Kaygı Düzeylerine
Etkisi**

Öğr.Gör. Gamze Güney¹

¹Kapadokya Üniversitesi

Özet

Bu araştırmanın temel amacı, kadın hükümlülerin cezaevi sürecinde ve tahliye sonrasında toplumsal yaşamda ihtiyaç duydukları gerek zihinsel gerekse fiziksel sağlıklarının mevcut durumunun korunması ve daha iyi bir düzeye çıkartılması için egzersizin birey üzerindeki etkilerinin incelenmesidir. Araştırmanın verilerinin toplanmasında Beck Umutsuzluk Ölçeği, Mutluluk Düzeyi Ölçeği, Psikolojik Sağlamlık Ölçeği ve Durumluluk kaygı ölçeği ile demografik bilgiler formu kullanılmıştır. Araştırmada, cezaevinde bulunan kadın hükümlülere pilates egzersiz testi uygulanmış ve gruba deney öncesi ve deney sonrası ölçümler yapılmıştır. Araştırmada tek yönlü varyans analizi (OneWay ANOVA) yöntemi ve bağımsız tek örneklem testi (T-test) kullanılarak test edilmiştir. Sürekli değişkenler arasındaki ilişkiyi incelemek içinde Pearson Korelasyon analizi uygulanmıştır. Verilerin analizinde için SPSS 24.0 istatistik paket programı kullanılmış, istatistiksel anlamlılık düzeyi 0.05 olarak kabul edilmiştir. Araştırmanın sonuçları Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda bulunan kadın mahkumların araştırma öncesi antropometrik ölçümleri ile uygulanan psikolojik ölçeklerden alınan puanlarda olumlu yönde bir değişme olmakla birlikte, ön test ve son test ortalamaları karşılaştırıldığında anlamlı bir değişme olmadığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Mahkum, Pilates, Egzersiz

**The Effects of 8 Weeks of Exercise Applied to Female Condensed in Prisons On Bmi
Change, Happiness, Psychological Stability, Honorability and Anxiety**

Abstract

The main purpose of this study is to examine the effects of exercise on the individual in order to preserve the current state of both mental and physical health that women convicts need during the prison process and after their release in social life. Beck Hopelessness Scale, Happiness Level Scale, Psychological Resilience Scale, State Anxiety Scale and demographic information form were used to collect the data of the study. In the study, pilates exercise test was applied to female convicts in prison and measurements were made before and after the experiment. The study was tested using one-way analysis of variance (OneWay ANOVA) method and independent single sample test (T-test). Pearson Correlation analysis was used to examine the relationship between continuous variables. SPSS 24.0 statistical package program was used for data analysis, and the statistical significance level was accepted as 0.05. The results of the study showed a positive change in the scores obtained from the psychological scales applied with the pre-study anthropometric measurements of the female prisoners in the Closed Penitentiary Institution, but when the pre-test and post-test averages were compared, it was observed that there was no significant change.

Keywords: Woman, Prisoner, Pilates, Exercise

Sözlü Sunum

Çocuklarda Nadir Görülen Presakral Tümör; Olgu Sunumu

Dr. Hayriye Nihan Karaman Ayyıldız¹ , Prof.Dr. Zekeriya İlçe¹

¹ÜMRANIYE EĞİTİM ARAŞTIRMA HASTANESİ.

*Corresponding author: Hayriye Nihan Karaman Ayyıldız

Özet

Giriş: Sakrokoksigeal teratom (SCT), yenidoğanlarda en sık görülen germ hücreli tümördür. Bu tümörler 1:35000-40000 canlı doğumda bir görülmekle birlikte bu oran kızlarda dört kat daha fazladır. Olguların %50-%80'ninde koksiks üzerinde dışarıdan görülen bir kitle vardır. Altman ve arkadaşlarının geliştirdiği sınıflamaya göre; Tip I dış yerleşimli (%46,7), Tip II intrapelvik uzanım ile birlikte dış yerleşimli (%34,7), Tip III dışarıdan görünebilir, ancak çoğunlukla pelvik ve karın içi yerleşimli (%8,8), Tip IV ise bütünüyle presakraldır (%9,8). Presakral (Tip IV) tümörü olan hastalarda kitle dışarıdan görülmediği için her zaman tanı koymak kolay olmayabilir. Bu hastalarda, tümoral kitlenin mesane, üreter ve rektum basısına bağlı idrar yapmama, konstipasyon ve alt ekstremitelerde paraliziler şeklinde semptomlar ortaya çıkabilir. Bazı hastalarda tamamen asemptomatik kalabilir ve ergenlik döneminde hatta yetişkin yaşa kadar tanı gecikebilir. SCT'nin ilk tedavisi, koksiksin tam rezeksiyonu ile birlikte kitlenin erken eksizyonudur. Malign tümörlerde adjuvan kemoterapi tedaviye eklenir. Olgu sunumu: Hiçbir yakınması olmayan Tip I diyabet nedeniyle tedavi edilen 14 yaşındaki kız çocuğunun rutin kontrolleri sırasında yapılan ultrasonografisinde 60*50 mm paraovarian kist tespit edildi. Hastanın fizik muayenesinde patolojik bulgu saptanmadı. Abdominal magnetik rezonans ile yapılan incelemede presakral kitle tanısı konuldu. Hastanın laboratuvar testleri ve tümör belirteçleri normaldi. Hastaya laparoskopik yardımcı transabdominal kitle eksizyonu ve koksiks rezeksiyonu yapıldı. Hasta postoperatif dönemde idrar ve gaita sorunu yaşamadı. Histopatolojik incelemesi presakral matur kistik teratom olarak değerlendirildi. Sonuç: Çocukluk çağında nadir görülen bu presakral tümörlerin erken tanı ve tedavisi önemlidir. Malign tranforamasyon nedeniyle koksiks rezeksiyonu ve hastanın uzun dönem takibi gereklidir. Tümör basısına ve cerrahi sırasında pelvik

sinirlerin zedelenmesine bağlı olarak bir takım üriner ve fekal nörolojik sorunlar ortaya çıkabilir. Bu sorunlar göz ardı edilmemelidir. Laparoskopik yaklaşım, iyi huylu pelvik tümörlerde diseksiyonun daha kolay olması ve sinirlerin zedelenmemesi açısından güvenli ve etkili bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Sakrokoksigeal Teratom, Presakral Tümör, Cerrahi

Sözlü Sunum

Çocukluk Çağı Kafa Travmaları: 73 Olgunun Retrospektif Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi İsmail Kaya¹

¹Uşak Üniversitesi

Özet

Amaç: Çocukluk çağı kafa travmalarında etiyolojik nedenlerin, klinik özelliklerin ve radyolojik bulguların araştırılmasıdır. Gereç ve Yöntem: Ocak 2016 ile Mayıs 2018 yılları arasında, Kütahya Evliya Çelebi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Yoğun Bakım ve Beyin Cerrahisi Kliniğine kafa travması tanısı ile yatırılan 0–16 yaş grubundaki 73 olgu retrospektif olarak incelenmiştir. Bulgular: Hastaların 50'sinin erkek (%68,5), 23'ünün (%31,5) kız çocuğu olduğu saptanmıştır. Travma nedenleri arasında %38,2'sinde (28 hasta) basit düşme ilk sırada yer almıştır. Giriş Glasgow Koma Skalasına (GKS) göre olguların %24,7 hafif (GKS 14-15), %54,8 orta (GKS 10-13) ve %20,5 ağır (GKS 3-9) kafa travmalı olduğu saptanmıştır. 7 hastaya cerrahi müdahale uygulanmıştır. Bunlardan 4 olgunun epidural hematoma nedeniyle opere edildiği saptanmıştır. Ağır kafa travması ile gelen 15 olgunun 2'si ex olmuştur. Sonuç: Ülkemizde çocukluk çağı kafa travması ile ilgili yeterli veri bulunmamaktadır. Kafa travmalarına bağlı oluşan mortalite ve morbiditeler alınacak önlemlerle azaltılabilir. Epidemiyolojik çalışmaların artması sonucu travmanın oluşmadan engellenebilmesi, bu konuda yapılacak en yararlı uygulama olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk Çağı; Epidemiyoloji; Kafa Travması

Childhood Head Traumas: Retrospective Evaluation of 73 Cases

Abstract

Aim: To investigate the etiological causes, clinical features and radiological findings in childhood head trauma. **Materials and Methods:** 73 cases in the 0-16 age group who were hospitalized with the diagnosis of head trauma in Kütahya Evliya Çelebi Training and Research Hospital Pediatric Intensive Care and Neurosurgery Clinic between January 2016 and May 2018 were analyzed retrospectively. **Results:** It was determined that 50 of the patients were boys (68.5%) and 23 (31.5%) were girls. Among the causes of trauma, simple falling was the first in 38.2% (28 patients). **Introduction** According to the Glasgow Coma Scale (GCS), 24.7% of the cases were found to have mild (GCS 14-15), 54.8% moderate (GCS 10-13) and 20.5% severe (GCS 3-9) head trauma. Surgical intervention was applied to 7 patients. It was found that 4 of these cases were operated due to epidural hematoma. 2 of 15 cases presenting with severe head trauma died. **Conclusion:** There is not enough data on childhood head trauma in our country. Mortality and morbidity due to head trauma can be reduced by taking precautions. As a result of the increase in epidemiological studies, preventing trauma before it occurs will be the most beneficial application to be done in this regard.

Keywords: Childhood; Epidemiology; Head Injury

Sözlü Sunum

Çorum İli'nde Atık Suların Moleküler Epidemiyolojik Analizi Yoluyla Cryptosporidium ve Giardia Varlığının Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Sabiha Aydoğdu¹ , Doç.Dr. Djursun Karasartova² , Dr. Öğretim Üyesi Gönül Arslan Akveran³ , Prof.Dr. Lihua Xiao⁴ , Prof.Dr. Ayşegül Taylan Özkan⁵

¹Hitit Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Çorum

²Hitit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Çorum

³Hitit Üniversitesi, Alaca Avni Çelik Meslek Yüksekokulu, Gıda İşleme Bölümü, Çorum

⁴South China Agricultural University, College of Veterinary Medicine, Guangzhou

⁵TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Ankara

Özet

Paraziter hastalıklar, dünyada özellikle gelişmekte olan ülkeler için en önemli sağlık sorunlarından biridir. Bu hastalıklar, ülkemizde de önemli sağlık sorunları arasında yer almaktadır. Cryptosporidium ve Giardia enfeksiyonları ishal ve benzeri gastrointestinal semptomlara yol açmalarının yanı sıra özellikle çocuklarda ve immün süprese hastalarda ağır enfeksiyonlara sebep olabilmeleri açısından önemlidir. Dünya genelinde Cryptosporidium ve Giardia türlerinin kentsel topluluklarda endemik olabildiği, ayrıca gelişmekte olan ülkelerde geniş kapsamlı epidemik ishallerde de sebep olabildikleri bilinmektedir. Kentli toplumlardaki bazı viral ve paraziter patojenlerin süreyansında işlenmemiş atık sulardaki patojen düzeyinin izlenmesinden yararlanılmıştır. Ülkemizde ise daha öncesinde bu protozoonlar sıklıkla dışkı ve yüzeysel su örneklerinde basit konvansiyonel yöntemlerle araştırılmıştır. Bu etkenlerin prevalansı ile ilgili pek çok çalışma bulunmasına karşın, moleküler epidemiyolojilerine yönelik veriler sınırlıdır ve sonuçlar etkenlerin karakterizasyonunda yeterli görünmemektedir. İşlenmemiş şehir atık sularında patojenlerin moleküler yöntemlerle araştırılarak genotip ve subtiplerinin tanımlanmasıyla, toplumdaki geçişin karakteristik özelliklerinin belirlenebilmesi ve salgın suşların moleküler süreyansı mümkündür. Bu çalışmada Çorum'da, işlenmemiş atık sularda bulunan Cryptosporidium ve Giardia protozoonlarının moleküler yöntemlerle saptanması ve tiplendirilmesi amaçlanmıştır. Çorum Belediyesi Atık Su Arıtma Tesisinden, Ekim 2019-Mayıs 2020 tarihleri arasında

işlenmemiş atık sular haftada bir kez olmak üzere 32 hafta boyunca toplanmıştır. Genotipik özellikleri belirlemek için genomik DNA lar ekstrakte edilmiş ve atık su örneklerinde parazit varlığı nested-PCR yöntemiyle araştırılmıştır. Elde edilen sonuçlar sekans analiziyle doğrulanmıştır. Sonuçlarımıza göre 32 örneğin 2'sinde (%6,25) *Cryptosporidium parvum*; 9'unda (%28,125) *Giardia intestinalis* Assemblages A tespit edilmiştir. Bu türler insanda enfeksiyona neden olan aynı zamanda zoonotik karakterli genotipler olarak bilinmektedir. Sonuç olarak, ilimizde bu protozoonların baskın tiplerini ortaya koyan çalışmamızla ülkeden ülkeye değişim gösterebilen genotip dağılımına katkı sağlayabileceğimiz düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Atık Su, *Cryptosporidium*, *Giardia*

Assessment of the Presence of *Cryptosporidium* and *Giardia* by Molecular Epidemiological Analysis of Wastewater in Corum Province

Abstract

Parasitic diseases are one of the most important health problems in the world, especially for developing countries. These diseases are among the important health problems in our country as well. *Cryptosporidium* and *Giardia* infections are important in terms of causing diarrhea and similar gastrointestinal symptoms as well as severe infections in children and immunocompromised patients. It is known that *Cryptosporidium* and *Giardia* species can be endemic in urban communities and can cause wide-ranging epidemic diarrhea in developing countries throughout the world. Surveillance of some viral and parasitic pathogens in urban populations utilized the monitoring of the pathogen level in untreated wastewater. In our country, these protozoans have been investigated frequently in fecal and surface water samples by simple conventional methods. Although there are many studies on the prevalence of these agents, the data on their molecular epidemiology are limited and the results do not seem sufficient in characterizing the pathogens. It is possible to determine the characteristics of the transition in society and molecular surveillance of epidemic strains by investigating the pathogens in untreated city wastewater by molecular methods and identifying their genotype and subtypes. In this study, it was aimed to detect and identify *Cryptosporidium* and *Giardia* protozoans in untreated wastewater samples by molecular methods. Between October 2019 and May 2020, untreated wastewater samples were collected from Çorum Municipality Wastewater Treatment Plant once a week for 32 weeks. Genomic DNAs were extracted to determine genotypic characteristics. The presence of parasites in wastewater samples was investigated by nested-PCR method. The results obtained were verified by sequence analysis. According to our results, *Cryptosporidium parvum* in 2 (6.25%) and *Giardia intestinalis* Assemblages A was detected in 9 (28.125%) of 32 samples. These species are also zoonotic genotypes that cause human infections. As a result, we have revealed the dominant types of these protozoa in our city with this study. We think that we can contribute to the genotype distribution that can vary from country to country with our study.

Keywords: Cryptosporidium, Giardia, Wastewater

Sözlü Sunum

Covid 19 Lu Gebelerde D Vitamini Düzeylerinin Akciğer Tutulumu ile İlişkisi.

Dr. Öğretim Üyesi Şerif Aksin¹

¹SIİRT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ

*Corresponding author: ŞERİF AKSİN

Özet

Amaç: COVID-19 salgını küresel bir halk sağlığı krizi yarattı. D vitamininin artmış Treg ve Th2 hücre fonksiyonu yoluyla ARDS'de sitokin fırtınasını hafiflettiği düşünülmektedir. .Bu konuda literatürde veri bulunmadığından, serum 25 (OH) vitamin D düzeyinin COVID şiddeti ve buna bağlı mortalite üzerindeki rolünü araştırmayı amaçladık. Materyal ve metod: : Nisan 2020 ile Eylül 2020 tarihleri arasında Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi Covid 19 Kadın-Doğum Kliniğinde yatan 103 gebe dâhil edilmiştir. Bu gebeler den akciğer tutulumu Covid 19 ile uyumlu PCR testi pozitif 47 gebe (Grup 1) ile akciğer tutulumu olmayan PCR testi pozitif 56 gebenin (Grup 2) plazma 25 (OH) D vitamini düzeyleri karşılaştırılmıştır. Grup 1 hastaların tamamı yatan ve tedavi alan hastalardan oluşmaktaydı, grup 2 ise PCR testi pozitif olup hafif semptomlu veya asemptomatik hastalardan oluşan ve evde takip edilen hastalardan oluşmaktaydı. Bulgular : Akciğer tutulumu olan PCR testi pozitif Covid 19 47 gebe ile (Grup 1) ile Akciğer tutulumu olmayan PCR testi pozitif 56 gebe toplam 103 hasta dahil edildi. Akciğer tutulumu olan grupta(grup 1) yaş ortalaması 28, akciğer tutulumu olmayan grupta yaş ortalaması 31 idi. Gebelik haftası ortalaması grup 1 de 20 w, Grup 2 de hastaneye yatış haftası 31w ile uyumlu izlendi. Grup1 de WBC: 7.8, lenfosit oranı %17 ve Grup 2 de WBC:7.8 ve lenfosit oranı %18,9 aralarındaki fark anlamlı izlenmedi.(p>0.05). Grup 1 de AST :18, ALT :18 , CRP :14, ferritin :34 Grup 2 de AST :36, ALT 28, CRP:32, ferritin :91 idi.(p<0.05). Grup 1 de plazma 25 (OH) D seviyesi 14.08 ± 3.9 ng / mL , Grup 2 de 20 .03 ± 5.3 ng / mL izlendi .(p<0.001) Sonuç: COVID-19 hastalarında düşük Serum 25 (OH) D vitamini, Akciğer tutulumu ile ilişkili izlendi. Basit ve ucuz bir yöntem olan D vitamini replasmanı ile ağır hasta sayısı azaltılabilir.

Anahtar Kelimeler: Covid 19, Pregnancy, D Vitamini

Sözlü Sunum

Covid 19 Salgını Sırasında Ebeveynlerin Endişeleri: Bir Pilot Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Ceyda Başoğlu¹ , Dr. Öğretim Üyesi Mürşide Zengin¹ , Doç.Dr. Emriye Hilal Yayan²

¹Adıyaman Üniversitesi

²İnönü Üniversitesi

Özet

Amaç: Bu pilot çalışma, Türkiye'nin doğusundaki ebeveynlerin COVID 19 salgını hakkındaki endişelerini incelemek için planlandı. **Gereç ve Yöntemler:** Bu çalışma, tanımlayıcı ve kesitsel tasarımda yapılmıştır. Bu pilot çalışmada, 72 ebeveyn çalışmanın örneklemini oluşturdu. Veriler, Google Formlar ile oluşturulan form aracılığıyla toplanmıştır. Tanıtıcı bilgi formu ve araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan Ebeveyn Kaygılarını Değerlendirme Formu kullanılmıştır. **Bulgular:** Ebeveynlerin çocuklarının sağlığı, okuldaki uzak olmaları ve ruh sağlığı konusunda endişeli oldukları görüldü. Ayrıca sosyal yaşamdaki kesintiler, hastalık ve ölüm kavramlarını sık duymak ebeveynleri endişelendiren konular arasında yer aldı. **Sonuçlar:** Covid-19 salgını, ebeveynleri birçok yönden zorlayan bir durumdur. İleride yapılacak çalışmalarda ebeveynlerin kaygı düzeylerini araştıran geniş grup çalışmalarının yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid 19 Salgını, Ebeveynler, Endişeler.

Parents' Concerns During the Covid 19 Outbreak: A Pilot Study

Abstract

Objective: This pilot study was planned to examine concerns of parents in the east of Turkey about the COVID 19 outbreak. **Materials and Methods:** This study was conducted as descriptive and cross-sectional design. In this pilot study, 72 parents consisted the sample of the study. The data were collected through the form created with Google Forms. An introductory information form and a Parental Concerns Assessment Form prepared by the researchers in line with the literature were used. **Results:** Parents were found to be concerned about their children's health, being away from school, and their mental health. Furthermore, interruptions in social life and frequent hearing about the concepts of illness and death were among the issues that worried parents. **Conclusions:** The Covid-19 outbreak is a situation that challenges parents in many ways. It is recommended to conduct large-group studies investigating the anxiety levels of parents in future studies.

Keywords: Covid 19 Outbreak, Parents, Concerns.

Sözlü Sunum

Covid-19 Hastalarında Sigara Kullanımının Bilgisayarlı Tomografi Bulguları ve Prognoz ile İlişkisi

Dr. Esra Çıvgın¹ , Dr. İzzet Selçuk Parlak¹

¹Ankara Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Esra Çıvgın

Özet

GİRİŞ-AMAÇ COVID-19 seyrini etkileyen faktörlerden biri de hastaların sigara kullanım durumudur. Aktif sigara içicileri ve sigara kullanım öyküsü olanlarda ciddi COVID-19 hastalığı riskinde artış görülmektedir. Çalışmadaki amacımız COVID-19 tanısı almış hastaları aktif, eski sigara içicisi olup ve olmamasına göre gruplandırarak kontrastsız toraks bilgisayarlı tomografi (BT) bulgularını ve kan parametrelerinin bu gruplar arasında istatistiksel olarak farklılık gösterip göstermediğini araştırmak ve bunların yoğun bakım-mortalite ilişkisinin ortaya çıkarmaktır. **MATERYAL -METOD** 178 hasta (64 erkek, 56 kadın) çalışmaya dahil edildi. BT görüntülerinde ; lateralite, lezyon lokasyonu, lezyon sayısı, tipleri , buzlu cam, konsolidasyon, hava bronkogramı, kaldırım taşı görünümü, plevral kalınlaşma değerlendirildi. Ayrıca hastalara ait kan parametreleri kaydedildi. Hastaların yoğun bakım ve serviste yatış oranları, taburcu ve ölüm durumu kaydedildi. Sigara içen ve içmeyen gruplar arasında tanımlanan parametreler karşılaştırılarak istatistiksel analiz yapıldı. **BULGULAR** Aktif ya da eski sigara içen grupta erkeklerin oranı istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksekti ($p<0,05$). BT bulgularında, sigara içen grupta perikardial efüzyon ($p=0,023$) ve lineer atelaktaziler ($p=0,037$) dışındaki bulgularda ve laboratuvar parametrelerinde iki grup arasında anlamlı farklılık saptanmadı. Sigara içen grupta, içmeyen gruba göre yoğun bakım yatış oranı ve ölüm oranı ise istatistiksel olarak anlamlı fazla bulundu ($p<0,001$) . **TARTIŞMA-SONUÇ** Sigara içenlerde solunum yolu enfeksiyonları ölümcül olabilmektedir. Hipertansiyon, diyabet, koroner arter hastalıkları, yaşlılık, COVID-19'da yoğun bakım ve ölüm riskini artıran faktörlerdendir (1). Zhao ve ark.'larının 7 çalışma

içeren yaptıkları meta analizde sigara kullananlarda COVID-19 pnömonisinin istatistiksel olarak anlamlı derecede ağır sonuçları olduğunu bulmuşlar (2). WHO haziran 2020'de yayınladığı özet belgede hospitalize hastalarda sigara kullanımının ölüm ve hastalığı ağırlık artışı ile ilişkili olduğunu bildirmiştir (3). Çalışmamızın literatüre katkı sağlayacağı ve sigara kullanım durumunun ayaktan ya da yatarak tedavi kararı, ilaç seçimi konusunda etkili bir faktör olarak ortaya çıkabileceğini düşünmekteyiz.

KAYNAKLAR 1- [http://dx.doi.org/10.1016/S0140-6736\(20\)30566-3](http://dx.doi.org/10.1016/S0140-6736(20)30566-3) 2- <https://doi:10.1002/jmv.2588> 3- <https://apps.who.int/iris/handle/10665/332895>.

Anahtar Kelimeler: Covid-19 , Sigara, Bilgisayarlı Tomografi

Sözlü Sunum

Covid-19 Hastalarında Toraks Bt Bulgularının Değerlendirilmesi

Dr. Arife Erdoğan¹

¹İzmir Bakırçay Üniversitesi, Tıp Fakültesi Çiğli Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: COVID-19 hastalarının toraks bilgisayarlı tomografi (BT) bulgularının ve hastalıklığın şiddeti ile karşılaştırılması. Materyal ve Metot: Hastanemiz acil servisine başvuran ve yapılan revers transkriptaz-polimeraz zincir reaksiyon (RT-PCR) testi pozitif çıkan 296 hasta incelendi. Hastalar klinik sonuçlarına göre iyi ve kötü olmak üzere iki gruba ayrıldı. Taburcu olan ve servise yatırışı olanlar iyi, yoğun bakıma yatan ve exitus olan hastalar kötü klinik sonuç olarak değerlendirildi. BT bulguları; buzlu cam opasitesi, konsolidasyon, retiküler patern, arnavut kaldırımı (Crazy Paving) görünümü, hava bronkogramı, lenfadenit, plevral efüzyon açısından incelendi ve gruplarla ilişkisi istatistiksel olarak incelendi. Bulgular: Çalışmaya aldığımız 296 hastanın, 262'si iyi klinik, 34 tanesi kötü klinik sonlanımına sahipti. İyi kliniği olanların 115' kadın, 147'si erkek; kötü kliniği olanların 9'u kadın, 25'i erkek olarak bulundu. BT bulguları değerlendirildiğinde ise; hastalarda buzlu cam opasitesi, retiküler patern, arnavut kaldırımı (Crazy Paving) görünümüne sahip olanların prognozlarının kötü klinik olarak sonlanması istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p < 0.001$). Diğer gördüğümüz konsolidasyon, hava bronkogramı, lenfadenit, plevral efüzyon, plevral kalınlaşma ve fibrokistik değişiklikler anlamlı bulunmadı. Sonuç: COVID-19 hastalarının BT bulguları önemlidir ve prognozu öngörmede kullanılabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Toraks Bt Bulguları, Buzlu Cam Opasitesi

Evaluation of Thorax Ct Findings in Covid-19 Patients

Abstract

Objectives: Comparison of the thoracic computed tomography (CT) findings of COVID-19 patients with the severity of the disease. **Materials and Methods:** We examined 296 patients who were admitted to the emergency service of our hospital and whose reverse transcriptase-polymerase chain reaction (RT-PCR) test was positive. The patients were divided into two groups according to their clinical outcomes as good and bad. Patients who were discharged and hospitalized in the service were good, patients who were hospitalized in intensive care and died were evaluated as poor clinical outcomes. CT findings; ground glass opacity, consolidation, reticular pattern, cobblestone (Crazy Paving) appearance, air bronchogram, lymphadenitis, and pleural effusion were analyzed and their relationship with the groups was statistically analyzed. **Results:** Of the 296 patients we included in the study, 262 had good clinical outcomes and 34 had poor clinical outcomes. Of those who have a good clinic, 115 'are women and 147 are men; 9 of those with a bad clinic were found to be female and 25 to be male. When CT findings are evaluated; In patients with ground glass opacity, reticular pattern, cobblestone (Crazy Paving) appearance, poor clinical prognosis was found to be statistically significant ($p < 0.001$). Other consolidation we saw, air bronchogram, lymphadenitis, pleural effusion, pleural thickening and fibrocystic changes were not found to be significant. **Conclusion:** CT findings of COVID-19 patients are important and can be used to predict prognosis.

Keywords: Covid-19, Computerized Tomography, Ground-Glass Opacities

Sözlü Sunum

**Covid-19 Pandemi Sürecinde Acil Servise İntihar Amaçlı İlaç Alarak Başvuran
Olguların Değerlendirilmesi**

Dr. Öğretim Üyesi İbrahim Çaltekin¹

¹Yozgat Bozok University

Özet

Giriş: İntihar girişimi acil servis pratiğinde oldukça sık olarak karşımıza çıkmaktadır. Covid-19 pandemi sürecinde intihar vakalarında bir artış olduğuda bilinmektedir. Bu çalışmanın amacı acil servise Covid-19 döneminde başvuran ilaç ile intihar olgularının intihar girişimine neden olabilecek sosyodemografik özelliklerini belirlemek ve analiz etmektir. Yöntem: Bu çalışma, Covid-19 pandemi dönemini içeren Ocak 2020 – Mart 2021 tarihleri arasında Yozgat Bozok Üniversitesi Acil Servisine ilaç alarak intihar girişimi ile başvuran 18 yaş üstü olgular retrospektif olarak incelenerek gerçekleştirilmiştir. Bulgular: İlaç ile intihar girişiminde bulunan olguların %64.6' sının kadın, %35.4' ünün erkek olduğu belirlendi. Hastaların yoğun bakım yatışına neden olan ilaç kullanımları incelendiğinde; diğer ilaç gruplarına göre, antipsikotik ve antidepresan ilaç grubu ile çoklu ilaç kullanım oranlarının istatistiksel olarak anlamlı yüksek olduğu saptandı ($p<0.05$). Kırsal bölgede yaşayan olguların merkezde yaşayan olgular ile kıyaslandığında daha önceden var olan psikiyatrik bozukluk veya psikiyatrik ilaç alımı öyküsü arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu belirlendi ($p=0.042$). Sonuç: Çalışmamız pandemi sürecinde de acil servis başvurularında ilaç ile intihar girişimi olgularının önemli bir yer tuttuğunu göstermektedir. Bununla birlikte bu olgularda ciddi derecede servis ve yoğun bakım yatışının gerekli olması pandemi sürecinde hem maliyet hem de yoğun bakım ihtiyacında ciddi artışlar nedeniyle ayrı bir probleme neden olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Acil Servis, Covid-19 Pandemisi, İntihar Girişimi

Abstract

Introduction: Suicide attempt is quite common in emergency service practice. It is known that there is an increase in suicide cases during the Covid-19 pandemic. The aim of this study is to determine and analyze the sociodemographic characteristics of drug-induced suicide cases, which may lead to suicide attempt that admitted to the emergency department during the Covid-19 period. **Method:** This study was carried out by retrospectively examining cases over the age of 18 who applied to the Yozgat Bozok University Emergency Department with a drug-induced suicide attempt between January 2020 and March 2021, which includes the Covid-19 pandemic period. **Results:** It was determined that 64.6% of the cases who attempted suicide with drugs were female and 35.4% were male. When the drug use of the patients causing intensive care hospitalization was examined; it was found that the rate of antipsychotic and antidepressant drug and multiple drug-using groups were statistically significantly higher than the other drug groups ($p < 0.05$). When the cases living in rural areas were compared with the cases living in the center, it was determined that there was a statistically significant relationship between the pre-existing psychiatric disorder or history of psychiatric medication ($p = 0.042$). **Conclusion:** Our study shows that drug-induced suicide attempts have an important place in emergency department admissions during the pandemic period. However, the necessity of serious service and intensive care hospitalization in these cases causes a separate problem due to both the costs and the serious increase in the need for intensive care during the pandemic period.

Keywords: Covid-19 Pandemic, Emergency Department, Suicide Attempt

Sözlü Sunum

Covid-19 Pandemi Sürecinde Kaçınılmaz Bir Sorun: Sosyal İzolasyon ve Yalnızlık

Araştırmacı Mukaddes Müberra Gedik¹ , Dr. Ayşe Sarı² , Prof.Dr. Zekiye Çetinkaya Duman²

¹İstanbul Üniversitesi

²Dokuz Eylül Üniversitesi

Özet

Yalnızlık ve sosyal izolasyon kavramları birbiri ile ilişkili olmakla birlikte aynı anlamı ifade etmemektedir. Bireylerin talep ettikleri sosyal etkileşimleri ile mevcut durumları arasında bir farklılık olduğunda yalnızlık duygusu ortaya çıkmaktadır. Sosyal izolasyon ise aile, arkadaşlar ya da toplum katılımı ile bağlantının kopmasını ifade etmektedir. 2019 yılının sonlarından itibaren tüm dünyada etkisini gösteren COVID-19 salgınında virüs ile teması önlemek ve bulaş zincirini kırmak için tüm dünyada evde kalma, zorunlu olmadıkça dışarı çıkmama çağrıları yapılmıştır. Pandemi döneminde uyulması gereken fiziksel mesafe kuralları nedeniyle küresel düzeyde toplumlar evlerine kapanmıştır. Bu durumda uygulanan fiziksel mesafedeki uzaklık bireylerin sosyal olarak da izole olmasına neden olmuştur. Uzun süreli sosyal izolasyon ise bireyleri yalnızlık duygusuna itmekte ve bu durum ruhsal ve fiziksel sağlıkta bozulma riskini de beraberinde getirmektedir. Bu derleme makalenin amacı yalnızlık, sosyal izolasyon kavramlarının gözden geçirilmesi ve COVID 19 pandemisinin bireylerde yalnızlık, sosyal izolasyona etkisinin literatür doğrultusunda gözden geçirilmesidir

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Pandemi, Sosyal İzolasyon, Yalnızlık

An Inevitable Problem in the Covid-19 Pandemia Process: Social Isolation and Loneliness

Abstract

Although the concepts of loneliness and social isolation are interrelated structures, they do not express the same concepts. The feeling of loneliness arises when there is a difference between the social interactions that individuals demand and their current situation. Social isolation, on the other hand, means disconnection with family, friends or community participation. In the COVID-19 epidemic, which has been effective all over the world since the end of 2019, calls have been made all over the world to stay at home and not to go out unless necessary, in order to prevent contact with the virus and to break the chain of contamination. Due to the physical distance rules that must be followed during the pandemic period, global societies have been closed to their homes. In this case, the distance in the physical distance applied caused the individuals to be socially isolated. Long-term social isolation pushes individuals to a feeling of loneliness and this situation brings the risk of mental and physical health deterioration. The aim of this review article is to review the concepts of loneliness and social isolation and to review the effect of the COVID 19 pandemic on loneliness and social isolation in the light of the literature.

Keywords: Covid-19, Pandemic, Social Isolation, Loneliness

Sözlü Sunum

**Covid-19 Pandemi Sürecinde Toplum Sağlığına Yönelik Sosyal Medya Platformlarında
Paylaşılan Egzersiz İçerikli Videoların İncelenmesi**

**Öğr.Gör. Aslı Çelik¹ , Havva Sümeyye Özer² , Doç.Dr. Levent Çetinkaya³ , Prof.Dr. İlke
Keser⁴**

¹Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi

²Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü

³Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi

⁴Gazi Üniversitesi

Özet

Amaç: Covid-19 döneminde toplumu bilgilendirmek için sosyal medya platformlarında paylaşılan egzersiz içerikli videoları incelenmek amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Covid-19 pandemisinin gündeme geldiği Ocak 2020 – Aralık 2020 tarihleri arasında, sosyal medya platformlarında yayınlanan videolara ulaşmak için gelişmiş arama motorunda Türkçe dilinde ulaşılabilen egzersiz içerikli videolar analiz edilmiştir. Toplam 110 adet videoya ulaşılmış, oluşturduğumuz parametrelere uygunluk duruma göre yapılan değerlendirme sonucunda 33 video çalışmaya dahil edilmiştir. Bu parametreler videolara ulaşmak için kullanılan anahtar kelimelere uygun içerikte olması, tarihlerin belirtilen aralıkta olması ve egzersize yönelik bilgi içermesidir. **Bulgular:** Videoların ortalama süresi 6.29±3.91 dakikadır. Videolar egzersiz (n:33 , %100) ve fiziksel aktivite (n:4, %12.12) konularını içermektedir. Videoların %78.79 bir kurum ve %21.21'i bir kişi tarafından paylaşılmıştır. İncelenen videoların %45.45'i fizyoterapist, %27.27'si beden eğitimi uzmanı, %21.21'i hekim, %3.03'ü hemşire meslek mensupları tarafından yayınlanmış ve %3.03'i mesleğini belirtmemiştir. Videonun hedef kitlesi %60.60'ında toplum, %24.24'ünde 65 yaş üstü bireyler, %12.12'sinde özel bir tanıya sahip bireyler ve %6.06'sında ise çocuklardır. Videolarda egzersizlerin %45.45'inde sıklık, %33.33'ünde süre, %12.12'sinde durasyon gibi parametrelerden bahsedilmiş, videoların hiçbirinde egzersiz şiddetine yönelik bilgi verilmemiştir. Videoların %48.48'inde egzersizin parametrelerinin hiçbirinden bahsedilmemiştir. Videoların %48.48'inde egzersizin parametrelerinin hiçbirinden bahsedilmemiştir. Dahil edilen videoların sadece %75.76'inde egzersizler uygulamalı

olarak gösterilmiş, %21.21'inde dikkat edilmesi gereken koşullar açıklanmış, %6.06'sında güvenlik tedbirlerine uyulmuştur. Video çekimlerinde %75.76'sında ortam koşullarına, %72.73'ünde forma/önlük giyimine, , %66.67'sinde profesyonel çekim yapılmasına, %48.48'inde ses kalitesine ve %45.45'inde aydınlatma koşulların özen gösterildiği belirlenmiştir. Sonuç: Sosyal medya platformları kullanılarak yapılan toplum sağlığına yönelik programlar geniş kitlelere ulaşması nedeni ile büyük sorumluluk gerektiren uygulamalardır. Bu yönü ile egzersizin parametreleri, uygulama prensipleri ve hedef kitlenin özelliklerine yönelik eğitime sahip olan meslek grupları tarafından yapılması halkın doğru bir şekilde bilinçlendirilmesini sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Egzersiz, Pandemi, Koronavirüs, Korona, Sosyal Medya

Sözlü Sunum

Covid-19 Pandemisi Boyunca Psikiyatri Kliniğinde Yatarak Tedavi Gören Hastaların Psikiyatrik Tanı ve Demografik Özelliklerinin Pandemi Öncesi ile Karşılaştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Oğuzhan Bekir Egilmez¹

¹Adıyaman Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri ABD

Özet

Giriş: Bu çalışmanın amacı, bir yataklı psikiyatri kliniğine COVID-19 pandemisi boyunca ve COVID-19 pandemisinden önceki bir yılda yatarak tedavi görmüş hastaların klinik ve sosyodemografik özelliklerini karşılaştırmaktır. Method ve Yöntem: Çalışmanın örneklemini Adıyaman Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi psikiyatri kliniğinde COVID-19 pandemisinden önceki bir yılda (15 Mart 2019-11 Mart 2020) ve COVID-19 pandemisi boyunca (12 Mart 2020-15 Mart 2021) yatarak tedavi gören hastalar oluşturmuştur. Hastaların psikiyatri kliniğindeki yatış tanıları ile sosyodemografik verileri elektronik veri tabanından retrospektif olarak taranarak elde edilmiştir. Bulgular: Psikiyatri kliniğine COVID-19 öncesi yatarak tedavi gören hastaların sayısı 326, COVID-19 sonrası ise 271 idi. COVID-19 öncesi ve sonrası yatarak tedavi gören hastaların yaş ortalamaları arasında istatistiksel olarak fark saptanmadı ($p=0,197$). COVID-19 öncesi psikiyatri kliniğinde yatarak tedavi gören hastaların %66.9 ($n=218$)'u erkek, %33.1($n=108$)'i kadındı. COVID-19 sonrası psikiyatri kliniğinde yatarak tedavi gören hastaların %62.7 ($n=170$)'si erkek, %37.3($n=101$)'ü kadındı. COVID-19 öncesi ve sonrası psikiyatri kliniğinde yatarak tedavi gören hastaların cinsiyetlerinin dağılımı istatistiksel olarak fark göstermedi ($p=0,291$). COVID-19 öncesi ve sonrası psikiyatri kliniğinde yatarak tedavi görenlerde en sık rastlanan psikiyatrik tanı depresif epizottu (%31.6 ve %27.3). COVID-19 öncesi psikiyatri kliniğinde yatarak tedavi görenlerin %23.3'ü, COVID-19 sonrası yatan hastalarda ise %26.6'sı bipolar bozukluk tanısı ile yatırılmıştı. COVID-19 öncesi ve sonrası yatarak tedavi gören hastalarda şizofreni tanısı oranı sırasıyla %15.3 ve %19.6 idi. Organik olmayan psikotik bozukluk tanısı COVID-19 öncesi yatarak tedavi gören hastaların %15.6'ında, COVID-19 sonrası yatarak tedavi gören hastaların %17'sinde mevcuttu. COVID-19 öncesi ve sonrası psikiyatri kliniğinde yatarak tedavi gören hastaların psikiyatri tanılarının dağılımı istatistiksel olarak farklılık saptanmadı ($p=0,152$). Sonuç: COVID-19 pandemisinde psikiyatri kliniğinde yatarak tedavi gören

hastaların klinik ve sosyodemografik özellikleri, COVID-19 öncesi verilerle karşılaştırıldığında bir farklılık göstermemiştir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Pandemi, Psikiyatri, Şizofreni, Depresif Epizot, Bipolar Bozukluk

Sözlü Sunum

Covid-19 Pandemisinde Hemşirelik Mesleğine İlişkin Çalışmaların Bibliyometrik Profili

Dr. Fatih Seyran¹

¹T.C. Sağlık Bakanlığı, Yönetim Hizmetleri Genel Müdürlüğü

Özet

Giriş: Tüm dünyayı etkisi altına alan COVID-19 pandemisi ile mücadelede sağlık çalışanlarının ortaya koyduğu özveri dikkat çekmektedir. Uzun, riskli ve yoğun şekilde devam eden tedavi süreçlerinde ön planda yer alan hemşirelerin rolü ise özellikle büyük önem kazanmıştır. Çalışmanın amacı COVID-19 pandemi sürecinde hemşirelik mesleği ile ilgili yapılan araştırmaların ana temalarını belirleyerek gelecek araştırma yönelimlerine zemin hazırlamaktır. Yöntem: Çalışma kapsamına Web of Science (WoS) veritabanında yer alan COVID-19 pandemi süreci ile ilgili “hemşirelik” konulu 264 adet araştırma makalesi dahil edilmiştir. Bibliyometrik analiz yöntemi ile yapılan çalışmada R ve VOSviewer yazılımları kullanılmıştır. Bulgular: COVID-19 pandemi sürecinde hemşirelik mesleği ile ilişkili yayınlanan makale başına ortalama atıf sayısının 2,95 olduğu saptanmıştır. Temel temalarda “stres”, “risk” ve “ciddi akut yolu sendromu” kavramları kullanılmıştır. Toplam 58 ülkenin katkı sağladığı alanyazın için ABD’nin 262 atıf ve 29 bağlantı gücü sayısı ile birinci sırada olduğu, 250 atıf ve 26 bağlantı gücü sayısı ile Çin’in ikinci sırada olduğu, 48 atıf ve 13 bağlantı gücü sayısı ile İran’ın üçüncü sırada olduğu ortaya çıkmıştır. Türkiye ise 10 atıf ve 5 bağlantı gücü sayısı ile dokuzuncu sırada yer almıştır. Sonuç: COVID-19 mücadelesinde ön saflarda yer alan hemşirelerin mesleki alanları ile ilgili çok sayıda yayının yapıldığı görülmüştür. Buna rağmen, pandeminin hemşireler üzerindeki etkilerini incelemeye yönelik örgütsel davranış konularında daha özgün çalışmaların yapılabileceği anlaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Hemşirelik, Bibliyometrik Analiz, Web of Science.

Abstract

Background: The sacrifice of healthcare professionals to combat the COVID-19 pandemic is striking. The role of nurses, who are at the forefront of long, risky and intensive treatment processes, has gained special importance. The aim of the study is to identify the main themes of research on the nursing profession in the COVID-19 outbreak and to lay the groundwork for future research orientations. Methods: 264 research articles on "nursing" related to the COVID-19 pandemic process in the Web of Science (WoS) database were included in the scope of the study. R and VOSviewer software were used in the study conducted with bibliometric analysis method. Results: The average number of citations per published article related to the nursing profession was 2.95. The concepts of "stress", "risk" and "severe acute respiratory syndrome" were used in basic themes. For the literature to which a total of 58 countries contributed, the USA ranks first with 262 citations and 29 link strengths, China ranks second with 250 citations and 26 link strengths, Iran ranks third with 48 citations and 13 link strength turned out to be. Turkey was ninth with reference numeral 10 and the 5 connecting power. Conclusion: It has been observed that many publications have been made in the professional areas of nurses who are at the forefront of the fight against COVID-19. However, it has been understood that more specific studies can be conducted on organizational behavior issues to examine the effects of the pandemic on nurses.

Keywords: Covid-19, Nursing, Bibliometric Analysis, Web of Science.

Sözlü Sunum

Covid-19 Pandemisinin Hastaların Egzersiz Kapasiteleri Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Salih Topal¹

¹Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji ABD

Özet

Amaç: Covid-19 pandemisinin, efor testi yapılan hastaların egzersiz kapasiteleri üzerine etkisini değerlendirmek. Metod: Covid-19 pandemisi sonrası ve öncesi 1 yıllık süre zarfında, kliniğimizde efor testi yapılan hastaların kayıtları geriye dönük olarak değerlendirildi. Hastaların efor testi sırasında yaptıkları iş ve bu düzeyde ulaşılan maksimum kalp hızları kaydedildi. Hastaların efor testi sonuçları Covid-19 pandemisi öncesi ve sonrası olmak üzere iki grupta incelendi. Bulgular: Çalışmaya toplam 4261 hasta dahil edildi. Hastalar efor testi yapılış zamanına göre iki gruba ayrıldı. Hastaların Covid-19 pandemisi sonrası, efor testlerinde yaptıkları toplam işin, Covid-19 pandemisi öncesine göre anlamlı olarak daha az olduğu görüldü. (sırasıyla, $9,61 \pm 2,493$ 'e karşılık, $9,85 \pm 2,435$ METS, $p=0,004$). Buna karşın efor testi sırasında ulaşılan maksimum kalp hızları arasında anlamlı fark saptanmadı ($154,59 \pm 17,45$ 'e karşılık, $154,98 \pm 17,7$, $p=0,5$). Sonuç: Covid-19 pandemisi hastaların egzersiz kapasitesinde azalma ile ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19 Pandemisi, Efor Testi, Egzersiz Kapasitesi.

The Effect of the Covid-19 Pandemic On the Exercise Capacity of Patients

Abstract

Aim: To evaluate the effect of the Covid-19 pandemic on the exercise capacity of patients undergoing treadmill exercise test. Method: The records of patients who underwent stress testing

in our clinic during a 1-year period after and before the Covid-19 pandemic were retrospectively evaluated. The records of the patients who underwent treadmill exercise test for a period of 1 year before and after the Covid-19 pandemic were analyzed retrospectively. The treadmill exercise test results of the patients were examined in two groups as before and after the Covid-19 pandemic. Results: A total of 4261 patients were included in the study. The patients were divided into two groups according to the time of exercise test. The total workload done by the patients in the treadmill exercise test performed after the Covid-19 pandemic was found to be significantly less than before the Covid-19 pandemic (respectively, vs 9.61 ± 2.493 , 9.85 ± 2.435 mets, $p = 0.004$). On the other hand, no significant difference was found between the maximum heart rates reached during the treadmill exercise test (154.59 ± 17.45 versus 154.98 ± 17.7 , $p = 0.5$). Conclusion: Covid-19 pandemic is associated with reduced exercise capacity.

Keywords: Covid-19 Pandemic, Treadmill Exercise Test, Exercise Capacity.

Sözlü Sunum

Covid-19 Pnömonisinde Nadir Bir Bulgu; Pnömotoraks

Dr. Ejder Saylav Bora¹

¹İzmir Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: EJDER SAYLAV BORA

Özet

150

Giriş COVID-19, şiddetli akut solunum sendromu koronavirüs 2 (SARS-CoV-2) adı verilen yeni keşfedilen bir korona virüsten kaynaklanır. Koronavirüs hastalığı 2019 (COVID-19) 2 (SARS-CoV-2) küresel olarak yayılmıştır.. Çoğu hastanın prognoz' unun selim seyirli olacağı düşünülse de, yaşlı hastalar ve kronik altta yatan rahatsızlıkları olanlar da kötü sonuçların gözlenebildiği bilinmektedir. Pnömotoraks, akciğerin bir kısmının veya tamamının “çökme” olarak tarif edilen büzülüp ufalması olayıdır. Spontan veya bir travma, enfeksiyon gibi başka duruma bağlı olarak karşımıza çıkabilir. Koronavirüsün pneumomediastinum ve/veya pnömotoraks yapabildiği bildirilmiştir. Çalışmamızda PCR+ COVID-19 hastalarında ki 3 ayrı pneumotoraks vakasını sunacağız. Olgu 1 Nefes darlığı şikayetiyle gelen 79 yaşında kadın hasta bilinen akciğer kanseri tanılı hastanın son bir haftadır nefes darlığı öksürük şikayeti başlamış. ateşi olmamış.iştahsızlık halsizliği varmış.112 ile acil servise başvurmuşlar. Özgeçmiş Akciğer Ca, Koah, Anemi, HT, DM vardır. acil servise başvuru sonrası entübe edilen hastada sağ pnx gelişmiş, acil serviste 3 dakika cpr öyküsü var. Hastanın pnömotoraksı toraks tüpüne rağmen tam gerilemedi. Yatışının 3. Gününde arrest oldu ve müdahalelere rağmen kurtarılamadı (Resim 1). Olgu 2 60 yaşında kadın hasta bilinen HT, DM, Özofagus Ca parsiyel opere hasta halsizlik göğüs ağrısı şikayetiyle hastanemize başvurmuş. Ateş yok, öksürük yok, nefes darlığı olmayan hasta Çekilen toraks bt' sinde solda pneumotoraks sağda da buzlu cam görüntüsü saptanan hasta tüp takıldıktan sonra PCR + çıkması üzerine COVID servisine yatırıldı (Resim 2). Olgu 3 Bilinen KOAH' ı olan hasta dispne şikayetiyle hastanemize başvurmuş vitalleri stabil olan hasta çekilen bt sinde kuşku alanlar olması ve PCR+ çıkması sebebiyle hastanemize yatırıldı. Yatışının 2. Gününde pneumotoraks gelişen hastaya tüp takıldı

yatışının 6. Gününde kötüleşen hasta yoğun bakıma alındı (Resim 3). Sonuç Pneumotoraks COVID-19 sürecinde gördüğümüz nadir ancak akıldan çıkarmamız gereken bir komplikasyon haline geldi. Virüsün doğasından kaynaklanan komplikasyonun daha çok ek hastalığı olan immunsuprese hastalarda olduğunu tespit ettik.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Pnömotoraks, Komplikasyon

A Rare Finding in Covid-19 Pneumonia; Pneumothorax

Abstract

COVID-19 is caused by a newly discovered corona virus called severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 (SARS-CoV-2). COVID-19 2 (SARS-CoV-2) has spread globally. Although most patients are thought to have a benign prognosisIn our study, we will present 3 separate pneumothorax cases in PCR + COVID-19 patients. Case 1 A 79-year-old female patient who presented with the complaint of shortness of breath, with a diagnosis of known lung cancer, started shortness of breath and cough in the last week. He did not have fever. He had anorexia and weakness. They applied to the emergency department with 112. Background There are Lung Ca, COPD, Anemia, HT, DM. The patient, who was intubated after admission to the emergency service, developed a right pnx, and a 3-minute cpr history in the emergency room. Despite the thoracic tube, the pneumothorax of the patient did not regress completely. Case 2 A 60-year-old female patient was admitted to our hospital with a known HT, DM, and partial operation of Esophageal Ca with complaints of weakness and chest pain. No fever, no cough, no shortness of breath The patient with pneumothorax on the left and frosted glass image on the right was admitted to the COVID service after the tube was placed and PCR + came out Case 3 The patient with known COPD, who applied to our hospital with the complaint of dyspnea, and whose vitals were stable, was admitted to our hospital because there were suspicious areas in his bt and PCR + output. A tube was inserted into the patient, who developed pneumothorax on the 2nd day of hospitalization. Result Pneumothorax has become a rare complication we have seen in the COVID-19 process, but we must keep in mind. We determined that the complication caused by the nature of the virus is mostly seen in immunosuppressed patients with additional disease.

Keywords: Covid-19, Pneumothorax, Complication

Sözlü Sunum

Covid-19 Tanısı Alan Türk Ortopedistlerin Yaşadıkları Süreçler Bize Neler Öğretti'

Dr. Bülent Tanrıverdi¹ , Dr. Önder Murat Hürmeşdan¹ , Prof.Dr. Mustafa Gökhan Bilgili¹

¹Bakırköy Dr.Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi/

Özet

Giriş: Koronavirüs hastalığı-2019 (Covid-19) Aralık 2019'da Çin Halk Cumhuriyeti Hubei eyaleti Wuhan'da ortaya çıkmıştır. Bugün Covid-19, tüm dünyada ve tüm halkın sağlığını tehdit etmektedir. Covid-19 oldukça bulaşıcı bir hastalıktır ve mevsimsel gripten daha yüksek vaka ölüm oranı ile daha tehlikeli kabul edilir (%1,4). Bu çalışmada, Covid-19 pandemisi sürecinde ülkemizdeki ortopedistlerin yaşadıkları süreçleri araştırmayı amaçladık. Hastalar ve yöntem: Çalışmaya 15 Covid-19 hastalığı geçirmiş (+) ve 30 Covid-19 geçirmemiş (-) kontrol grubu olmak üzere toplam 45 ortopedi doktoru dahil edilmiştir. Tüm katılımcılardan hem mesleki ve demografik bilgileri, hem de Covid ile ilgili bilgileri içeren bir anket doldurmaları istendi ve bu sonuçlar değerlendirildi. Bulgular: Anket sonuçlarına göre 15 kişilik hasta grubunda 13 kişinin semptom gösterdiği tespit edildi. Semptomlar arasında miyalji (%66,7), ateş (%40) ve öksürük (%40) ilk 3 sırayı almaktaydı. Hasta olan grupta bulaşma nedeni 9 kişide hastane ile ilişkiliydi. Hasta gruptan 6 kişinin hastalığı aile üyelerine bulaştırdığı saptandı. Onüç kişi hastalık öncesi koruyucu ekipman kullanmaktaydı. Hasta grupta 9 hastada laboratuvar bulgusu yok iken, 2 hastada D-dimer yüksekliği, 2 hastada CRP yüksekliği, 1 hastada ise CRP+Lökosit yüksekliği tespit edildi. Medikal tedavi olarak 6 hastada Hidroksiklorokin tek başına kullanırken, kalan 9 hastada 3 veya 4 ilaç kombinasyonu kullanılmıştı. On hasta ayakta tedavi olmuş, 5 hasta hastaneye yatarak tedavi görmüştü. Tartışma: Sağlık sistemi ilk günden itibaren bu salgının merkezinde olmuş, tüm sağlık çalışanları uzun ve yorucu bir mücadele ile bu pandemi ile savaşmaya başlamış, bugün için hala mücadeleye devam etmektedir. Ortopedi hekimleri de, kendi branşları dışındaki bu pandemide genel hekimlik bilgi ve tecrübeleri ile yerlerini almışlardır. Covid (+) olan grupta hastalık öncesi N 95 hakkında bilgi oranının Covid (-) olan gruptan anlamlı olarak daha düşük olması, Covid (+) olan grupta hastalık öncesine göre el yıkama sıklığı artış oranının Covid (-) olan gruptan anlamlı olarak daha yüksek olması ve Covid (+) olan grupta hastalık öncesi hastalık öncesi kurum içi eğitim oranının Covid (-) olan gruptan anlamlı olarak daha düşük

olması, bu bulaşıcı hastalıkta farkındalığın ve eğitimin önemli olduğunu gösteren verilerdir. Sonuç olarak, başladığı günden günümüze kadar tüm dünyayı etkisi altına alan bu bulaşıcı hastalığın ülkemizde de benzer şekilde seyrettiği, ortopedik cerrahlar açısından da dünya literatürü ile benzer özellikler gösterdiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Covid, Ortopedi, Salgın

Sözlü Sunum

Covid-19'un Nadir Görülen Bir Kutanöz Tutulumu: Eritema Multiforme

Dr. Rukiyye Bulut¹

¹Gümüşhane Devlet Hastanesi Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Kliniği

*Corresponding author: Rukiyye BULUT

Özet

SARS-COV-2'nin neden olduğu Coronavirus Hastalığı 2019 (COVID-19), Çin'in Wuhan kentinden hızla yayılmış ve Mart 2020'de DSÖ tarafından pandemi ilan edilmiştir. COVID-19 belirtileri ağırlıklı olarak solunum yolunu içermesine rağmen, son raporlar kutanöz döküntüler de dahil daha geniş bir klinik spektrum tanımlamaktadır. COVID-19'un, ürtikeryal, makülopapüler, eritema multiforme benzeri, pernio benzeri akral lezyonlar, veziküler döküntü, purpurik ve trombotik iskemik lezyonlar dahil olmak üzere farklı tipte kutanöz bulgular gösterdiği bildirilmiştir. Eritema multiforme (EM), hedef benzeri kutanöz lezyonlarla karakterize akut, immün aracılı bir hastalıktır. Enfeksiyonlar, ilaçlar, malignite, otoimmün bozukluklar, radyasyon ve sarkoidoz gibi birçok faktör EM ile ilişkilendirilmiştir. COVID-19 ile ilişkili EM benzeri erüpsiyonlar literatürde nadiren tanımlanmıştır. Bu olgu sunumu eşliğinde COVID-19'un nadir bir kutanöz tutulumu olan eritema multiformeyle dair çalışmaların derlenmesi amaçlanmıştır. Olgu: 76 yaşında kadın hasta ateş, kaşıntılı deri döküntüsü şikayetleri ile acil servise başvurdu. Fizik muayenede, kalçalarda ve her iki uylukta bazı izole tipik hedef lezyonlarla birlikte gövde, üst ve alt ekstremitelerde eritemli ve hafif ödemli yamalar gözlemlendi. Eritematöz yamalar gövde ve alt ekstremitelerde belirgin şekilde birleşirken, lezyonlar kollarda daha dağınıktı. Dudak, dil ve damakta da ağrılı ülserler vardı. Hastanın 10 gün önce RT-PCR testi ile doğrulanmış COVID-19 pnömonisi tanısı ile hastanede favipiravir, moksifloksasin, prednol tedavisi aldığı ve halen 8 mg prednol oral kullanmakta olduğu öğrenildi. Hastanın daha önce benzer bir erüpsiyona ilişkin tıbbi geçmişi yoktu. Enfeksiyon riski nedeniyle biyopsi yapılmadı. Hastaya klinik olarak Eritema multiforme majör tanısı konuldu. Hastaya daha sonra 40 mg/gün parenteral metilprednizolon ve setirizin 2x10 mg oral başlandı ve

metilprednizolon dozu üç günde bir 10 mg azaltıldı. Oral ülserler için topikal anestezi ve antiseptik gargara ve kutanöz lezyonlar için topikal kortikosteroidler uygulandı. Tedavinin 12. gününde kutanöz lezyonlar tama yakın geriledi ve hasta metilprednizolon tedavisi sonlandırılarak şifa ile taburcu edildi. Sonuç: Olgumuzda, COVID-19 semptomları ve cilt belirtileri arasındaki gecikme süresi EM'nin COVID-19'un geç bulgusu olabileceğini düşündürmektedir. COVID-19'un neden olduğu kutanöz belirtilerin daha iyi anlaşılması için daha fazla araştırma yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Kutanöz Tutulum, Eritema Multiforme

a Rare Cutaneous Manifestation of Covid-19: Erythema Multiforme

Abstract

COVID-19 caused by SARS-COV-2 spread rapidly from Wuhan, China and was declared a pandemic by WHO in March 2020. Although the symptoms of COVID-19 predominantly involve the respiratory tract, recent reports describe a broader clinical spectrum, including cutaneous rashes. COVID-19 has been reported to show different types of cutaneous manifestations, including urticarial, maculopapular, erythema multiforme-like, pernio-like acral lesions, vesicular rash, purpuric and thrombotic ischemic lesions. Erythema multiforme (EM) is an acute, immune-mediated disease characterized by target-like cutaneous lesions. Many factors have been associated with EM, including infections, drugs, malignancy, autoimmune disorders, radiation, sarcoidosis. EM-like eruptions associated with COVID-19 have rarely been described in the literature. With this case report, it is aimed to compile studies on erythema multiforme, which is a rare cutaneous involvement of COVID-19. Case: A 76-year-old female patient was admitted to the emergency service with complaints of fever and itchy skin rash. On physical examination, some isolated typical target lesions on the hips and both thighs and erythematous and mildly edematous patches on the trunk, upper and lower extremities were observed. While erythematous patches distinctly converged on the trunk and lower extremities, the lesions were more diffuse on the arms. There were painful ulcers on the lip, tongue and palate. It was learned that the patient was diagnosed with COVID-19 pneumonia 10 days ago, confirmed by RT-PCR test, and was receiving favipiravir, moxifloxacin, prednisolone treatment at the hospital and currently taking 8 mg prednisolone orally. The patient had no previous medical history of a similar eruption. Biopsy was not performed due to the risk of infection. The patient was clinically diagnosed as erythema multiforme major. The patient was then started on parenteral methylprednisolone 40 mg/day and cetirizine 2x10 mg orally and the methylprednisolone tapered by 10 mg every three days. On the 12th day, cutaneous lesions almost completely regressed and the patient was discharged with full recovery. Conclusion: In our case, the delay time between COVID-19 symptoms and skin symptoms suggests that EM may be a late sign of COVID-19. More research should be done to better understand the cutaneous symptoms caused by COVID-19.

Keywords: Covid-19, Skin Manifestations, Erythema Multiforme

Sözlü Sunum

Damak +/- Dudak Yarıklı Bireylerin Özelliklerinin İncelenmesi

Yüksek Lisans Öğrencisi Reyhan Karakuş¹ , Dr. Şadiye Bacık Tırank² , Doç. Dr. Recep Karamert³

¹Gazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, KBB Anabilim Dalı, Odyoloji Bilim Dalı

²Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Odyoloji Bölümü

³Gazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, KBB Anabilim Dalı

*Corresponding author: Reyhan Karakuş

Özet

Dudak damak yarıkları yaygın doğumsal kusurlardandır. Genetik ve çevresel faktörlerle ilişkilidir. Multidisipliner bir bakıma ihtiyaç vardır. Bu çalışma, bireylerin demografik bilgiler ve cerrahi bulgular açısından değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır. Bu çalışmada, kliniğimize başvuran 40 bireyin demografik özellikleri ve yaşadıkları cerrahi süreç değerlendirilmiştir. Yapılan değerlendirme sonucunda çalışmaya dahil edilen 17 kız ve 23 erkek bireyin yaş ortalaması $12,18 \pm 4,14$ 'tür. Farklı yarık tiplerine sahip bireylerin dudak cerrahisi ve damak cerrahisi zamanları ortalama $4,29 \pm 2,62$ ay ve $12,92 \pm 9,93$ aydır. Sonuç olarak daha büyük çalışma grubu içeren değerlendirmelere ihtiyaç duyulmasına rağmen, bireylerin demografik özelliklerinin ve cerrahi bulgularının belirlenmesinin, tedavi ve rehabilitasyon sürecine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Damak Yarığı, Dudak Damak Yarığı, Dudak Yarığı

Abstract

Cleft lip and palate are common congenital defects. It is associated with genetic and environmental factors. They need a multidisciplinary care. This study was conducted to evaluate individuals in terms of demographic characteristics, surgical findings. In this study, the demographic characteristics and surgical process of 40 individuals who applied to our clinic were evaluated. As a result of the evaluation, the average age of 17 girls and 23 boys included in the study is 12.18 ± 4.14 . The mean time for lip surgery and palate surgery for individuals with different cleft types is 4.29 ± 2.62 months and 12.92 ± 9.93 months. As a result, although evaluations involving a larger study group are needed, it is thought that determining the demographic characteristics and surgical findings of individuals will contribute to the treatment and rehabilitation process.

Keywords: Cleft Palate, Cleft Lip Palate, cleft Lip

Sözlü Sunum

**Deneyisel Diabet Oluşturulan Ratlarda Finasteride'nin Oksidatif Stres ve Apoptozis
Üzerine Etkileri**

Ahmet Emin Kelek¹ , Doç.Dr. Dilek Akşit²

¹Balıkesir Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Farmakoloji ve Toksikoloji Anabilim Dalı,
Balıkesir/

²Balıkesir Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Farmakoloji ve Toksikoloji Anabilim Dalı, Balıkesir/

Özet

Diabet insülin eksikliği veya insülinin etkisiz kalması sonucu meydana gelen kronik metabolik bir sendromdur. Finasterid tip 2 5-alfa redüktaz enziminin inhibitörüdür. Reaktif oksijen türlerinin yapımı ve yıkımı arasındaki dengeyi bozan hiperglisemi, oksidatif stresi çeşitli mekanizmaları tetikleyerek ortaya çıkardığı düşünülmektedir. Apoptozis hücrelerin programlanmış hücre ölümünün ana tiplerinden biridir. Çalışmada ratlarda deneyisel olarak streptozotosin ile oluşturulan diyabet modelinde Finasteride'nin oksidatif stres, apoptozis ve antioksidanlar üzerine etkileri araştırıldı. Bu çalışmada 32 rat 4 gruba ayrıldı. Gruplar; Kontrol (Fizyolojik tuzlu su (FTS) 0.2 ml i.p. yolla tek doz), Diabet (Streptozotosin 50 mg/kg dozda 0.2 ml i.p. yolla tek doz), Finasteride (Finasteride 14 gün 30 mg/kg dozda gavaj yoluyla FTS içerisinde), Diabet+Finasteride (Streptozotosin 50 mg/kg dozda 0.2 ml i.p. yolla tek doz+Finasteride 14 gün 30 mg/kg dozda gavaj yoluyla FTS içerisinde) şeklinde oluşturuldu. Yapılan analizlerde kontrol grubu ile karşılaştırıldığında diabet grubunda MDA düzeyinde artış, SOD ve TAS seviyelerinde azalma, diabet+finasterid grubu diabet grubuyla karşılaştırıldığında MDA düzeyinde ılımlı bir azalma SOD ve TAS düzeylerinde ise hafif bir artış olduğu görüldü. Pankreasın histopatolojik muayenesinde diabet grubunda; endokrin komponentte Langerhans adacık hücre dejenerasyonu, atrofi ve konturlarında düzensizleşme ile stoplazmik kısımda vakuolizasyon, piknotik hücrelerde histolojik hasar olduğu, diabet+finasterid grubunda ise ılımlı bir düzelmeye tespit edildi. İmmunohistokimyasal değerlendirme sonucunda diabet grubunda kontrol grubuna göre apoptozisin arttığı (Bcl-2 de düşüş, Bax da artış), diabet+finasterid grubunda ise diabet grubuna göre anlamlı bir değişikliğin olmadığı gözlemlendi. Sonuç olarak; Finasterid uygulamasının diabette düşük düzeyde antioksidan, apoptotik ve koruyucu etkili olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Antioksidan, Apoptozis, Finasteride, Rat

Effects of Finasteride On Oxidative Stress and Apoptosis in Experimental Diabetes Induced Rats

Abstract

Diabetes is a chronic metabolic syndrome that occurs as a result of insulin deficiency or ineffectiveness. Finasteride is an inhibitor of type 2 5-alpha reductase enzyme. Hyperglycemia, which disrupts the balance between the production and destruction of reactive oxygen species, is thought to cause oxidative stress by triggering various mechanisms. Apoptosis is one of the main types of programmed cell death of cells. In this study, the effects of Finasteride on oxidative stress, apoptosis, and antioxidants were investigated in the diabetes model experimentally created with streptozotocin in rats. In this study, 32 rats were divided into 4 groups. Groups; Control (Physiological saline (FTS) 0.2 ml ip single dose), Diabetes (Streptozotocin 50 mg/kg 0.2 ml ip single dose), Finasteride (Finasteride in FTS 30 mg/kg 14 days by gavage), Diabetes+Finasteride (Streptozotocin 50 mg/kg 0.2 ml ip single dose+Finasteride in FTS 30 mg/kg 14 days by gavage). As a result of the analysis, an increase in MDA level, decrease in SOD and TAS levels in the diabetes group compared to the control group, When the diabetes+finasteride group was compared with the diabetes group, a moderate decrease in MDA level and a slight increase in SOD and TAS levels were observed. Pancreas in the diabetes group; Langerhans islet cell degeneration in the endocrine component, atrophy and irregularity in the contours, vacuolization in the cytoplasmic part, and histological damage in the pycnotic cells. In the diabetes+finasteride group a modest improvement was observed histopathologically. It was observed that apoptosis increased (decrease in Bcl-2, increase in Bax) in the diabetes group compared to the control group, and there was no significant change in the diabetes+finasteride group compared to the diabetes group immunohistochemically. As a result; It has been determined that the application of finasteride has a low level of antioxidant, apoptotic and protective effects in diabetes.

Keywords: Antioxidant, Apoptosis, Finasteride, Rat

Sözlü Sunum

**Determination of Analytical Sensitivity of Toxoplasma Gondii B1 Gene Using
Colorimetric Loop Mediated Isothermal Amplification Test**

Dr. Muhammet Karakavuk¹

¹Ege Üniversitesi

*Corresponding author: Muhammet

Özet

160

Aim: Toxoplasma gondii is a protozoon parasite that causes congenital toxoplasmosis, as well as other serious clinical presentations, in immunocompromised humans. Diagnosis of toxoplasmosis is performed by biological, histological, serological, and molecular methods. Molecular detection methods are very important in the diagnosis of Toxoplasma gondii. Loop Mediated Isothermal Amplification (LAMP) test is a fast, easy, and economical method in molecular diagnosis. The aim of this study is to determine the analytical sensitivity of the Colorimetric LAMP targeting T. gondii B1 gene. **Materials and Methods:** T. gondii B1 gene region were amplified using F3 (GGGAGCAAGAGTTGGGACTA) and B3 (CAGACAGCGAACAGAACAGA) primers by PCR and cloned into the pCR2.1-B1 vector. Serial dilutions were made after the amount of plasmid was measured with the nano-drop. The analytical sensitivity of the Colorimetric LAMP targeting T. gondii B1 gene was determined using specific primers [F3, B3, FIP (TGACGCCTTTAGCACATCTGGTTTTT-GATGCTCAAAGTCGACCGC) and BIP (TCGCAACGGAGTTCTTCCCAGTTTT-GGCCTGATATTACGACGGA) by serial dilutions of the pCR2.1-B1 vector. **Results:** The cloning of the B1 gene amplified from the T. gondii tachyzoite yielded in cell culture into the TOPO vector was confirmed by PCR and sequencing. Serial dilutions of TOPO vector containing Toxoplasma gondii B1 gene varying from 10⁶ to 1 copy plasmid/reaction showed that analytical sensitivity of the colorimetric LAMP targeting B1 gene was 1 copy plasmid/reaction. **Conclusion:** In this study, colorimetric LAMP targeting T. gondii. B1 gene has been shown to have high sensitivity. It is thought that

the colorimetric LAMP test in the diagnosis of toxoplasmosis can be used in routine diagnosis due to its rapid and high sensitivity.

Anahtar Kelimeler: Keywords: Colorimetric Lamp, Toxoplasma Gondii, Analytical Sensitivity, Topo Vector

Determination of Analytical Sensitivity of Toxoplasma Gondii B1 Gene Using Colorimetric Loop Mediated Isothermal Amplification Test

Abstract

Aim: Toxoplasma gondii is a protozoon parasite that causes congenital toxoplasmosis, as well as other serious clinical presentations, in immunocompromised humans. Diagnosis of toxoplasmosis is performed by biological, histological, serological, and molecular methods. Molecular detection methods are very important in the diagnosis of Toxoplasma gondii. Loop Mediated Isothermal Amplification (LAMP) test is a fast, easy, and economical method in molecular diagnosis. The aim of this study is to determine the analytical sensitivity of the Colorimetric LAMP targeting T. gondii B1 gene. **Materials and Methods:** T. gondii B1 gene region were amplified using F3 (GGGAGCAAGAGTTGGGACTA) and B3 (CAGACAGCGAACAGAACAGA) primers by PCR and cloned into the pCR2.1-B1 vector. Serial dilutions were made after the amount of plasmid was measured with the nano-drop. The analytical sensitivity of the Colorimetric LAMP targeting T. gondii B1 gene was determined using specific primers [F3, B3, FIP (TGACGCCTTTAGCACATCTGGTTTTT-GATGCTCAAAGTCGACCGC) and BIP (TCGCAACGGAGTTCTTCCCAGTTTTT-GGCCTGATATTACGACGGA)] by serial dilutions of the pCR2.1-B1 vector. **Results:** The cloning of the B1 gene amplified from the T. gondii tachyzoite yielded in cell culture into the TOPO vector was confirmed by PCR and sequencing. Serial dilutions of TOPO vector containing Toxoplasma gondii B1 gene varying from 10⁶ to 1 copy plasmid/reaction showed that analytical sensitivity of the colorimetric LAMP targeting B1 gene was 1 copy plasmid/reaction. **Conclusion:** In this study, colorimetric LAMP targeting T. gondii B1 gene has been shown to have high sensitivity. It is thought that the colorimetric LAMP test in the diagnosis of toxoplasmosis can be used in routine diagnosis due to its rapid and high sensitivity.

Keywords: Keywords: Colorimetric Lamp, Toxoplasma Gondii, Analytical Sensitivity, Topo Vector

Sözlü Sunum

**Dipper ve Non-Dipper Kan Basıncı Paterni Olan Hipertansif Hastalarda Kardiyak-
Elektrofizyolojik Denge İndeksinin (Dki) Değerlendirilmesi**

Dr. Öğretim Üyesi Sinan Cemgil Özbek¹

¹Ahi Evran Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Sinan cemgil özbek

Özet

Amaç: Esansiyel hipertansiyon (EH) dünya çapında kardiyovasküler (KV) morbidite ve mortalitenin önde gelen nedenidir. Geceleri kan basıncında yüzde 10 veya daha fazla bir düşüş beklenir ve buna “dipper kan basıncı” paterni (DKP) adı verilir. Gece kan basıncında yüzde 10'dan daha az bir düşüş "non-dipper kan basıncı" paterni (NDKP) olarak adlandırılır. NDKP, DKP'ye kıyasla daha fazla kardiyovasküler risk oluşturur. Kardiyak-elektrofizyolojik denge indeksindeki (KDİ) azalma veya artış (yüzey elektrokardiyogramındaki QT / QRS oranıyla hesaplanır) ventriküler proaritmik risk ile ilişkilidir. Bu çalışmadaki amacımız, DKP ve NDKP olan hasta gruplarında KDİ'yi karşılaştırmaktır. Gereç ve yöntemler: Yeni tanı almış NDKP (n = 68) ve DKP (n = 76) EH olan toplam 144 poliklinik hastası 24 saatlik ambulator kan basıncı monitörizasyonuna göre çalışmaya dahil edildi. Hastaların yüzey EKG'lerinden QRS, QT, Tp-Te ölçüldü. QTc, Bazett'in formülü kullanılarak hesaplandı. Tp-Te / QT, Tp-Te / QTc, QT / QRS ve QTc / QRS oranları hesaplandı. Bulgular: Çalışma grupları arasında yaş, cinsiyet dağılımı, kalp hızı, Tp-Te, QT ve QTc benzerdi (P> 0.05). DKP grubunun NDKP grubu ile karşılaştırıldığında, Tp-Te / QT (sırasıyla 0.243 ± 0.03'e karşı 0.210 ± 0.04, p <0.001), Tp-Te / QTc (0.218 ± 0.03'e karşı 0.205 ± 0.04, p = 0.002), QT / QRS (4,11 ± 0,43'e karşı 3,72 ± 0,34) ve QTc / QRS (sırasıyla 4,37 ± 0,40'a karşı 4,10 ± 0,45, p <0,001) NDKP grubunda daha yüksekti. Sonuçlar: Tp-Te / QT, Tp-Te / QTc, KDİ ve KDİc, NDKP grubunda daha yüksektir. Bu nedenle, NDKP'li hastalarda artmış ventriküler aritmi ve proaritmik riskinin daha yüksek olduğunu

gösterebilir. Yapılacak daha büyük çalışmalarla desteklenirse, bu parametreler risk sınıflandırmasında ve tedaviye yanıtın izlenmesinde kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Kardiyak-Elektrofizyolojik Denge İndeksi, Dipper ve Non-Dipper Kan Basıncı, Aritmi

Evaluation of Index of Cardiac-Electrophysiological Balance (Iceb) in Hypertensive Patients With the Dipping and Non-Dipping Blood Pressure Pattern

Abstract

Objective: Essential hypertension (EH) is a leading cause of cardiovascular (CV) morbidity and mortality worldwide. A decrease in blood pressure of 10 percent or more is expected at night, which is termed as a "dipping in blood pressure" pattern (DBP). A decrease of less than 10 percent in nighttime blood pressure is termed "non-dipping in blood pressure pattern "(NDBP). NDBP confers greater cardiovascular risk compared with DBP. The decrease or increase in the Cardiac-electrophysiological balance index (ICEB) (calculated by the QT / QRS ratio on the surface electrocardiogram) is associated with the risk of the ventricular proarrhythmic. Our aim in this study was to compare ICEB in patient groups with DBP and NDBP. Materials and methods: A total of 144 outpatients with newly diagnosed NDBP (n = 68) and DBP (n = 76) EH were included in the study according to 24-hour ambulatory blood pressure monitoring. QRS, QT, Tp-Te were measured from the surface ECGs of the patients. QTc was calculated using Bazett's formula. Tp-Te / QT, Tp-Te / QTc, QT / QRS and QTc / QRS ratios were calculated. Results: Age, gender distribution, heart rate, Tp-Te, QT and QTc were similar, between of the study groups (P > 0.05). Comparing the DBP group with the NDBP group, Tp-Te / QT (0.243 ± 0.03 versus 0.210 ± 0.04 , $p < 0.001$, respectively), Tp-Te / QTc (0.218 ± 0.03 versus 0.205 ± 0.04 , respectively, $p = 0.002$), QT / QRS (4.11 ± 0.43 vs. 3.72 ± 0.34), and QTc / QRS (4.37 ± 0.40 vs. 4.10 ± 0.45 , $p < 0.001$, respectively) were higher in NDBP group. Conclusions: Tp-Te / QT, Tp-Te / QTc, ICEB and ICEBc are higher in the NDBP group. Therefore, it may indicate a greater risk of increased ventricular arrhythmia and proarrhythmia in patients with NDBP. If supported with larger studies to be conducted, these parameters may be utilized in risk stratification and monitoring response to treatment.

Keywords: Index of Cardiac-Electrophysiological Balance, Dipping and Non-Dipping Blood Pressure, Arrhythmia

Sözlü Sunum

Dirençli ve Duyarlı Acinetobacter Baumannii İzolatlarının Plazmid Profilleri ve Bunların Klonalite ve Genotipleme ile İlişkileri

Arş.Gör.Dr. Nezahat Koşar¹ , Doç.Dr. Ayşe Semra Güreser¹ , Doç.Dr. Djursun Karasartova¹ , Prof.Dr. Ayşegül Taylan Özkan¹

¹Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Çorum, Türkiye

Özet

Amaç: Bu çalışmada, antibiyotik duyarlılığı ve karbapenemaz genleri test edilen klinik Acinetobacter baumannii izolatlarında plazmid profilini araştırmayı ve bunların Uluslararası Klonlar (IC'ler) ve genotiplerle ilişkisini değerlendirmeyi amaçladık. **Yöntem:** 2018-2019 yılları arasında 98 A. baumannii suşu çeşitli klinik örneklerden elde edildi. VITEK 2 sistemi ile antibiyotik duyarlılık testi yapıldı. Kolistin duyarlılığı için sıvı mikrodilüsyon yöntemi uygulandı. Karbapenemaz genleri (OXA-23, 40, 51, 58), ICs analizi ve genotipleme sırasıyla multipleks-PCR, tri-lokus multipleks-PCR, REP-PCR ile test edildi. Miniprep plazmid DNA ekstraksiyon yöntemi plazmid profil analizi için kullanıldı. **Bulgular:** İzolatların %87'si (85/98) karbapenem dirençli Acinetobacter baumannii (CRAB) bulundu. OXA-23 ve OXA-51 genleri CRAB izolatlarında %98,8 (84/85) oranında tespit edildi, ancak OXA-40 ve OXA-58 tespit edilmedi. Tüm antibiyotiklere duyarlı izolatlar (13/98) OXA-23, 40, 58 negatif, ancak %69 (9/13) OXA-51 pozitif. CRAB izolatlarında ICII (%84) daha fazla olmak üzere ICII (G1), ICI (G2) klonları saptandı. Tüm izolatlarda 7 farklı genotip tanımlandı. Genotip D izolatları, hastanemizin salgın türü olarak belirlendi. CRAB izolatlarının %74'ünde (63/85) ve duyarlı izolatların %69'unda (9/13) plazmid bulundu. Kolistine dirençli suşların tamamının (8/98) plazmid taşıdığı görüldü. Sayıları 1 ila 6 arasında, moleküler boyutları 1.3-50.2 Kb boyut aralığında değişen plazmidler izolatlar arasında heterojen dağılım gösterdi. İlginç bir şekilde, ICI saptanan tüm izolatlar (12/98) genotip A olarak tanımlandı ve bu suşların plazmid profilleri arasında %50 benzerlik görüldü. Genel olarak, duyarlı ve dirençli izolatların plazmid profilleri, genotipleri ve IC'leri arasında bir ilişki yoktu. **Sonuç:** Sonuç olarak, birçok izolatın aynı genotip ve klonlara ait olduğu, ancak farklı plazmid profili gösterdiği bulundu. Bu sonuçlar, A. baumannii'deki spesifik direnç genleri taşımayan plazmidlere ve bunların sınırlı konjugasyonuna bağlı olabileceğini düşündürdü.

Anahtar Kelimeler: Acinetobacter Baumannii, Antibiyotik Direnci, Plazmid

Plasmid Profiles of Resistant and Susceptible Acinetobacter Baumannii Isolates and Their Relationships With Clonality and Genotyping

Abstract

Aim: In this study, we aimed to explore the plasmid profile in clinical *Acinetobacter baumannii* isolates tested for antibiotic susceptibility and carbapenemase genes and to evaluate their correlation with International Clones (ICs) and genotypes. **Methods:** Ninety-eight *A. baumannii* strains were obtained from various clinics and samples in 2018-2019 years. An antibiotic sensitivity test was performed with the VITEK 2 system. Broth microdilution method was applied for colistin. Carbapenemase genes (OXA-23, 40, 51, 58), ICs analysis and genotyping were tested by multiplex-PCR, tri-locus multiplex-PCR, REP-PCR, respectively. Miniprep plasmid DNA extraction method was used for plasmid profile analysis. **Results:** Carbapenem-resistant *Acinetobacter baumannii* (CRAB) were found 87% (85/98) of the isolates. OXA-23 and OXA-51 genes were detected in 98,8% (84/85) in CRAB, but OXA-40 and OXA-58 weren't. Susceptible isolates to all antibiotics (13/98) were OXA-23, 40, 58 negative, but 69% (9/13) OXA-51 positive. ICII (G1), ICI (G2), more than ICII (84%), were detected in CRAB. In all isolates, 7 different genotypes were identified. Genotype D was determined as our hospital's epidemic strain. Plasmid was found in 74% (63/85) of CRAB and 69% (9/13) of susceptible isolates. It was observed that all of the colistin-resistant strains (8/98) carried plasmids. The presence of 1 to 6 plasmids in the size range of 1.3 to 50.2 Kb was heterogeneously distributed. Interestingly, all isolates (12/98) with ICI detected were identified as genotype A and 50% similarity was seen between the plasmid profiles of these strains. Generally, there was no relationship between plasmids profiles, genotypes, and ICs of susceptible and resistant isolates. **Conclusion:** As a consequence, many isolates were found to have the same genotypes and clones but different plasmid profiles. These results suggested that it may due to plasmids that don't carry specific resistance genes and their limited conjugation in *A. baumannii*.

Keywords: Acinetobacter Baumannii, Antibiotic-Resistance, Plasmid

Sözlü Sunum

**Diş Hekimliği Öğrencilerinin Psikolojik Durumları ve Sosyodemografik Özelliklerinin
Bruksizmle İlişkisi**

Arş.Gör. Merve Kaya¹ , Doç.Dr. Ayşegül Köroğlu¹

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Merve KAYA

Özet

Amaç: Bruksizm, çiğneme ve yutkunma olayları haricinde dişler arasında oluşan, fonksiyonel olmayan diş sıkma ve gıcırdatma hareketidir. Bu çalışmanın amacı Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi öğrencilerinde bruksizm varlığının değerlendirilerek, psikolojik durum ve sosyodemografik faktörlerle ilişkisinin incelenmesidir. Materyal ve Metod: Bu çalışmaya yaşları 18-26 aralığında, toplam 250 (165 kadın, 85 erkek) öğrenci dahil edildi. Öğrencilerden bruksizm varlığını tespit etmek için bruksizm anketi, sosyodemografik özelliklerini belirlemek için Kişisel Bilgi Formu ve ruhsal durumlarını saptamak için Psikolojik Belirti Tarama Testi (SCL -90-R) sorularını cevaplandırmaları istendi. Veriler Kolmogorov Smirnov, Shapiro Wilk, Mann Whitney U ve Kruskal Wallis testleri ile istatistiksel olarak değerlendirildi. Bulgular: Çalışmamız kapsamındaki 250 öğrencinin 100' ünde (%40) bruksizm tespit edilmiştir. Öğrencilerin 115' inde (%46) yüksek psikolojik belirti düzeyi görülürken, 135' inde (%54) düşük psikolojik belirti düzeyi görülmektedir. Öğrencilerin 185' inde (%74), bruksizm görülen öğrencilerin ise 81' inde (%81) en az bir psikolojik belirti görülmüştür. Bruksizm görülen öğrencilerde, görülmeyenlere göre tüm SCL-90-R alt ölçeklerinin istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği belirlenmiştir ($p<0,05$). Mesleğini istemeyerek seçen ve daha önce psikiyatrik tedavi gören öğrencilerin ruhsal belirti gösterme durumunun anlamlı düzeyde yüksek olduğu görülmüştür ($p<0,05$). Bruksizm varlığının cinsiyete bağlı olduğu, kadınlarda hem bruksizmin ($p<0,05$) hem de psikolojik belirti seviyelerinin erkeklere göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek olduğu görülmüştür ($p<0,05$). Sonuç: Çalışma sonuçları doğrultusunda diş hekimliği

öğrencilerinde bruksizmin yaygın olduğu, cinsiyetin ve psikososyal faktörlerin bruksizm etiyojisi üzerinde etkin bir rol oynayabileceği gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Bruksizm, Emosyonel Durum, Sosyodemografik Özellik

The Relationship of the Psychological State and Sociodemographic Features of Dental Students With Bruxism

Abstract

Purpose: Bruxism is the non-functional clenching and grinding movement that occurs between the teeth, except for chewing and swallowing. The aim of this study is to evaluate the presence of bruxism in students of the Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry and to examine its relationship with psychological status and sociodemographic factors. Material and Methods: A total of 250 (165 women, 85 men) students, aged between 18-26, were included in this study. The students were asked to answer the questions of the bruxism questionnaire to detect the presence of bruxism, the Personal Information Form to determine their sociodemographic characteristics, and the Psychological Symptom Screening Test (SCL-90-R) to determine their mental state. Data were evaluated statistically with Kolmogorov Smirnov, Shapiro Wilk, Mann Whitney U and Kruskal Wallis tests. Results: In the present study, bruxism was detected in 100 (40%) of 250 students. While 115 (46%) of the students have a high psychological symptom level, 135 (54%) have a low psychological symptom level. At least one psychological symptom was observed in 185 (74%) of the students and in 81 (81%) of the students with bruxism. It was determined that all SCL-90-R subscales differed statistically significant in students with bruxism compared to those without bruxism ($p<0,05$). It was observed that the psychological symptoms of students who chose their profession involuntarily and who had previously received psychiatric treatment were significantly higher ($p<0,05$). It was observed that the presence of bruxism was dependent on gender ($p <0,05$) and that both bruxism and psychological symptom levels were statistically significantly higher in women compared to men ($p<0,05$). Conclusion: According to the results of the study, it has been observed that bruxism is common among dental students and, gender and psychosocial factors can play an active role on bruxism etiology.

Keywords: Bruxism, Emotional State, Sociodemographic Feature

Sözlü Sunum

**Diyabetik Bir Hastada Protez Stomatitine Bağlı Olağandışı Bir Osteonekroz Vakası ve
Literatür Taraması**

Dr. Öğretim Üyesi Efsun Somay¹ , Dr. Öğretim Üyesi Büşra Yılmaz¹

¹Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Efsun Somay

Özet

Diyabet ve antidiyabetik ilaç kullanımı, hareketli protez kullanan hastalarda protez stomatitine ve travmatik ülser alanların oluşumuna neden olup, tedavisinde geç kalınması sonucunda nadir de olsa kemikte osteonekroz gözlenebilmektedir. Klinik deneyimler bu duruma sebep olabilecek risk faktörleri ile birlikte sistemik faktörleri bulmakta hemfikir olsa da kemiğe maruz kalmadan önce ortaya çıkan sub-klinik değişiklikler hala tam olarak anlaşılamamıştır. Bu olguda sağ mandibulada şişlik, ödem ve ağrı şikayetiyle ağız ve diş kliniğine başvuran diyabet hastasında uyumsuz hareketli tam protez kullanımına bağlı oluşan osteonekroz rapor edilmektedir. Bu olgunun, diyabet ve osteonekroz ilişkisi hakkında literatürdeki sınırlı bilgilere katkı sağlaması ve hekimlere bir öngörü sağlaması hedeflenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Osteonekroz, Diyabet, Protez Stomatiti

**An Unusual Case of Osteonecrosis Due to Denture Stomatitis in a Diabetic Patient and
Review of Literature**

Abstract

Diabetes and the use of antidiabetic drugs may cause denture stomatitis and the formation of traumatic ulcerated areas in patients using removable prostheses, and osteonecrosis in the bone can be observed rarely as an outcome of delay in treatment. Although clinical experiences agree to find risk factors as well as systemic factors that may cause this condition, sub-clinical changes that occur before bone exposure are still not fully understood. In the present case, osteonecrosis due to the use of incompatible removable prosthesis is reported in a diabetic patient who applied to the oral and dental clinic with swelling, edema, and pain in the right mandible. We aimed to contribute to the limited information in the literature about the relationship between diabetes and osteonecrosis and to provide a prediction to physicians.

Keywords: Osteonecrosis, Diabetes, Denture Stomatitis

Sözlü Sunum

**Diyabetik Olmayan ve Perkütan Koroner Girişim Yapılan St Elevasyonsuz Miyokard
İnfarktüs Hastalarında Başvuru Kan Şeker Düzeyinin 1 Yıllık Kardiyak ve
Serebrovasküler Olaylar Üzerine Etkisi**

Uzman Halil İbrahim Biter¹ , Uzman Muhsin Kalyoncuoğlu¹

¹Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: ST yükselmesiz miyokard infarktüsü (STYzMI) ile başvuran ve perkütan koroner girişim (PKG) uygulanan hastalarda başvuru hiperglisemisinin uzun dönem kardiyak ve serebrovasküler (major adverse cardiac and cerebrovascular events [MACCEs]) sonuçlar üzerine etkisini araştırmayı amaçladık. Materyal ve Metod: Ocak 2015-Aralık 2018 tarihleri arasında hastanemizin kardiyoloji kliniğine STYzMI ile başvuran ve PKG uygulanan, diyabeti olmayan 232 hasta çalışmaya dahil edildi. Çalışmanın birincil sonlanım noktası, Akademik Araştırma Konsorsiyumu-2 (VARC-2) tanımına göre, tüm nedenlere bağlı ölüm, ölümcül olmayan miyokard infarktüsü, herhangi bir revaskülarizasyon veya herhangi bir stroke son noktalarının bileşiminden oluşan MACCEs olarak belirlendi. Mortalite hakkında bilgi almak için ulusal ölüm bildirim sistemi ve hastane kayıtları kullanıldı. Çalışma popülasyonu 1 yıllık süre sonunda MACCEs gelişen [MACCEs (+)] ve gelişmeyenler [MACCEs (-)] olarak iki gruba ayrıldı. Bulgular: Takip süresi (Ortanca 24 ay) boyunca 41 hastada (%17.7) MACCEs gözlemlendi. Çalışma popülasyonun ve her iki grubun demografik, klinik ve laboratuvar özellikleri Tablo 1’ de özetlenmiştir. Çok değişkenli cox regresyon analizinde, başvuru kan şekeri (BKŞ) (Hazard ratio [HR]: 1.020; p <0.01), GFH (HR: 0.980; p = 0.02) ve Syntax skoru (HR: 1.036; p = 0.04) bir yıllık MACCEs için bağımsız öngördürücüler olarak bulundu (Tablo 2). “The receiver operating characteristics curve analizinde, BKŞ’nin “ The area under the curve (AUC)” değeri 0.647 (95% confidence interval: 0.537-0.756, p= 0.01) olup, BKŞ > 140 mg/dL olması %46 sensitivite ve % 88 spesifite ile 1 yıllık MACCEs’i öngördürücü performansla sahipdi (Figüre 1). Kaplan-Meier survey analizinde, yüksek BKŞ (> 140 mg/dL) hastaları anlamlı derecede daha fazla MACCEs oranlarına sahip idi (Figüre 2). Sonuç: Daha önceden diyabet tanısı almamış ve PKG uygulanan STYzMI’lı hastalarda, BKŞ’nin 140 mg / dL’nin üzerinde

olmasının gelecek kardiyovasküler olaylar için önemli bir risk faktörü olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Kan Şekeri, St Yükselmeziz Miyokard İnfarktüsü, Morbidite, Mortalite

The Effect of Admission Blood Glucose Levels On the One Year Major Cardiovascular Outcomes in Non-Diabetic Patients With Non-St-Elevation Myocardial Infarction Undergoing Percutaneous Coronary Intervention

Abstract

Objective: To investigate the effect of admission blood glucose (ABG) levels on long-term cardiovascular outcomes in non-diabetic patients with non-ST-elevation myocardial infarction (NSTEMI) undergoing percutaneous coronary intervention. Materyal ve Metod: A total of 232 NSTEMI patients undergoing percutaneous coronary intervention at the cardiology department of our hospital between January 2015 and December 2018 were enrolled in the study. The primary endpoint of the present study was major adverse cardiac and cerebrovascular events (MACCEs), defined as a composite of all-cause death, any MI, any revascularisation, and any stroke during the follow-up period according to the Academic Research Consortium-2 consensus. The national death notification system and hospital records were used to obtain information on mortality. The patients were divided into two groups as those suffering [MACCEs (+)] and not suffering MACCEs [MACCEs (-)]. Results: During the median 24 month follow up period, MACCEs were observed 41 (17.7%) patients. Detailed demographic, clinical and laboratory parameters of all study participants were included in Tables 1. Multivariate cox regression analysis revealed that, ABG (Hazard ratio [HR]: 1.020; $p < 0.01$), eGFR (HR: 0.980; $p = 0.02$) and syntax score (HR: 1.036; $p = 0.04$) were observed to be independent predictors of one-year MACCEs (Table 2). The AUC value for ABG was 0.647 (95% CI: 0.537-0.756, $p = 0.01$) in the receiver operating characteristics curve analysis in predicting the MACCEs. Furthermore, we observed that ABG greater than 140 mg/dL had a 46 % sensitivity and a 88% specificity for the prediction of MACCEs (Figure 1). In Kaplan-Meier survey analysis, patients with high ABG (> 140 mg / dL) had significantly higher rates of MACCEs (Figure 2). Conclusion: We think that in patients with NSTEMI without prior diagnosis of diabetes and who have undergone PCI, a BMG above 140 mg / dL is an important risk factor for future cardiovascular events.

Keywords: Blood Glucose, Non-St-Elevation Myocardial Infarction, Morbidity, Mortality

Sözlü Sunum

Diyabetik Retinopati Hastalarında Retina-Koroid-Sklere Tabakasının Shear Wave Elastografi ile Değerlendirilmesi

Dr. Ahmet Nedim Kahraman¹

¹Sağlık Bakanlığı Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi Radyoloji Kliniği

*Corresponding author: Ahmet Nedim Kahraman

Özet

Amaç: Diyabetik retinopatisi olan olgularda shear wave ultrason elastografi (SWE) kullanarak retina-koroid-sklere tabakası başta olmak üzere oküler yapıların sertliğini değerlendirmek. Metod: Göz kliniği tarafından proliferatif diyabetik retinopati tanısı konmuş 44 hasta ve kontrol grubu olarak sağlıklı 38 gönüllünün toplam 164 gözü incelenmiştir. Tüm hastalarda retina-koroid-sklere kompleksi ile birlikte vitreus, retrobulber yağ doku ve optik sinirin sertliğini ölçmek amacıyla shear wave elastografi incelemesi ile ölçümler yapılmıştır. Diyabetik retinopati hastalarının değerleri sağlıklı kontrol grubunun değerleri ile karşılaştırılmıştır. Bulgular: Diyabetik retinopati hasta grubunun yaş ortalaması 62.5 ± 4.5 , kontrol grubunun yaş ortalaması 60.5 ± 3.9 olup, diyabetik retinopati hasta grubunda erkek/kadın oranı 0.76, kontrol grubunda kadın/erkek oranı 0.73 tür. Vitreus, retrobulber yağ doku ve optik sinir üzerinden yapılan ölçümler için her iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadı ($p > 0.05$). Ancak diyabetik retinopati hastalarında retina-koroid-sklere doku sertliği kontrol grubuna kıyasla anlamlı olarak yüksek bulunmuştur ($p < 0.05$). Sonuç: Noninvaziv, nispeten kolay uygulanabilir, iyonizan radyasyon içermeyen shear wave ultrason elastografi yönteminin, diyabetik retinopati tanısında faydalı bir tanı yöntemi olarak kullanılabilir olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, Retinopati, Shear Wave Elastografi

Sözlü Sunum

Diyabetik Retinopatide Görmeye Dayalı Yaşam Kalitesi

Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Elbeyli¹

¹mustafa kemal üniversitesi

*Corresponding author: ahmet elbeyli

Özet

173

Amaç: Diyabetik retinopatisi olan hastaların görmeye dayalı yaşam kalitesinin değerlendirilmesi. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya diyabetik retinopati saptanan ve ek göz hastalığı olmayan 102 hasta dahil edildi. Görmeye dayalı yaşam kalitesinin ölçümünde VFQ-25 (Visual functionquestionnaire-Turkishversion) ölçeği kullanıldı. Hastalar en iyi görme keskinliklerine göre(EİDGK) 3 gruba ayrıldı. Grup 1 >logMAR1.0, Grup 2 logMAR 0.3-1.0 arası ve Grup 3 < logMAR 0.3 olarak belirlendi ve istatistiksel analiz yapılarak görme düzeyinin yaşam kalitesi üzerine etkisi araştırıldı. **Bulgular:** Hastaların ortalama yaş değeri 63.8±11.2 yıl olup 52'si kadın (%51), 50'si erkekti (%49). Ortalama EİDGK değeri logMAR 0.32±0.28 olarak bulundu. Oluşturulan grupların VFQ-25 anketi alt ölçek analiz sonuçları incelendiğinde genel vizyon, yakın aktivite, uzak aktivite, rol zorluk, araba kullanma ve sosyal fonksiyon memnuniyet skorlarında grup 3'te anlamlı yükseklik olduğu saptandı.(p<0,05) Tüm alt ölçek analizlerinde grup 1'e göre grup 2'deki olgularda daha yüksek yaşam kalitesi skorları elde edilirken, çalışılan tüm alt ölçek analizlerinde grup 1 ve 2 arasında istatistiksel fark saptanmamıştır. **Sonuç:** Grup 3'teki hastalarda grup 1 ve grup 2 'ye göre görmeye ilişkili ölçeklerde daha yüksek yaşam kalite skorları elde edilmiştir. Çalışmanın sonuçlarına göre diyabetik retinopatinin genel sağlık, genel görme, göz ağrısı, yakın etkinlik, uzak etkinlik, toplumsal işlevler (sosyal fonksiyon), akıl(mental) sağlığı, bağımlılık, renkli görme, çevresel (periferal) görme, rol zorluğu, araba kullanma gibi yaşamsal faaliyetlerde azalma ile ilişkili olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Vfq-25, Diyabetik Retinopati, Görme Keskinliği, Yaşam Kalitesi, Diabetes Mellitus.

Sözlü Sunum

Diyette Yer Alan Probiyotik ve Prebiyotiklerin İnsülin Direncine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Tuğba Demir¹ , Prof.Dr. Sema Ağaoğlu¹ , Ahmet Burak Biniş²

¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi

²Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

Özet

Sağlıklı bir yaşam için makro ve mikro besin öğelerinin yeterli miktarda karşılanması gerekmektedir. Yetersiz beslenen insanlarda osteoporoz, obezite, kalp-damar hastalıkları, diyabet, hipertansiyon gibi hastalıklar gelişebilmektedir. Yaşam kalitesinin artırılması ve hastalıklardan korunmak için kişiye özgü beslenme modellerinin oluşturulmasının büyük bir önemi vardır. İnsülin duyarlılığının bozulmasıyla karakterize olan insülin direnci ile mücadelede probiyotik ve prebiyotiklerin yer aldığı beslenme modelleri tercih edilmektedir. Beslenme modellerinde yer alan probiyotik ve prebiyotiklerin insülin duyarlılığını ve pankreas β -hücre fonksiyonlarını iyileştirerek insülin direnci tedavisinde yararlı olacağını ifade eden çalışmalar dikkat çekicidir. İncelenen çalışmalar inflamasyon ile insülin direnci arasındaki ilişkiyi belirtmektedir. Bu çalışmalarda, tümör nekroz faktörü TNF- α gibi inflamatuvar yapıcı sitokinlerin göreceli olarak aşırı üretiminin sebep olduğu hem dokuya özel hem de sistemik inflamasyona ve insülin direncine neden olabileceği belirtilmiştir. Ayrıca uzun vadeli yüksek yağlı diyet tüketiminin neden olduğu obezite hem lokal (bağırsak) hem de sistemik (serum) bölgelerde düşük dereceli inflamasyona neden olmaktadır. Periferik insülin direncinin gelişmesine yol açabilmektedir. Yapılan bu çalışmada probiyotik ve prebiyotiklerin fonksiyonel gıdalarla tüketilip insan mikrobiyotasına sağladığı faydalar arasında, insülin direncine olan olumlu etkisi derlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Probiyotik, Prebiyotik, İnsülin Direnci, Beslenme

The Effect of Probiotics and Prebiotics in Diet On Insulin Resistance

Abstract

For a healthy life, macro and micronutrient components must be met in sufficient amounts. Diseases such as osteoporosis, obesity, cardiovascular diseases, diabetes, and hypertension can develop in people with malnutrition. It is of great importance to create personalized nutrition models in order to increase the quality of life and to prevent diseases. Nutritional models with probiotics and prebiotics are preferred in the fight against insulin resistance, which is characterized by impaired insulin sensitivity. Studies suggesting that probiotics and prebiotics will be beneficial in the treatment of insulin resistance by improving insulin sensitivity and pancreatic β -cell functions are remarkable. The studies reviewed indicate the relationship between inflammation and insulin resistance. In these studies, it was stated that excessive production of inflammatory cytokines such as tumor necrosis factor TNF- α may cause both tissue-specific and systemic inflammation and insulin resistance. In addition, obesity caused by long-term consumption of high-fat diet can cause low-grade inflammation in both local (intestinal) and systemic (serum) areas. This may lead to the development of Peripheral insulin resistance. In this study, the positive effect of probiotics and prebiotics on insulin resistance among the benefits of consuming with functional foods and providing to human microbiota is compiled.

Keywords: Probiotic, Prebiotic, Insulin Resistance, Nutrition

Sözlü Sunum

Doksisilin Özofajiti ve Ülseri: Olgu Sunumu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Nezih Pişkinpaşa¹

¹Üsküdar Üniversitesi sağlık bilimleri fakultesi

*Corresponding author: NEZİH PİŞKİNPASA

Özet

177

Doksisilin özofajiti ve ülseri belirlenen kırkyedi yaşında ve mesleği üroloji uzmanı olan bir erkek hastayı sunuyoruz. Nongonogoksik üretrit, doksisiklin günlük 200 mg ile tedavisinin ikinci gününde, odinofaji ve retrosternal ağrı şikayetleri belirmişti. Hastanın çekilen elektrokardiyografisi, akciğer grafisi ve rutin biyokimyasal tetkiklerinin sonuçları normaldi Anamnez ve endoskopik bulgularla, doksisiklin kullanımına bağlı ilaç özofajiti teşhisi konuldu. Hastanın doksisiklin kullanımı sonlandırıldı. Esomeprazol 40 mg 1x1 ve alginik asit 4x 20 ml olarak tedavisi düzenlendi. Hastanın şikâyetleri on gün içinde azalarak kayboldu, Doksisiklin özofajiti nadir olmamakla birlikte genelde ihmal edildiği düşünülüğünden, ilaca bağlı özofajit tanısını hekimlere hatırlatmak ve hastanın tanı, tedavi ve takibini gözden geçirmek amacıyla olgu sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Doksisiklin, Üretrit. Özofajit,

Doxycycline-Induced Esophagitis and Ulcer: Case Report and Review of the Literature

Abstract

We present a case of 47-year-old-male urologist patient who developed doxycycline induced esophagitis and ulcer. Retrosternal pain, odynofagia had been developed on second day of doxycycline 200 mg daily treatment for nongonococcal urethritis. The results of the patient's electrocardiography, chest radiography and routine biochemical examinations were normal. Based on the endoscopic findings and history, the patients were diagnosed as drug-induced esophageal injury resulting from doxycycline treatment.. The patient's use of doxycycline was discontinued. The treatment was arranged as esomeprazole 40 mg 1x1 and alginic acid 4x 20 ml. The patient's complaints disappeared within ten days. Doxycycline induced esophagitis is a relatively common, although under-recognized, so this case was presented for remaining doxycycline induced esophagitis to doctors and reweiving its diagnosis, treatment and follow-up.

Keywords: Doxycycline, Esophagitis, Urethritis.

Sözlü Sunum

Dorsolumbar Vertebroplasty. a Retrospective Study Based On a Ten-Year Experience

Doç.Dr. Nihat Acar¹

¹Çatalca Devlet Hastanesi

*Corresponding author: NİHAT ACAR

Özet

introduction: Percutaneous vertebroplasty is procedure frequently performed to obtain pain relief and mechanical strengthening of the collapsed vertebral body which may be caused by variant reasons. Methods: Pain, pattern of cement leakage and complications of a 601 patients operated in our hospital had been assessed. Results: Mean preoperative VAS was 8.51 ± 1.5 , whereas after one and sex months the mean postoperative VAS were 1.94 ± 1.0 and 2.53 ± 2.2 respectively. Central spinal canal leakage has been observed in four cases. Three patients had developed transient monoparesis and radiculopathy symptoms. Whereas, the fourth patient developed paraplegia. Cement leakage had been tolerated well by one patient with symptomatic resolution occurred within one month. However, decompressive foraminotomy had been performed for two patients on the 24th and 38th days postoperatively due to intractable radicular pain. Immediate total laminectomy and decompression surgery had been performed for removal of the cement leakage to the spinal canal for the patient who developed total paraplegia. Asymptomatic leakage had been recognized beneath the posterior longitudinal ligament in 42 patients (6.9%), beneath the anterior longitudinal ligament in 18 patients (2.9%) and into disc space in 31 patients (5.1%). Venous leakage occurred in four patients (0.6%) and was asymptomatic in all of them. Conclusion: Percutaneous vertebroplasty became the standard care for pain associated with spine compression fractures, complications can be devastating sometimes. Percutaneous vertebroplasty should be performed in a fully equipped operation theater in order to be able to revert quickly to open surgery in case of cement leakage into the spinal canal.

Anahtar Kelimeler: Throcolumbar Vertebral Fracture; Vertebroplasty; Complication; Minimal Invasive.

Dorsolumbar Vertebroplasty. a Retrospective Study Based On a Ten-Year Experience

Abstract

introduction: Percutaneous vertebroplasty is procedure frequently performed to obtain pain relief and mechanical strengthening of the collapsed vertebral body which may be caused by variant reasons. Methods: Pain, pattern of cement leakage and complications of a 601 patients operated in our hospital had been assessed. Results: Mean preoperative VAS was 8.51 ± 1.5 , whereas after one and sex months the mean postoperative VAS were 1.94 ± 1.0 and 2.53 ± 2.2 respectively. Central spinal canal leakage has been observed in four cases. Three patients had developed transient monoparesis and radiculopathy symptoms. Whereas, the fourth patient developed paraplegia. Cement leakage had been tolerated well by one patient with symptomatic resolution occurred within one month. However, decompressive foraminotomy had been performed for two patients on the 24th and 38th days postoperatively due to intractable radicular pain. Immediate total laminectomy and decompression surgery had been performed for removal of the cement leakage to the spinal canal for the patient who developed total paraplegia. Asymptomatic leakage had been recognized beneath the posterior longitudinal ligament in 42 patients (6.9%), beneath the anterior longitudinal ligament in 18 patients (2.9%) and into disc space in 31 patients (5.1%). Venous leakage occurred in four patients (0.6%) and was asymptomatic in all of them. Conclusion: Percutaneous vertebroplasty became the standard care for pain associated with spine compression fractures, complications can be devastating sometimes. Percutaneous vertebroplasty should be performed in a fully equipped operation theater in order to be able to revert quickly to open surgery in case of cement leakage into the spinal canal.

Keywords: Dorsolumbar Vertebroplasty. a Retrospective Study Based On a Ten-Year Experience

Sözlü Sunum

Down Sendromlu Çocuklarda Lenfosit Altgruplarının Yaşla Değişimi

Dr. Hulya Ucaryılmaz¹ , Prof.Dr. Hasibe Artac¹

¹Selçuk Üniversitesi

Özet

Giriş: Down sendromlu (DS) çocuklarda, yüksek oranda tekrarlayan solunum yolu enfeksiyonları, lösemi ve otoimmün bozukluklar vardır, bu da bağışıklık işlev bozukluğunu düşündürür. Bu çalışmanın amacı Down sendromlu çocukların patogeneğinde T hücrelerinin, B hücrelerinin ve NK hücre alt gruplarının rolünü değerlendirmek ve lenfosit alt gruplarının yaşa bağlı değişikliklerini belirlemektir. Gereç ve Yöntemler: Çalışmaya karyotipik olarak tespit edilmiş Down sendromlu 40 hasta ve 35 sağlıklı çocuk dahil edildi. Yaşları 3 ay ile 18 yıl arasında değişiyordu. Tüm olgular iki yaş grubuna ayrıldı: 0-6 yaş (grup 1; 25 hasta, 24 kontrol) ve 6-18 yaş (grup 2; 15 hasta, 11 kontrol). T, B ve NK hücreleri (%) akım sitometrik immünofenotipleme ile analiz edildi. Bulgular: Down sendromlu olguların 20'si kız, 20'si erkek olup ortalama yaşı 68.6±60.9 aydı. Hasta ve kontrol grubu yaşlara göre karşılaştırıldığında Down sendromlularda 0-6 yaş grubunda NK (CD3-CD56+) ve NKT (CD3+CD56+) hücrelerinde anlamlı yükseklik saptanırken (hasta grubu, 14.9±10.2 ve 4.4±2.95; kontrol, 6.3±4.05 ve 0.8±0.6) (p<0.05), 6-18 yaş grubunda sadece NKT hücrelerinde anlamlı yükseklik olduğu görüldü (p<0.05) (12.8±6.7, 4.9±4.4). Tüm yaş gruplarında Down sendromlu hastalarda CD19+ B hücrelerinde düşüklük (DS, 14.2±4.8% ve 8.3±4.8%; kontrol, 22.6±5.7% ve 13.9±4.1 p<0.001 ve p>0.05, sırasıyla grup 1 ve 2) ve CD3+CD8+ T hücrelerinde artış mevcuttu (DS, 26.9±10.8% ve 38.7±12.9%; kontrol, 21.8±5.5% ve 25.9±4.2 p<0.05, sırasıyla grup 1 ve 2). Tartışma: Bu sonuçlar, DS'lu çocuklarda CD3+CD8+ T hücrelerinin ve NKT hücrelerinin arttığını açıkça göstermiştir. DS'de T hücreleri, B hücreleri, NK ve NKT hücrelerinin sayısında yaşa bağlı değişiklikler tespit edildi. Sonuç olarak, bu çalışma, lenfosit alt gruplarındaki değişikliklerin defektif immün cevabın kompanzasyonu ile ilişkili olabileceğini desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Down Sendromu, Lenfosit Altgrupları

Age-Related Changes of Lymphocyte Subgroups in Children With Down Syndrome

Abstract

Background: Children with Down syndrome (DS) have a high incidence of recurrent respiratory tract infections, leukemia and autoimmune disorders, suggesting immune dysfunction. The aim of the present study was to evaluate the role of T cells, B cells and NK cell subsets in pathogenesis of children with Down syndrome and determine age-related changes of lymphocyte subgroups. **Material and Methods:** The study included forty patients with karyotypically ascertained Down syndrome and thirty-five healthy children. Their ages ranged from 3 months to 18 years. All subjects were divided into two age groups: 0-6 years (group 1; 25 patients, 24 controls) and 6-18 years (group 2; 15 patients, 11 controls). The relative numbers (%) of blood T, B, natural killer cells were obtained with flow cytometric immunophenotyping. **Results:** Down syndrome group consisted of 20 male and 20 female with mean age of 68.6 ± 60.9 months. The relative numbers of NKT (CD3+CD56+) cells were increased in all children with DS compared with the healthy controls (DS, $4.4 \pm 2.9\%$ and $12.8 \pm 6.7\%$; control, $0.8 \pm 0.6\%$ and $4.9 \pm 4.4\%$, $p < 0.001$ and $p > 0.05$, in group 1 and 2, respectively), whereas that of NK cells were increased in only group 1 (DS, $14.9 \pm 10.2\%$; control, $6.3 \pm 4.05\%$, $p < 0.001$). The CD19+ B cells were low (DS, $14.2 \pm 4.8\%$ and $8.3 \pm 4.8\%$; control, $22.6 \pm 5.7\%$ and 13.9 ± 4.1 $p < 0.001$ and $p > 0.05$, in group 1 and 2, respectively) and CD3+CD8+ T cells were high (DS, $26.9 \pm 10.8\%$ and $38.7 \pm 12.9\%$; control, $21.8 \pm 5.5\%$ and 25.9 ± 4.2 $p < 0.05$, in group 1 and 2, respectively) in all age groups of children with DS. **Discussion:** These results clearly demonstrated that CD3+CD8+ T cells and NKT cells were increased in DS children. Age-related changes were detected in the number of T cells, B cells, NK and NKT cells in DS. As a result, this study suggested that the changes in lymphocyte subsets may be related to compensation of immune responses.

Keywords: Down Syndrome, Lymphocyte Subsets

Sözlü Sunum

Düzenli Kan Transfüzyonu Alan Talasemi Major Hastalarında Hepatit B,hepatit C,hıv Sıklığı

Dr. Öğretim Üyesi V. Hülya Üzel¹ , Arş.Gör. Gökhan Kartal² , Prof.Dr. Murat Söker¹

¹Dicle üniversitesi pediatrik hematoloji ve onkoloji

²Dicle üniversitesi pediatri

*Corresponding author: V. Hülya Üzel

Özet

Giriş ve amaç: Talasemi majör, otozomal resesif geçiş gösteren, hemoglobin (Hb) zincirlerinin hasarlı sentezi sonucu gelişen kalıtsal hemolitik bir hastalıktır.Hastalar, yaşam boyu düzenli olarak kan transfüzyonu almak zorundadırlar .Hepatit B (HBV), hepatit C (HCV) ve insan immün yetmezlik virusu (HIV) gibi transfüzyonla bulaşan bir çok infeksiyon hastalığı açısından risk altındadırlar . Bu çalışma, çocuk hematolojisi ve onkolojisi birimimizde takip edilen talasemi majorlu çocuk hastalarda transfüzyon ile bulaşan HBV, HCV ve insan HIV infeksiyonlarının sıklığını belirlemek amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Hastaların geriye dönük dosya kayıtları incelenerek; hastaların yaş, cinsiyet ,klinik bilgileri ,ilk transfüzyon zamanı, transfüzyon sayısı, hepatit B aşılama kaydedildi. Tanı anında HBsAg, anti-HBs, anti-HCV ve anti-HIV ile rutinde son takipte test edilen HBsAg, anti-HBs, anti-HCV, anti-HIV ve ferritin düzeyleri kaydedilmiştir Bulgular: Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi çocuk hematolojisi ve onkolojisi biriminde takipli ,transfüzyonları düzenli olarak merkezimizde alan 51 beta talasemi majorlu çocuk hasta değerlendirildi. Hastaların 23 (%45)'ü kız , 28 (%55)'i erkekti. Ortalama yaş 9,4(2-17) olarak bulundu.Hastaların ortalama transfüzyona başlama yaşı 6,3 ay idi (2-14ay). Yılda ortalama 16 kez (dağılım aralığı 10-24) olmak üzere ,15.2 (10-48) ünite eritrosit transfüzyonu almışlardı. Hastaların ortalama ferritin düzeyi 1462ng/ml (147-5180) saptandı.Tüm hastaların sağlık bakanlığı takvimine uygun olarak hepatit B aşısı ile aşılandığı gözlemlendi.Tanı anında tüm hastalarda HBsAg negatif olarak saptanmıştı. Anti-HBs pozitifliği 44 hastada (% 86,2) tespit edilip,AntiHBs titresi

10mIU/m altında saptanan 7 (%13,8) hasta hepatit B aşı programına alınmıştı. Hastalarda anti-HCV pozitifliği saptanmamıştı. Anti-HIV tüm hastalarda negatif bulunmuştu. Hastaların rutin takipte en son bakılan tetkiklerinde de tüm hastalarda HBsAg , anti-HCV , Anti-HIV negatif, Anti-HBs pozitif bulundu. Sonuç: Çalışmamızda; kan transfüzyonu ile bulaşın sık olduğu enfeksiyonlardan HBV, HCV, HIV enfeksiyonunu hiçbir hastamızda saptamamış olmamız sevindiricidir. Hastaların hepatit B ile aşılanmış olmaları, gönüllü kan bağışçılarının detaylı değerlendirilmeleri, viral serolojik testlerde ileri teknolojik yöntemlerin kullanılması, talasemi major gibi kronik kan transfüzyonu bağımlı hastalarda viral enfeksiyon bulaşının engellenmesinde önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Talasemi, Hepatit B, Hepatit C, Hiv

Sözlü Sunum

Erişkin Hematolojik Malignite ve Ekstrapulmoner Tüberküloz

Dr. Öğretim Üyesi Sibel Kara¹ , Prof. Dr. Tuba Turunç²

¹Başkent Üniversitesi Adana Hastanesi Dr. Turgut Noyan Eğitim Araştırma Hastanesi

²SBÜ Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Bu çalışmanın amacı hematolojik maligniteli, ekstra-pulmoner tüberküloz (EPT) olgularının klinik, laboratuvar ve tedavi sonuçlarının değerlendirilmesidir. Materyal-Metod :Ekim 2011-Ekim 2019 tarihleri arasında hematolojik malignite tanısı olan 10 EPT olgusu retrospektif olarak incelenmiştir. Hastaların, demografik özellikler, tutulum yeri, tüberkülin deri testi (PPD) pozitifliği, uygulanan tedavi rejimleri, ilaçlar direnci, tedavi yan etkileri, mortalite oranları kaydedildi. Ekstra-pulmoner tüberküloz tanı kriterleri; beyin omurilik sıvısı, abse, steril vücut sıvıları ve doku örneklerinde Löwenstein-Jensen ve hızlı tanı yöntemlerinden radyometrik yöntem (BACTEC) ile M.tuberculosis'in izole edilmesi, doku örneklerinin histopatolojik incelenmesinde kazeifikasyonlu ya da kazeifikasyonsuz granülom gösterilmesi ve tüberkülin deri testinin pozitif olması, tüberküloz enfeksiyonuna özgü klinik bulguların olması ve tüberküloz tedavisine yanıt vermesi olarak belirlendi. Sonuçlar : Tüm olgulardan biyopsi ile alınan ilgili doku ve/veya organların histopatolojik incelemeleri tüberküloz ile uyumlu bulunmuştur. Beş olguya PPD uygulanmıştı ve tümü pozitif. Üç olgunun doku kültürlerinde M.tuberculosis izole edilirken, bir olguda Etambutol direnci saptandı. Tedavide ilk iki ay, İsoniasid 5 mg/kg, Rifampisin 10 mg/kg, Pirazinamid 15-30 mg/kg, Etambutol 15-25 mg/kg, başlandı ve 2. ayın sonunda ikili tedavi ile tutulan sistem veya organ yerine göre değişmekle birlikte toplam 6-12 ay tedavi uygulanmıştı. İki olguda ilaca bağlı hepatotoksitite geliştiği, tüm olguların tedavi sürelerini tamamladığı, hiçbir olguda mortalite gelişmediği tespit edilmiştir. Sonuç olarak EPT olgularında tanı ve tedavideki gecikmeler, hematolojik malignite olgularında mevcut immünsüpresyon nedeni ile mortalite ve morbiditenin artmasına neden olabilmektedir. Bu nedenle tüberküloz ayırıcı tanıda mutlaka akla getirilmeli; gerekli tüm invaziv ve noninvaziv tetkikler hızla yapılarak gecikmeden tedaviye başlanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Hematolojik Malignite, Ekstrapulmoner Tüberküloz

Adult Hematological Malignancy and Extrapulmonary Tuberculosis

Abstract

The aim of this study is to evaluate the clinical, laboratory and treatment results of patients with hematological malignancies and extra-pulmonary tuberculosis (EPT). Materials-Methods Ten EPT cases diagnosed with hematological malignancy between October 2011 and October 2019 were retrospectively analyzed. Demographic characteristics, involvement location, tuberculin skin test (PPD) positivity, applied treatment regimens, drug resistance, treatment side effects and mortality rates were recorded. Extra-pulmonary tuberculosis diagnostic criteria; Isolation of *M. tuberculosis* with Löwenstein-Jensen and one of the rapid diagnostic methods (BACTEC) in cerebrospinal fluid, abscess, sterile body fluids and tissue samples with radiometric method (BACTEC), showing granuloma with or without caseification in the histopathological examination of tissue samples and positive tuberculin skin test, clinical findings specific to tuberculosis infection and response to tuberculosis treatment. Results: Histopathological examinations of the relevant tissues and / or organs obtained from all cases by biopsy were found to be compatible with tuberculosis. PPD was applied to five cases and all were positive. While *M. tuberculosis* was isolated in tissue cultures of three cases, Ethambutol resistance was detected in one case. During the first two months of treatment, Isoniazid 5 mg / kg, Rifampicin 10 mg / kg, Pyrazinamide 15-30 mg / kg, Ethambutol 15-25 mg / kg was initiated. and at the end of the second month, a total of 6-12 months of treatment was administered, although it varied depending on the involved system or organ location. It was found that drug-induced hepatotoxicity developed in two cases, all patients completed their treatment period, and no mortality developed in any of them. In conclusion, delays in diagnosis and treatment in EPT cases may lead to increased mortality and morbidity in hematological malignancies due to the existing immunosuppression. Therefore, tuberculosis should be considered in the differential diagnosis; All necessary invasive and non-invasive examinations should be performed quickly and treatment should be started without delay.

Keywords: Hematological Malignancy, Extrapulmonary Tuberculosis

Sözlü Sunum

Eritrosit Süspansiyon Transfüzyonu Yapılan Hastalarda Transfüzyon Öncesi ve Sonrasında Oksidatif Stres ve Asimetrik Dimetil Arginin Seviyelerinin Karşılaştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Erhan Bozkurt¹ , Doç.Dr. Şeref Yüksel²

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi

²Afyonkarahisar Park Hayat Hastanesi

Özet

Amaç: Bu prospektif kesitsel çalışmada eritrosit süspansiyonu (ES) transfüzyonu gerektiren semptomatik anemili hastalarda transfüzyon öncesi ve sonrası oksidan-antioksidan dengesini belirlemeyi ve ES transfüzyonu sonrası anemiye bağlı endotel disfonksiyonunun devam edip etmediğini araştırmayı amaçladık. **Yöntem:** Kronik hastalığı olmayan ve gastrointestinal kanamaya bağlı derin anemisi olan 50 (K/E: 25/25) hastaya ES transfüzyonu yapıldı. **Bulgular:** ES transfüzyonu sonrasında total antioksidan düzeylerinde ve total antioksidan düzeylerinde transfüzyon öncesine göre anlamlı artışlar olduğu bulundu (sırasıyla $p<0.001$, $p<0.01$). ES transfüzyonlarının sayısı arttıkça antioksidan kapasite de arttı ($p<0.05$). Endotel disfonksiyonunun göstergesi olan ADMA düzeylerinde değişiklik saptanmadı ($p=0.81$). **Sonuç:** Antioksidan düzeylerinin artmasının nedeni anemi ve doku hipoksisinin ES transfüzyonu ile hızlı bir şekilde düzeltilmesi olabilir. ES transfüzyonu sonrası oksidatif stresin artmasının nedeni reperfüzyon hasarına bağlıydı. Toplam antioksidan seviyeleri, transfüzyon yapılan ES miktarı arttıkça önemli ölçüde arttı. Bunun nedeni hipoksinin ES transfüzyonu yoluyla hızlı düzelmesi olabilir. Hipoksinin neden olduğu endotel hasarı, ES transfüzyonu yapılsa bile geri döndürülemezdi.

Anahtar Kelimeler: Eritrosit Süspansiyonu, Toplam Antioksidan Durumu, Toplam Oksidan Durumu, Asimetrik Dimetil Arginin

Comparison of Oxidative Stress and Asymmetric Dimethyl Arginine Levels Before and After Transfusion in Patients Undergoing Erythrocyte Suspension Transfusion

Abstract

Objective: In this prospective cross-sectional study, we aimed to determine the oxidant-antioxidant balance before and after transfusion in patients with symptomatic anemia requiring erythrocyte suspension (ES) transfusion and to investigate whether endothelial dysfunction resulting from anemia continues after ES transfusion. **Method:** ES transfusion was performed in patients 50 (F/M: 25/25) who did not have a chronic disease and had deep anemia due to gastrointestinal bleeding. **Results:** After ES transfusion, it was found that there were significant increases in total antioxidant status levels and total antioxidant status levels compared to pre-transfusion ($p<0.001$, $p<0.01$, respectively). As the number of ES transfusions increased, the antioxidant capacity also increased ($p<0.05$). No changes were detected in ADMA levels, indicator of endothelial dysfunction ($p=0.81$). **Conclusion:** The reason for anti-oxidant levels increase may be the rapid correction of anemia and tissue hypoxia by ES transfusion. The reason for increased oxidative stress after ES transfusion was due to reperfusion injury. Total anti-oxidant levels increased significantly when amount of ES transfused increased. This may be due to the rapid correction of hypoxia through ES transfusion. Endothelial damage caused by hypoxia was irreversible even ES transfused.

Keywords: Erythrocyte Suspension, Total Antioxidant Status, Total Oxidant Status, Asymmetric Dimethyl Arginine

Sözlü Sunum

Esansiyel Hipertansiyon Tanılı Hastaların Bazı Sosyodemografik Özelliklerinin Ofis Kan Basıncı Ölçümleriyle İlişkisi

Dr. Başak Korkmazer¹

¹Family Medicine Clinic, Basaksehir Cam and Sakura City Hospital, Istanbul, Turkey

Özet

Giriş: Tekrarlanan ofis ölçümlerinde arteriel kan basıncının 140/90 mmHg den daha yüksek olması hipertansiyon olarak tanımlanmaktadır. Hipertansiyonun komplikasyonları ve buna bağlı ölüm oranı, kan basıncı yüksekliği ile doğru orantılı olarak artmaktadır. Bu gerçekten yola çıkarak esansiyel hipertansiyon tanısı ile takipli hastaların bazı sosyodemografik özelliklerinin ve başvuru sırasındaki kan basıncı ölçümleriyle ilişkisinin değerlendirilmesi amaçlandı. Method: Üçüncü basamak bir hastanenin Aile Hekimliği polikliniğine üç aylık sürede başvuran 110 Esansiyel Hipertansiyon tanılı hastanın demografik verileri ve poliklinik kan basıncı ölçümleri retrospektif olarak incelenmiş ve veriler tanımlayıcı istatistik testlerinin yanı sıra korelasyon analizi, t testi ve Kruskal Wallis analizi aracılığıyla analiz edilmiştir. Bulgular: %59,1'i kadın, %40,9'u erkek toplam 110 kişinin değerlendirildiği çalışmamızda ortalama yaş 58,1 idi ve beden kitle indeksi ortalamaları 30,2 olarak hesaplandı. %31,8'i sigara, %4,5i alkol kullanıyordu. %19,1'i düzenli ve kılavuzlara uygun egzersiz yapmaktaydı. Hastaların poliklinik başvurusundaki kan basıncı ortalamaları Sistolik Kan Basıncı için $135,2 \pm 19,4$ [102-178] iken Diyastolik Kan Basıncı için $84,7 \pm 11,0$ [61-112] idi. Sistolik Kan Basıncı ölçüm ortalaması için yaş için pozitif yönlü bir korelasyon ($r=0,319$ $p=0,001$) ve alkol kullanımı açısından anlamlı fark ($t=2,033$ $p=0,046$) yaratmaktayken, Diyastolik Kan Basıncı ölçümü için sigara kullanımı istatistiksel olarak anlamlı ortalama fark gözlenmekteydi ($t=-3,496$ $p=0,001$). Sonuç: Esansiyel hipertansif hastaların kan basıncı kontrolü sadece antihipertansif tedavi ile yeterli değildir; yaşam tarzı değişikliği, kilo kontrolü, riskli sağlık davranışlarından kaçınma ve uygun egzersizi belirleme ve davranışlarla destekleme konusundaki bilgileri artırarak desteklenmesi ile daha etkin sonuçlar alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Esansiyel Hipertansiyon, Kan Basıncı, Sosyodemografik Özellikler, Aile Hekimliği

The Relationship Between Some Sociodemographic Characteristics and Office Blood Pressure Measurements of Patients With Essential Hypertension

Abstract

Introduction: Arterial blood pressure higher than 140/90 mmHg in repeated office measurements is defined as hypertension. Complications of hypertension and related mortality increase in direct proportion to high blood pressure. Based on this fact, it was aimed to evaluate the relationship between some sociodemographic characteristics and office blood pressure measurements of patients with essential hypertension. Method: The demographic data and outpatient blood pressure measurements of 110 patients with diagnosis of Essential Hypertension, who admitted to family practice outpatient clinic of a tertiary hospital for three months, were retrospectively scanned and the data were analyzed through correlation analysis, t test and Kruskal Wallis analysis as well as descriptive statistical tests. Results: In our study in which a total of 110 people, 59.1% female and 40.9% male, were evaluated. The mean age was 58.1 and the mean body mass index was calculated as 30.2. 31.8% were smoking and 4.5% were using alcohol. 19.1% were exercising regularly in accordance with the guidelines. The mean blood pressure of the patients at the outpatient clinic admission was 135.2 ± 19.4 [102-178] for Systolic Blood Pressure, and 84.7 ± 11.0 [61-112] for Diastolic Blood Pressure. While there was a positive correlation for age ($r=0.319$ $p=0.001$) and a significant difference in terms of alcohol use ($t=2.033$ $p=0.046$) for the mean Systolic Blood Pressure measurement, a statistically significant difference was observed for the measurement of mean Diastolic Blood Pressure ($t=-3.496$ $p=0.001$). Conclusion: The blood pressure control of essential hypertensive patients is not enough only with antihypertensive treatment; it will be more effective by increasing the knowledge about lifestyle modification, weight control, avoiding risky health behaviors and determining appropriate exercise and supporting it with behaviors.

Keywords: Essential Hypertension, Blood Pressure, Sociodemographic Characteristics, Family Practice

Sözlü Sunum

Estetik Algının Dentolabial ve Fasiyal Analizler ile Korelasyonu

Arş.Gör. Zeynep Aydın¹ , Doç.Dr. Ayşegül Köroğlu² , Doç. Dr. Onur Şahin³

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi AD.

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

³Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Özet

Estetik algı göreceli olmakla birlikte, hekimlerin hastalarda estetik gülümseme sağlaması belirli kurallar çerçevesinde çalışmalarını gerektirmektedir. Bu bağlamda, objektif dentolabial ve fasiyal analiz sonuçlarının, subjektif estetik algı sonuçları ile karşılaştırılması önem arz etmektedir. Bu çalışmada 4 protez uzmanı, 4 protez bölümü uzmanlık öğrencisi ve 4 stajyer diş hekimi değerlendirici olarak belirlenmiştir. Fasiyal/ dentolabial estetik değerlendirmeler için, 100 adet gönüllüden alınmış tam yüz ve gülümseme fotoğraflarını, estetik olup olmadığı yönünde 6 kriter bağlamında değerlendirmeleri istenmiştir. İlgili fotoğraflar, literatür desteğiyle referans olarak belirlenen değerler göz önüne alınarak objektif olarak, dijital ortamda da incelenmiştir. İstatistiksel olarak, değerlendiricilerin subjektif sonuçları ve bu objektif referans değerler arası karşılaştırmalar Cohen's Kappa testi; fasiyal ve dentolabial estetik algı değerlendirme karşılaştırmaları ise Ki-kare testi ile yapılmıştır. İstatistiksel analiz sonuçlarına göre öznel olan estetik algı büyük oranda objektif sonuçlar ile uyumlu çıkmıştır. Estetik algının objektif sonuçlarla olan uyumu artan mesleki tecrübeden etkilenmemiş ve bu bağlamda değerlendirici grupları arasında fark görülmemiştir. Estetik değerlendirmelerde sadece ağız bölgesinin değil tüm yüz analiz sonuçlarının irdelenmesi, tedavi başarısını olumlu yönde etkileme potansiyeline sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Estetik, Estetik Analizler, Fasiyal Analiz, Dentolabial Analiz, Subjektif Algı.

Correlation of Dentolabial and Facial Analysis With Aesthetic Perception

Abstract

Although aesthetic perception is relative, providing aesthetic smile to patients requires physicians to work within the framework of certain rules. In this context, it is important to compare objective dentolabial and facial analysis results with subjective aesthetic perception results. In this study, 4 prosthodontist, 4 research assistant in department of prosthodontics and 4 intern dentists were determined as observer. For facial / dentolabial aesthetic evaluations, 100 volunteers were asked to evaluate the full face and smile photographs in the context of 6 criteria for aesthetics. The relevant photographs were analyzed objectively in digital environment, taking into account the values determined as reference with the support of the literature. Statistically, the comparisons between subjective results of the observers and the objective reference values were carried out with Cohen's Kappa test and comparisons of facial and dentolabial esthetic perceptions were made by Chi-square test. According to the results of statistical analysis, the subjective aesthetic perception is mostly compatible with the objective results. The harmony of aesthetic perception with objective results was not affected by increased professional experience, and in this context, there was no difference between the observer groups. Examining not only the mouth but also the whole face analysis results in aesthetic evaluations has the potential to positively affect the success of the treatment.

Keywords: Aesthetics, Aesthetic Analysis, Facial Analysis, Dentolabial Analysis, Subjective Perception.

Sözlü Sunum

Farelerde Akut Kadmiyum Toksisitesine Karşı Punica Granatum L. (Nar) Kabuğu Ekstraktının Olası Koruyucu Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Hüseyin Güngör¹ , Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Ekici²

¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Farmakoloji ve Toksikoloji AD

²Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Fizyoloji AD

Özet

Kadmiyum (Cd), doğal olarak yer kabuğunda bulunan, antropojenik ve endüstriyel faaliyetler sonucu ciddi çevre kirliliğine yol açan toksik bir ağır metaldir. Bu çalışmanın amacı, Cd ile akut toksisite oluşturulan farelerde nar kabuğu ekstraktının (PPE) karaciğer fonksiyonu, hematolojik parametreler ve karaciğer Cd içeriği değişiklikleri üzerindeki olası koruyucu etkisini araştırmaktır. Balb/C ırkı 30 adet erkek fare randomize şekilde deney gruplarına ayrıldı (n=6/grup). Hepatotoksisite oral CdCl₂ (6.5 mg / kg, B.W.) uygulamasıyla indüklendi. PPE tedavisi (250 ve 500 mg / kg / gün oral olarak), Cd uygulamasından 1 saat önce üç gün süreyle verildi. PPE, serum aminotransferazlarda (ALT ve AST) Cd'nin neden olduğu yükselmeleri önemli ölçüde azalttı (p<0.001). Cd'nin neden olduğu hematolojik parametrelerdeki azalışı, PPE tedavisi önemli ölçüde artırdı (RBC, WBC, Hb, PCV, MCV) (p<0.05). PPE tedavisi, Cd kaynaklı karaciğer Cd birikimini ile önemli ölçüde azalttı (p<0.001). Sonuç olarak, PPE karaciğeri Cd'nin zararlı etkilerine karşı korumak için potansiyel bir terapötik ajan olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Akut Toksisite, Fare, Kadmiyum, Hepatotoksisite, Nar Kabuğu Ekstraktı

The Possible Protective Effect of Punica Granatum (Pomegranate) Peel Extract Against Acute Cadmium Toxicity in Mice

Abstract

Cadmium (Cd), a well-known toxic heavy metal, is present naturally in the earth's crust and the result of anthropogenic and industrial activities has led to drastic environmental pollutions in distinct areas. The present study aimed to investigate the possible protective effect of Pomegranate Peel Extract (PPE) on liver function, hematological parameters, and the Cd content of liver changes in mice with acute toxicity caused by Cd. Thirty male Balb/C mice were randomly divided into experimental groups (n=6/group). Hepatotoxicity was induced by oral administration of CdCl₂ (6.5 mg/kg, B.W.). PPE treatment (250 and 500 mg/kg/day oral) was given for three days, 1 h before Cd administration. PPE significantly reduced the Cd-induced increases in serum aminotransferases (ALT and AST) ($p<0.001$). PPE treatment significantly increased cadmium-induced decreased hematological parameters (RBC, WBC, Hb, PCV, MCV) ($p<0.05$). The increase in hepatic Cd accumulation caused by Cd exposure decreased significantly with PPE treatment ($p<0.001$). Consequently, PPE can be considered a potential candidate therapeutic agent to protect the liver against the deleterious effects of Cd.

Keywords: Acute Toxicity, Mice, Cadmium, Hepatotoxicity, Pomegranate Peel Extract

Sözlü Sunum

Farklı Ninhidrin Reaktiflerinin Prolin Ölçümü Tekrarlanabilirliğine Etkilerinin Karşılaştırılması

Doç.Dr. Hüseyin Kayadibi¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Hüseyin Kayadibi

Özet

Bu çalışmada prolin amino asidinin ölçümü için en iyi tekrarlanabilirliğe sahip ninhidrin reaktifinin belirlenmesi amaçlandı. Bunun için 12,5 mg/dL prolin standardının dört farklı ninhidrin reaktifi ile 80 oC'de 45 dakika inkübasyonu sonucunda elde edilen sonuçların %CV değerleri karşılaştırıldı. Birinci ninhidrin reaktifi 600 mL GAA, 400 mL 6 M OPA ve 25 g/L ninhidrin, ikinci ninhidrin reaktifi 600 mL GAA, 400 mL distile su ve 20 g/L ninhidrin, üçüncü ninhidrin reaktifi 1000 mL GAA ve 12,5 g/L ninhidrin ve dördüncü ninhidrin reaktifi ise 1000 mL 0,5 M OPA ve 25 g/L ninhidrin kullanılarak hazırlandı. Prolin-ninhidrin kondensasyonunun gerçekleşebilmesi için 0,2 mL prolin standardına 0,3 mL pH 7,8 Tris-HCl tampon, 1 mL glasiyal asetik asit ve 1 mL ninhidrin reaktifi pipetlendi. Prolin-ninhidrin kondensasyonu için yapılan inkübasyon sonunda numuneler hemen buzlu su ortamında 5 dakika bekletilip absorbansları spektrofotometrede 514 nm dalga boyunda reaktif körüne karşı okundu. En düşük %CV değeri 600 mL GAA, 400 mL distile su ve 20 g/L ninhidrin içeren ninhidrin reaktifiyle elde edilirken, en yüksek %CV değeri 600 mL GAA, 400 mL 6 M OPA ve 25 g/L ninhidrin içeren ninhidrin reaktifiyle elde edildi, %CV değerleri sırasıyla 0,98 ve 4,1'idi. Sonuç olarak, prolin amino asidinin ölçümünde 600 mL GAA, 400 mL distile su ve 20 g/L ninhidrin içeren ninhidrin reaktifinin kullanılmasına karar verildi.

Anahtar Kelimeler: Ninhidrin, Prolin, Tekrarlanabilirlik.

**Comparison of the Effects of Different Ninhydrin Reagents On Proline Measurement
Precision**

Abstract

In this study, it was aimed to determine the ninhydrin reagent with the best precision for the measurement of proline amino acid. For this, CV% values of the results obtained after the incubation of 12.5 mg/dL proline standard with the four different ninhydrin reagents at 80 oC for 45 minutes were compared. First ninhydrin reagent was prepared with 600 mL GAA, 400 mL 6 M OPA and 25 g/L ninhydrin, second ninhydrin reagent was prepared with 600 mL GAA, 400 mL distilled water and 20 g/L ninhydrin, third ninhydrin reagent was prepared with 1000 mL GAA and 12.5 g/L ninhydrin, and the fourth ninhydrin reagent was prepared with 1000 mL 0.5 M OPA and 25 g/L ninhydrin. For the condensation of proline-ninhydrin, 0.3 mL of pH 7.8 Tris-HCl buffer, 1 mL of glacial acetic acid and 1 mL of ninhydrin reagent were pipetted into 0.2 mL of proline standard. At the end of the incubation for proline-ninhydrin condensation, the samples were immediately kept in ice water for 5 minutes, and then absorbances were read against the reagent blank at 514 nm wavelength with the spectrophotometer. The lowest CV% value was obtained with the ninhydrin reagent containing 600 mL GAA, 400 mL distilled water and 20 g/L ninhydrin, while the highest CV% value was obtained with the ninhydrin reagent containing 600 mL GAA, 400 mL 6 M OPA and 25 g/L ninhydrin, CV% values were 0.98 and 4.1, respectively. As a result, it was decided to use ninhydrin reagent containing 600 mL GAA, 400 mL distilled water and 20 g/L ninhydrin for the measurement of proline amino acid.

Keywords: Ninhydrin, Proline, Precision.

Sözlü Sunum

Fetal Sağ Kalp Doppler Bulgularının Lameller Body ve Fetal Akciğer Maturasyon ile İlişkisi

Uzman Erhan Hüseyin Cömert¹ , Prof.Dr. Turhan Aran² , Dr. Öğretim Üyesi Şebnem Kader²

¹GÖLE DEVLET HASTANESİ

²KTÜ FARABİ HASTANESİ TIP FAKÜLTESİ

*Corresponding author: erhan hüseyin comert

Özet

Amaç:Yenidoğan ölümlerinin önemli nedenlerinden biri erken doğum ve buna bağlı morbiditedir. Komplikasyonların azaltılabilmesi için en önemli hedefler, eğer mümkünse erken doğumu durdurabilmek ve akciğer olgunluğunu etkin bir şekilde tayin edebilmektir. Preterm eylemi durdurmak için etkili bir tedavi yöntemi yoktur, ancak fetal akciğer olgunlaşması için gereken zamanı elde edebilmek için preterm eylemi geciktirebilen yöntemler vardır. Amniyotik sıvıdan alınan bazı testler, biyokimyasal bileşiklerin belirlenmesi, fiziksel özelliklerin değerlendirilmesi ve lamellar cisimlerin doğrudan sayılması gibi invaziv yöntemler fetal akciğer olgunluğunu tahmin etmek için kullanılabilir. Bu çalışmanın amacı, akciğer olgunluğunun belirlenmesinde non-invaziv bir yöntem olan fetal sağ kalp doppler bulgularının etkinliğini araştırmaktır. Metot: Karadeniz Teknik Üniversitesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı gebe izlem polikliğine başvuran gebeler çalışmaya dahil edildi. Pregestasyonel veya gestasyonel diyabet mellitus, morbid obezite, tiroid disfonksiyonu tanılı gebeler ve fetal anomali tanısı konmuş anoplöidi veya anomali saptanmış olgular çalışmaya dahil edilmedi. Bu çalışma geç preterm ve term gebelerde planlandı. 34 0/7 -36 6/7 hafta arasındaki geç preterm tanılı olgular çalışma grubunu, 37 hafta üzerindeki term olgular ise kontrol grubunu oluşturdu. Ana pulmoner arter, sağ pulmoner arter doppler verileri, mitral kapak e/a dalgası oranı ve lamellar cisim sayımı ana araştırma parametreleri olarak belirlendi. Sezeryan sırasında 5cc amniyotik mayi alındı. Bu sıvıdan lamellar cisim sayımı yapıldı. Hastaların perinatal sonuçları kaydedildi. Grupların karşılaştırılmasında

anlamlılık $p < 0.05$ düzeyinde değerlendirildi. Bulgular: Çalışmamızda toplam 70 olgu (n:70) değerlendirildi. Çalışma ve kontrol grubundaki gebelerin yaşlarının ortalaması sırasıyla 31.56 ± 5.91 ve 29.60 ± 6.04 idi. Ortalama lamellar cisim sayıları kontrol grubunda çalışma grubundan anlamlı düzeyde yüksek idi (84.70 ± 42.77 , 41.21 ± 34.81). Ana pulmoner arter ve sağ pulmoner arter sistol diyastol oranları (S/D) çalışma grubunda (7.8 ± 1.9 , 7.4 ± 1.2), kontrol grubundan (6.7 ± 1.3 , 6.1 ± 1.6) anlamlı düzeyde yüksek idi. Sağ pulmoner arter, ana pulmoner arter pulsatilite ve rezistans indeksleri, akselasyon/ejeksiyon zamanı oranı (AT/ET) çalışma grubundaki gebelerde yüksek olarak saptandı. Ancak bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildi. Sonuç: Bu araştırma sonucunda ana pulmoner arter ve sağ pulmoner arter sistol diyastol oranları preterm olgularda term olgularla karşılaştırıldığında anlamlı derecede yüksek olduğunu saptadık. Noninvaziv olarak doppler ultrasonografi ile fetal akciğer maturitesinin değerlendirilebileceğini düşünmekteyiz. Bu hipotezimizin desteklenmesi için daha geniş serili çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Akciğer Maturasyonu, dopler Ultrasonografi, lamellar Cisim, erken Doğum, fetal Pulmoner Arter

Relationship Between Fetal Right Heart Doppler Findings With Lamellar Body and Fetal Lung Maturity

198

Abstract

Aim: One of the significant causes of neonatal mortality is premature birth and its associated morbidity. The most important goals to reduce complications, if possible to stop preterm labor and to determine lung maturity to effectively. There is no effective treatment to stop preterm labor, but there are methods to delay preterm labor to save time for fetal lung maturation. Invasive methods such as some tests from amniotic fluid, determination of biochemical compounds, evaluation of physical properties, and direct counting of lamellar bodies can be used to predict fetal lung maturity. The aim of this study is to investigate the effectiveness of fetal right heart Doppler findings, which is a non-invasive method in determining lung maturity. **Method:** Pregnant women referred to the Department of Obstetrics and Gynecology at Karadeniz Technical University were included in the study. Pregnant women with pregestational or gestational diabetes mellitus, morbid obesity, thyroid dysfunction and fetal abnormality aneuploidy were not included in the study. The study was planned on women with late preterm (34 0/7 -36 6/7) and term pregnancy (>37). The doppler findings of main pulmonary artery (MPA) and right pulmonary artery (RPA), mitral valve e/a wave ratio and lamellar body count were determined as the main outcomes. During caesarean section, amniotic fluid was taken to measure lamellar bodies count. **Results:** A total of 70 pregnant women were evaluated in our study. The mean number of lamellar body count was significantly higher in the control group than study group (84.70 ± 42.77 , 41.21 ± 34.81). The systolic diastolic ratio (S/D) of the MPA and RPA was significantly higher in preterm group (7.8 ± 1.9 , 7.4 ± 1.2) than the term group (6.7 ± 1.3 , 6.1 ± 1.6). We found no significant difference in pulsatility, resistance indices of RPA and MPA, acceleration / ejection time ratio (AT/ET). **Conclusion:** We found systolic diastolic ratio of the MPA and RPA were significantly higher in preterm cases (study group). We believe that fetal

pulmonary maturation can be evaluated noninvasively by Doppler ultrasonography. Further clinical studies with larger sample size are needed to reveal clinical significance of doppler ultrasonography.

Keywords: Pulmonary Maturation, Doppler Ultrasonography, Lamellar Body, Preterm Birth, Fetal Pulmonary Artery

Sözlü Sunum

Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yayınları ve Bu Yayınlar Türkiye'nin Yeri: Web of Science Örneği

Dr. Öğretim Üyesi Aysun Yeşiltaş¹ , Dr. Öğretim Üyesi Fatma Erdeo¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi

Özet

Giriş: Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon (FTR) araştırması, kanıta dayalı uygulamanın ilerlemesini ve yüksek vasıflı bir tedavi planının geliştirilmesini desteklemektedir. Bu çalışma, FTR'nin 1980'den 2020'ye kadar en çok alıntı yapılan bilimsel çıktıları görselleştirmeyi amaçlamaktadır. Yöntemler: Web of Science (WoS) 1980'den 2020'ye kadar veri tabanında yer alan FTR'nin alıntılanan bilimsel çıktıları görselleştirmek için tanımlayıcı bir çalışma tasarımı oluşturuldu. "fizik tedavi" ve "rehabilitasyon" anahtar kelimeleri kullanılarak bir arama gerçekleştirildi. Toplanan veriler, WoS ve VOSviewer yazılımları kullanılarak analiz edildi. Bulgular: 1980-2020 yılları arasında toplam 5498 makale yayınlandı ve 2020'de 599 çalışma sayısı ile zirve yaptı. Konu ile ilgili en fazla yayına sahip ülke 2263 makale ile Amerika'dır. Archives of Physical Medicine and Rehabilitation dergisi en fazla sayıda makale yayınladı ve en fazla atıf aldı (n = 7851). FTR konusunda en fazla yayını olan kurum ise 110 makale ile Pittsburgh Üniversitesi'dir. Türkiye'den Hacettepe Üniversitesi 41 yayınlı ilk sıradadır. FTR literatürüne en çok katkıda bulunan yazar DM Needham'dır. Türkiye'den ise B. Ünver ve A. Çakçı ilk sıradadır. Türkiye 292 makale ile fizyoterapi ve rehabilitasyon araştırmalarında ilk beş ülke içerisinde yer aldı. Sonuç: FTR alanındaki Türk araştırmacıların bilimsel çıktıları son otuz yılda artan bir eğilim söz konusudur. Dünya genelinde araştırma işbirliklerinin yapılması tavsiye edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bibliyometrik Analiz, Fiziksel Terapi, Rehabilitasyon, Türkiye

Physical Therapy and Rehabilitation Publications and Turkey in This Published In: Web of Science Example

Abstract

Introduction: Physical Therapy and Rehabilitation (FTR) research supports the advancement of evidence-based practice and the development of a highly qualified treatment plan. This study aims to visualize the most cited scientific outputs of FTR from 1980 to 2020. **Methods:** A descriptive study design was created to visualize the cited scientific outputs of FTR in the Web of Science (WoS) database from 1980 to 2020. A search was carried out using the keywords The collected data were analyzed using from WoS and VOSviewer software. **Results:** Between 1980 and 2020, a total of 5498 articles were published and reached 599 studies in 2020. The country with the most publications on the subject is America with 2263 articles. Archives of Physical Medicine and Rehabilitation journal published the highest number of articles and received the most citations (n = 7851). The institution with the most publications on FTR is the University of Pittsburgh with 110 articles. Hacettepe University in Turkey 41 is first published. The author who contributed the most to the FTR literature is DM Needham. B. Ünver and A. Çakıcı from Turkey take first places.. The first took place in five countries in physiotherapy and rehabilitation research article 292 of Turkey. **Conclusion:** There is an increasing trend in the scientific output of Turkish researchers in the field of FTR in the last thirty years. Research collaborations around the world are recommended.

Keywords: Bibliometric Analysis, Physical Therapy, Rehabilitation, Türkiye

Sözlü Sunum

Foramen Mastoideum'un Morfometrik Analizi ve Klinik Önemi

Arş.Gör.Dr. Ahmet Kürşad Açıkgöz¹

¹Çukurova Üniversitesi

*Corresponding author: Ahmet Kürşad AÇIKGÖZ

Özet

202

Venae emissariae'lar (emisser venler) kafatasının emisser foramenlerden geçerek dural venöz sinüsler ile kafa derisinin yüzeysel damarları arasında doğrudan bağlantılar kurarlar. Bu damarların kapakçığı yoktur ve kan her iki yönde akabilir, ancak kan akımı genellikle dıştan içe doğrudur. Çalışmamızda, 20. Yüzyıl Anadolu toplumuna ait kafataslarında temporal kemikte bulunan mastoid emisser foramenlerin (foramen mastoideum) yerleşimini, sayısını ve morfolojisini incelemeyi amaçlamaktayız. Foramen mastoideum (FM)'un en geniş çapı (FMÇ), processus mastoideus-asterion arası uzaklık (PM-A), FM-PMA arası uzaklık, PM-A-FM arası açı, A-PM-FM arası açı ölçülmüştür. Ayrıca temporal kemikteki yer alan mastoid foramenlerin sayısal dağılımı incelenmiştir. Sağ temporal kemiklerde tek foramen %10 (3), çift foramen %40 (12), 3 foramen %40 (12), 4 foramen ise %10 (3) oranında olarak bulunmaktadır. Sol temporal kemiklerde tek foramen %10 (3), çift foramen %46,7 (14), 3 foramen %33,3 (10), 4 foramen ise %10 (3) olarak bulunmaktadır. FMÇ $3,06 \pm 0,99$ mm, PMA $50,45 \pm 3,55$ mm, $19,24 \pm 5,17$ mm, $12,01 \pm 7,58$ mm'dir. PM-A-FM açısı $12,01 \pm 7,58^\circ$ ve A-PM-FM açısı $9,10 \pm 7,92^\circ$ görülmüştür. Foramen mastoideum'dan geçen bu damarların cerrahi işlemden önce yerleşimlerinin ve varyasyonlarının bilinmesi, postoperatif komplikasyonları azaltmaya yardımcı olacak ve cerrahi prosedürü değiştirmeye olanak sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Foramen Mastoideum, Emitter Venler, Cranium

Morphometric Analysis of Mastoid Foramen and Its Clinical Significance

Abstract

Emissary veins establish direct connections between the dural venous sinuses and the superficial veins of the scalp by passing through the emissary foramen of the skull. These vessels have no valves and blood can flow in either direction, but blood flow is usually from the outside to the inside. In our study, we aim to examine the location, number and morphology of the mastoid emissary foramen (foramen mastoideum) found in the temporal bone in skulls belonging to the 20th century Anatolian society. The widest diameter (FMD) of the foramen mastoideum (FM), the distance between processus mastoideus-asterion (PM-A), the distance between FM-PMA, the angle between PM-A-FM, and the angle between A-PM-FM were measured. In addition, the numerical distribution of the mastoid foramen in the temporal bone was examined. In the right temporal bones, single foramen are found in 10% (3), double foramina in 40% (12), 3 foramina in 40% (12), and 4 foramina in 10% (3). In the left temporal bones, single foramen are found in 10% (3), double foramen & 46.7 (14), 3 foramen in 33.3% (10), and 4 foramen in 10% (3). FMÇ is 3.06 ± 0.99 mm, PMA 50.45 ± 3.55 mm, 19.24 ± 5.17 mm, 12.01 ± 7.58 mm. The PM-A-FM angle was $12.01 \pm 7.58^\circ$ and the A-PM-FM angle was $9.10 \pm 7.92^\circ$. Knowing the location and variations of these vessels passing through the foramen mastoideum before the surgical procedure will help to reduce postoperative complications and will allow to change the surgical procedure.

Keywords: Mastoid Foramen, Emissary Vein, Skull

Sözlü Sunum

Fossa Mandibularis'in Morfometrik Analizi

Arş.Gör.Dr. Hüseyin Erdem¹

¹Çukurova Üniversitesi

Özet

Özet Fossa mandibularis temporomandibular eklemin (TME) önemli bir unsurudur ve mandibula hareketlerinde görev almaktadır. Bu çalışmada fossa mandibularis'in morfometrik özelliklerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Morfometrik ölçümler Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı'na ait 37 adet cranium'da, 0,1 mm hassasiyetli dijital kaliper ile gerçekleştirildi. Fossa mandibularis'in uzunluğu, genişliği ve derinliği ölçüldü. Verilerin istatistiksel analizi için SPSS 20.0 programı kullanıldı. Sağ taraf fossa mandibularis uzunluğu, genişliği ve derinliği sırasıyla 27,44 mm; 22,64 mm; 6,03 mm olarak ölçüldü. Aynı parametreler sol tarafta sırasıyla 27,54 mm; 21,94 mm; 6,43 mm olarak ölçüldü. Sonuç olarak bu çalışmadan elde edilen parametreler farklı etnik gruplar arasındaki farkların belirlenmesine yardım edebilmesinin yanında, temporomandibular eklem problemlerinin tedavi stratejilerine de katkı sağlayabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Fossa Mandibularis, Mandibula, Temporomandibular Eklem

Morphometric Analysis of the Mandibular Fossa

Abstract

The mandibular fossa is an important component of the temporomandibular joint (TMJ) and is involved in the movements of the mandible. In this study, it was aimed to determine the morphometric features of the mandibular fossa. Morphometric measurements were performed with

a digital sliding caliper accurately to 0.1 mm, on 37 craniums belongs to the Cukurova University Medical Faculty, Department of Anatomy. The length, width and depth of the mandibular fossa were measured. Statistical analysis was performed with SPSS 20.0. The length, width and depth of the mandibular fossa on the right side were 27.44 mm, 22.64 mm, 6.03 mm, respectively. The same parameters on the left side were 27.54 mm, 21.94 mm, 6.43 mm, respectively. In conclusion, the parameters obtained from this study can help determine the differences between different ethnic groups, as well as contribute to the treatment strategies in temporomandibular joint problems.

Keywords: Keywords: Mandibula, Mandibular Fossa, Temporomandibular Joint

Sözlü Sunum

**Genetik Jeneralize Epilepsili Hastalarda Nöbet Sıklığı ile Demografik Özelliklerin
İlişkisi**

Dr. Aylin Reyhani¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Kliniği

*Corresponding author: Aylin Reyhani

Özet

Amaç: Epilepsi nöbeti, beyin içerisinde anormal, aşırı veya senkron nöronal aktiviteye bağlı geçici semptom ve/veya bulguların belirmesi olarak tanımlanmıştır. Epilepsi hastalığı ise süregelen epilepsi nöbeti oluşturma yatkınlığıyla ve bu durumun yarattığı nörobiyolojik, kognitif, psikososyal ve sosyal sonuçlar ile karakterize bir beyin hastalığıdır. Biz bu çalışmada, genetik jeneralize epilepsi tanısı ile takip edilen hastaların demografik özelliklerini belirlemeyi ve bu özelliklerin nöbet sıklığı ile ilişkisini araştırmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Nöroloji Polikliniği'ne 2018-2020 tarihleri arasında başvuran ve genetik jeneralize epilepsi tanısı ile takip edilen 23 olgunun dosyaları geriye dönük olarak incelendi. Tüm olguların demografik ve nöbet özellikleri incelendi. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması $26,3 \pm 9,5$ (min-max; 16-49) sene olup, 15'i (%65,2) kadındı. Ortalama nöbet başlangıç yaşları $12,5 \pm 5,5$ (min-max; 4 ay-20 yaş), ortalama hastalık süreleri $13,8 \pm 8,8$ (min-max; 1-32) seneydi. Nöbet sıklığı ayda ortalama $2,7 \pm 6,2$ olup, her gün ile dört senede bir arasında değişmekteydi. Düşük eğitim seviyesi, hastanın medeni halinin bekar olması ve ailede epilepsi öyküsü olması artmış nöbet sıklığı ile istatistiksel olarak anlamlı ilişkili bulundu (sırasıyla $p=0,03$, $0,04$ ve $0,04$). Nöbet sıklığı ile yaş, cinsiyet, boy, kilo, vücut kitle indeksi, nöbet başlama yaşı, febril konvülsiyon öyküsü, hastalık süresi ve akraba evliliğinin varlığı arasında anlamlı ilişki saptanmadı (tüm ölçümlerde $p>0,05$). Sonuç: Biz bu çalışmamızda, genetik jeneralize epilepsi tanılı hastalarda nöbet sıklığının eğitim düzeyi, medeni hal ve ailede epilepsi öyküsü ile ilişkili olduğunu gösterdik. Epilepsi tedavisinde ana hedef

nöbet sıklığını azaltmak olduğundan, demografik özelliklerin de nöbet sıklığında etkili olduğunun bilinmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Epilepsi, Genetik Jeneralize Epilepsi, Nöbet Sıklığı, Demografik Bulgular.

Relationship Between Seizure Frequency and Demographic Features in Patients With Genetic Generalized Epilepsy

Abstract

Objective: A seizure is defined as a transient occurrence of symptoms and/or signs due to abnormal excessive or synchronous neuronal activity in the brain. Epilepsy is a cerebral disorder characterized by permanent susceptibility to epileptic seizures, which causes neurobiologic, cognitive, psychological and social problems. In this study, we aimed to identify the demographic features of patients with genetic generalized epilepsy and evaluate its relationship with seizure frequency. Methods: Medical records of 23 patients with a diagnosis of genetic generalized epilepsy that admitted to neurology outpatient clinic between 2018 and 2020 were retrospectively evaluated. Demographic and seizure characteristics of all patients were investigated. Results: The mean age of the patients was 26.3 ± 9.5 (min-max; 16-49) years and 15 (65.2%) of them were female. The mean age at seizure onset was 12.5 ± 5.5 (min-max; 4 months-20 years) and the mean disease duration was 13.8 ± 8.8 (min-max; 1-32) years. Mean seizure frequency was 2.7 ± 6.2 per month varying from daily to one per four years. Low education levels, being single as a marital status and positive family history of epilepsy were significantly associated with increased seizure frequency ($p=0.03$, 0.04 and 0.04 , respectively). There was no significant correlation between the seizure frequency and the age, gender, body height, body weight, body mass index, age of seizure onset, febrile convulsion history, disease duration and consanguineous marriage ($p>0.05$, all comparisons). Conclusion: In this study, we demonstrated that education level, marital status and family history of epilepsy are associated with seizure frequency in patients with genetic generalized epilepsy. As the major objective of the management of epilepsy is to decrease the seizure frequency, it is important to be aware of that demographic features also play a role in seizure frequency.

Keywords: Epilepsy, Genetic Generalized Epilepsy, Seizure Frequency, Demographic Features.

Sözlü Sunum

Güncel Varis Tedavisi: Endovenöz Ablasyon

Doç.Dr. Yüksel Dereli¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi, Kalp ve Damar Cerrahisi AD.

Özet

Varis, sık görülen, yaşam kalitesini olumsuz etkileyen, işgücü kaybına neden olan ve tedavi maliyeti yüksek bir hastalıktır. Tedavisinde son dönemde endovenöz ablasyon yöntemleri popüler hale gelmiştir. Bu çalışmada varis tedavisinde uygulanan endovenöz ablasyon yöntemleri analiz edildi. Variste klinik spektrum asemptomatik hastalıktan staz ülserine kadar değişen geniş bir yelpaze gösterir. Tedavi yöntemleri arasında klinik evreye göre değişmek üzere yaşam tarzı değişikliği, kompresyon (varis çorabı) tedavisi, ilaç tedavisi, endovenöz ablasyon ve cerrahi tedavi yer almaktadır. İleri evre varis tedavisinde cerrahi tedavi veya endovenöz ablasyon uygulanabilir. Son dönemde daha az invaziv olan ve perkutan olarak uygulanabilen endovenöz abalasyon yöntemleri cerrahi tedaviye alternatif hale gelmiştir. Çünkü uygulanması kolay, komplikasyon oranı düşük ve günlük hayata dönüş süresi daha kısadır. Sık kullanılan endovvenöz ablasyon yöntemleri arasında lazer, radyofrekans, glue ve köpük skleroterapisi sayılabilir. Endovenöz ablasyon seçeneklerinde etkinlik oranı benzerdir. Ancak, lazer ve radyofrekans gibi termal ablasyon yöntemlerinde tümesan anesteziye ihtiyaç duyulur ve bununla ilişkili olarak periprosedürel komplikasyonlar (subkutan ekimoz ve nöropati vb) gelişebilir. Glue ile ablasyonda ise tümesan anestezi ihtiyacı olmadığı için tedavi daha kısa sürede ve güvenilir olarak uygulanabilir. Sonuç olarak, endovenöz ablasyon tedavisinin erken ve orta dönem etkinliği hakkında yeterli sayıda çalışma mevcuttur, ancak uzun dönem sonuçlar için yeni çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Varis, Endovenöz Ablasyon, Lazer, Rdayofrekans, Glue.

Abstract

Varicose veins is a common disease that negatively affects the quality of life, causes loss of work force and has a high cost of treatment. Recently, endovenous ablation methods have become popular in its treatment. In this study, endovenous ablation methods applied in the treatment of varicose veins were analyzed. The clinical spectrum of varicose veins ranges from asymptomatic disease to stasis ulcer. Treatment methods include lifestyle changes, compression (compression stockings) therapy, drug therapy, endovenous ablation and surgical treatment, depending on the clinical stage. Surgical treatment or endovenous ablation can be applied in the treatment of varicose veins in advanced stages. Recently, endovenous ablation methods, which are less invasive and can be applied percutaneously, have become an alternative to surgical treatment. Because it is easy to apply, the rate of complications is low and the time to return to daily life is shorter. Common endovenous ablation methods include laser, radiofrequency, glue and foam sclerotherapy. The rate of effectiveness is similar in endovenous ablation options. However, in thermal ablation methods such as laser and radiofrequency, tumescent anesthesia is required and periprocedural complications (subcutaneous ecchymosis and neuropathy, etc.) may develop associated with this. Since there is no need for tumescent anesthesia in ablation with glue, the treatment can be applied in a shorter time and safely. In conclusion, there are enough studies about the early and mid-term efficacy of endovenous ablation treatment, but new studies are needed for long-term results.

Keywords: Varicose Veins, Endovenous Ablation, Laser, Radiofrequency, Glue.

Sözlü Sunum

Hızlandırılmış Ortodontik Diş Hareketi

Uzman Esra Ulusoy Mutluol¹ , Dr. Öğretim Üyesi Leyla Cime Akbaydoğan²

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi

*Corresponding author: Esra Ulusoy Mutluol

Özet

Ortodontik diş hareketi elde etmekteki amaç, çene kemiği içerisinde dişleri hareket ettirerek uygun konum ve pozisyonlara getirmek, dentofasiyal fonksiyonları ve estetiği geliştirmektir. Tedavi süreleri hastaların ortodontik tedaviye bakış açılarını doğrudan etkilemektedir. Özellikle erişkin hastalar için zaman kavramı kritik önem taşımaktadır ve hastanın nihai tedavi seçiminde belirleyici rol oynamaktadır. Ortodontik tedaviye artan ilgi, kısa süreli tedavi beklentisi, uzayan ortodontik tedaviye bağlı komplikasyonlar (çürük oluşumu, periodontal problemler, kök rezorbsiyon riskinde artış) nedeni ile diş hareketini hızlandırmaya yönelik çalışmalar her geçen gün daha da önem kazanmaktadır. Bu amaçla cerrahi, farmakolojik ve mekanik-fiziksel uygulamalar yapılmaktadır. Bu derlemenin amacı ortodontik diş hareketini hızlandıran yöntemlerden bahsetmektir.

Anahtar Kelimeler: Hızlandırılmış Ortodontik Tedavi, Diş Hareketi, Cerrahi, Farmakolojik, Mekanik-Fiziksel

Abstract

The purpose of orthodontic tooth movement is to bring the teeth in the jawbone into appropriate location and position, and to improve dentofacial functions and aesthetics. The duration of treatment directly affects the patients' perspective of orthodontic treatment. The concept of time is critical and plays a decisive role in the final treatment selection of adult patients in particular. Studies aimed at accelerating tooth movement gain more importance each passing day as a result of the increasing interest in orthodontic treatment, the expectation of short-term treatment as well as the increase in the risk of caries formation, root resorption, and periodontal problems due to prolonged orthodontic treatment. Surgical, pharmacological and mechanical-physical applications are performed to achieve this objective. The aim of this review is to provide information on the methods that accelerate orthodontic tooth movement.

Keywords: Accelerated Orthodontic Treatment, Tooth Movement, Surgery, Pharmacological, Mechanical-Physical

Sözlü Sunum

Idiyopatik Femoral Sinir Felci - Bir Vaka Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Murat Güntel¹ , Uzman Alper Uysal²

¹Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Nöroloji Anabilim Dalı

²Hatay Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Kliniği

Özet

Giriş: Femoral nöropati, sıklıkla iatrojenik olaylar neticesinde gelişen ve kas güçsüzlüğü sebebi ile yürüme bozukluklarına neden olabilen klinik bir durumdur. Femoral nöropatide görülen kas güçsüzlüğü, kas atrofisi ve duysal defisitlerin düzeyi lezyonun ağırlığı ve seviyesine bağlı olarak değişir. Tanıda ayrıntılı anemnez ve kas isket sistem muayenesi, elektromiyografi çalışmaları ve görüntüleme yöntemleri çok önemlidir. Lezyonun etyolojisine ve defisitlerin ağırlığına göre tedavi belirlenir. Cerrahi ve konservatif tedavi seçenekleri uygulanabilir. Olgu Sunumu: 39 yaşında bir erkek hasta, sağ alt ekstremitede kuvvet kaybı, atrofi, uyuşma ve yanma şikayeti ile başvurdu. Hastaya, kas isket sistem muayenesi, elektromiyografik ve radyolojik değerlendirmeler sonucunda idiyopatik femoral sinir nöropatisi tanısı konuldu ve rehabilitasyon programına alındı. Sonuç: İdiyopatik femoral sinir nöropatisi, nadir görülen bir durumdur. Tedavide gecikme ve sakatlığı önlemek için bu klinik tablo akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Femoral Sinir Felci, Olgu Sunumu, İdiyopatik

Idiopathic Femoral Nerve Palsy - a Case Report

Abstract

Introduction: Femoral neuropathy is a clinical condition that often develops as a result of iatrogenic events and can cause gait disturbances due to muscle weakness. The level of muscle weakness, muscle atrophy and sensory deficits seen in femoral neuropathy varies depending on the severity and level of the lesion. Detailed history and musculoskeletal system examination, electromyography studies and imaging methods are very important in diagnosis. The treatment is determined according to the etiology of the lesion and the severity of the deficits. Surgical and conservative treatment options can be applied. Case Report: A 39-year-old male patient presented with loss of strength, atrophy, numbness and burning in the right lower extremity. The patient was diagnosed with idiopathic femoral nerve neuropathy as a result of musculoskeletal examination, electromyographic and radiological evaluations and was included in the rehabilitation program. Conclusion: Idiopathic femoral nerve neuropathy is a rare condition. This clinical picture should be kept in mind to prevent delay in treatment and disability.

Keywords: Femoral Nerve Palsy, Case Report, Idiopathic

Sözlü Sunum

İki Köklü ve İki Kanallı Mandibular İkinci Premolar'ın Endodontik Kök Kanal Tedavisi Yenilenmesi: Bir Olgu Sunumu

Arş.Gör. Büşra Özdemir¹ , Arş.Gör. Seyit Bilal Özdemir¹

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Büşra Özdemir

Özet

Kök kanal tedavisi sırasında kanalların eksik temizlenmesi, şekillendirilmesi ve doldurulmasının endodontik tedavide başarısızlığa yol açacağı iyi bilinen bir gerçektir. Mandibular ikinci küçük azı dişlerinin genellikle tek bir kökü ve tek bir kök kanalı vardır. Ancak mandibular küçük azı dişler farklı kök kanal konfigürasyonları da gösterebilmektedir. Bu nedenle, varyasyonları ile birlikte normal kanal konfigürasyonu hakkında kapsamlı bilgi, endodontik tedavinin başarısını elde etmek için vazgeçilmez bir ön koşul haline gelir. Bu makalede, 30 yaşında bir erkek hastanın mandibular 2. Küçük azı dişinin retreatment vakası sunulmakta ve iki kök ve iki kanal ile mandibular ikinci küçük azı dişinin başarılı kök kanal tedavisi anlatılmaktadır

Anahtar Kelimeler: Kök Kanal Anatomisi, Kök Kanal Tedavisi Yenileme, Mandibular Premolar

Endodontic Retreatment of a Mandibular Second Premolar With Two Roots and Two Canals: A Case Report

Abstract

It is a well-known fact that incomplete cleaning, shaping, and filling of the canals during root canal treatment will lead to failure in endodontic treatment. Mandibular second premolars usually have a single root and a single root canal. However, mandibular premolars can also show different root canal configurations. Therefore, comprehensive knowledge of the normal canal configuration with its variations becomes an indispensable prerequisite for achieving the success of endodontic treatment. In this article, a retreatment case of a mandibular 2nd premolars of a 30-year-old male patient is presented and successful root canal treatment of two roots and two canals and mandibular second premolars is described.

Keywords: Endodontic Retreatment, Lower Premolar, Root Canal Anatomy

Sözlü Sunum

İlaç Endüstrisinde Mikrobiyoloji ve Aseptik Dolum Testi

Dr. Öğretim Üyesi Nevin Tuzcu¹

¹Selçuk Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmasötik Mikrobiyoloji ABD

*Corresponding author: Nevin Tuzcu

Özet

Farmasötik teknolojideki ilerlemeler, farmasötik mikrobiyoloji alanındaki gelişmeleri de beraberinde getirmiştir. Çevre, ürün, hammadde, ambalaj malzemeleri, su, saf buhar, besiyeri gibi ilaç endüstrisinde üretime direk veya dolaylı olarak dahil olan tüm ürünlerin kontrollerini sağlayan, limitler dışında çıkan sonuçları normalleştirme yönünde ciddi adımlar atarak gerekli tedbirleri alan mikrobiyoloji bilimi ilaç endüstrisi için oldukça büyük öneme sahiptir. Farmasötik mikrobiyoloji sayesinde mikroorganizmaların izolasyon ve identifikasyonu, mikrobiyal yükün belirlenmesi, endotoksin varlığının araştırılması, su kontrolleri, çevre kontrolleri (aktif hava, pasif hava), personel, steril olmayan malzeme veya farmasötik ürünlerin mikrobiyal yükünün belirlenmesi, steril olan hammadde veya son ürünün sterilite kontrolleri, aseptik dolum testi gibi önemli analizler yapılarak insan ve hayvan sağlığı açısından güvenli, standartlara uygun olan üretim mikrobiyolojik açıdan güvence altına alınmaktadır. Steril ilaç endüstrisinde üretime başlamadan önce ve üretim sırasında rutin aralıklarla yapılması gerekli testlerden birisi de aseptik dolum testidir. Bu test mikrobiyal üreme sağlayan bir besi yerinin steril edildikten sonra steril edilmiş malzemelere (ampul, flakon vb..) doldurulması, kapatılması ve ambalajlanması ile yapılan üretim prosesini simüle (taklit) eden işlemlerdir. Üretim prosesine ait simülasyon, rutin aseptik üretim prosesini en üst düzeyde taklit etmeli, bütün kritik üretim aşamalarını içermeli ve %95 güvenilirlik aralığı içinde aseptik üretim prosesinin uygun olduğu kanıtlanmalıdır. Ürünün kalitesini etkileyecek tesis ve ekipman değişikliğinde, aseptik proseste kritik değişiklik yapılmasında, vardiya ilavesinde, operatör değişikliğinde, çevre kontrol sonuçlarında sistematik sapma görüldüğünde, üretim alanının programsız olarak uzun süreli kapatılmasında ve rutin üretime başlamadan önce yapılacak aseptik dolum

validasyonları her vardiyada, her üretim hattında ve her farklı ürün dolum hacmi (ya da hat hızı) için ard arda 3 test yapılmalıdır. Aseptik dolum testi ile steril üretim ve dolum işlemlerinin ekipman, yöntem, personel, dolum zamanı açısından mikrobiyolojik olarak standartlara uygun olduğu kanıtlanmış olacaktır.

Anahtar Kelimeler: İlaç Endüstrisi, Farmasötik Mikrobiyoloji, Aseptik Dolum Testi

Microbiology in the Pharmaceutical Industry and Aseptic Filling Test

Abstract

Advances in pharmaceutical technology have also brought developments in the field of pharmaceutical microbiology. The science of microbiology, which provides the control of all products directly or indirectly involved in production in the pharmaceutical industry such as environment, product, raw material, packaging materials, water, pure steam, medium, takes serious steps to normalize the results outside the limits and takes the necessary measures has great importance for the pharmaceutical industry. The production that is safe in terms of human and animal health and complies with the standards has been secured microbiologically, thanks to pharmaceutical microbiology by doing important analyzes such as isolation and identification of microorganisms, determination of microbial load, investigation of endotoxin presence, water controls, environmental controls (active air, passive air, personnel), determination of microbial load of non-sterile materials or pharmaceutical products, sterility controls of sterile raw material or product, aseptic filling test Aseptic filling test is one of the tests that should be performed at routine intervals before starting production and during production in the sterile pharmaceutical industry. This test is a process that simulates (imitates) the production process by filling a medium that provides microbial growth after has been sterilized in sterilized materials (ampoules, vials, etc.), sealing and packaging. Simulation of the production process should mimic the routine aseptic production process at the highest level, include all critical production stages, and the aseptic production process should be proven to be suitable within a 95% confidence interval. Aseptic filling validations to be made in plant and equipment changes that will affect the quality of the product, critical changes in the aseptic process, shift addition, operator change, systematic deviation in environmental control results, unscheduled shutdown of the production area for a long time and before routine production must be carried out 3 consecutive tests per shift, on each production line, and for each different product fill volume (or line speed). Thanks to the aseptic filling test, it will be microbiologically proved that sterile production and filling processes comply with the standards in terms of equipment, method, personnel and filling time.

Keywords: Pharmaceutical Industry, Pharmaceutical Microbiology, Aseptic Filling Test

Sözlü Sunum

**İmmün Trombositopenik Purpura Tanılı Hastaların Klinik İzlemi ve Tedavi
Yanıtlarının Değerlendirilmesi**

**Dr. Nisa Nur Tapaç¹ , Prof.Dr. Ümit Çelik² , Dr. Öğretim Üyesi Defne Ay Tuncel³ , Dr. Öğretim
Üyesi Ayşe Özkan⁴ , Doç.Dr. Ganiye Begül Küpeli³ , Dr. Banu İnce³**

¹Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Enfeksiyon Anabilim Dalı

²Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Enfeksiyon Anabilim Dalı

³Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Onkoloji ve Hematoloji Anabilim Dalı

⁴Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Onkoloji ve Hematoloji Anabilim Dalı

Özet

Amaç:İmmün trombositopenik purpura(İTP),çocuklarda sık görülen hastalıklardan biridir. Çalışmamızda, çocukluk çağı İTP hastalarının demografik özelliklerinin,muayene bulgularının,uygulanan tedavilerin ve tedavi yanıtlarının değerlendirilmesi amaçladık. **Gereç ve Yöntem:**Bu çalışma Eylül 2013–Kasım 2017 tarihleri arasında Adana Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniğinde İTP tanısı almış 100 çocuk hastayı kapsamaktadır.Akut İTP tanımı tanıdan itibaren ilk 3 ayı kapsayan hastalar için; Persistan İTP,tanıdan itibaren 3-12 aylarda olup spontan remisyona girmeyen olguları; Kronik İTP ise 12 ay veya daha fazla süren hastalık için kullanıldı.Relaps hastanın,tekrarlayan ciddi trombositopeni nedeniyle yeniden tedavi alması;Remisyon bir yıllık takip sonunda trombosit sayısının 100.000/mm³ üzerinde olması;Tedaviye tam yanıt tedavi sonrası trombosit sayısının 100.000/mm³ün üzerinde olması;Kısmi yanıt trombosit sayısının 30.000-100.000/mm³ arasında olması;Tedaviye yanıtız trombosit sayısının 30.000/mm³ün altında olması olarak kabul edildi. **Bulgular:**Tanı yaşı ortalama 62,7±47,9 ay, 100 hastanın 50'si erkek (%50) ve 50'si kız (%50) idi. %25'inde geçirilmiş enfeksiyon, %17'sinde aşılama öyküsü mevcuttu.Başvuruda en sık şikayetler ekimoz (%29) ve peteşi-purpura-ekimoz (%26) idi.Hastalar en çok ilkbahar (%33) ve yaz (%30) aylarında başvurmuşlardı.%19'unda viral\bakteriyel seroloji, %5,3'ünde antinükleer antikor (ANA) pozitif olarak saptandı.%68'i akut, %32'si kronik İTP tanısı almıştı. İlk tedavi seçeneği olarak 56 (%56) hastaya steroid,44 (%44) hastaya intravenöz immünglobulin verildi.İlk tedaviye yanıtız 8 (%8) hastaya kombine tedavi verildi.İlk

tedavi seçeneğinin IVIG, kortikosteroid yada kombine tedavi olmasının kronikleşmeye gidiş açısından istatistiksel olarak etki etmediği görüldü ($p=0.078$). Akut İTP hastalarında ilk tedavi olarak tercih edilen intravenöz immünglobulin (IVIG) ve yüksek doz metilprednizolon (HDMP) arasında cevapları istatistiksel olarak IVIG lehine sınırda anlamlı bulundu ($p=0,054$). Kronik İTP hastaların İVİG ve HDMP arasında cevapları açısından istatistiksel olarak fark yoktu ($p=0,115$). İlk tedavide steroide kısmi yanıt alınan ve yanıt alınamayan hastalarda relaps görülme ihtimalinin arttığı bulundu. Tanı yaşı küçük olanlarda, viral seroloji pozitif olanlarda ve aşılanmış olanlarda remisyon görülme ihtimali artmakta idi. Yorum:Çocukluk çağı İTP,genelde kendini sınırlayan bir hastalıktır. Değişken bir seyir göstermekle birlikte tanı yaşı, trombosit sayısı kronikleşme açısından önemli olabilir.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk Çağı, itp, akut, kronik, tedavi

Sözlü Sunum

Immunohistokimyasal Bir Çalışma: Domuz Üreter ve İdrar Kesesinde İnterferon-Gamma Ekspresyonu

Dr. Öğretim Üyesi Tuğrul Ertuğrul¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Özet

Alt üriner sistem organları olan idrar kesesi ve üreterin duvarı tunika mukoza, tunika muskularis ve tunika seroza ana katmanlarını içerir. Lamina epitelyalis bazal, intermediyer ve süperfisiyal hücreleri içeren üç hücre katmanından oluşmaktadır. Lamina propriyada kollagen ve elastik iplikler ile kapillar damarlar bulunur. İdrar kesesinde tunika muskularis güçlü düz kas hücreleri katıdır bu yüzden bu katmana “detrusor muscle” da denilmektedir. En dış katman olan tunika seroza peritonun visseral yaprağından şekillenir. Sitokinler bağışıklık, inflamasyon ve hematopoeze aracılık eden ve bunları düzenleyen proteinlerdir. İnterferon-gamma (IFN- γ), birçok hücre tipinin olgunlaşmasını ve farklılaşmasını düzenleyen bir sitokindir. Doğal öldürücü hücre aktivitesini arttırmaya ve immünoglobulin oluşumu gibi B hücre fonksiyonlarını kontrol etmeye ek olarak, T hücre aktivasyonu ve farklılaşması üzerinde düzenleyici etkilere sahiptir. IFN- γ , T yardımcı hücre 1 farklılaşmasında önemli ve etkili bir rol oynar. Bu çalışma ile doğal ve edinsel immünitede kritik öneme sahip olan IFN- γ sitokininin domuz üreter ve idrar kesesinde immunohistokimyasal olarak incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışma materyali olarak 7 tane sağlıklı Yorkshire ırkı domuz kullanıldı. Üreter ve idrar kesesi doku örnekleri 24 saat 10% tamponlu formaldehit solüsyonunda tespit edildikten sonra rutin histolojik doku takibi prosedürlerinden geçirilerek parafinde bloklandı. Hazırlanan üreter ve idrar kesesi bloklarından 5 μ m kalınlığında kesitler alındı. İmmunohistokimyasal boyamada rabbit monoclonal IFN- γ primer antikoru kullanıldı. İmmunohistokimyasal boyama streptavidin biotin kompleks metodu ile yapılarak IFN- γ ekspresyonları incelendi. Üreter ve idrar kesesi incelendiğinde, lamina epitelyalisi oluşturan bazal, intermediyer ve süperfisiyal hücrelerin intrasitoplazmik olarak boyandığı görüldü. Lamina propriya ve submukozada bulunan kılcal damarların endotel hücrelerinin sitoplazmaları IFN- γ ile immün-reaksiyon gösterdi. Detrusor katmanını oluşturan düz kas hücrelerinin IFN- γ primer antikoru ile intrasitoplazmik olarak boyandığı belirlendi. İdrar kesesinde üroepitelyumu oluşturan epitel hücreleri ve

tunika muskularisteki düz kas hücrelerinin üreterdeki epitel ve düz kas hücrelerine kıyasla daha yoğun boyandığı saptandı. Sonuç olarak, domuz üreter ve idrar kesesinde IFN- γ ekspresyonu incelendi ve dokulardaki lokalizasyonu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: İdrar Kesesi, İmmünohistokimya, İnterferon-Gamma, Üreter

Sözlü Sunum

Intraartiküler Distal Radius Kırıklarında Volar Plaklama Sonuçlarımız

Dr. Muhsin Dursun¹ , Dr. Güray Altun² , Dr. Murat Özşahin³

¹Özel EPC Hastanesi

²Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi

³Özel Ortadoğu Hastanesi

Özet

Amaç: Erişkin eklem içi parçalı radius alt uç kırıklarının volar plaklama ile tedavi sonuçları değerlendirildi. **Çalışma Planı:** Eklem içi parçalı radius alt uç kırıklarında volar plaklama ile cerrahi tedavi uyguladığımız 35 hastanın (27 erkek, 8 kadın) 36 el bileği değerlendirmeye alındı. Olguların ortalama yaşı 43.2 (24-67 arası) idi. Frykman sınıflandırmasına göre 2 kırık tip 3 (%6) , 2 kırık tip 4 (%6) , 16 kırık tip 7(%44) , 16 kırık tip 8(%44) olarak değerlendirildi. AO sınıflandırmasına göre tüm hastalarda Tip C kırık tespit edildi. 10 kırık C1(%33), 16 kırık C2(%44) , 10 kırık C3(%33) olarak değerlendirildi. Hastaların son kontrollerinde takip süreleri ortalama 18,5 ay (9 ay–30 ay arası) idi. Tüm hastalar klinik ve radyolojik olarak değerlendirildi. Hastaların klinik sonuçları Gartland ve Werley'in değerlendirme skoru ve DASH-T skoru kullanılarak değerlendirildi. Radyolojik sonuçlar ise Steward ve arkadaşlarının modifiye ettiği radyolojik değerlendirme kriterlerine göre değerlendirildi. **Sonuçlar:** Gartland ve Werley klinik değerlendirme kriterlerine göre 36 distal radiusun 30'unda (%83.3) mükemmel sonuç, 5'inde (%13.9) iyi sonuç ve 1'inde (%2.8) orta sonuç elde edildi. DASH-T skorlaması ile değerlendirilen hastaların ortalama DASH-T değeri 36 (30-41 arası) idi. **Çıkarımlar:** Çalışmamızın sonucunda AO prensiplerine uyularak, AO'nun tasarladığı plakların sağladığı internal fiksasyonun eklem içi distal radius kırığı olan aktif erişkinlerin tedavisinde oldukça etkili ve güvenilir bir yöntem olduğu görüldü. Bu yöntemin güvenilir olduğu komplikasyonun az olması, ikincil reduksiyon kaybına rastlanmaması, eklem hareketleri ve klinik verilerin iyi olması ile desteklenmiştir. Biz bu yöntemin cerrahi düşünülen distal radius kırıklarında güvenilir bir yöntem olarak kullanılabileceğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Radius Kırıkları, Önkol Yaralanmaları, Colles Kırığı

Results of Volar Plating in Distal Radius Intraarticular Fractures

Abstract

Objectives: The results of treatment adult intraarticular distal radius fractures with volar locking plates were evaluated. **Methods:** Thirtyfive patient's (27 men, 8 women) 36 wrists had intraarticular distal radius fractures and had treated with volar locking plates were evaluated. Mean age of patients' were 43.2 (ranged 24-67 years). Patients were evaluated with Frykman and AO classification systems. There were 2 type 3 (%6), 2 type 4 (%6), 16 type 7 (%44) and 16 type 8 (%44) patients with Frykman Classification System. All of the patients were type C with AO Classification System. There were 10 patients with type C1(%33), 16 patients with type C2(%44) and 10 patients with type C3 (%33). Mean following time was 18.5 months (ranged 9-30 months). All of the patients were evaluated with clinically and radiologically. The patients' clinical results were evaluated with Gartland and Werley Evaluating Score and DASH-T Score. The radiological results of the patients' were evaluated with radiologic evaluating score which is modified by Steward and et al. **Results:** According to Gartland and Werley evaluating criterias 30 (%83.3) patients had excellent, 5 (%13.9) patients had good and 1 (%2.8) patient had moderate score. According to DASH-T score mean value was 36 points(ranged 30-41 points). **Conclusion:** As a result of our study followed the principles of AO, the AO's designed to provide the records within the internal fixation intraarticular distal radius fractures is very effective in the treatment of active adult and seen as a reliable method. This method is less reliable as complications secondary to the loss reduction be found, joint movements and is supported by clinical data is good. We think this method of surgery of the distal radius fracture can be used as a reliable method .

Keywords: Radius Fractures, Forearm Injuries, Colles' Fracture,

Sözlü Sunum

Intradermal Nevüs Komponentli Fibroepitelyal Polip: Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Mürüvvet Akçay Çelik¹

¹Ordu Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji AD

Özet

GİRİŞ:Fibroepitelyal polip, benign bir deri lezyonu olup akrokordon, skin tag, yumuşak fibrom, kutanöz papillom olarak da adlandırılmaktadır. Sıklıkla yetişkin bireylerde, intertrijinal alanlarda (aksilla, kasık), yüz, boyun, göz kapaklarında görülür. Boyutları mm'den cm'ye kadar değişebilmekte olup genellikle saplı lezyonlardır. Intradermal nevüs, cildin herhangi bir yerinde görülebilen benign melanositik bir lezyondur. Dermisde sınırlı nestlerden oluşmaktadır. Ciltte genelde ten rengi papul şeklinde izlenir. Boyutları küçüktür, 5mm-1cm arasında izlenebilmektedir. Yavaş büyüyen, mitotik aktivite göstermeyen lezyonlardır. Ayırıcı tanısında malign melanom akla gelmelidir. Her iki lezyonda benign lezyonlar olup genelde kozmetik nedenlerle veya ayırıcı tanı için şüpheli bir durum varsa eksize edilmektedir. **OLGU:**38 yaş, kadın hasta sol aksillada saplı papillomatoz lezyon nedeniyle hastanemiz cildiye polikliniğine başvurdu. Makroskopik incelemede 0.2 cm çaplı kahverenkli doku örneği izlendi. Mikroskopik incelemede skuamöz epitelle çevrili fibrovasküler kora sahip gevşek konnektif stroma içinde, dermisde yerleşim gösteren nevoid hücre yuvaları izlendi, mitotik aktivite görülmedi. **Olgu,** intradermal nevüs komponentli fibroepitelyal polip olarak rapor edildi **SONUÇ:**Fibroepitelyal polip ve intradermal nevüs benign karakterde lezyonlardır. Bu lezyonlarda kozmetik amaçlı eksizyonlar sıklıkla yapılmaktadır. Olgumuz intradermal nevüs ve fibroepitelyal polip lezyonlarını birada içermekte olup intradermal nevüs komponentli fibroepitelyal polip olarak tanı almıştır. Her iki lezyonda da ayırıcı tanıya girebilecek şüpheli durumlar için dikkatli olunmalıdır. Olgu intradermal nevüs ve fibroepitelyal polip lezyonlarını birada içerdiğinden sunuma değer düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Intradermal Nevüs, Fibroepitelyal Polip,deri

Sözlü Sunum

Intrakardiyak Defibrilatör Takılan Hastaların Yaşam Kalitelerinin İncelenmesi

Gizem Ateş¹ , Dr. Öğretim Üyesi Figen Albayrak Okçin²

¹Ege Üniversitesi

²Ege Üniversitesi

Özet

Araştırma, İntrakardiyak defibrilatör takılan hastaların yaşam kalitelerini incelemek amacı ile yapılmıştır. Araştırma; E.Ü. Hastanesi Kardiyoloji Polikliniğine başvuran İntrakardiyak defibrilatör takılmış olan 50 hasta ile yürütülmüştür. Çalışma Şubat-Mart 2011 tarihleri arasında 50 birey üzerinde yapılmıştır. Yöntem: Veriler, Sosyo-Demografik Hasta Tanıtım Formu, SF-36 Yaşam Kalitesi Ölçeği (Kısa form) ve Hastane Anksiyete Depresyon Ölçeği (HAD) ile toplanmıştır. Sonuçlar: ICD takılan hastaların yaşam kalitesi puanları eğitim ve ekonomik durumuna göre karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır ($p<0.05$). ICD takılan hastaların HAD ölçeği puan ortalamaları incelendiğinde; HAD ölçeği depresyon puan ortalaması yaş durumuna göre karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir fark var iken ($p<0.05$), anksiyete puan ortalaması ile karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur ($p>0.05$). ICD takılan hastaların yaşam kalitelerinin fiziksel rol ve fiziksel işlev puanları dışındaki alanlarda iyileşme gösterdiği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Icd Takılan Hastalar, Yaşam Kalitesi, Sf-36, Had Ölçeği, Hemşirelik

Investigation of the Quality of Life of Patients Implanted With Intracardiac Defibrillators

Abstract

The study was conducted to examine the quality of life of patients who were implanted with an intracardiac defibrillator. This study was conducted by E.Ü. It was conducted with 50 patients who applied to the Hospital Cardiology Polyclinic. The study was conducted on 50 individuals between February and March 2011. Method: Data were collected using Socio-Demographic Patient Information Form, SF-36 Quality of Life Scale (short form) and Hospital Anxiety Depression Scale (HAD). Results: When the quality of life scores of the patients with ICD were compared, a statistically significant difference was found ($p < 0.05$). When the HAD scale score averages of the patients with ICD were examined; While there is a statistically significant difference ($p < 0.05$) when the mean depression score of the HAD scale is compared by age, there is no statistically significant difference when compared with the anxiety mean score ($p > 0.05$). It was found that the quality of life of patients with ICDs improved in areas other than physical role and physical function scores.

Keywords: Icd Implanted Patients, Quality of Life, Sf-36, Had Scale, Nursing

Sözlü Sunum

Inula Viscosa Ekstraktlarının Antibakteriyel ve Antitümoral Etkilerinin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Berna Erdal¹ , Uzman Bahar Yılmaz²

¹Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Tekirdağ /

²Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Tümör Biyolojisi ve İmmünoloji Anabilim Dalı, Tekirdağ /

*Corresponding author: Berna ERDAL

Özet

Inula viscosa (yapışkan anduz otu) Asteraceae familyasına ait çok yıllık tıbbi bir bitkidir. Literatürde bu bitkinin çeşitli ekstraktlarının antibakteriyel ve antitümoral özelliklerini inceleyen çalışmalar mevcuttur. Bu çalışmada, *I. viscosa* bitkisinden elde edilen metanol ve hegzan ekstraktlarının antibakteriyel ve antitümoral aktivitelerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Manisa'nın Akhisar ilçesinden toplanan *I. viscosa*'nın aerial yapıları kurutulup toz haline getirilerek, metanol ve hegzan ekstraktları hazırlandı. *I. viscosa*'nın metanol (800-1,56 mg/ml) ve hegzan (100-0.19 mg/ml) ekstraktlarının farklı konsantrasyonlarının antibakteriyel aktivitesi agar kuyucuk difüzyon metodu ile test edildi. Standart suş olarak; *Staphylococcus aureus*, *Bacillus cereus*, *Pseudomonas aeruginosa*, *Proteus vulgaris* ve *Escherichia coli* kullanıldı. *I. viscosa* ekstraktlarının her bir bakteri için minimum inhibitör konsantrasyon (MİK) değerleri mikrodilüsyon yöntemi ile yapıldı. Üremenin görülmeyişi en düşük ekstrakt konsantrasyonu MİK değeri olarak belirlendi. MİK sonrası tüm kuyucuklardan minimum bakterisid konsantrasyon (MBK) testleri yapıldı. *I. viscosa*'nın antitümoral aktivitesi MTT testi ile araştırıldı. Ekstraktların IC50 konsantrasyonlarında HT-29 (ATCC HTB-38) hücreleri akrinin oranj ve propidium iyodür (PI) ile boyanarak canlı, apoptotik ve nekrotik hücre sayıları belirlendi. *I. viscosa*'nın metanol ekstraktının *P. aeruginosa*, *S. aureus*, *B. cereus* ve *P. vulgaris* için zon çapları sırasıyla; 17, 21, 16 ve 18 mm olarak ölçüldü. Hegzan ekstraktının ise *P. aeruginosa*, *S. aureus* için zon çapları 12 mm olarak belirlendi. *I. viscosa* metanol ekstraktının MİK değerleri sırasıyla *P. aeruginosa*,

S.aureus ve P.vulgaris 50 mg/ml, B.cereus 100 mg/ml, E.coli 400 mg/ml olduğu bulundu. I.viscosa hegzan ekstraktının MİK değerleri sırasıyla P.aeruginosa, S.aureus 12,5 mg/ml, B.cereus, P.vulgaris 25 mg/ml, E.coli 50 mg/ml olduğu bulundu. MBK değerlerinin MİK değerleri ile uyumlu olduğu görüldü. IC50 değerleri metanol ekstraktı için 200 mg/ml, hegzan ekstraktı için 12,5 mg/ml olarak belirlendi. Konsantrasyon arttıkça HT-29 hücrelerinde PI ile boyanmış nekrotik hücreler ve erken apoptotik hücrelerin varlığı gözlemlendi. I.viscosa'nın hegzan ekstraktının antibakteriyel ve antitümoral aktivitesinin metanol ekstraktına göre daha etkili olduğu bulundu. I.viscosa ile yapılacak başka çalışmalar ile bu sonuçların desteklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Inula Viscosa; Antibakteriyel Aktivite; Antitümoral Aktivite

Sözlü Sunum

Kanaliküler Darlıkta Sondalama ve Dilatasyon Uygulaması

Dr. Şule Berk Ergun¹

¹Ankara Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Şule Berk Ergun

Özet

229

Amaç: Kanaliküler darlığın teşhis ve tedavisi için sondalama uygulamasının önemini ve kullanışlılığını değerlendirmek. **Yöntem:** Ocak 2016 ve Haziran 2017 tarihleri arasında; nazolakrimal kanal tıkanıklığı veya tam kanaliküler tıkanıklık olarak yanlış tanı alan kanaliküler darlık hastaları retrospektif olarak incelendi. Eşlik eden punktum stenozu Kashkouli ve ark. çalışmasına göre değerlendirildi. Kanaliküler dilatasyon sonrası; hastalar epiforanın fonksiyonel olarak rahatlama ve komplikasyonlar açısından 2. ve 6. haftada değerlendirildi. İkinci haftada, epiforada kısmi rahatlama olan veya olmayan hastalar yeniden değerlendirildi ve lakrimal kanalikül tekrar dilate edildi. **Bulgular:** Bu çalışmaya, ortalama yaşları $49,25 \pm 14,33$ (20-68 yaş) olan 20 hastanın (8 erkek, 12 kadın) 25 gözü dahil edildi. Gözlerin % 60'ında punktum darlığı (2. derece), diğerlerinde normal punktum (3. derece) gözlemlendi. Fonksiyonel başarı açısından değerlendirildiğinde, ilk dilatasyondan 2 hafta sonra % 48 tam rahatlama (12/25), % 32 kısmi rahatlama (8/25) gözlenirken, % 20' sinde (5/25) rahatlama izlenmedi. İkinci dilatasyondan dört hafta sonra; gözlerin % 30,7' sinde tam iyileşme sağlandı (4/13). Herhangi bir komplikasyon olmadı. **Sonuç:** Dikkatli bir sondalama işlemi; kanaliküler darlığın sadece tanısında değil, aynı zamanda invaziv prosedürlerden önce temel bir tedavi seçeneği olarak da uygulanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kanaliküler Darlık, Dilatasyon, Probing.

Just a Simple Probing and Dilatation for Canalicular Stenosis

Abstract

Aim: To assess the importance and usefulness of probing for diagnosing and treatment of canalicular stenosis. **Material and Method:** From January 2016 and June 2017, patients with canalicular stenosis, which was mistaken for complete or nasolacrimal duct obstruction were retrospectively reviewed. Accompanying punctum stenosis was defined according to Kashkouli et al. After canalicular dilatation; functional relief of epiphora and complications were evaluated on 2nd and 6th week. On the 2nd week, patients with partial or no relief of epiphora were re-evaluated and the lacrimal canaliculus was re-dilated to a hard stop. **Results:** This study included 25 eyes of 20 patients, 8 males and 12 females with a mean age of 49.25 ± 14.33 years (range, 20–68 years). 60% of eyes had punctum stenosis (grade 2), others had normal punctum (grade 3). In terms of functional success, 48 % achieved complete relief (12 of 25), 32 % partial relief (8 of 25), and 20 % no relief (5 of 25) 2 weeks after the first dilatation. Four weeks after the second dilatation; 30,7 % of the eyes which had repeated dilatation achieved complete relief (4/13). There were no complications. **Conclusions** Our observations suggest that repeated careful canalicular probing could be performed for canalicular stenosis not only for diagnostic purposes but also for a basic treatment option before invasive procedures.

Keywords: Canalicular Stenosis, Dilatation, Probing.

Sözlü Sunum

Karaciğerin Metastatik Lezyonları: Ne Kadarını Tanıyabiliyoruz'

Uzman Selma Şengiz Erhan¹ , Uzman Gamze Kulduk¹

¹Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi

Özet

Giriş: Metastatik tümörler karaciğerin malign tümörleri arasında en sık izlenen tümörlerdir. Gastrointestinal, pankreatobiliyer ve genitoüriner sistemler ile memeye ait metastazlar daha çok izlenir. Biz karaciğere metastaz yapmış tümörlerin ne kadarını tanıyabiliyoruz sorusuna yanıt aramak istedik. Materyal- metod: Çalışmaya 402 olgu dahil edildi. Demografik özellikler, tümör tipleri belirlendi. Olgular primer tümör odağı bilinen; klinik+morfolojik+immunhistokimyasal çalışma bulgularıyla belirlenenler ve primer tümörü belirlenemeyenler olarak gruplara ayrıldı. İmmunhistokimyasal çalışma panelleri 1-4 arasında gruplandırıldı. Bulgular: Olguların %51.2'si erkek, %48.8'i kadındı. Adenokarsinom en sık görülen tümör tipi idi. 170 olguda primer odak bilinmekteydi. İkinci grupta 85 ve üçüncü grupta 147 olgu mevcuttu. Primeri bilinen tümörlerde tek panel, primeri bilinmeyen olgularda ikili-üçlü panel immunhistokimyasal çalışmayla tanı verildi. Sonuç: Çalışmamızda klinik+morfolojik+immunhistokimyasal çalışmaların birlikte yorumlanması sonucu primer tümör tanısı alamayan olgu sayısı %57.7→%36.6 indi. Bu parametrelerin herbiri tanıyı bir yere kadar götürürken, birlikte değerlendirilmesi doğru tanıya daha çok yaklaştırabilir.

Anahtar Kelimeler: Karaciğer, Metastaz, Primer Bilinmeyen Tumor

Metastatic Tumors of the Liver: How Much of Them Can We Recognize'

Abstract

Introduction: Metastatic tumors are most common malign tumors of liver. Metastasis of gastrointestinal, pancreatobiliary, and genitourinary systems, and breast are more common. We intended to investigate how much of tumors metastasized in liver can be recognized. **Material-method:** 402 cases were studied. Demographics and tumor types were determined. Cases were classified into three groups: known primary tumor, clinical+morphological+immunohistochemical study group with known primary tumor, and group with unknown foci. Immunohistochemical panels were grouped between 1-4. **Results:** 51.2% of the cases were male, 48.8% were female. Adenocarcinoma was most common. 170 cases were in first, 85 cases were in second, 147 in third group. Diagnosis was made with one panel for study group, and with two-three panels for the other. **Conclusion:** Cases without primary tumor diagnosis decreased from 57.7% to 36.6% with interpretation of clinical+morphological+immunohistochemical studies together. While only one of those may improve diagnosis, collective use can lead to better accuracy.

Keywords: Liver, Metastasis, Unknown Primary Tumor

Sözlü Sunum

Kardiyak Rehabilitasyonda Depresyon

Dr. Serdar Sever¹

¹Uşak Üniversitesi

*Corresponding author: Serdar Sever

Özet

Kardiyovasküler hastalık (KVH) ve depresyon yaygın olarak görülür. KVH'li hastalar genel popülasyona göre daha fazla depresyona sahiptir. Depresyonda olan KVH'li hastalar, depresif olmayan hastalara göre daha kötü bir kliniksel sonuç gösterir. Kademeli bir ilişki vardır: depresyon ne kadar şiddetli olursa, sonraki ölüm riski ve diğer kardiyovasküler olaylar o kadar yüksek olur. Şu anda mevcut araştırmalar kullanılarak tespit edilemeyen depresyonun yalnızca daha şiddetli KVH için bir belirteç olması mümkündür. Bununla birlikte, KVH olan hastalarda artan depresyon prevalansı göz önüne alındığında, nedensel bir ilişkinin varlığı, KVH'ın daha fazla depresyona neden olması ya da depresyonun daha fazla KVH'a ve KVH için kötü bir prognoza neden olması olasıdır. Bununla birlikte, nedensel bir ilişki olsun ya da olmasın, depresyon yaşam kalitesinin ana itici gücüdür ve kendi başına önleme, tespit ve yönetimi gerektirir. Akut bir kardiyak olaydan sonraki depresyon, genellikle kapsamlı kardiyak yönetim ile iyileşebilen bir uyum bozukluğudur. Depresyonlu kalp hastaları için ek yönetim stratejileri arasında kardiyak rehabilitasyon ve egzersiz programları, bilişsel davranışçı terapi, ve antidepresan ilaçlar yer alır. Bu derlemenin amacı KVH hastalarında depresyonun prevalansını, değerlendirme kriterlerini ve prognozunu açıklamaktır. KVH bağlamında depresyonu yönetmek için müdahale stratejilerini araştırmak ve spesifik olarak kardiyak rehabilitasyonun etkisini incelemektir.

Anahtar Kelimeler: Depresyon, Kardiyak Rehabilitasyon, Kardiyovasküler Hastalık.

Sözlü Sunum

Kedi ve Köpeklerde Neoplastik Olmayan Meme Hastalıkları

Uzman Mehmet Burakalp Yusufu¹

¹selçuk üniversitesi

*Corresponding author: mehmet burakalp yusuflu

Özet

234

Kedi ve köpekler binlerce yıldır insanoğlunun hayatında var olmuş, zamanla ev ve şehir hayatına adaptasyon sağlamışlardır. Kedi ve köpeklerdeki meme problemlerinde pet sahiplerinin kısırlaştırmayı, vicdani, dini ya da ahlaki olarak kabul etmemesi ve operasyona alternatif olarak hormon uygulaması yaptırması gibi nedenlerle artış görülmektedir. Hayvanlardaki meme problemlerinin büyük bir bölümü kısırlaştırılmamış ya da kısırlaştırılmadan önce kontraseptif amaçlı hormon kullanılmış hayvanlarda görülmektedir. Meme problemleri köpeklerde kedilere oranla daha sık görülmektedir. Postnatal dönemde yavru kayıpları, yavru sayısı, yavruların emmemesi, travma ya da enfektif ajanlarla kontaminasyon durumlarında meme problemlerine sıkça rastlanmaktadır Kedi ve köpeklerde neoplastik olmayan meme problemleri; mastitis, laktasyon sırasında meydana gelen sorunlar, yalancı gebelik, jinekomasti, yalancı jinekomasti, kistik meme hastalığı, fibrokistik lezyonlar, meme apseleri ve meme kistlerinden oluşmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Meme, Hormon, Mastitis, Kontrasepsiyon ,kısırlaştırma

Abstract

Cats and dogs have existed in the life of human beings for thousands of years and have adapted to home and city life over time. There is an increase in breast problems in cats and dogs due to reasons such as pet owners' refusal to accept neutering as a conscientious, religious or moral basis, and the application of hormones as an alternative to the operation. In the postnatal period, breast problems are frequently encountered in cases of offspring loss, number of offspring, lack of sucking, trauma or contamination with infective agents. Most of the breast problems in animals are seen in animals that are not sterilized or have been used hormones for contraceptive purposes before they are sterilized. Non-neoplastic breast problems in cats and dogs; mastitis, problems occurring during lactation, false pregnancy, gynecomastia, false gynecomastia, cystic breast disease, fibrocystic lesions, breast abscesses and breast cysts.

Keywords: Breast, Hormone, Mastitis, Contraception, Sterilization

Sözlü Sunum

Kolonoskopi Hazırlığı Sonrası İşleme “ebe Eli” ile Gelen Hasta: Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Tekin Yıldırım¹ , Araş. Görev. Muhammed Alperen Dursun¹

¹Yozgat Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Özet Fosfat nefropatisi, fosfat kristallerinin nefronları hasara uğratması sonucu gelişen akut böbrek yetmezliğine verilen addır. Sodyum fosfat, kolonoskopi hazırlığı için en sık kullanılan oral preparattır. 54 yaşında kadın hasta 1 ay önce demir eksikliği anemisi tanısıyla intravenöz demir replasmanı yapılarak demir eksikliği anemisi etyolojisi araştırılmak üzere kolonoskopi yapılması planlandı. Kolonoskopiden 1 gün önce oral sodyum fosfat solüsyonu akşam 3 saat arayla toplam 90 ml içilmesi ve aynı zamanda kolonoskopi işlem öncesi sabah hastaya 135 ml sodyum fosfatlı lavman uygulanması yapıldı. Hastanın kolonoskopi öncesi laboratuvar tetkiklerinde böbrek fonksiyon testleri normal olarak saptandı. Kolonoskopi sabahı işlem öncesi hasta elinde kasılma olduğu söylemesi üzerine hastada “ebe eli” bulgusu fark edildi ve hipokalsemiye sekonder olduğu düşünüldü. Kan tahlilleri tekrar istendi ve BUN (8-23): 11,8 mg/dl, kreatinin (0,5-0,9): 1,9 mg/dl, fosfor (2,5-4,5): 12,01 mg/dl, kalsiyum (8,6-10,2): 7 mg/dl, magnezyum (1,6-2,6): 1,7mg/dl, sodyum (136-145): 143mEq/l, potasyum (3,5-5,1): 3,9 mEq/l saptandı. İdrar sedimenti normaldi. Kan fosfor düzeyinde belirgin yükselme, kalsiyum düşüklüğü ve kreatinin düzeylerindeki yükselme kolonoskopi hazırlığı için uygulanan sodyum fosfatlı solüsyonlara bağlı akut fosfat nefropatisi tanısı düşünüldü. Böbrek biyopsisi yapılmadı. Kalsiyum replasmanı ve diürez takibi yapılarak intravenöz hidrasyon sağlanan hastanın semptomları düzeldi. Kreatinin düzeylerindeki progresyon devam eden hastanın en yüksek kreatinin değerleri, sodyum fosfat alımının 8.gününde 7,2 mg/dl olarak saptanarak izlendi. Takiplerinde hastaneye yatışının 39.gününde laboratuvar tetkiklerinde; BUN: 37,7mg/dl, kreatinin: 3,28mg/dl, fosfor: 5,06 mg/dl, kalsiyum: 9,51 mg/dl olarak saptandı. Hasta poliklinik kontrol önerisi ile taburcu edildi. Sonuç olarak kolonoskopi hazırlığı için oral sodyum fosfat kullanmak etkili bir yöntemdir. Ancak olası komplikasyonları azaltmak için akut fosfat nefropatisi açısından yüksek riskli hastalarda başka alternatiflerin düşünülmesi veya kullanılacaksa da öncesinde yeterli hidrasyon, ACE-I ve ARB kullanımına ara verilmesi gibi önlemlerin alınması uygun

olacaktır. Kolonoskopi yapıpı hazırlık için oral sodyum fosfat kullanan, böbrek fonksiyon testlerinde bozulma ile poliklinik ve acil serviste değerdendirilen hastalarda akut fosfat nefropatısı mutlaka akılda bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kolonoskopi Hazırlığı, Oral Sodyum Fosfat, Hiperfosfatemi, Hipokalsemi, Fosfat Nefropatısı

Sözlü Sunum

Kolonoskopi Sonrası İntra-Ekstraperitoneal Serbest Hava Olgusu: Cerrahi Müdahale Her Zaman Gerekli midir'

Dr. Halil İbrahim Taşcı¹

¹Başkent Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi ABD

Özet

Kolonoskopi işlemine bağlı kalın bağırsak perforasyonu pnömatik veya mekanik etkiyle ya da terapotik işlemlere bağlı gelişebilmektedir. Hava insüflasyonu sonrası basınç artışına bağlı mukozada herniasyon gelişebilir. Bu durum, mukozayı belirgin perforasyon odağı olmaksızın havaya geçirgen hale getirebilir. Rektum malign neoplazmı için 5 yıl önce ameliyat edilmiş ve radyasyon proktiti nedeni ile takipli 63 yaşındaki bayan hasta, yapılan kontrol kolonoskopi işleminden bir gün sonra gelişen, yavaş yavaş artan yüzde ve boyunda şişlik, nefes darlığı şikayetleri ile işlemden 3 gün sonra acil servise başvurdu. Yapılan tetkiklerinde kolonoskopiye bağlı pnömoperitoneum, pnömoretroperitoneum, pnömomediastinum, servikal ve fasial subkutan amfizem saptandı. Hastanın fizik muayenesinde peritonit bulguları olmaması, genel durumunun iyi ve işlemin üzerinden uzun süre geçmiş olması üzerine medikal takibine karar verildi. Hasta 2 günlük takip sonrasında sorunsuz şekilde taburcu edildi. Kolonoskopiye bağlı intaperitoneal ya da ekstraperitoneal alanda serbest hava görülmesi hemen işlem esnasında olabileceği gibi uzun süre sonra da gelişebilmektedir. Bu hastalarda özellikle peritonit bulgusu yoksa, genel durumu iyi ise yakın gözlem altında medikal takip ile gereksiz cerrahi müdahaleler önlenabilir.

Anahtar Kelimeler: Kolonoskopi, Pnömomediastinum, Pnömoperitoneum, Subkutan Amfizem.

A Case of Post-Colonoscopy Intra/extraperitoneal Free Air: Is Surgical Treatment Always Necessary'

Abstract

Colonoscopy-related colonic perforation may occur through pneumatic or mechanical impact, or due to various therapeutic procedures. Mucosal herniation may also develop because of the increase in post-air insufflation pressure. This condition may render the mucosa air-permeable without a distinct focal perforation point. A 63-year-old female patient, who had had surgery for malign rectal neoplasm five years before and followed-up for radiation proctitis, presented to the emergency department three days after she had control colonoscopy with complaints of a gradually deteriorating facial and cervical swelling along with respiratory distress that developed a day after the procedure. The results of the patient's analyses revealed that she had colonoscopy-related pneumoperitoneum, pneumoretroperitoneum, pneumomediastinum, cervical and facial subcutaneous emphysema. Medical follow-up was planned for the patient since there were no signs of peritonitis in her physical examination, her overall condition was well, and because a long time had passed after the procedure. The patient was discharged after a two-day follow-up with no problems. Colonoscopy-related intraperitoneal or extraperitoneal free air can both be seen immediately during the procedure and it can develop a long time after the procedure as well. Unnecessary surgical procedures can be prevented through medical follow-up under close monitoring in such patients particularly if they do not have peritonitis signs or symptoms and their overall condition is well.

Keywords: Colonoscopy, Pneumomediastinum, Pneumoperitoneum, Subcutaneous Emphysema.

Sözlü Sunum

Kordoma Olgularının Klinikopatolojik Retrospektif Analizi

Dr. Öğretim Üyesi Akgül Arıcı¹

¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Akgül ARICI

Özet

240

Kordomalar aksiyel iskelet boyunca görülen, notokord kalıntılarından gelişen primer kemik tümörleridir. Sıklıkla erkeklerde ve 5-7. dekatlar arasında görülmektedir. Sakrum (%50), kafa tabanı (%35) ve vertebralarda (%15) yerleşim gösterirler. Kordomalar epitelyal ve mezenşimal diferansiasyon gösterirler. Histopatolojik olarak 3 alt tipe ayrılırlar: Klasik kordoma, kondroid kordoma ve dediferansiye kordoma. Çalışmamızda 2011-2020 yılları arasında Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji laboratuvarına gönderilen ve histopatolojik olarak kordoma tanısı alan 6 olgu retrospektif olarak incelendi. Olguların yaş, cinsiyet, tümör yerleşimi, tümör boyutu, klinik bulgular, nüks, metastaz ve sağkalım durumu kaydedildi. 5 (%83,3) olgu erkek, 1 (%16,7) olgu kadındı. Yaş ortalaması 68,3 (56-81) idi. 4'ü (%66,7) sakral bölge, 2'si (%33,3) klivus yerleşimli idi. Tüm olgularımız klasik tip kordoma ile uyumlu idi. İki olguda cerrahi rezeksiyon, 4 olguda cerrahi rezeksiyon ve radyoterapi uygulandı. Üç olguda nüks, 2 olguda uzak organ metastazı görüldü. Kordomalar nadir görülen lokal agresif tümörler olup, tedavinin temeli cerrahi eksizyondur. Histopatolojik bulgular ve immünohistokimyasal boyamalar tanı ve ayırıcı tanıda önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Histopatoloji, Kordoma, Notokord

Abstract

Chordomas are primary bone tumors that occur along the axial skeleton and develop from notochord remnants. It is frequently seen in males and between 5-7 decades. They are localized in the sacrum (50%), skull base (35%) and vertebrae (15%). Chordomas show differentiation between epithelial and mesenchymal. Histopathologically, they are divided into 3 subtypes: Classical chordoma, chondroid chordoma and dedifferentiated chordoma. In our study, 6 cases who were sent to Tokat Gaziosmanpaşa University Medical Faculty Medical Pathology Laboratory and diagnosed with chordoma histopathologically between 2011 and 2020 were retrospectively analyzed. Age, gender, tumor location, tumor size, clinical findings, recurrence, metastasis and survival status of the cases were recorded. 5 (83.3%) cases were male and 1 (16.7%) case was female. The average age was 68.3 (56-81). 4 (66.7%) were located in the sacral region and 2 (33.3%) were located in the clivus. All of our cases were compatible with classical type chordoma. Surgical resection was applied in two cases, surgical resection and radiotherapy in 4 cases. Recurrence was observed in 3 cases and distant organ metastasis in 2 cases. Chordomas are rare locally aggressive tumors and the basis of their treatment is surgical excision. Histopathological findings and immunohistochemical staining are important in diagnosis and differential diagnosis.

Keywords: Histopathology, Chordoma, Notochord

Sözlü Sunum

Koroner Yavaş Akım Fenomeninde Sı Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Uzman Halil İbrahim Biter¹ , Uzman Aydın Rodi Tosu¹

¹sultangazi haseki eğitim ve araştırma hastanesi

*Corresponding author: aydin rodi tosu

Özet

Giriş: sistemik immün inflamasyon indeksi (SII), $N \times P / L$ (sırasıyla N, P ve L nötrofil sayılarını, trombosit sayılarını ve lenfosit sayılarını temsil eder) temel alınarak geliştirilmiştir ve yaygın olarak inflamasyon belirteci olarak kullanılır ve koroner arter hastalığı olan hastalarda kardiyovasküler sonuçların bir göstergesi. SII ile koroner yavaş akış fenomeni arasındaki olası bir ilişkiyi inceledik SII seviyelerinin bağımsız olarak koroner yavaş akış fenomeni için yararlı bir öngörü olabileceği sonucuna vardık. Yöntemler: Bu retrospektif vaka kontrol çalışmasında, Haziran 2013 ile Temmuz 2020 arasında elektif koroner anjiyografi yapılan toplam 3400 hasta retrospektif olarak tarandı. Dışlama kriterlerinin uygulanmasını takiben, çalışma popülasyonumuz 100 koroner yavaş akım fenomeni hastası ve koroner anjiyogramları normal olduğu kanıtlanan yaş ve cinsiyet uyumlu 100 kişiden oluştu. Çalışma popülasyonumuz dışlama kriterlerine göre 100 (% 50 erkek, ortalama yaş 53 ± 3.1 yıl) CSL hastası, 100 hasta (% 45 erkek, ortalama yaş: 52 ± 2.3 yıl) normal koroner arter hastalığı (NCA) olan hastalardan oluşuyordu. yaş, cinsiyet ve kardiyovasküler risk faktörleri (vücut kitle indeksi, hipertansiyon, diyabet, hiperlipidemi ve sigara içme durumu) açısından bu grupla eşleştirilmiştir Sistemik immün inflamasyon indeksi (SII), toplam periferik trombosit sayısı (P) $\times$ nötrofil-to- olarak hesaplanmıştır. lenfosit oranı (N / L) ($SII = P \times N / L$ oranı) Bulgular: CAE'li hastalarda SII medyan değeri istatistiksel olarak daha yüksek bulundu ($p < 0.05$). (610 (450-990) ve 315 (215-545), sırasıyla) Sonuç: sistemik immün inflamasyon indeksi (SII), BOS varlığı ile ilişkili, kolayca bulunabilen bir klinik laboratuvar değeridir. Bulgularımız, BOS ve koroner arter hastalığı arasında ortak bir patofizyolojik mekanizmaya işaret ediyor olabilir. Bu bulgu, SII düzeylerinin BOS etiopatogenezinde önemli bir role sahip olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Sistemik İnflamatuar İndex(Sİİ),koroner Yavaş Akım,inflamasyon

Evaluation of the SII Levels in Coronary Slow Flow Phenomenon

Abstract

Introduction: the systemic immune inflammation index (SII) has been developed based on the $N \times P / L$ (N, P and L represent neutrophil counts, platelet counts and lymphocyte counts, respectively) and it is widely used as a marker of inflammation and an indicator of cardiovascular outcomes in patients with coronary artery disease. We examined a possible association between SII and the presence of coronary slow flow phenomenon We conclude that SII levels independently can be the useful predictor for coronary slow flow phenomenon **Methods:** In this retrospective case-control study, a total of 4400 patients who underwent an elective coronary angiography between June 2013 and July 2020 were retrospectively screened. Following the application of exclusion criteria, our study population consisted of 100 coronary slow flow phenomenon patients and 100 age- and gender-matched subjects who proved to have normal coronary angiograms. Following the exclusion criteria, our study population consisted of 100 (50% males, mean age 53 ± 3.1 years) CSL patients, 100 patients (45% males, mean age: 52 ± 2.3 years) with normal coronary artery diseases (NCA) who were matched with this group in age, gender and cardiovascular risk factors (body mass index, hypertension, diabetes, hyperlipidemia and smoking status) Systemic immune-inflammation index (SII) was calculated as total peripheral platelets count (P) $\times$ neutrophil-to-lymphocyte ratio (N/L) ($SII = P \times N/L$ ratio) **Results:** The median value of SII was found to be a statistically higher in patients with CAE ($p < 0.05$). (610(450-990) and 315(215-545), respectively) **Conclusion:** systemic immune-inflammation index (SII) is a readily available clinical laboratory value that is associated with the presence of CSF. Our findings may indicate a common pathophysiological mechanism between CSF and coronary artery disease.. This finding demonstrate that SII levels may have a significant role in the aetiopathogenesis of CSF.

Keywords: Keywords: Systemic Immune-Inflammation Index (SII) ,; Coronary Slow Flow Phenomenon Inflammation.

Sözlü Sunum

**Kranioplastinin Kognitif ve Fonksiyonel Gelişme Üzerine Etkisi: Beyin Hasarı
Kliniğinden Gözlemlerimiz**

Dr. Fatma Özcan¹ , Prof.Dr. Eda Gürçay¹

¹SBÜ, Gaziler F.T.R E.A.H

Özet

Travmatik beyin hasarı nedeniyle kraniyektomi yapılan ve kranioplasti sonrası dönemde Beyin Hasarı Kliniği'mizde yatarak rehabilite edilen üç hastamızın fonksiyonel ve kognitif değerlendirme sonuçlarını sunmayı hedefledik. İlk olgu: 27 yaşında, erkek hasta, ateşli silah yaralanmasına (ASY) bağlı akut subdural hematoma sonrası dekompresif kraniyektomi ve duraplasti yapılmış. Yaklaşık 6 ay sonra kranioplasti uygulanan hastanın Fonksiyonel Ambulasyon Skalası (FAS), Dizabilite Derecelendirme Ölçeği (DRS), Rancho Los Amigos Kognitif Fonksiyon Skalası (RLAS) sonuçlarında ilk sonuçlarına kıyasla bir değişiklik olmadığı, Glaskow Koma Skalası (GKS) sonucunda bir puanlık gelişme olduğu görüldü. 2. olgu: 45 yaş, erkek hasta, ASY sonucu sağ frontal, temporal ve parietal bölgede akut subdural hemoraji, subaraknoid ve intraparaknoidal kanama gelişmiş. Dekompresif kraniyektomi, hematoma boşaltılması ve duraplasti yapılmış. Yaklaşık 6 ay sonra kranioplasti uygulanan hastanın FAS, DRS, RLAS sonuçlarında kranioplasti öncesine kıyasla bir değişiklik olmadığı, GKS sonucunda bir puanlık ilerleme olduğu kaydedildi. 3. olgu: 26 yaş, erkek hasta, araç içi trafik kazası sonrası bilateral yaygın kontüzyonlar, sağ frontotemporo-parietal akut subdural hematoma nedeniyle dekompresif kraniyektomi, hematoma boşaltılması ve duraplasti yapılmış. Yaklaşık 6,5 ay sonra kranioplasti operasyonu yapılan hastanın FAS ve RLAS skorunda bir puan, DRS skorunda iki puanlık gelişme olduğu saptandı. Beyin Hasarı Kliniğimizde yatarak rehabilite edilen hastaların kranioplasti operasyonu öncesi ve sonrası ambulasyon, dizabilite ve kognitif durumlarını değerlendirdiğimizde kısa süreli sonuçların benzer veya olumlu olduğu belirlenmiştir. Kraniyektomi yapılan hastaları optimal sürede (ilk 6 ay-1 yıl) kranioplasti operasyonu için yönlendirmek uygun olabilir. Bu ümit verici bulguları doğrulamak için geniş örneklemle uzun süreli sonuçların olduğu çalışmalara ihtiyaç vardır. 1.olgu 2.olgu 3.olgu Kranioplasti öncesi Kranioplasti sonrası Kranioplasti öncesi Kranioplasti sonrası Kranioplasti öncesi Kranioplasti sonrası GKS 13 13-14 13 13-14 12 14 RLAS

7 7 7 7 6 7 DRS 8 8 6 6 4 6 FAS 4 4 2 2 2 3 GKS, Glaskow koma skalası; RLAS, Rancho Los Amigos Skalası; DRS, Dizabilite Rating Skalası; FAS, Fonksiyonel ambulasyon skalası

Anahtar Kelimeler: Kranioplasti, Kognitif Fonksiyon, Fonksiyonel Durum

Sözlü Sunum

Kronik Pelvik Ağrının Nadir Sebebi; Unutulmuş Karman Kanülü: Olgu Sunumu

Dr. Çağlar Helvacıoğlu¹ , Dr. Mehmet Selçuk Tabak¹

¹SBÜ ÜMRANIYE EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ

Özet

Üreme çağındaki kadınların %8-15'ini etkilemekte olan kronik pelvik ağrı, hastanın günlük yaşamını olumsuz yönde etkiler ve ciddi rahatsızlık sebebidir. Bu ağrıya yol açan çeşitli sebepler vardır. Kronik pelvik ağrı tanısını koymak zor olabilmektedir. Kronik pelvik ağrının tanı ve yönetimi Kadın Hastalıkları ve doğum uzmanlarının yakından izledikleri konulardan birisidir. Bu sunumda, dilatasyon ve küretaj işlemi sonrasında, uterusu unutulan Karman kanülünün ucu nedeni ile 8 yıl boyunca kronik pelvik ağrı semptomları sergileyen hasta sunulmaktadır. Tanıyı hikaye, muayene, ultrasonografik inceleme ile başlatıp, tedaviyi histeroskopik girişim ile tamamladık. Bu arada gerek teşhis gerekse tedavi amacıyla görerek yapılan intrauterin girişimlerin görmeden yapılan girişimlere üstünlüğünü de yeniden gözden geçirmiş olduk. Görmeden yapılan işlemlerin bazen terapötik girişimler sırasında öngörülemez komplikasyonlara yol açabileceğini ve faydadan çok zarara sebep olabileceğini öğrenmiş olduk. İmkan olduğu takdirde, konvansiyonel yöntemler yerine, en yeni teknolojik ekipmanlar tercih edilmelidir. Böylece hem hastanın hem de tıbbi ekibin yüzünü güldürecek sonuçların alınması mümkün olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kronik Pelvik Ağrı, Histeroskopi, Karman Kanülü

Retained Karman Cannula, a Rare Cause of Chronic Pelvic Pain: A Case Report

Abstract

Chronic pelvic pain, which affects 8-15% of fertile women, has a bad influence on the daily life of the patient and may cause severe discomfort. There are many reasons that lead to this pain. Diagnosis and initial management of chronic pelvic pain in women are within the scope of practice of specialists in obstetrics and gynecology. It is difficult to explain the reasons of the chronic pelvic pain. In this report we present a patient suffering from chronic pelvic pain symptoms for 8 years because of a retained Karman's cannula tip due to previous D&C procedure. As we initiated the diagnosis with patient's detailed history, gynecologic examination and ultrasonography, then completed the treatment with hysteroscopic intervention. At the meanwhile, we realized the superiority of the endoscopic systems compared to blind techniques. We also noticed that sometimes blind therapeutic interventions can end up with unpredictable complications, instead of making positive effect on patients health conditions. If its available, newest techniques and technological equipments must be preferred to the conventional methods. By this way, it is going to be possible to take most satisfying achievements both for the patient and the medical team.

Keywords: Chronic Pelvic Pain, Hysteroscopy, Karman's Cannula

Sözlü Sunum

Lactoferrin and Oxidized Low-Density Lipoprotein Receptor 1 Genotypes in Relation to Fattening Performance and Carcass Traits in Simmental Bulls

Doç.Dr. Sena Ardıçlı¹ , Prof.Dr. Hale Şamlı¹ , Dr. Öğretim Üyesi Deniz Dinçel¹ , Beyza Karalar² , Prof.Dr. Faruk Balcı¹

¹Laboratory of Genetics, Department of Genetics, Faculty of Veterinary Medicine, Bursa Uludag University, 16059 Nilüfer, Bursa, Turkey

²Faculty of Arts and Science, Molecular Biology and Genetics, Bursa Uludag University, 16059 Nilüfer, Bursa, Turkey

*Corresponding author: Sena Ardıçlı

Özet

This study aimed to estimate the effects of lactoferrin (LTF) and oxidized low-density lipoprotein receptor 1 (OLR1) genes on fattening performance and carcass traits. The analysis included a total of 74 Simmental bulls that were raised in a private farm in the South Marmara region of Turkey. Genomic DNA extraction was performed using the phenol-chloroform method. A PCR-RFLP method using EcoRI and PstI enzyme digestion was employed to identify the genotypes in LTF and OLR1, respectively. The frequencies of genotypes and alleles were determined, and thus, population genetic evaluation was performed including Hardy-Weinberg equilibrium, gene heterozygosity, the number of effective alleles, polymorphism information content, fixation index. The phenotypic traits analyzed were the final weight, fattening period, total weight gain, average daily weight, hot carcass weight, chilled carcass weight, dressing percentage, and chilling loss. The association analysis was carried out using the least square methods of the general linear model procedure. Results revealed that both loci showed deviations from Hardy-Weinberg expectation ($P < 0.05$). In LTF, there were only three BB animals and hence this genotype was excluded from the association analyses. Concerning the OLR1 gene, the vast majority of animals had the heterozygous genotype. Population genetic parameters indicated that the LTF EcoRI and the OLR1

PstI markers are moderately informative markers in Simmentals. The association between OLR1 PstI polymorphism and dressing percentage was found to be statistically significant ($P<0.05$). The AA animals had a higher dressing percentage compared to the CC and heterozygous genotype carriers. There was no significant association between the LTF EcoRI polymorphism and any of the phenotypic traits analyzed in this study. Although verification in further studies is needed, the present analysis may be useful in the evaluation of the effective markers on the fattening performance of cattle.

Anahtar Kelimeler: Ltf, Olr1, Gene Polymorphism, Carcass Characteristics, Cattle Fattening, Simmental

Lactoferrin and Oxidized Low-Density Lipoprotein Receptor 1 Genotypes in Relation to Fattening Performance and Carcass Traits in Simmental Bulls

Abstract

This study aimed to estimate the effects of lactoferrin (LTF) and oxidized low-density lipoprotein receptor 1 (OLR1) genes on fattening performance and carcass traits. The analysis included a total of 74 Simmental bulls that were raised in a private farm in the South Marmara region of Turkey. Genomic DNA extraction was performed using the phenol-chloroform method. A PCR-RFLP method using EcoRI and PstI enzyme digestion was employed to identify the genotypes in LTF and OLR1, respectively. The frequencies of genotypes and alleles were determined, and thus, population genetic evaluation was performed including Hardy-Weinberg equilibrium, gene heterozygosity, the number of effective alleles, polymorphism information content, fixation index. The phenotypic traits analyzed were the final weight, fattening period, total weight gain, average daily weight, hot carcass weight, chilled carcass weight, dressing percentage, and chilling loss. The association analysis was carried out using the least square methods of the general linear model procedure. Results revealed that both loci showed deviations from Hardy-Weinberg expectation ($P<0.05$). In LTF, there were only three BB animals and hence this genotype was excluded from the association analyses. Concerning the OLR1 gene, the vast majority of animals had the heterozygous genotype. Population genetic parameters indicated that the LTF EcoRI and the OLR1 PstI markers are moderately informative markers in Simmentals. The association between OLR1 PstI polymorphism and dressing percentage was found to be statistically significant ($P<0.05$). The AA animals had a higher dressing percentage compared to the CC and heterozygous genotype carriers. There was no significant association between the LTF EcoRI polymorphism and any of the phenotypic traits analyzed in this study. Although verification in further studies is needed, the present analysis may be useful in the evaluation of the effective markers on the fattening performance of cattle.

Keywords: Ltf, Olr1, Gene Polymorphism, Carcass Characteristics, Cattle Fattening, Simmental

Sözlü Sunum

**Lamiaceae Familyasına Ait Mentha Piperita L. ve Salvia Officinalis L. Türlerinin Cox
Anti-Inflamatuar Yolak Üzerindeki Etkilerinin Araştırılması**

**Arş.Gör. Kübra Şener¹ , Prof.Dr. Murat Ekici¹ , Dr. Öğretim Üyesi Ekrem Murat Gönülalan² ,
Prof.Dr. Ebru Bodur³**

¹Gazi Üniversitesi

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi

³Hacettepe Üniversitesi

*Corresponding author: Kübra Şener

Özet

İnflamasyon ve radikal oksijen türlerinin elimine edilmesi amacıyla bitki metabolitleri hem geleneksel tıpta hem de medikal tıpta yüzyıllardır kullanılmaktadır. İnflamasyon sonucu uyarılıp bu süreçte önemli bir yere sahip olan siklooksijenaz (COX) enzim yolağının inhibisyon çalışmaları günümüzde hız kazanmıştır. Klinikte kullanılan nonstereoid anti-inflamatuar ilaçların etken maddeleri COX-2 enzimini inhibe eder ve bu ilaçların potansiyel yan etkilerinin fazla olduğu da bilinmektedir. Bu çalışmada Lamiaceae familyasından yer alan Mentha piperita L. ve Salvia officinalis L. metanol ekstraktlarının COX-2 enzimi üzerine etkileri ile beraber antioksidan kapasiteleri, DPPH+ radikali süpürme kapasitesi metoduna göre incelenmiştir. Ekstrelerin DPPH+ radikali süpürme kapasiteleri M. piperita L. ve S. officinalis L. için sırasıyla (EC50±SEM) 24.81±13.51 ve 29.02±12.66 µg/ml olarak saptanmıştır. Ayrıca ekstraktların belirli konsantrasyonlarda (12.5, 25 ve 50 µg/ml) zamana bağlı radikali süpürme etkileri (0-90 dakika) tespit edilmiştir. Zamana bağlı radikali süpürme kapasiteleri incelendiğinde, etkinliğin iki ekstre için de incelenen süre boyunca stabil olduğu gözlenmiştir. Ekstrelerin COX-2 enzim aktivitesi üzerine etkileri de sırasıyla, (IC50±SEM) 52.6±13.69 ve 22.8±17.68 µg/ml olarak saptanmıştır. Elde ettiğimiz antioksidan aktivite

ve COX-2 enzim inhibisyon değerleri sonuçları göze alınarak seğilen ekstrelerin potansiyel anti-inflamatuar ajan olarak kullanılabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Antioksidan Kapasite, Bitki Ekstresi, Siklooksijenaz, İnflamasyon

**Investigation of the Effects of *Mentha Piperita* L. and *Salvia Officinalis* L. Species
Belonging to Lamiaceae Family On Cox Anti-Inflammatory Pathway**

Abstract

Plant metabolites have been used in both traditional and medical medicines to fight inflammation and radical oxygen species. Cyclooxygenase (COX) enzyme pathway is stimulated by inflammation and the active ingredients of nonstreoid anti-inflammatory drugs inhibit COX-2 enzyme. In this study, the effects of methanol extracts of *Mentha piperita* L. and *Salvia officinalis* L., members of Lamiaceae family, on COX-2 enzyme inhibition and antioxidant capacities were investigated according to DPPH⁺ radical scavenging capacity method. The effective concentration (EC₅₀) of DPPH⁺ radical scavenging capacity for *M. piperita* L. and *S. officinalis* L. were determined as ($\pm$ SEM) 24.81 $\pm$ 13.51 and 29.02 $\pm$ 12.66 μ g/ml, respectively. Simultaneously the time dependent radical scavenging effects (0-90 minutes) of the extracts at 12.5, 25 and 50 μ g/ml concentrations were also assessed. Time-dependent DPPH⁺ radical scavenging capacity remained stable throughout study period for both extracts. COX-2 enzyme activity (IC₅₀ $\pm$ SEM) of extracts calculated as 52.6 $\pm$ 13.69 and 22.8 $\pm$ 17.68 μ g/ml, respectively. Our combined results lead us to consider that the extracts have potential use as anti-inflammatory agent.

Keywords: Antioxidant Capacity, Plant Extract, Cyclooxygenase, Inflammation

Sözlü Sunum

Lfia Yöntemi ile Covid19 Taşıyıcılığının Saptanması: Bir Seroprevalans Çalışması

Öğr.Gör. Nazife Akman¹ , Öğr.Gör. Zeynep Akıdağı¹ , Dr. Öğretim Üyesi Pelin Özmen² , Dr. Öğretim Üyesi Rukiye Yalap¹

¹Kapadokya Üniversitesi

²Nevşehir Üniversitesi

*Corresponding author: Zeynep Akıdağı

Özet

Koronavirüs hastalığı 2019 (COVID-19) hızlı yayılım gösteren bir pandemidir. Hastalığın yayılmasında virüse bağlı etmenlerin (viral yük, ACE bağlama proteini vs.) yanı sıra asemptomatik bireylerin de rolü azımsanmayacak miktardadır. COVID-19 pandemisinde, toplumda virüsün yayılmasına neden olan sessiz bulaştırmacıları saptamak için Kapadokya Üniversitesi sağlık programlarında öğrenim gören 18-40 yaş arasındaki 258 öğrencide SARS-CoV-2 seroprevalansı araştırıldı. Katılımcıların yaş ortalaması 21,5 (min = 18, max= 33) olup %69'u (n=38) kız öğrenciydi. Çalışmada bireylerin seroprevalans taramasında LFIA (Lateral Flow Immuno Assay) yöntemi kullanılarak SARS-COV-2 virüsüne karşı antikor yanıtları tarandı ve hastalık bulguları, PZR (polimeraz zincir reaksiyonu) testi ve şüpheli temas öyküsü yönünden değerlendirildi. Çalışmamızda SARS-CoV-2 seropozitifliği %21 (n=55) olarak saptanmış olup bu bireylerin %25'inin (n=14) son altı ay içinde PZR pozitiflikleri bulunmaktaydı. %56'sının (n=31) semptom göstermediği için test yaptırmadığını fakat SARS-COV-2 antikor pozitifliği saptandı. Bu oranlar, toplumdaki sessiz bulaştırmacıların yaygınlığını ortaya koymuştur. Bu çalışma seroepidemiolojik veri eldesi açısından değerli olmakla birlikte koruyucu bağışıklık göstergesi olarak kabul edilmemelidir.

Anahtar Kelimeler: Covid19, Sars-Cov-2, Seroprevalans, Lfia

Determining Covid19 Carriage With the Lfia Method: A Seroprevalance Study

Abstract

Coronavirus disease 2019 (COVID-19) is a rapidly spreading pandemic. The role of asymptomatic individuals as well as the factors associated with the virus (viral load, ACE binding protein, etc.) in the spread of the disease is substantial. In the COVID-19 pandemic, the seroprevalence of SARS-CoV-2 was investigated in 258 students between the ages of 18-40 studying at the health programs of Cappadocia University in order to detect the silent contaminants that caused the spread of the virus in the community. The average age of the participants was 21.5 (min = 18, max = 33) and 69% (n = 38) of them were female students. In the study, the antibody responses against the SARS-COV-2 virus were screened using the LFIA (Lateral Flow Immuno Assay) method in the seroprevalence screening of the individuals, and the disease findings were evaluated in terms of PCR (polymerase chain reaction) test and suspected contact history. In our study, SARS-CoV-2 seropositivity was detected as 21% (n = 55), and 25% of these individuals (n = 14) had PCR positivity in the last six months. It was found that 56% (n = 31) of them did not have a test because they did not show symptoms, but they were SARS-COV-2 antibody positivity. These rates revealed the prevalence of silent contaminants in society. Although this study is valuable in terms of obtaining seroepidemiological data, it should not be considered as an indicator of protective immunity

Keywords: Covid19, Sars-Cov-2, Seroprevalans, Lfia

Sözlü Sunum

Maskelenmiş Hipertansiyonda Hedef Organ Hasarı ve Diyastolik Dipping Paternin İlişkisi

Uzman Dr. Ertan Akbay¹ , Dr.Araştırmacı Sinan Akıncı¹

¹Başkent Üniveristesi Alanya Uygulama ve Araştırma Merkezi

*Corresponding author: Ertan Akbay

Özet

Giriş: Maskelenmiş hipertansiyonu (MH) kardiyovasküler risk faktörlerinden biridir. Tanısında ambulatuvar kan basıncı monitörizasyonu (AKBM) ve evde kan basıncı ölçümü gerekmektedir. MH'un sistolik dipping patern ile ilişkisini açıklayan birçok makale vardır fakat diyastolik dipping patern hakkında veri sınırlıdır. MH'da diyastolik dipping patern bozulma sıklığını görmek ve hedef organ hasarı ile ilişkisini değerlendirmeyi amaçladık. Metod: Kliniğimizde Mart 2018 ile Şubat 2020 tarihleri arasında AKBM uygulanan, antihipertansif ilaç kullanmayan ve ofis kan basıncı (KB) <140/90 mmHg olan hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. MH, yetişkinlerde yüksek tansiyonun önlenmesi, tespiti, değerlendirilmesi ve yönetimi için 2017 yılında yayınlanan son ACC / AHA kılavuzunda olduğu gibi tanımlanmıştır. AKBM'de gündüz KB $\geq 135/85$ mmHg ve/veya gece KB $\geq 120/70$ mmHg olanlar MH grubuna, diğerleri normotansif gruba alındı. Bu gruplar ise; AKBM'de gece ortalama diyastolik KB, gündüze göre 10% ve üzerinde düşüş izlenenler dipper, %10'dan az düşüş izlenenler non-dipper alt grubuna dahil edildi. Hedef organ hasarı için sol ventrikül kitle indeksi (LVMI) ve glomerüler filtrasyon hızı (GFR) gruplar ve alt gruplar arasında karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmamıza 280 hasta [ortalama yaş 46.7 ± 12.4 , kadın 150 (53.6%)] dahil edildi. 151 hasta (53.9%) MH grubuna, 129 hasta (46.1%) normotansif gruba alındı. MH bulunanların 91'inde (60.3%), normotansiflerin 48'inde (37.2%) diyastolik non-dipper patern izlendi ($p < 0.001$). MH'da, normotansiflere göre LVMI daha yüksek ($p = 0.005$, OR: 1.055, 95% CI: 1.016 ile 1.096), GFR daha düşüktü ($p < 0.001$, OR: 0.944, 95% CI: 0.915 ile 0.974). MH'da beklendiği gibi normotansiflere kıyasla tüm gün

sistolik ve diyastolik KB daha yüksekti ($p<0.001$, her ikisi için). MH bulunanların yaşı daha yüksek olsa da istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p=0.06$). MH'un diyastolik dipping paternine göre alt grupları incelendiğinde tüm gün sistolik ve diyastolik KB, LVMI ve GFR'de alt gruplar arasında fark izlenmedi ($p>0.05$, hepsi için). Sonuç: MH'da diyastolik non-dipping paterni normotansiflere göre daha sık izledik fakat hedef organ hasarı ile arasında ilişki saptamadık.

Anahtar Kelimeler: Maskelenmiş Hipertansiyon; Ambulatuvar Kan Basıncı Monitorizasyonu; Diyastolik Dipping

Sözlü Sunum

Melanom Hücre Hatlarında Saracatinib'e Kemosensitivitenin in Siliko Tahmini

Dr. Öğretim Üyesi Can Türk¹ , Öğr.Gör. Seyhan Türk²

¹ Lokman Hekim Üniversitesi

²Hacettepe Üniversitesi

Özet

Biyolojik belirteçler; risk değerlendirmesi, tarama, ayırıcı tanı, prognozun belirlenmesi, tedaviye yanıtın öngörülmesi ve hastalığın ilerlemesinin izlenmesi dahil olmak üzere onkolojide pek çok potansiyel uygulamaya sahiptir. Ulusal Kanser Enstitüsüne (NCI) göre, bir biyobelirteç, “kanda, diğer vücut sıvılarında veya normal ya da anormal bir sürecin, bir durumun veya hastalığın belirtisi olan dokularda bulunan bir biyolojik moleküldür”, kanser bu durumun bir örneğidir. Diğer kategorilerin yanı sıra proteinleri (örneğin bir enzim veya reseptör), nükleik asitleri (örn. bir mikroRNA veya diğer kodlayıcı olmayan bir RNA), antikorları ve peptitleri içerebilen muazzam çeşitlilikte biyomarkerlar vardır. Bir biyobelirteç, gen ifadesi, proteomik ve metabolomik işaretler gibi bir dizi değişim de olabilir. Günümüzde çeşitli yöntemler ile kanser ile ilişkili yeni biyobelirteçlerin tesbiti yapılmaktadır. Bu çalışma da melanoma hücre hatlarının src inhibitörlerine yanıtlarına göre sınıflandırılabilen mRNA temelli biyobelirteçlerin belirlenmesi hedeflenmiştir. Bu amaçla, iki ilaç tarama veri tabanındaki melanoma hücre hatlarının verileri analiz edilerek, Saracatinib'e duyarlı ve dirençli hücreleri ayırt edebilen 132 genden oluşan bir gen imzası belirlenmiştir. İki gen ekspresyon veri seti, E-MTAB-783 ve GSE36133 kullanılarak bir melanosit imzası tanımlamak için eşzamanlı analiz gerçekleştirildi. Dikkate değer bir şekilde kümeleme analizi, belirli bir küme içinde hemen hemen aynı numunelere sahip aynı iki farklı kümeyi ortaya çıkardı. Bu sunumda melanoma tedavisinde gen biyobelirteçlerin önemi elde edilen sonuçlar temelinde tartışılacaktır. Melanoma için tedavinin planlanabileceği güvenilir yeni biyobelirteçlerin saptanması ve doğrulanması büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Melanoma, Src İnhibitörleri, Gen Biyobelirteç, Terapi

In Silico Prediction of Chemosensitivity to Saracatinib in Melanoma Cell Lines.

Abstract

Biological markers; It has many potential applications in oncology, including risk assessment, screening, differential diagnosis, determining prognosis, predicting response to treatment, and monitoring disease progression. According to the National Cancer Institute (NCI), a biomarker is “a biological molecule found in blood, other body fluids, or tissues that is a sign of a normal or abnormal process, condition, or disease”, cancer is one example of this condition. There are a huge variety of biomarkers that can include proteins (eg an enzyme or receptor), nucleic acids (eg a microRNA or other non-coding RNA), antibodies, and peptides, among other categories. There may also be a number of changes such as a biomarker, gene expression, proteomic, and metabolomic markers. Today, new biomarkers related to cancer are determined with various methods. In this study, it was aimed to determine mRNA-based biomarkers that can be classified according to the responses of melanoma cell lines to src inhibitors. For this purpose, by analyzing the data of melanoma cell lines in two drug screening databases, a gene signature consisting of 132 genes that can distinguish between Saracatinib sensitive and resistant cells was determined. Simultaneous analysis was performed to identify a melanocyte signature using two gene expression data sets, E-MTAB-783 and GSE36133. Remarkably, cluster analysis revealed two identical different clusters with nearly identical samples within a given cluster. In this presentation, the importance of gene biomarkers in the treatment of melanoma will be discussed based on the results obtained. Identifying and validating reliable new biomarkers for melanoma treatment is of paramount importance.

Keywords: Melanoma, Src Inhibitors, Gene Biomarker, Therapy

Sözlü Sunum

Meme Kanserine Bağlı Adeziv Kapsülit Gelişen Hastalarda İzokinetik Egzersizlerin Üst Ekstremitte Fonksiyonlarına Etkisinin Değerlendirilmesi

Fizyoterapist Konca Kaya Tatar¹ , Dr. Öğretim Üyesi Begümhan Turhan²

¹Başkent Üniversitesi Adana Hastanesi

²Hasan Kalyoncu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

Özet

Amaç: Meme kanseri tedavisini takip eden sürede hastalarda günlük yaşamı etkileyen ve sık olarak ortaya çıkan sorunlar üst ekstremitte fonksiyonlarına bağlı olanlardır. Adeziv kapsülit, tüm omuz hareketlerini kısıtlayan, ağrı ile ilerleyen bir durumdur ve meme kanserli hastalarda görülebilmektedir. Çalışmamızda adeziv kapsülit olan meme kanserli hastalarda üst ekstremitte fonksiyonlarını değerlendirmeyi amaçladık. **Yöntem:** Değerlendirme, lenfödem sonrası adeziv kapsülit gelişen meme kanserli 30–60 yaşları arasındaki 15 hasta üzerinden gerçekleştirildi. En az bir yıl önce mastektomi cerrahisi geçirmiş olan, Evre 2 düzeyinde adeziv kapsülit tanısı almış, VAS'a göre 4 ve üzeri ağrı indeksine sahip hastalar çalışmaya alındı. Hastaların demografik bilgileri kaydedildi. Omuz eklemi hareket açıklığı Biodex marka izokinetik dinamometreyle, üst ekstremitte fonksiyonellikleri ise DASH (Omuz, Kol ve El Sorunları Anketi) ile ölçüldü. Çevre ve volumetrik ölçümler yapıldı. Hastalara hotpack ve TENS tedavisi sonrası Biodex izokinetik sistemde omuz eklem hareket egzersizleri verildi. **Bulgular:** Hastaların yaşları ortalaması 43.53 ± 9.68 yıldır. Tedavi öncesi DASH ortalamaları 114.07 ± 8.33 , VAS ortalamaları 9.26 ± 1.03 (7-10) olarak belirlendi. DASH skorları tedavi sonrasında belirgin şekilde azalmasına rağmen (70.94 ± 9.72) anlamlı bir değişiklik olmadı ($p > 0.05$). VAS skorları tedavi sonrasında anlamlı şekilde azaldı ($p = 0.001$). Tüm yönlerdeki eklem hareket açıklıkları anlamlı şekilde artış gösterdi ($p = 0.001$). Çevre ve volumetrik ölçümlerde anlamlı azalma görüldü ($p = 0.001$). **Tartışma:** Fizyoterapi modalitelerinin ve izokinetik sistemde yapılan egzersizlerin adeziv kapsülit gelişen lenfödem hastalarında üst ekstremitte fonksiyonlarına ve ağrıya olumlu yönde etkisi vardır.

Anahtar Kelimeler: Lenfödem, Adeziv Kapsülit, Fonksiyonellik, Eklem Hareket Açıklığı

Evaluation of the Effects of Isokinetic Exercises On Upper Extremity Functions in Patients Who Develop Adhesive Capsulitis Due to Breast Cancer

Abstract

Purpose: During the period following breast cancer treatment, the frequently occurring problems affecting daily life of patients are those related to upper extremity functions. Adhesive capsulitis is a condition that restricts all shoulder movements, progresses with pain, and can be seen in patients with breast cancer. In our study, we aimed to evaluate the upper extremity functions in breast cancer patients with adhesive capsulitis. **Methods:** The evaluation was carried out on 15 patients with breast cancer aged between 30–60 years, who developed adhesive capsulitis after lymphedema. Patients who had mastectomy surgery at least a year ago, diagnosed with stage 2 adhesive capsulitis, and had a pain index of 4 or more according to VAS were included in the study. Demographic information of the patients was recorded. Shoulder joint range of motion was measured with Biodex isokinetic dynamometer, and upper extremity functionality was measured by DASH (Shoulder, Arm and Hand Problems Questionnaire). Circumference and volumetric measurements were done. After the hotpack and TENS treatment, the patients were given shoulder exercises in the Biodex isokinetic system. **Results:** The mean age of the patients was 43.53 ± 9.68 years. The mean pre-treatment DASH score was 114.07 ± 8.33 and the mean VAS score was 9.26 ± 1.03 (7-10). Although DASH scores decreased significantly after the treatment (70.94 ± 9.72), there was no significant change ($p > 0.05$). VAS scores significantly decreased after the treatment ($p = 0.001$). Range of motion in all directions increased significantly ($p = 0.001$). A significant decrease was observed in upper extremity circumference and volumetric measurements ($p = 0.001$). **Discussion:** Physiotherapy modalities and exercises that performed in the isokinetic system have a positive effect on upper extremity functions and pain in patients with adhesive capsulitis due to lymphedema.

Keywords: Lymphedema, Adhesive Capsulitis, Functionality, Range of Motion

Sözlü Sunum

Metoklopramid'in Mesane Düz Kas Kasılma Gevşeme Mekanizması Üzerine Etkisinin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Özgür Bulmuş¹ , Doç.Dr. Emine Kaçar²

¹Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji AD.

²Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji AD.

*Corresponding author: Özgür BULMUŞ

Özet

Metoklopramid bir çok nedene bağlı meydana gelen bulantı ve kusmanın farmakolojik tedavisinde kullanılan bir ilaçtır. Antiemetik etkisini dopamin D2 reseptörünü baskılayarak gösterir. Emezin en sık görüldüğü durumlardan biri de üriner sistem enfeksiyonlarıdır. Bu durumda da en çok tercih edilen anti emetik metoklopramidtir. Üriner sistem enfeksiyonlarında sık kullanılmasına rağmen mesane aktivasyonu üzerine etkinliğine bakılmamıştır. Bu nedenle de çalışmamızda Metoklopramidin mesane kontraksiyonları üzerine etkisini incelemeyi amaçladık. Çalışmada Wistar-albino (n=7) cinsi intak dişi sıçan kullanıldı. Dekapitasyonu takiben 1.2x2x1 mm boyutunda mesane dokuları izole organ banyosuna asıldı. Regülasyon periyodunun ardından metoklopramid iki ayrı doz 10µM, 20µM olacak şekilde nonkümülatif olarak uygulandı. Uygulama öncesi ve sonrası eğri altında kalan alan (area) ve peak to peak (p-p) değeri % değişim olarak normalize edildi. Verilerin istatistiksel analizleri SPSS 22.0 programında eşleştirilmiş T testi uygulanarak değerlendirildi. Metoklopramid spontan mesane kontraksiyonlarının p-p ve area değerlerinde 10 ve 20µM dozda istatistiksel olarak anlamlı artışa neden oldu (P<0.01). Metoklopramid spontan mesane kontraksiyonları üzerinde aktivatör etkiye sahiptir. Klinik kullanımında bu etki göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Metoklopramid, Mesane, Kontraksiyon, Rat.

**Investigation of the Effect of Metoclopramide On Bladder Smooth Muscle Contraction
Relaxation Mechanism**

Abstract

Metoclopramide is a drug used in the pharmacological treatment of nausea and vomiting that occurs due to many reasons. It shows its antiemetic effect by suppressing the dopamine D2 receptor. One of the most common cases of emesis is urinary tract infections. In this case, the most preferred anti-emetic is metoclopramide. Although it is frequently used in urinary system infections, its effectiveness on bladder activation has not been investigated. Therefore, we aimed to examine the effect of metoclopramide on bladder contractions in our study. Wistar-albino (n=7) intact female rats were used in the study. Following decapitation, 1.2x2x1 mm bladder tissues were placed in an isolated organ bath. After the regulation period, metoclopramide was administered non-cumulatively in two separate doses of 10 μ M and 20 μ M. The area under the curve and peak to peak (p-p) values before and after the application were normalized as % change. Statistical analysis of the data was evaluated using the paired T test in the SPSS 22.0 program. Metoclopramide caused a statistically significant increase in p-p and area values of spontaneous bladder contractions at 10 and 20 μ M doses (P <0.01). Metoclopramide has an activator effect on spontaneous bladder contractions. This effect should be taken into account in clinical use.

Keywords: Metoclopramide, Bladder, Contraction, Rat.

Sözlü Sunum

Mide Kanserinde Genel Sağkalım Üzerine Etkili Preoperatif ve Postoperatif Prognostik Faktörler

Uzman Recep Çağlar¹

¹Mersin Şehir Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Mide kanseri nedeniyle opere edilen hastalarda genel sağkalım üzerine preoperatif ve postoperatif prognostik faktörleri araştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesinde 2007-2015 yılları arasında mide kanseri nedeniyle opere edilen 97 hastanın yaş, cinsiyet, hastalara yapılan ameliyat türü (total-subtotal gastrektomi), hastaların histopatolojik tanıları, tümör grade, tümör invazyonu, patolojik evreleri, serum albumin düzeyleri, tümör belirteçleri, tam kan sayımları ve sağkalım durumları retrospektif olarak incelenmiş ve kayıt altına alınmıştır. Bu verilerden; nötrofil-lenfosit oranı (NLR), platelet-lenfosit oranı (PLR) hesaplanmıştır. Bu sonuçların postoperatif sağkalımla ilişkileri değerlendirildi. İstatistiksel testler için IBM SPSS for Windows, version 17.0 (IBM statistics for Windows version 17, IBM Corporation, Armonk, New York, United States) programı kullanıldı. **Sonuçlar:** Çalışmada yer alan hastalardan 28' inin erkek (%28.9), 69' unun (%71.1) kadın ve ortalama yaşlarının 62.1±13.4 yıl olduğu görüldü. Hastalar nüks gelişimine göre gruplandırıldığında 14 hastada (%14.4) nüks geliştiği görüldü. Artmış platelet sayısı, TNM evresinin ve invazyonun mortalite ve nükste anlamlı olduğu, tümör grade'nin nükste anlamlı ama mortalite üzerine anlamlı etkisi bulunmadı. NLR ve PLR' nin mortalite ve nükste anlamlı etkisi görülmedi. Daha ileri ve geniş çalışmalar yapılmalıdır.. **Anahtar Kelimeler:** Mide kanseri, hematolojik belirteçler, sağkalım, prognoz **Abstract Aim:** It is to investigate preoperative and postoperative prognostic factors on general survival in patients undergoing surgery due to gastric cancer. **Materials and methods:** Mersin University Medical Faculty Hospital between the years 2007-2015, 97 patients who underwent gastric cancer due to age, gender, preferences of patients and type of surgery (total gastrectomy subtotal) of the patients, histopathological diagnosis, tumor grade, tumor invasion, pathological stage, serum albumin levels, tumor markers, complete blood counts, and survival situations were recorded and retrospectively analyzed. From these data, neutrophil-lymphocyte ratio

(NLR) and platelet-lymphocyte ratio (PLR) were calculated. The relationship of these results to postoperative survival was evaluated. IBM SPSS for Windows, version 17.0 (IBM statistics for Windows version 17, IBM Corporation, Armonk, New York, United States) was used for statistical tests. Results: Of the patients in the study, 28 were male (28.9%), 69 (71.1%) were female and their average age was 62.1 ± 13.4 years. 14 patients (14.4%) had relapse when patients were grouped according to relapse development. Increased platelet number, TNM stage and invasion were significant in mortality and relapse, and tumor grade was not significant in relapse, but no significant effect on mortality. No significant effect of NLR and PLR on mortality and relapse was observed. Further and wider studies should be carried out.

Anahtar Kelimeler: Mide Kanseri, Hematolojik Belirteçler, Sağkalım, Prognoz

The Relationship of Different Preoperative Inflammatory Markers With the Prognosis of Gastric Carcinoma

Abstract

Aim: It is to investigate preoperative and postoperative prognostic factors on general survival in patients undergoing surgery due to gastric cancer. **Materials and methods:** Mersin University Medical Faculty Hospital between the years 2007-2015, 97 patients who underwent gastric cancer due to age, gender, preferences of patients and type of surgery (total gastrectomy subtotal) of the patients, histopathological diagnosis, tumor grade, tumor invasion, pathological stage, serum albumin levels, tumor markers, complete blood counts, and survival situations were recorded and retrospectively analyzed. From these data, neutrophil-lymphocyte ratio (NLR) and platelet-lymphocyte ratio (PLR) were calculated. The relationship of these results to postoperative survival was evaluated. IBM SPSS for Windows, version 17.0 (IBM statistics for Windows version 17, IBM Corporation, Armonk, New York, United States) was used for statistical tests. Results: Of the patients in the study, 28 were male (28.9%), 69 (71.1%) were female and their average age was 62.1 ± 13.4 years. 14 patients (14.4%) had relapse when patients were grouped according to relapse development. Increased platelet number, TNM stage and invasion were significant in mortality and relapse, and tumor grade was not significant in relapse, but no significant effect on mortality. No significant effect of NLR and PLR on mortality and relapse was observed. Further and wider studies should be carried out.

Keywords: Gastric Cancer, Hematological Markers, Survival, Prognosis,

Sözlü Sunum

Multiple Sklerozda Sıklıkla Rastlanan Semptom: Yorgunluk

Öğr.Gör. Burak Kese¹ , Uzman Gülfidan Tokgöz²

¹Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi

²İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa

Özet

Giriş: Multiple Skleroz'da plak oluşumuna neden olan lezyonların tutulum bölgesi ve büyüklüğüne göre klinik belirti ve bulgular değişmekte ve bireyden bireye heterojen özellik göstermektedir. Tüm semptomlar içerisinde MS hastalarında en sık rastlanan bireylerin fonksiyonel kapasite, günlük yaşam, duygu-durum, yaşam kalitesini en fazla etkileyen semptomlardan biri yorgunluktur. Amaç: Çalışmamızın amacı karmaşık bir semptom olan yorgunluğa dair güncel literatür araştırması idi. Gereç ve Yöntem: "Multiple Skleroz", "yorgunluk" anahtar kelimeleri kullanılarak literatür incelemesi yapıldı. Yorgunluğun türleri, fizyopatolojisi, yorgunluğa etki eden faktörler ve değerlendirme yöntemleri araştırıldı. Bulgular: Yorgunluk merkezi, psikolojik ve çevresel faktörlerdeki değişikliklerden kaynaklanan fiziksel veya zihinsel performanstaki azalma olarak tanımlamaktaydı. Depresyon ve anksiyeteye benzer bir şekilde ortaya çıkan psikojenik yorgunluk olarak, supraspinal, spinal ve periferik sinirlerin etkilenimi sebebiyle aktivite esnasında kas için gereken nörolojik desteği sürdürememe santral yorgunluk olarak, kas düzeyinde ve periferik yapılar da meydana gelen değişimlerden dolayı kas kuvvet üretimi azalıp aktiviteyi gerçekleştirmek için gerekli kuvvet açığa çıkarılmaması periferik yorgunluk olarak tanımlanmaktaydı. MS'li bireyler yorgunluk deneyimini farklı zaman, şiddet ve süre ile tanımlayabilmektedir. Hastalığın prognozunun kötüleşmesi ile birlikte yorgunluğun sıklık ve şiddeti artabilmekte, hastaların yorgunluk algısı, sıcaklık gibi çevresel faktörlerdende etkilenebilmektedir. Literatürde yorgunluğu değerlendirmeyi sağlayan birçok ölçek bulunmasına rağmen MS'e özgü geçerli ve güvenilir az sayıda ölçek olduğu bulundu. Sonuç: Yorgunluğun değerlendirilmesinde yorgunluğa sebep olabilecek faktörlerin belirlenmesi ve analizi ile başlayıp etkili olabilecek faktörler ve hasta hikayesi detaylıca sorgulanması, hasta hikayesi sonrasında yorgunluğun subjektif ve objektif değerlendirilmesini önermekteyiz. MS'li bireylerde sık rastlanan ve engellilik,

özürlülüğe sebep olan yorgunluk üzerine literatürde daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Multiple Skleroz, Yorgunluk, Semptom

The Common Symptom in Multiple Sclerosis: Fatigue

Abstract

Introduction: In Multiple Sklerosis the clinical signs and symptoms vary according to the area and size of the lesions that occur in the CNS and cause plaque formation and show heterogeneous characteristics from individual to individual. Among all symptoms, one of the most common symptoms affecting the functional capacity, daily life, mood, and quality of life of individuals with MS is fatigue. Purpose: The aim of our study was to search the current literature on fatigue, which is a complex symptom. Method: A literature review was made using the keywords "Multiple Sclerosis", "fatigue". Types, physiopathology, factors affecting fatigue, and evaluation methods were investigated. Results: Fatigue as a decrease in physical or mental performance resulting from changes in central, psychological, and environmental factors. As psychogenic fatigue occurs in a similar way to depression and anxiety, Inability to maintain the neurological support required for muscle during activity due to the influence of supraspinal, spinal, and peripheral nerves, as central fatigue, the production of muscle strength decreases due to changes in muscle level and peripheral structures and the force required to perform the activity. not being exposed was defined as peripheral fatigue. People with MS can describe their fatigue experience at different times, severity, and duration. With the worsening of the prognosis of the disease, the frequency and severity of fatigue may increase, and patients' perception of fatigue may also be affected by environmental factors such as temperature. Although there are many scales to evaluate fatigue in the literature, it was found that there are few valid and reliable scales specific to MS. Discussion: We recommend that the first step in the evaluation of fatigue, which is a complex symptom, starts with the determination and analysis of the factors that may cause fatigue, and the factors that may be effective and the patient's history are questioned comprehensively, and after a comprehensive patient history, we recommend that fatigue be evaluated objectively and objectively. There is a need for more studies in the literature on fatigue, which is common in individuals with MS and causes disability and disability.

Keywords: Multiple Sclerosis, Fatigue, Symptom

Sözlü Sunum

Nadir Karşılaşılan Bir Yara Yeri Enfeksiyonu Nedeni: Örümcek Sokması

Dr. Öğretim Üyesi Murathan Erkent¹ , Dr. Öğretim Üyesi Tefik Avcı¹ , Dr. Öğretim Üyesi Emre Karakaya¹

¹Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Ana Bilim Dalı

*Corresponding author: Murathan Erkent

Özet

266

Giriş: Örümcek sokmaları nadir görülen bir klinik durumdur. Tanımlanmış 37000 üzerinde örümcek çeşidi vardır. çoğu örümceğin sokması ağrılıdır ancak klinik vermeden seyreder. En tehlikelileri ise karadul ve kahverengi keşiş örümceği sokmalarıdır. **Vaka sunumu:** 57 yaşında kadın hasta yaklaşık 1 hafta önce bahçede türü bilinmeyen bir örümcek tarafından ısırılmış, 10 gün sonra tarafımıza kolunda nekrotik yara ile başvurdu. yara kenarında nekrotik dokular debride edildikten sonra uygun pansuman ve sistemik antibiyotik tedavisi sonrası hastanın kliniği düzeldi. **Tartışma:** Örümcek çeşidine göre ağızdan salgılanan toksin nedeniyle sitotoksik ve hemolitik enzimler salınmasına yol açar bunlar da lokal yarada veya Sistemik etkilere sebep verip ısırılan bölgede yoğun enflamasyon bunun sonucunda lokal nekroz ve ayrıca sistemik etkileri nedeniyle de Mortalite gözlenebilir. bizim hastamızda Sistemik etkiler gözlenmemle beraber lokal etkileri hızlı şekilde sınırlandırıldı. Uygun zamanda erken cerrahi debridman yapılması nedeniyle yara bakımının da uygun şekilde yapılması nedeniyle tedavisi tamamlanmış oldu.

Anahtar Kelimeler: Örümcek Isırığı, Lokal Enfeksiyon, Sistemik Enfeksiyon

Abstract

Introduction: Spider bites are a rare clinical condition. There are over 37000 species of spiders that have been identified. Most spiders' bites are painful but progress without clinical consequences. The most dangerous are Black widow and Brown recluse spider. Case report: A 57-year-old female patient was bitten by a spider of unknown species in the garden about 1 week ago, and 10 days later presented to us with a necrotic wound on her arm. After the necrotic tissues were debrided at the edge of the wound, the patient's clinic improved after appropriate dressing and systemic antibiotic treatment. Mortality may be observed due to necrosis and also its systemic effects. Although systemic effects were not observed in our patient, local effects were rapidly limited. The treatment was completed due to proper wound care due to early surgical debridement at the appropriate time.

Keywords: Spider Bite, Local Infection, Systemic Infection

Sözlü Sunum

**Nazal Polipli Kronik Rinosinüzitlerde Mmp-1, Mmp-2, Mmp-8 Düzeyinin
Değerlendirilmesi**

Dr. Öğretim Üyesi Ceyhun Aksakal¹ , Doç.Dr. Ahmet Eyibilen²

¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi

²Özel Sevgi Hastanesi

Özet

Giriş: Nazal polipozis gelişiminin patogenezi tam olarak aydınlatılamamıştır. Matriks Metalloproteinazlar (MMP) doku remodelinginde önemli proteinler olup, ekstrasellüler matriks (ESM) elemanlarının hemen hemen tümünü degradasyona uğratırlar. Böylece doku remodelinginde aktif rol alırlar. Yapılan çalışmalarda kronik rinosinüzitlerin etyolojisinde rol oynadıkları görülmüştür. Materyal Metod: Çalışmada 35 hastanın operasyon materyalleri incelenmiştir. (Grup 1; nazal polipozisli 25 hasta , Grup 2; Herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayan ve orta konkalardan alınan mukozanın incelendiği kontrol grubunu oluşturan 10 hasta.) Tüm hastalardan alınan örneklerde MMP-1, MMP-2 ve MMP-8 ekspresyonu belirlenmiştir. Bulgular: MMP-1, MMP-2 ve MMP-8 ekspresyonu nazal polipli grupta kontrol grubuna göre anlamlı düzeyde artmış olarak bulunmuştur. Sonuç: Nazal poliplerdeki MMP-1, MMP-2 ve MMP-8 ekspresyonu kontrol grubundan farklılıklar göstermektedir. Bu bulgular nazal polipozisin patogenezinde MMP lerin rollerinin olabileceğini destekler niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Nazal Polip; Kronik Rinosinüzit; Matriks Metalloproteinaz

The Evaluation of the Mmp-1, Mmp2, Mmp-8 Levels in Chronic Rhinosinusitis With Nasal Polyp

Abstract

Introduction: The pathogenesis of nasal polyposis could not be elucidated fully. Metalloproteinases (MMP) are important proteins in tissue remodeling; they act degradation upon almost all of the extracellular matrix (ECM) elements. Thus they take an active role on tissue remodeling. It is seen in the carried out studies that; they play role in the etiology of the chronic rhionosinusitis. **Material and methods:** The operation materials of 35 patients were examined in the study. (Group 1; 25 patients nasal polyposis , Group 2; 10 patients without any systematic disease and including the control group from whom the mucosa taken from middle concha been examined.) In all samples taken from all of the patients; MMP-1, MMP-2 and MMP-8 expression was determined. **Results:** MMP-1, MMP-2 and MMP-8 expression was significantly increased when compared to nasal polyposis group. **Conclusion:** MMP-1, MMP-2 and MMP-8 expression in nasal polyposis are different from the control group. These findings suggest that there may be matrix metalloproteinases' roles on nasal polyposis pathogenesis.

Keywords: Nasal Polyp; Chronic Rhinosinusitis; Matrix Metalloproteinase

Sözlü Sunum

Olgular Üzerinden Skleroterapi Komplikasyonları

Dr. Mehmet Atay¹

¹Bahçelievler Devlet Hastanesi

Özet

Venöz yetmezlik tedavisinde neredeyse yüz yıldır cerrahi tedavi ilk seçenek olmasına karşın, günümüzde endovenöz yöntemler bunun yerini almaktadır. Venöz yetmezlik yetişkin bireylerde %25-50 oranında görülmektedir. Kadınlarda erkeklere göre daha fazla görülür. Kadınlarda daha çok kozmetik semptomları şikayet nedeni olmaktadır. İki olgu üzerinden skleroterapi komplikasyonları ve yönetimini sunduk. Olgu 1. Hastaya kozmetik semptomları olması dolayısıyla skleroterapi planlanmış. Skleroterapi öncesi yapılan doppler ultasonografide venöz yetmezlik saptanmadı. Hastaya %1 polidokanol köpük şeklinde damar içine uygulandı. Enjeksiyondan 2 gün sonra tromboflebit benzeri tablo gelişen hastaya sterilizasyon sağlandıktan sonra 11 bistüri yardımıyla varis içindeki trombus temizlendi. Antibiyoterapi ve asetil salisilik asit 100 mg tablet günde 1 defa başlandı. Bir hafta sonraki kontrolünde hastanın şikayetleri düzelmişti. Olgu 2. Ödem ve kozmetik yakınma şikayetleri olan kadın hastaya 1mm'den küçük damarlar olduğu için ilk olarak 0.5 polidokanol ile likid skleroterapi başlandı. 4. seansta hastanın vasküler ağında nekroz benzeri tablo gelişmesi üzerine tedaviye ara verildi. Hastada antibiyotikli pomadlarla tedaviye devam edildi. 8 hafta sonunda yara iyileşmesi gelişti. Tartışma Skleroterapide amaç damar endotel yapısını bozmak ve damarda skleroz geliştirmektir. Telenjektazi(<1mm) veya retiküler venlerin(1-3mm) tedavisinde kullanılmaktadır. Komplikasyonlarına bakacak olursa alerjik reaksiyonlar, ciltte nekroze alanlar, tromboflebit, hiperpigmentasyon, telenjektazik venlerde artış, hipotansiyonu sayabiliriz. Bizim klinik deneyimimizde hiperpigmentasyon ve telenjektazik venlerde artışı sık olarak görmekteyiz ancak tedavi devamında kompresyonla kendiliğinden gerilemektedir. Literatürde hiperpigmentasyon 0,3-10 arası görülmektedir. Tromboflebit gelişmesi durumunda varis çorabı kullanıyoruz ve asetil salisilik asit 100mg tb günde bir defa başlıyoruz. Biz klinik pratiğimizde antibiyotikli pomadlara ek olarak kondroitin polisülfat jel günde iki defa o bölgeye uygulanmasını tedavi hızlanması açısından öneriyoruz. Cilt nekrozu gelişmesi ise yüksek konsantrasyonda madde uygulanmasına

veya damar dışına ilaç geldiği takdirde gelişebilmektedir.Sonuç olarak skleroterapi kolay uygulanabilir olmasına karşın cerrahi kadar dikkat gerektirecek bir girişimdir. Vasküler ağ üzerinde özensiz yapılan tüm girişimler komplikasyonla sonuçlanacaktır. Bu komplikasyonların azalması için sterilizasyon ve damar çapına uygun bir şekilde ilaç dozu ayarlanması faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Skleroterapi, Nekroz, Tromboflebit

Sclerotherapy Complications With the Cases

Abstract

Although surgical treatment has been the first option in the treatment of venous insufficiency for almost a hundred years, today endovenous methods replace this. Venous insufficiency is seen at a rate of 25-50% in adult individuals. It is more common in women than in men. Cosmetic symptoms mostly cause complaints in women. We presented sclerotherapy complications and management over two cases. Patient 1: Sclerotherapy was planned due to the cosmetic symptoms of the patient. Venous insufficiency was not detected in Doppler ultrasound before sclerotherapy. 1% polidocanol was applied intravenously to the patient in foam form. The patient developed a thrombophlebitis after two days for injection. Sterilization was provided, the thrombus inside the varicose was cleaned with 11 scalpels. The patient developed a thrombophlebitis after two days for injection. Sterilization was provided, the thrombus inside the varicose was cleaned with 11 scalpels. One week later, the patient's complaints were resolved. Patient 2: Liquid sclerotherapy with 0.5 polidocanol was initiated in the female patient, who had complaints of edema and cosmetic complaints, as there were vessels smaller than 1mm. The treatment was interrupted when the patient developed a necrosis in the leg. The patient continued the treatment with antibiotic ointments at the end of 8 weeks. Discussion: The purpose of sclerotherapy is disrupt the vascular endothelial structure and develop vascular sclerosis. It is used in the treatment of telangiectasia (<1mm) or reticular veins (1-3mm). Considering the complications, we can list allergic reactions, skin necrosis, thrombophlebitis, hyperpigmentation, an increase in telangiectatic veins, and hypotension. In our clinical experience, we frequently see hyperpigmentation and increase in telangiectatic veins, but it regresses spontaneously with compression during the continuation of the treatment. hyperpigmentation is seen between 0.3-10 in the literature. In case of thrombophlebitis, we use compression stockings, local chondroitin polysulphate gel and acetyl salicylic acid 100mg tb once a day. The development of skin necrosis can develop if a high concentration of substance is applied or if drugs are delivered outside the vein. As a result, sclerotherapy is an intervention that requires as much attention as surgery, although it is easy to apply.

Keywords: Sclerotherapy, Necrosis, thrombophlebitis

Sözlü Sunum

Omentin Uygulanan Mcf-7 Hücrelerinde Vgf Gen İfadesinin Belirlenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Gülşah Koç¹ , Dr. Öğretim Üyesi Ahu Soyocak¹

¹İstanbul Aydın Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Meme kanseri dünyada kadınlar arasında kansere bağlı ölümlerin ikinci önemli nedenidir. Meme kanserinin gelişiminde, çok sayıda risk faktörünün etkisi olmakla beraber son çalışmalar adipokinlerin bu süreçte önemli bir role sahip olduğunu vurgulamaktadır. Adipokinlerin meme kanseri hücrelerinin proliferasyonu, sağ kalımı, invazyonu ve metastazında görevli sinyal yollarını etkileyebileceği bildirilmektedir. Meme kanserinde rolü araştırılan adipokinlerden biri de omentindir. Omentinin, anti-inflamatuar ve anti-oksidan özelliklere sahip olduğu, apoptoz yollarını etkileyebileceği düşünülmektedir. İnflamasyon süreci meme kanserinin ilerlemesini, metastazını ve terapötik sonucu etkileyen bir mikro çevre oluşturmaktadır. Bu mikro çevrenin düzenlenmesinde VGF (sinir büyüme faktörü) gibi genler aracılık etmektedir. Enerji homeostazı, metabolizma ve inflamasyon sürecinin düzenlenmesinde rol oynayan VGF'nin, meme kanseri hücrelerinde aşırı eksprese edildiği gösterilmiştir. Meme kanserinde, omentin ve VGF ile yapılan çalışmalar şu ana kadar çok sınırlı olmakla birlikte etki mekanizmaları hala net olarak anlaşılmamıştır. Çalışmamızda omentin uygulanan meme kanseri hücrelerinde VGF gen ifade düzeyinin belirlenmesi amaçlanmıştır. **Materyal-Metod:** Çalışmamızda meme kanseri hücreleri (MCF-7) 100ng/ml omentin ile 24 ve 48 saat inkübe edilmiştir. İnkübasyon sonrasında hücrelerden RNA izolasyonu yapılmış, izole edilen RNA'lardan cDNA sentezi gerçekleştirilmiştir. VGF genine özgü primer-prob seti kullanılarak hazırlanan reaksiyon karışımı qRT-PCR cihazında okuma yapılarak değerlendirilmiştir. **Bulgular:** Omentin uygulanan MCF-7 hücrelerinde VGF gen ekspresyonun kontrol grubuna göre 24. saatte istatistiksel olarak fark göstermediği belirlenirken, 48. saatte istatistiksel olarak anlamlı azaldığı belirlenmiştir ($p<0.001$). **Sonuç:** Meme kanserinde omentin adipokininin inflamatuvar süreci etkileyerek, meme kanserinde artan VGF gen ekspresyonun azalmasına neden olabileceği, kanserleşme sürecinde inflamatuvar yolağın düzenlenmesine katkı sağlayabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Omentin, Vgf

Determination of Vgf Gene Expression in Omentin-Treated MCF-7 Cells

Abstract

Objective: Breast cancer is the second leading cause of cancer-related death among women in the world. Although many risk factors have an effect on the development of breast cancer, recent studies emphasize that adipokines have an important role in this process. It has been reported that adipokines may affect the signaling pathways involved in the proliferation, survival, invasion and metastasis of breast cancer cells. One of the adipokines whose role in breast cancer has been investigated is omentin. It is thought that omentin has anti-inflammatory and anti-oxidant properties and may affect apoptosis pathways. The inflammatory process creates a microenvironment that affects the progression, metastasis, and therapeutic outcome of breast cancer. The regulation of this microenvironment is mediated by genes such as VGF (nerve growth factor). It has been shown that VGF, which plays a role in the regulation of energy homeostasis, metabolism and inflammation process, is overexpressed in breast cancer cells. Although studies conducted with omentin and VGF in breast cancer are very limited so far, their mechanism of action is still not clearly understood. In our study, we aimed to determine the level of VGF gene expression in breast cancer cells to which omentin, which is thought to have anti-inflammatory properties, was applied. In our study, we aimed to determine the level of VGF gene expression in breast cancer cells treated with omentin. **Materials and Methods:** In our study, breast cancer cells (MCF-7) were incubated with 100ng / ml omentin for 24 and 48 hours. After the incubation, RNA was isolated from the cells, and cDNA synthesis was performed from the isolated RNAs. The reaction mixture prepared using VGF gene-specific primer-probe set was evaluated by reading on qRT-PCR device. **Results:** It was determined that VGF gene expression in MCF-7 cells treated with omentin did not show a statistically significant difference at the 24th hour compared to the control group, but it was found to be statistically significantly decreased at the 48th hour ($p < 0.001$). **Conclusion:** It is thought that omentin adipokine may affect the inflammatory process in breast cancer, cause a decrease in the increased VGF gene expression in breast cancer and contribute to the regulation of the inflammatory pathway in the cancer process.

Keywords: Breast Cancer, Omentin, Vgf

Sözlü Sunum

**Pamukkale Üniversitesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğine Başvuran Gebelerin
Folik Asit Kullanımı ve Nöral Tüp Defekti ile İlişkisi Hakkında Bilgi Düzeylerinin
Değerlendirilmesi**

Uzman Emre Mat¹ , Uzman Gazi Yıldız¹ , Uzman Didar Kurt¹

¹SBÜ. Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

*Corresponding author: emre mat

Özet

Giriş: Nöral tüp defektleri (NTD), intrauterin dönemde nöral tüpün hatalı kapanması nedeniyle oluşan, etiyolojisinde çevresel ve genetik faktörlerin birlikte rol oynadığı yenidoğan kayıplarının yarısından fazlasının nedeni olan merkezi sinir sistemi anomalilerindendir. Türkiye’de yapılan çalışmalarda sıklığının binde 3-5 arasında olduğu görülmüştür. NTD’li çocuk doğum öyküsü olan kadınların NTD riski %2-3’dür. Risk faktörü olarak annede folik asit eksikliği, genetik faktörler, kimyasal maddeler, malnutrisyon, radyasyon ve bazı ilaçlar rol almaktadır. NTD’lerin annenin prekonsepsiyonel ve gebeliğinin ilk üç ayında kullanacağı günde 0,4 mg folik asit ile % 40-80 oranında engellenebileceğini göstermektedir. Amaç: Bu çalışmanın amacı, Pamukkale Üniversitesi kadın hastalıkları ve doğum kliniğine başvuran gebelerin, prekonsepsiyonel ve ilk trimesterde folik asit preparatı kullanım oranlarını, öğrenim durumları ile ilişkisini, folik asitin önemi ile ilgili bilgilerini ve nöral tüp defekti ilişkisi farkındalıklarını araştırmaktır. Yöntem: Pamukkale Üniversitesi kadın hastalıkları ve doğum kliniğine gebelik takibi için başvuran 17-42 yaş aralığındaki 1200 gebe gönüllü olarak çalışmaya dahil edildi. Gebelerin sosyodemografik özellikleri ile folik asit kullanımı, folik asit ve NTD ilişkisi hakkında bilgi düzeyleri özel olarak oluşturulan bilgi formları kullanılarak sorgulandı. Bulgular: Çalışmaya dahil olan gebeliklerin %70’i planlı olmasına rağmen prekonsepsiyonel dönemde folik asite başlanma oranı %12 olarak saptandı. Eğitim düzeyi arttıkça anket formundaki NTD ve folik asit ile alakalı sorulara doğru yanıt verme ve folik asit kullanım nedenini anlama oranları daha yüksek

oranda bulundu. Gebeliğin hiçbir döneminde folik asid kullanmama oranı %34 iken prekonsepsiyonel ve/veya gebeliğin ilk trimestrinde folik asid kullanım oranı %66 olarak saptandı. Sonuç: Folik asit bilgi düzeyi, NTD ile ilişkisi hakkında farkındalık ve demografik özellikler arasındaki ilişki anket sonuçlarına göre değerlendirilmiştir. Folik asitin doğru bir şekilde kullanımı diğer bölgelerle benzer olmakla birlikte gelişmiş ülkelere göre oldukça düşüktür. Kadınların eğitim düzeyi düşüklüğü ve NTD sıklığı düşünülürse üreme çağındaki tüm kadınların folik asit ile NTD arasındaki ilişki hakkında farkındalık artırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Folik Asit, Nöral Tüp Defekti

Sözlü Sunum

Pilates Egzersizlerinin Sağlıklı Yetişkin Bireylerde Vücut Farkındalığı, Fiziksel Aktivite Düzeyi ve Aerobik Kapasite Üzerine Etkisi

**İrem Emir¹ , Doç.Dr. Yıldız Analay Akbaba² , Arş.Gör. Emrah Zirek² , Ayça Arslantürk² ,
Merve Koyuncu³**

¹İstanbul Üniversitesi

²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

³Kadıköy Florence Nightingale Hastanesi

*Corresponding author: İrem Emir

Özet

Amaç: Pilates, dünya genelinde popülerliğini koruyan ve vücudun genel sağlığını iyileştirmek amacıyla uygulanan bir fiziksel aktivite çeşididir. Bu çalışmada, pilates egzersizlerinin genç erişkin olgularda vücut farkındalığı, aktivite düzeyi ve aerobik kapasite üzerine etkilerinin incelenmesi amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntemler:** Çalışmaya toplamda 169 olgu (82 pilates grubu, 87 inaktif grubu) dahil edildi. Olguların değerlendirmesinde vücut farkındalığı için Vücut Farkındalığı Anketi (VFA), fiziksel aktivite düzeyleri için Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi Kısa Form (UFAA) ve aerobik kapasite değerlendirilmesi için Young Men's Christian Association (YMCA) 3 Dakika Basamak Testi (3 DBT) kullanıldı. Verilerin analizinde SPSS Version 21.0 paket programı kullanıldı. $p<0,05$ anlamlı olarak kabul edildi. **Bulgular:** Katılımcıların yaş ortalaması pilates grubu için $27,54\pm5,25$, inaktif grup için ise $24,67 \pm 4,75$ olarak bulundu. Grupların karşılaştırmasında VFA, YMCA 3 DBT, skorlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulundu. UFAA total skoru farkı her iki grup için istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p>0,05$). **Sonuç:** Pilates egzersizleri, genç yetişkin olgularda vücut farkındalığını ve aerobik performansı geliştirmede faydalı bir egzersiz seçeneği olarak önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Aerobik Kapasite, Fiziksel Aktivite, Pilates, Vücut Farkındalığı.

Abstract

Aim: Pilates is a type of physical activity that maintains its popularity around the world and is applied to improve the overall health of the body. In this study, it was aimed to investigate the effects of pilates exercises on body awareness, activity level and aerobic capacity in young adults. **Materials and Methods:** A total of 169 participants (82 pilates, 87 sedentary) were included in the study. Body Awareness Questionnaire (BAQ) was used in the assessment of body awareness of the participants, the International Physical Activity Questionnaire Short Form (IPAQ-SF) in the assessment of physical activity levels, the Young Men's Christian Association (YMCA) 3-Minute Step Test for the assessment of aerobic capacity. In the analysis of the data, SPSS Version 21.0 package program was used. $p < 0.05$ was considered as statistically significant. **Results:** The average age of the participants was 27.5 for the Pilates group and 24.6 for the Sedentary group. In the comparison of the two groups, a statistically significant difference was found in the scores of the BAQ, YMCA 3 Minute Step Test. The difference in UFAA total score was not statistically significant for both groups ($p > 0.05$). **Discussion and Conclusion:** Pilates exercises can be recommended as a useful exercise option in young adults to improve body awareness, aerobic performance and balance.

Keywords: Aerobic Capacity, Body Awareness, Physical Activity, Pilates.

Sözlü Sunum

Plansız Evde Doğum Yapan ve Hastanede Doğum Yapan Gebelerin Perinatal Sonuçları

Dr. Burak Bayraktar¹

¹Department of Obstetrics and Gynecology, University of Health Sciences Tepecik Training and Research Hospital, Izmir, Turkey

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, planlanmamış evde doğumların ve hastane doğumlarının perinatal sonuçlarını karşılaştırmaktır. **Materyal ve Metod:** Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği'nde Ocak 2014 - Aralık 2018 tarihleri arasındaki doğum kayıtları (hastanemiz dışında veya hastanemizde gerçekleşen) retrospektif olarak incelendi. Çalışma grubundaki (planlanmamış evde doğum) her hasta için benzer yaş ve gebelik süresine sahip dört kontrol grubu (hastanede doğum) gebe seçildi. **Bulgular:** 5 yıllık dönemde toplam 114 doğum evde gerçekleşmişti (prevalans: %0.24). Plansız evde doğum grubu ve kontrol grubunda anne yaşı, ileri anne yaşı ve pariteler benzer iken, adolesan anne sayısı evde doğum grubunda anlamlı olarak daha yüksekti (%15.7 vs %7.2, p=0,004). Plansız evde doğum grubu ve kontrol grubu arasında gebelik süresi ve erken doğum prevalansı benzerdi. Plansız evde doğum grubundaki yenidoğanların ortalama doğum ağırlıklarının daha düşük olduğu görüldü (2835±831 vs 3074±710, p=0,035). Düşük doğum ağırlığı, plansız evde doğum grubunda daha fazla izlendi (%23.7 vs %15.1, p=0,022). Her iki gruptaki yenidoğanların boyları ve grupların makrozomi oranı benzerdi. Plansız evde doğum grubunda 1. dakika <7 ve 5. dakika <7 Apgar skoru olan yenidoğan oranı anlamlı olarak yüksekti (sırasıyla p=0,001 ve p<0,001). Plansız evde doğum grubunda neonatal ölüm anlamlı olarak daha yüksekti (p<0,001). **Sonuç:** Planlanmamış evde doğumlar, kötü obstetrik ve neonatal sonuçlarla ilişkilidir. Doğum normal bir süreçtir ve evde doğumun güvenli olabilmesi için "planlanması" ve profesyoneller tarafından desteklenmesi gerekir. Tüm önlemlere rağmen, planlı evde doğumlar bile hem anne hem de bebek için bazı riskler oluşturabilir.

Anahtar Kelimeler: Doğum, Evde Doğum, Planlanmamış Evde Doğum, Maternal Sonuçlar, Perinatal Sonuçlar, Neonatal Sonuçlar

Perinatal Results for Pregnant Women With Unplanned Home Birth and Hospital Birth

Abstract

Objective: The aim of this study is to compare the perinatal outcomes of unplanned home births and hospital deliveries. **Materials and Methods:** Births records (at outside or in our hospital) between January 2014 and December 2018 at the Department of Obstetrics and Gynecology, University of Health Sciences Tepecik Training and Research Hospital were analyzed retrospectively. For each patient in the study group (unplanned home birth), four patients with similar age and gestational period were taken as the control group (hospital birth). **Results:** A total of 114 births were home birth over a 5-year period (prevalence: 0.24%). While the maternal age, advanced maternal age and parity were similar in the home birth group and the control group, the adolescent maternal age was significantly higher in the home birth group (15.7% vs 7.2%, $p=0,004$). Pregnancy periods and preterm birth prevalence were similar between the unplanned home birth group and control group. The mean newborn weight was lower in the unplanned home birth group (2835 ± 831 vs 3074 ± 710 , $p=0,035$). Low birth weight was more common in the unplanned home birth group (23.7% vs 15.1%, $p=0,022$). The height of the newborns and the prevalence of macrosomia were similar between the unplanned home birth group and control group. Apgar scores of <7 at 1st minute and <7 at 5th minute newborns were significantly higher in the unplanned home birth group ($p=0,001$ and $p<0,001$, respectively). Neonatal death was significantly higher in the unplanned home birth group ($p<0,001$). **Conclusion:** Unplanned home births are associated with poor obstetric and neonatal outcomes. Birth is a normal process and for home birth to be safe, it must be "planned" and supported by professionals. Despite all the precautions, even planned home births may create some risks to both mother and baby.

Keywords: Birth, Home Birth, Unplanned Home Birth, Maternal Outcomes, Perinatal Outcomes, Neonatal Outcomes

Sözlü Sunum

Premenopozal Kadınlarda Fiziksel Aktivite Düzeyinin Araştırılması

Öğr.Gör. Burak Kese¹ , Uzman Gülfidan Tokgöz²

¹ Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi

²İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa

*Corresponding author: Burak KESE

Özet

Giriş: Menopoz öncesi 2-6 yıllık döneme premenopoz dönemi denir. Bu dönemde vazomotor değişiklikler, yorgunluk, baş ağrısı ve duygusal rahatsızlıklar gibi şikayetler olabilir. Amaç: Çalışmamızın amacı premenopozal kadınlarda fiziksel aktivite düzeyini (FAD) araştırmak idi. Gereç ve Yöntemler: Çalışmamıza 38-45 yaş arası 13 kadın dahil edildi. Bireylerin yaş, boy ve kilo verileri sorgulandıktan sonra FAD, Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi (IPAQ) ile değerlendirildi. Son bir hafta içerisinde şiddetli, orta şiddetli aktivite, yürüme süresi dakika olarak oturma süresi saat olarak sorgulandı. Verilen cevaplar kaydedildi. Her bireyin toplam aktivite seviyesi (Toplam MET) fiziksel aktivite rehberine göre hesaplandı. Bulgular: Çalışmamızın sonuçlarına göre bireylerin yaş ve ağırlık ortalamaları sırasıyla 40.92 ± 2.90 yıl, 123.96 ± 16.93 kg idi. Son bir haftada şiddetli ve orta şiddetli aktivite ile geçirilen ortalama zaman sırasıyla 10.75 ± 3.41 dk, 27.50 ± 69.42 dk idi. Yürüme ve oturarak geçirilen zaman sırasıyla 93.33 ± 79.06 dakika ve 10.75 ± 3.41 saat idi. Toplam MET ortalamasının 385.884 ± 305.46 ve düşük olduğu bulundu. Sonuç: Premenopozal dönem kadınlarda; hormonal değişiklikler nedeniyle bazı fiziksel ve psikolojik değişiklikler meydana gelmektedir. Bu değişiklikler sonucunda bireylerin fiziksel aktivite düzeyleri ve egzersiz davranışları etkilenebilir. Premenopozal kadınlarda düzenli egzersiz ve yürüme alışkanlığının fiziksel sağlık açısından faydalı olacağını düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Premenopoz, Kadın, Fiziksel Aktivite, Egzersiz

Investigation of Physical Activity Level in Premenopausal Women

Abstract

Introduction: The period of 2-6 years before menopause is called the premenopause period. During this period, there may be complaints such as vasomotor changes, fatigue, headache and emotional disturbances. **Objective:** The aim of our study was to examine the level of physical activity level (PAL) in premenopausal women. **Materials and Methods:** Thirteen women 38-45 age were included in our study. After questioning the age, height and weight data of the individuals, their PAL was evaluated with the International Physical Activity Questionnaire (IPAQ). Individuals were asked vigorous, moderate-intensity activity, walking time as minute and sitting time as hours in the last week. The answers given were recorded. The total activity level (Total MET) of each individual was calculated according to guideline. **Results:** According to the results of our study, the mean age and weight of the individuals were 40.92 ± 2.90 years, 123.96 ± 16.93 kg, respectively. The mean time spent by vigorous and moderate activity in the last week was 10.75 ± 3.41 min and 27.50 ± 69.42 min, respectively. The time spent walking and sitting was 93.33 ± 79.06 minutes and 10.75 ± 3.41 hours, respectively. Total MET was found that an average of 385.884 ± 305.46 and low. **Conclusion:** In women in the premenopausal period; some physical and physiological changes occur due to hormonal changes. As a result of these changes, physical activity levels and exercise behaviours of individuals may be affected. We think that regular exercise and walking habits will be beneficial in terms of physical health in premenopausal women.

Keywords: Premenopause, Women, Physical Activity, Exercise

Sözlü Sunum

Primer Adrenal Yetmezliği (Addisson Hastalığı) Olan Bir Kişide Cyclosporiosis: Bir Olgu Sunumu

Prof.Dr. Zeynep Taş Cengiz¹ , Prof.Dr. Hasan Yılmaz¹ , Maksut Şahin¹

¹Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi

*Corresponding author: Maksut Şahin

Özet

Cyclosporiosis, asemptomatik, semptomatik ve tekrarlayan enfeksiyonlar şeklinde gözlenebilir. Özellikle immün sistemi baskılanmış ya da bozulmuş hastalarda ishal, karın ağrısı, bulantı, kusma ve kilo kaybı gibi belirtilere sebep olur. Bu sunumun amacı Addison hastalığı (primer adrenal yetmezlik) olup Cyclospora cayetanensis saptanan bir hastada anılan hastalıkla bu parazit arasındaki ilişkiyi irdelemektir. Hasta 25 yaşında ve erkek olup ishal, karın ağrısı, mide bulantısı, iştahsızlık, kilo kaybı, halsizlik, unutkanlık, ara sıra baş ağrısı ve ateş (38°C civarında) şikâyetleri ile Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Dursun Odabaş Tıp Merkezine başvurmuştur. Hasta, ishal şikâyetinin beş ay önceden başladığını ve hâlâ devam ettiğini, önceleri günde 3-4 defa, yaklaşık son bir ayda ise 7-8 defa tuvalete çıktığını ifade etmiştir. Hasta düzenli olarak sabah daktakortil ve fludrocortisone; akşam dekort kullanmaktadır. Hastanın yurtdışı seyahat öyküsü bulunmamaktadır. Hastanın hemogram değerleri ve sedimentasyonun normal aralıklarda, CD4 değerinin %32,5 (referans aralığı: %34-56) olduğu görülmüştür. Gastroenteroloji Polikliniğinden Parazitoloji Laboratuvarına yönlendirilen hastadan alınan ve bol sulu, mukuslu ve sarı renkli olduğu görülen dışkı örneği önce nativ-Lugol yöntemi ile incelenmiştir. Daha sonra formol-etil asetat çöktürme yöntemi ile yoğunlaştırma işlemi uygulanmış ve modifiye asit-fast boyama yöntemi ile boyanmıştır. Boyanan preparatlar ışık mikroskopunda X1000 büyütmede incelenmiş ve 8-10 µm büyüklüğünde tipik C.cayetanensis ookistleri saptanmıştır. Hastanın dışkı örneğinde başka bir parazite rastlanmamıştır. Hasta, bir hafta süre ile günde iki defa trimetoprim/sülfometaksazol (160/800 mg) tedavisi almıştır. Tedavi sonrasında

kontrole gelen ve ishal şikâyeti sonlanan hastanın tekrar dışkı incelemesi yapıldığında hastanın ilaç tedavisine olumlu cevap verdiği ve parazitin ookistine rastlanmadığı gözlenmiştir. Hasta tedavi sonrasında gastrointestinal şikâyetlerinin tamamen kaybolduğunu ifade etmiştir. Sonuç olarak, Addison hastalığı gibi otoimmün hastalığı olan kişilerde görülen ishal ve diğer bazı gastrointestinal şikâyetlerin görülmesi durumunda fırsatçı parazit etkenlerinin yanında *C.cayetanensis*'in de dikkate alınması gerektiği kanaatine varıldı.

Anahtar Kelimeler: Addison Hastalığı, *Cyclospora Cayetanensis*, İshal

Sözlü Sunum

Proton Pompa İnhibitörü Pantoprazol Cıvıv Embriyolarında Erken Nöral Tüp Gelişimini Etkiler Mi'

Dr. Öğretim Üyesi Emre Atay¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Özet

Amaç: Proton pompası inhibitörlerinden (PPI) olan pantoprazol mide pariyetal hücreleri tarafından stimüle edilen ATPaz enzimini inhibe ederek mide asidi sekresyonunu baskılamak suretiyle etkisini gösterir. Pantoprazol klinikte gebelik döneminde kullanılan bir ilaç olmasına rağmen FDA (Food and Drug Administration)'ya göre gebelik kategorisi B olarak sınıflandırılmaktadır. B grubu ilaçların hamile kadınlarda iyi kontrollü çalışmaları yoktur. Bu çalışmanın amacı pantoprazolün cıvıv embriyolarında erken nöral tüp gelişimi üzerine etkisi olup olmadığını belirlemektir. **Materyal ve Metot:** Çalışmada 40 adet patojen içermeyen fertil nick brown cinsi tavuk yumurtası (50±5 gr) kullanıldı. Yumurtalar toplam 4 gruba (kontrol ve ilaç grupları) ayrıldı. İnkübasyonun 28. saatinde üç farklı doz (0.025, 0.050 ve 0.1 mg/yumurta) pantoprazol subblastodermik olarak uygulandı. Tüm yumurtalar inkübasyonun 48. saatinde açıldı. Embriyolar Hamburger-Hamilton tavuk embriyo sınıflandırma sistemi göz önüne alınarak morfolojik olarak değerlendirildi. Somit sayısı ve baş-kıç uzunluğuna ait verilerin istatistiksel analizinde Kruskal Wallis testi kullanıldı. **Bulgular:** Hamburger-Hamilton sınıflandırmasına göre kontrol grubunda yer alan embriyolar stage 13 ile uyumluydu. Kontrol grubunda yer alan tüm embriyoların nöral tüp kapanma kusuru yoktu. Pantoprazol uygulanan gruplarda ise ilaç dozunun artmasına bağlı olarak embriyoların nöral tüp kapanma kusuruna sahip olduğu (boyun, kuyruk bölgeleri gibi) ve bazı embriyoların ise gelişim geriliği gösterdiği belirlendi. Yapılan istatistiksel analizde baş-kıç uzunluğu açısından kontrol grubu ile yüksek pantoprazol uygulanan grup arasında anlamlı bir fark tespit edildi (p=0.002). Bununla birlikte somit sayısı göz önüne alınarak yapılan istatistiksel analizde kontrol grubu ile tüm pantoprazol grupları arasında istatistiksel bir fark olduğu belirlendi (p<0.05). **Sonuç:** Günümüzde PPI grubunda yer alan ilaçlar tüm dünyada sıklıkla reçete edilmektedir. Toplumda artan PPI kullanım sıklığı göz önüne alındığında, özellikle gebe olduğunun farkına varmayan bir çok kadının gebeliğin 1. trimesterinde ilaca maruz kalma riski artmaktadır.

Çalışmamızda pantoprazol'ün doza bağlı olarak embriyolarda nöral tüp kapanma kusurlarına neden olduğu belirlendi. Bununla birlikte yüksek doz maruziyetinin gelişim geriliğine sebep olduğu tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Cıvciv Embryosu, Nöral Tüp, Pantoprazol, Proton Pompası İnhibitörleri

Does Proton Pump Inhibitor Pantoprazole Affect Early Neural Tube Development in Chick Embryos'

Abstract

Objective: Pantoprazole, one of the proton pump inhibitors (PPI), acts by inhibiting the ATPase enzyme stimulated by stomach parietal cells. Although pantoprazole is a drug prescribed pregnancy period, it is classified as pregnancy category B according to the FDA (Food and Drug Administration). Group B drugs do not have well-controlled studies in pregnant women. The aim of this study is to determine whether pantoprazole influences early neural tube development in chick embryos. Material and Method: In this study, 40 pathogen-free fertile nick brown chicken eggs (50 ± 5 g) were used. Eggs were divided into total of 4 groups (control and drug groups). Three different doses of pantoprazole (0.025, 0.050 and 0.1 mg/egg) were administered subblastodermically at the 28th hour of the incubation. All eggs were opened at the 48th hour of incubation. Embryos were morphologically evaluated by considering Hamburger-Hamilton chicken embryo classification system. Kruskal Wallis test was used for the statistical analysis of the data of somite number and crown-rump length. Results: Embryos in the control group according to Hamburger-Hamilton classification were compatible with stage 13. All embryos in the control group had no neural tube closure defects. In pantoprazole applied groups, it was determined that embryos had neural tube closure defects (such as neck, tail regions) and some embryos showed developmental retardation due to the increase in drug dose. In the statistical analysis, a significant difference was found between the control group and the high pantoprazole group in terms of crown-rump length ($p=0.002$). However, a statistical difference was found between the control group and all pantoprazole groups in the statistical analysis performed considering the number of somites ($p<0.05$). Conclusion: Today, drugs in the PPI group are frequently prescribed all over the world. Considering the increasing frequency of PPI use in the society, the risk of exposure to the drug in the first trimester of pregnancy increases especially for many women who do not realize that they are pregnant. In our study, it was determined that pantoprazole caused neural tube closure defects in embryos depending on the dose. However, it was determined that high dose exposure caused growth retardation.

Keywords: Chick Embryo, Neural Tube, Pantoprazole, Proton Pump Inhibitors

Sözlü Sunum

Psa ve Psad' Nin Prostat Kanseri Tanısındaki Önemi

Dr. Hüseyin Saygın¹

¹cumhuriyet üniversitesi

Özet

Prostat kanseri erkeklerde ikinci en sık görülen kanser türüdür. Gelişmiş toplumlarda hasta yaşının artması ile sıklığı giderek artmaktadır. Prostat kanseri taraması genellikle parmakla rektal muayene (PRM) ve/veya PSA değerlerine bakılarak yapılır. PSA prostat kanserinin teşhisinde önemli bir belirteç olduğu gibi BPH ve prostatit gibi hastalıklarındada artmaktadır. PSA dansitesi (PSAD), kandaki PSA değerinin prostat bezi hacmine bölünmesi ile elde edilen ve prostat kanserini öngörmekte kullanılan bir yöntemdir. Çalışmamızın amacı retrospektif olarak TRus-Bx yapılan hastaların histopatolojik tanılarına göre PSA, PSAD' nin prostat ca öngörmedeki gücünü araştırmaktır. Çalışmamızda alt ütiner sistem semptomları ile kliniğimize başvuran hastaların PRM ve PSA yüksekliği nedeniyle transrektal ultrason eşliğinde yapılan prostat biyopsisinden(TRus-Bx) önce trans rektal olarak prostat hacmi ölçülerek PSAD hesaplanmıştır. Çalışmamızdan elde edilen veriler SPSS 23.0 programı ile değerlendirildi. Çalışmadaki verilerin ortalama ,standart sapma ve aralıklarının tespiti tanımlayıcı istatistikler yardımı ile yapıldı . Verilerin normallik sıralaması shapiro wilk testi ile yapıldı. Tanı testlerinin performanslarının değerlendirilmesinde ROC eğrisi yöntemi kullanıldı. Çalışmamıza PSA yüksekliği (>4 ng/ml) olan 202 erkek hasta dahil edildi . Hastalara transrektal ultrason eşliğinde biyopsi yapıldı. 69 hastanın (%34.15) sonucu adenokarsinom olarak sonuçlandı. Çalışmaya katılan hastaların ortalama prostat hacmi 61,48 ± 30,8 ng/ml idi ortalama PSA 10,67±3,12 idi. PSA aralığı 4,3 – 167 ng/ml idi. Ortalama PSAD 0,31 idi. PSA parametresi ile PSAD parametresinin prostat ca olan hastayı öngörü kıyasında yapılan ROC analizinde eğri altında kalan alan PSA için 0,611 iken PSAD için 0,693 idi. (Grafik 1) . PSA ve PSAD için optimal cut-off değerleri sırasıyla 9,23 (ng/ml) ve 0,204 (ng/ml/cm³) idi. PSA prostat CA öngörmedeki sensivite 0 ,612 spesifitesi 0,594 idi . PSAD için 0,693 ile 0,743 idi. (Tablo 1) Sonuç olarak günümüzde PSA prostat kanseri taramasında yaygın olarak kullanılsada PSAD' nin prostat kanserini öngörme gücünün daha yüksek olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Psa, Psad, Prostat Kanseri

Sözlü Sunum

Rejeneratif Endodontik Tedavide Başarı Değerlendirmesi

Dr. Öğretim Üyesi Dursun Ali Şirin¹ , Duygu Çakır¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Duygu Çakır

Özet

Nekrotik immatür daimi dişlerin endodontik tedavilerinde klinik zorluklar olmasına rağmen uygun vakalarda rejeneratif endodontik tedavi uygulamasıyla başarıya ulaşılabilir. Bu dişlerin endodontik tedavisi, yeterli apikal stop oluşturacak anatomik daralım olmaması nedeniyle zordur. Çok seanslı kalsiyum hidroksitle apeksifikasyon tedavisi böyle vakalarda uzun yıllar uygulandı. Daha sonra geliştirilen MTA gibi biyouyumlu materyallerle tek aşamada apikal bariyer oluşturulmasına rağmen kök gelişiminin tamamlanmaması ve dişin vitalitesini geri kazanamaması eksiklikler olarak karşımıza çıkmıştır. Rejeneratif endodontik tedaviler ise bu eksiklikleri gidermiş ve başarılı sonuçlar alınmıştır. Rejeneratif endodontik tedavilerin başarısını değerlendirmede genellikle primer, sekonder ve tersiyer amaçlara bakılmaktadır. Primer amaç; semptomların eliminasyonu ve kemik iyileşmesi, sekonder amaç; kök duvarı kalınlığının artması ve/veya kök uzunluğunun artması, tersiyer amaç; vitalite testlerine pozitif yanıt olarak tanımlanmıştır. Matür dişlerde yapılan çalışmada konvansiyonel endodontik tedavi ve rejeneratif endodontik tedavi başarı oranları karşılaştırılmış, bu oran konvansiyonel tedavilerde %80 iken rejeneratif endodontik tedavilerde %92,3 bulunmuştur. Bizimde takip ettiğimiz bir vakada 13 yaşındaki hastada klinik ve radyografik muayene sonrası periapikal radyolüsensi ve eksternal kök rezorpsiyonu olduğu tespit edilerek akut apikal apse tanısı konulmuş ve hastaya rejeneratif endodontik tedavi prosedürleri uygulanmıştır. Üç seans uygulanan tedavi sonrası hastanın klinik ve radyografik takibi yapılmıştır. Üç ay sonraki kontrolünde periapikal lezyonun iyileştiği ve klinik olarak semptom bulunmadığı tespit edilmiştir. 1,5 sene sonra alınan radyografide ise lezyonun tamamen iyileştiği ve kök uçlarının da apikal tıkanmanın olduğu gözlemlenmiştir. Yapılan vitalite testinde de pozitif yanıt

alınmıştır. Takip ettiğimiz vaka primer, sekonder ve tersiyer tüm başarı kriterlerini sağlamıştır. Hastanın takibi devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Regeneratif Endodonti, Başarı, mta

Success Assessment in Regenerative Endodontic Treatment

Abstract

Although there are clinical difficulties in the endodontic treatment of necrotic immature permanent teeth, success can be achieved with regenerative endodontic treatment in appropriate cases. Endodontic treatment of these teeth is difficult due to the lack of anatomic narrowing to create an adequate apical stop. Despite the formation of an apical barrier in one step with biocompatible materials, root development was not completed and the tooth could not regain its vitality as deficiencies. Regenerative endodontic treatments have eliminated these deficiencies and successful results have been obtained. Primary, secondary and tertiary purposes are generally considered in evaluating the success of regenerative endodontic treatments. Primary goal; elimination of symptoms and bone healing, secondary purpose; increase in root wall thickness and / or root length, tertiary purpose; It has been defined as a positive response to vitality tests. In the studies performed on mature teeth, the success rates of conventional endodontic treatment and regenerative endodontic treatment were compared, this rate was found to be 80% in conventional treatments and 92.3% in regenerative endodontic treatments. In a case we followed up, a 13-year-old patient was diagnosed with periapical radiolucency, external root resorption after clinical and radiographic examination, and an acute apical abscess was diagnosed and regenerative endodontic treatment procedures were applied to the patient. After three sessions of treatment, the patient was followed up clinically and radiographically. At the control three months later, it was determined that the periapical lesion had healed and there were no clinical symptoms. In the radiography taken 1.5 years later, it was observed that the lesion was completely healed and the root tips also had apical blockage. A positive response was also obtained in the vitality test. The case we followed met all the primary, secondary and tertiary success criteria. Follow-up of the patient continues.

Keywords: Regenerative Endodontics, Success, Mta

Sözlü Sunum

Renal Kolik Hastalarında Hidronefroz ve Ağrı Eşiği Arasındaki İlişki

Dr. Öğretim Üyesi Emre Gökçen¹

¹Yozgat Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

GİRİŞ: Renal kolik böbrek taşı rahatsızlığına bağlı gelişir ve şiddetli ağrı ile kendini gösteren klinik bir durumdur.. Bu çalışmada renal kolik atağı ile gelen hastalarada ağrı düzeyi ve hidronefroz arasındaki ilişki incelendi. **GEREÇ ve YÖNTEM:** Bu çalışma retrospektif olgu kontrol çalışması olarak yıllık 40000 acil servis hasta başvurusu olan bir üniversite hastanesi acilinde planlandı. Çalışmaya acil servise 18 yaş üstü renal kolik atağı şüphesi ile başvurup takibinde laboratuvar ve görüntüleme yöntemleri ile üriner sistem taş hastalığı tanısı konan hastalar dahil edilmiştir. **BULGULAR:** Toplamda çalışmaya 63 hasta kabul edildi. Çalışmaya kabul edilen tüm hastaların yaş ortalaması $41,8 \pm 13$ idi ve bu hastaların 32(51%)'si kadın, 31(49%)'i erkek olarak tespit edildi. Hidronefrozu olan hastaların ortalama VAS skoru 7.7 ± 1.4 , hidronefrozu olmayan hastaların ortalama VAS skoru 4.7 ± 1.8 idi ve hidronefroz bazında VAS skoru açısından istatistiksel olarak anlamlı fark vardı ($p < 0.001$). **TARTIŞMA/SONUÇ:** Bu çalışmada renal kolik ağrısı düzeyi hidronefroz tanısı alanlarda anlamlı düzeyde yüksek çıktı. Eş zamanlı olarak bakılan idrarda hematüri varlığı olan hastalarda da ağrı düzeyi yüksek bulundu. Ayrıca hidronefroz saptanan hastalarda hematüri varlığının daha yüksek olduğu saptandı. Çalışmadan elde ettiğimiz veriler şiddetli kolik ağrısı ile gelen hastalarda hekimlere ileri tetkik ve tedavinin planlanmasında bir öngörü sağlayabilir. Bu doğrultuda ağrı düzeyi yüksek hematürik hastaların hidronefroz geliştirme riskinin yüksek olduğu akılda tutulmalı ve gerektiğinde ürolojik müdahale ve hastane yatışı açısından uyanık olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Renal Kolik; Hidronefroz; Ağrı Düzeyi; Hematüri

Abstract

INTRODUCTION: Renal colic develops due to kidney stone disease and is a clinical condition that manifests itself with severe pain. In this study, the relationship between pain level and hydronephrosis was investigated in patients presenting with renal colic attacks. **MATERIALS AND METHODS:** This study was planned as a retrospective case-control study in a university hospital emergency with 40000 emergency patient admissions annually. Patients over the age of 18 who presented to the emergency department with the suspicion of renal colic attack and were diagnosed with urinary system stone disease by laboratory and imaging methods were included in the study. **RESULTS:** A total of 63 patients were included in the study. The average age of all patients admitted to the study was 41.8 ± 13 , and 32 (51%) of these patients were female and 31 (49%) were male. The mean VAS score of the patients with hydronephrosis was 7.7 ± 1.4 , the mean VAS score of the patients without hydronephrosis was 4.7 ± 1.8 , and there was a statistically significant difference in terms of the VAS score based on hydronephrosis ($p < 0.001$). **DISCUSSION/CONCLUSION:** In this study, the renal colic pain level was significantly higher in those diagnosed with hydronephrosis. The level of pain was also found to be higher in patients with simultaneous urinary hematuria. In addition, it was found that the presence of hematuria was higher in patients with hydronephrosis. The data obtained from the study can provide a prediction for the physicians in the planning of further examination and treatment in patients with severe colic pain. Accordingly, it should be kept in mind that hematuric patients with high pain levels have a high risk of developing hydronephrosis, and one should be alert for urological intervention and hospitalization when necessary.

Keywords: Renal Colic; Hydronephrosis; Pain Level; Hematuria

Sözlü Sunum

Rotator Manşet Sendromunda Omuz Eklem Proprioepsiyonu Üst Ekstremitenin İşlevselliğini Etkiler Mi'

Doç. Dr. Yıldız Erdoğanolu¹ , Gizem Sevindi¹

¹Üsküdar üniversitesi

Özet

AMAÇ: Proprioepsiyon, ekstremitenin hareketi ve pozisyonu hakkında bilgi sağlayan eklem, kas ve periferik reseptörlerin aracılık ettiği özel duyu modalitesidir. Üst ekstremitenin işlevsel aktivitelerinde skapular bölge kasları pivot noktalar olarak işlev görürler. Bu çalışma rotator manşet sendromu tanısı almış hastalarda, omuz proprioepsiyonunun üst ekstremitte işlevselliği üzerindeki etkisini incelemek amacıyla planlandı. **YÖNTEM:** Çalışmaya, rotator manşet sendromu tanısı almış gönüllü 40 hasta (15 erkek, 25 kadın) dahil edildi. Hastaların ağrı şiddetleri Numerik Ağrı Skalası (NAS) ile, omuz proprioepsiyonları 55, 90 ve 125 derece fleksiyon ve abduksiyonda dijital inklinometre (clinometer bubble level) ile, üst ekstremitte işlevsellikleri Kol, Omuz, El Sorunları Hızlı Anketi (Q-DASH) ve Timed Functional Arm and Shoulder Test (TFAST) ile değerlendirildi. **BULGULAR:** Hastaların, yaş ortalamaları 43,95±10,12 yıl, ağrı şiddeti ortalamaları 6,57±1,41, Q-DASH ortalamaları 50,27±19,87 idi. Hastaların 55°, 90° ve 125° omuz fleksiyon ve abduksiyon proprioepsiyonu ile Q-DASH, TFAST puanları arasında anlamlı ilişki bulundu (p<0,05). **SONUÇ:** Çalışma sonuçları, bu hasta grubunda etkilenen tarafta omuz eklem proprioepsiyonu ile üst ekstremitte işlevsellikleri arasında ilişki olduğunu gösterdi. Bu hasta grubunda omuz eklem pozisyon hissinin üst ekstremitte işlevselliğini etkilediğinin fizyoterapi ve rehabilitasyon uygulamalarında gözönüne bulundurulması gerektiği düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Rotator Manşet Sendromu, Proprioepsiyon, İşlevsellik

Does Shoulder Joint Proprioception Affect Upper Extremity Functionality in Rotator Cuff Syndrome'

Abstract

AIM: Proprioception is a special sensory modality mediated by joint, muscle, and peripheral receptors that provide information about the movement and position of the limb. In the functional activities of the upper extremity, the scapular region muscles function as pivot points. This study was planned to examine the effect of shoulder proprioception on upper extremity functionality in patients diagnosed with rotator cuff syndrome. **METHOD:** Forty volunteer patients (15 males, 25 females) diagnosed with rotator cuff syndrome were included in the study. Patients' pain intensity assessed with Numerical Pain Scale (NAS), shoulder joint proprioception assessed with a digital inclinometer in flexion and abduction at 55, 90, and 125 degrees, upper extremity functions Arm, Shoulder, Hand Problems Quick Questionnaire (Q-DASH) and Timed Functional Arm and evaluated with the Shoulder Test (TFAST). **RESULTS:** The mean age of the patients was 43.95 ± 10.12 years, the mean pain severity was 6.57 ± 1.41 , and the mean Q-DASH was 50.27 ± 19.87 . A significant correlation was found between the 55°, 90° and 125° shoulder flexion and abduction proprioception of the patients and their Q-DASH, TFAST scores ($p < 0.05$). **CONCLUSION:** Study results showed that there is a relationship between shoulder joint proprioception on the affected side and upper extremity functionalities in this patient group. In this patient group, it was thought that the feeling of shoulder joint position affects the upper extremity functionality should be considered in physiotherapy and rehabilitation practices.

Keywords: Rotator Cuff Syndrome, Proprioception, Functionality

Sözlü Sunum

**Ruhsal Hastalığa Bakım Veren Ailelere Yönelik Calgary Aile Müdahale Modeline
Dayalı Aile Destek ve Psiko eğitim Programı: Uygulama Örneği**

Prof.Dr. Zekiye Çetinkaya Duman¹ , Dr. Ayşe Sarı¹

¹Dokuz Eylül Üniversitesi

Özet

Bilimsel araştırmaların planlanması ve yürütülmesinde kuram ve modele temellendirilmiş yaklaşımlar oldukça önemlidir. Calgary Aile Müdahale Modeli temelini altı teorik dünya görüşünden alan bir aile müdahalesi modelidir. Uluslararası Hemşireler Birliği (International Council of Nurses-ICN) modelin dünyadaki dört önde gelen aile değerlendirme modellerinden biri olduğunu belirtmiştir. Modelin temel aldığı görüşler postmodernizm, sistem teorisi, sibernetik, iletişim teorisi, değişim teorisi ve biliş (cognition) biyolojisi dir. Bu çalışmada Calgary Aile Müdahale Modeli'ne dayalı olarak yapılandırılan ve kronik ruhsal hastalığa bakım veren aile üyelerine uygulanan bir aile destek ve psiko eğitim programının içeriği tanıtılmış ve müdahale sürecine ilişkin deneyimler açıklanmıştır. Müdahale programı dört aşamalı olarak yürütülmüştür. Bu süreçler etkileşim, değerlendirme, müdahale ve sonlandırma aşamalarıdır.

Anahtar Kelimeler: Bakım Veren, Calgary Aile Müdahale Modeli, Kronik Ruhsal Hastalık, Psikiyatri Hemşireliği.

**Family Support and Psychoeducation Program Based On the Calgary Family Intervention
Model for Families Providing Mental Illness: Application Example**

Abstract

Theory and model-based approaches are very important in planning and conducting scientific research. The Calgary Family Intervention Model is a family intervention model that is based on six theoretical world views. International Council of Nurses (ICN) stated that the model is one of the four leading family assessment models in the world. The views on which the model is based are postmodernism, systems theory, cybernetics, communication theory, change theory and biology of cognition. In this study, the content of a family support and psychoeducation program structured based on the Calgary Family Intervention Model and applied to family members caring for chronic mental illness was introduced and experiences related to the intervention process were explained. The intervention program was carried out in four stages. These processes are the stages of engagement, assessment, intervention and termination.

Keywords: Caregiver, Calgary Family Intervention Model, Chronic Mental Illness, Psychiatric Nursing.

Sözlü Sunum

Safra Kesesinin Germ Hücreli Tümörü, Henüz Rastlanılmamış Bir Olgu Sunumu

Dr. Hakan Demir¹ , Dr. Kayhan Özdemir¹

¹Sakarya Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği

*Corresponding author: Kayhan Özdemir

Özet

BACKGROUND : Germ cell tumors are rare lesions affecting fetal, childhood and adolescence periods, with varied clinical presentation depending on the location. The histology of germ cell tumors differ with the age and the site. Yolk sac histology predominates in younger children among the extragonadal sites. Primary germ cell tumour of the Gallbladder is exceedingly rare. A woman presented with a giant gallbladder and liver mass in pathology; increased SALL-4 level was detected in immuno-histochemical staining. There was no evidence of an extra gallbladder primary source. **CASE REPORT :** An 80-year-old woman was hospitalized, with abdominal pain, nausea, vomiting and a large mass in the right upper quadrant. She has long been treated for hypertension, diabetes mellitus, severe heart and respiratory failure. Blood tests, abdominal ultrasonography(USG), tomography(CT), magnetic resonance imaging(MRI) and magnetic resonance cholangio-pancreatography(MRCP), and gastroscopy were performed. In gastroscopy, the esophagus and stomach were normal, and the duodenum had external incomplete pressure. In the abdominal ultrasonography, gallbladder volume was quite large, thick and irregular wall structure and there were many stones reaching 4 centimeters. In the tomography and magnetic resonance imaging marked contrast uptake of the gallbladder wall, after intravenous contrast agent injection CT scan revealed a giant lobule mass gallbladder and in the right lobe of the liver, which had taken into the gallbladder and the segment 4,5,6,7. She was operated on with local anesthesia because of severe heart and respiratory failure. In the surgery was understood that the mass was too big, fragile and could not be removed. Stones were removed, multiple tumor tissue samples were taken.

CONCLUSION : Germ cell tumours are extremely aggressive. Cholecystectomy with liver resection and chemotherapy can be applied when detected at an early stage.

Anahtar Kelimeler: Gallbladder, Cholecystectomy, Chemotherapy

Primer Germ Cell Tumour of the Gladbladder, Unprecedented Case Report

Abstract

BACKGROUND : Germ cell tumors are rare lesions affecting fetal, childhood and adolescence periods, with varied clinical presentation depending on the location. The histology of germ cell tumors differ with the age and the site. Yolk sac histology predominates in younger children among the extragonadal sites. Primary germ cell tumour of the Gallbladder is exceedingly rare. A woman presented with a giant gallbladder and liver mass in pathology; increased SALL-4 level was detected in immuno-histochemical staining. There was no evidence of an extra gallbladder primary source. **CASE REPORT :** An 80-year-old woman was hospitalized, with abdominal pain, nausea, vomiting and a large mass in the right upper quadrant. She has long been treated for hypertension, diabetes mellitus, severe heart and respiratory failure. Blood tests, abdominal ultrasonography (USG), tomography (CT), magnetic resonance imaging (MRI) and magnetic resonance cholangio-pancreatography (MRCP), and gastroscopy were performed. In gastroscopy, the esophagus and stomach were normal, and the duodenum had external incomplete pressure. In the abdominal ultrasonography, gallbladder volume was quite large, thick and irregular wall structure and there were many stones reaching 4 centimeters. In the tomography and magnetic resonance imaging marked contrast uptake of the gallbladder wall, after intravenous contrast agent injection CT scan revealed a giant lobule mass gallbladder and in the right lobe of the liver, which had taken into the gallbladder and the segment 4,5,6,7. She was operated on with local anesthesia because of severe heart and respiratory failure. In the surgery was understood that the mass was too big, fragile and could not be removed. Stones were removed, multiple tumor tissue samples were taken. **CONCLUSION :** Germ cell tumours are extremely aggressive. Cholecystectomy with liver resection and chemotherapy can be applied when detected at an early stage.

Keywords: Gallbladder, Cholecystectomy, Chemotherapy

Sözlü Sunum

Sağlık Sektöründe Örgütsel Etik İklim ve Whistleblowing İlişkisinin İncelenmesi

Merve Özer¹ , Doç.Dr. Ayten Dinç¹

¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi

Özet

Örgütlerde yaşanan etik/yasa dışı davranışların ortaya çıkarılmasında whistleblowing önemli bir araç olarak görülmektedir. Bu araştırma sağlık sektöründe örgütsel etik iklim ve whistleblowing (bilgi uçurma) arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapıldı. Kesitsel nitelikteki araştırma Türkiye'deki sağlık personelleri arasından toplam 451 kişilik örneklem grubuna uygulandı. Veriler anket formu, Örgütsel Etik İklim Ölçeği (ÖEİ) ve Whistleblowing Ölçeği (WÖ) ile katılımcılardan mail yoluyla toplandı. Katılımcıların %24,7'si acil tıp teknisyeni/paramedik, %15,7'si ebe ve %59,6'sı ise hemşire/sağlık memurudur. ÖEİ ölçeği ortalaması 118,5±23,7 (Min 40-Max 179) ve WÖ ortalaması 34,2±4,6 (Min 9-Max 45) bulunmuştur. Lise mezunu olanların, ATT/paramediklerin, bekar olanların ve 18-25 yaş arasında olanların ÖEİ ölçeği puanları daha yüksektir. Ayrıca kadınların, 11-16 yıl arasında çalışanların sessizlik WÖ alt boyutu puanları, 18-25 yaş grubunda olanların dışsal WÖ puanları yüksek bulunmuştur. Çalışma sonucunda örgütsel etik iklim ile içsel whistleblowing arasında anlamlı ilişki saptanmıştır. Ayrıca ilkeli ve egoist etik iklimin whistleblowing üzerinde anlamlı ve pozitif etkisi olduğu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Etik, İklim, Örgütsel, Sağlık, Whistleblowing

The Examination of the Relation Between Whistleblowing and Organizational Ethical Climate in Health Sector

Abstract

Whistleblowing is seen as an important tool in revealing the ethical / illegal behaviors experienced in organizations. This research was conducted to examine the relationship between organizational ethical climate and whistleblowing in the health sector. The cross-sectional survey research was performed on the total sample of 451 people from the medical staff in Turkey. The data were collected from the participants via e-mail using a questionnaire form, the Organizational Ethical Climate Scale and the Whistleblowing Scale. 24.7% of the participants are emergency medical technician / paramedic, 15.7% are midwives and 59.6% are nurses / health officers. The mean of the Organizational Ethical Climate Scale was found to be 118.5 ± 23.7 (Min 40-Max 179) and the mean of the whistleblowing Scale was 34.2 ± 4.6 (Min 9-Max 45). The Organizational Ethical Climate Scale scores of high school graduates, ATT / paramedics, singles, and those between the ages of 18-25 were higher. In addition, the scores of the silence Whistleblowing Scale sub-dimension of women working between 11 and 16 years, and the external Whistleblowing Scale scores of those in the 18-25 age group were higher. As a result of the study, a significant relationship was found between organizational ethical climate and internal whistleblowing. In addition, it has been found that the principled and egoistic ethical climate has a significant and positive effect on whistleblowing.

Keywords: Climate, Ethic, Health, Organizational, Whistleblowing

Sözlü Sunum

Sars-Cov-2 Pozitifliği Olan Bir Olguda Gastrointestinal Tutulumun Postmortem Patolojik Tanısı

Dr. Aytül Buğra¹

¹Adli Tıp Kurumu

*Corresponding author: Aytül BUĞRA

Özet

Giriş: SARS-CoV-2 ile enfekte kişilerde bulantı, kusma, diyare gibi şikayetler bildirilmiş ancak yapılan çalışmalarda gastrointestinal tutulumun nadir olduğu ileri sürülmüştür. Virüsün yüzey epiteline yaptığı direkt hasar, inflamatuvar yanıt sonrası oluşan sitokinlerin epitel hücrelerine etkisi, hipoksiye bağlı gelişen değişiklikler SARS-CoV-2'nin gastrointestinal kanala olası etki mekanizmaları olarak düşünülmektedir. SARS-CoV-2 angiotensin converting enzim-2 (ACE-2) reseptörlerine bağlanarak konak hücrelere girer. Oral kaviteden kolona doğru gidildikçe ekspresyonun arttığı düşünülmektedir. Olgu: 65 yaşında erkek evinde rahatsızlanma sonrası hastaneye kaldırılmış ve aynı gün hastanede eks olmuştur. Postmortem SARS-CoV-2 için için yapılan nazofarengeal ve trakeal sürüntü örneklemesinde pozitif sonuç alınmıştır. Otopsi incelemesinde koroner arterlerde daralma, akciğerler yoğun kanamalı görünümde, mide, ince bağırsak ve kalın bağırsak duvarların kanamalı görünümde izlenmiştir. Histopatolojik incelemede kalpte fokal nedbe alanı ve interstisyel fibrozis, koroner arterlerde kalsifiye aterom plakları, akciğerde yaygın ödem ve kanama, alveoler septumlarda ve kapiller damar çevrelerinde seyrek mononükleer iltihabi hücre infiltrasyonu, karaciğerde hafif portal inflamasyon ile sentrilonbüler nekroz, midede aktif kronik gastrit ve mukozada kanama odakları ve epitelde nekrotik değişiklikler, ince bağırsakta yer yer fibrinöz eksüdanın eşlik ettiği akut enterit, epitelde nekrotik değişiklikler, kapiller damar duvarlarında mononükleer infiltrasyonlar ve mukozada mikrohemoraji alanları izlenmiştir. İnce bağırsaktan parafine gömülü dokulardan alınan kesitler deparafinize edilerek SARS-CoV-2 yönünde incelenmek üzere PCR çalışılmış

ve pozitif sonuç alınmıştır. İnce bağırsaktaki patolojik değişikliklerin virüse bağlı olduğu düşünülmüştür. Tartışma-Sonuç: SARS-CoV-2 enfeksiyonunda gastrointestinal sistem tutulumunu yansıtan ve morfolojik değişiklikleri tanımlayan çalışmalar sınırlıdır. Gastrointestinal sistem biyopsilerinin incelemesinde ve otopsi çalışmalarında dikkati çeken her bulgunun kaydedilmedi virüsün meydana getirdiği değişiklikleri tanımlamak için son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Sars-Cov-2, Otopsi, Gastrointestinal Sistem

Postmortem Pathological Diagnosis of Gastrointestinal Involvement in a Patient With Sars-Cov-2 Positivity

Abstract

Introduction: Complaints such as nausea, vomiting, and diarrhea have been reported in individuals infected with SARS-CoV-2, but studies have suggested that gastrointestinal involvement is rare. The direct damage caused by the virus to the surface epithelium, the effect of cytokines formed after the inflammatory response on the epithelial cells, changes due to hypoxia is considered as possible mechanisms on the gastrointestinal tract. SARS-CoV-2 binds to Angiotensin-converting enzyme-2 receptors and enters host cells. Expression is thought to increase from the oral cavity to the colon. Case: A 65-year-old man was hospitalized after a sudden illness at home and died at the hospital the same day. Positive results were obtained in nasopharyngeal and tracheal swab sampling for postmortem SARS-CoV-2. In the autopsy examination, the hemorrhagic appearance of the gastric, small intestinal, and large intestinal mucosae was observed. In histopathological examination, focal scar area and interstitial fibrosis in the heart, calcified atheroma plaques in the coronary arteries, diffuse edema and hemorrhage in the lung, sparse mononuclear inflammatory cell infiltration in the alveolar septum and capillary vessels, mild portal inflammation in the liver and centrilobular necrosis, active chronic gastritis in the stomach and necrotic changes in the epithelium, acute enteritis with occasional fibrinous exudate in the small intestine, necrotic changes in the epithelium, mononuclear infiltrations in the capillary vessel walls, and microhemorrhage areas in the mucosa. Sections taken from paraffin-embedded tissues from the small intestine were deparaffinized and PCR was studied to be examined for SARS-CoV-2 and a positive result was obtained. Pathological changes in the small intestine were thought to be due to the virus. Conclusion: Studies reflecting gastrointestinal system involvement and describing morphological changes in Sars-Cov-2 infection are limited. Autopsy studies and histopathological examinations are extremely important for identifying the changes caused by the virus.

Keywords: Sars-Cov-2, Autopsy, Gastrointestinal System

Sözlü Sunum

Severe Mitral Stenosis Mimicking Covid-19 İnfection in a Pregnant Patient in the Time of Pandemic

Uzman Türkan Gürsu ¹

¹SBÜ Zeynep Kamil Kadın ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Türkan Gürsu

Özet

Pandemi döneminde COVID-19 a benzer semptomlar ile prezente olan ciddi mitral stenozlu gebelik olgusu Giriş: Bu çalışmamızda COVID-19 pandemisinde vakaların pik yaptığı dönemde nefes darlığı, öksürük ve halsizlik şikayeti ile başvuran 34. Gebelik haftasında olup tanısı ciddi mitral stenoz olan olgumuzu sunmayı amaçladık. Olgu:29yaşında daha önce bilinen hastalığı olmayan kadın gebe hasta COVID-19 enfeksiyonuna benzer solunum yolu şikayetleri ile başvurdu. Hastanın ilk gebeliği idi ve son adet tarihine göre 34.haftasında idi, hastanın tetkiklerinde fetal distress saptanarak acil sezeryan operasyonuna alındı ve sağlıklı bebek doğurtuldu. Doğumdan kısa süre sonra durumu hızla kötüye gitti ve COVID-19 enfeksiyonu da ayırıcı tanıda düşünüldü. Ciddi solunum yolu problemlerinin varlığı ve bilateral pulmoner infiltrasyonlarının olması sebebi ile yapılan tetkiklerinde ciddi mitral stenoz tanısı konularak tedavisi düzenlendi. COVID-19 PCR testi sonucu negatif geldi. Yorum:Ciddi mitral stenoz pulmoner staz yaparak, hastada öksürük nefes darlığı yargunluk gibi semptomlar yapmaktadır. Ciddi mitral stenoz tanısı olan kadın hastalarda gebelik önerilmez, DSÖ nün gebelikte kalp hastalıkları sınıflamasında ciddi mitral stenozda gebelik oluşmuşsa bile mortalitesinin çok yüksek olması sebebi ile terminasyon önerilmektedir. Daha önce tanı konmamış vakalar ise bizim vakamızdaki gibi gebeliklerinin sonlarında başvurabilmektedir. Nefes darlığı gebelikte sık olan bir durum olmasına karşın öncelikle kalp ve solunum yolu hastalıkları açısından her gebe hastanın kardiyoloji ve göğüs hastalıkları bölümünce her trimesterde

değerlendirmesini ve solunum yolu şikayeti ile başvuran her gebe hastada COVID-19 pandemisi sürecinde COVID-19 taramasının mutlaka yapılmasını öneriyoruz.

Anahtar Kelimeler: Ciddi Mitral Stenoz, Gebelik, Kalp Hastalığı, Covid-19

Severe Mitral Stenosis Mimicking Covid-19 İnfection in a Pregnant Patient in the Time of Pandemic

Abstract

Severe mitral stenosis mimicking COVID-19 infection in a pregnant patient in the time of pandemic
Introduction: The current study is about a pregnant patient, presenting with dyspnea, coughing and fatigue at the 34th week of her pregnancy, during the peak time of the COVID-19 pandemic. Case Presentation: A 29-years-old, pregnant woman presented with respiratory symptoms, confronting with COVID-19 infection. She was prepared for cesarean section due to fetal distress and a healthy baby was born. Her condition deteriorated suddenly after birth and COVID-19 infection was in the first line for differential diagnosis. Though presence of severe respiratory symptoms and bilateral pulmonary infiltration her PCR test was negative and it was discovered that her symptoms were due to severe mitral stenosis. Conclusion: Severe mitral stenosis is a condition that WHO does not recommend pregnancy due to high maternal mortality rates. In cases without any previous diagnosis could present at late pregnancy as in case. We conclude any patients presenting with respiratory symptoms of coronavirus infection during pandemic should be screened for COVID-19 infection. However cardiac pathologies like severe MS, which may lead to pulmonary stasis, and symptoms like coughing and dyspnea should also be kept in mind while making differential diagnosis.

Keywords: Severe Mitral Stenosis, Pregnancy, Heart Disease, Covid-19

Sözlü Sunum

Sigara İçen ve İçmeyenlerde Damar Duvar Sertliğinin Shear Wave Elastografi ile Değerlendirilmesi

Dr. Ahmet Vural¹

¹Sağlık Bakanlığı Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi Radyoloji Kliniği

Özet

Amaç Sigara kullanımı, kalp ve damar hastalıklarının en önemli önlenabilir sebeplerindendir. Sigaranın neden olduğu vasküler hastalık, vasküler endotel hasarı, trombosit agregasyonu ve adhezyonu ile ilişkilidir. Çalışmamızda sigara içenler ve kontrol grubunda, shear wave ultrasonografi ile karotid arter duvar sertliğini ölçerek, kronik sigara içiciliğinin damar duvar sertliği üzerine etkisini inceledik. Yöntem Çalışmaya yaşları ve cinsiyetleri benzer olacak şekilde 52 sigara içicisi ve kontrol grubu olarak ise 54 kişi katıldı. Tüm katılımcıların ana karotid arterleri üzerinden damar duvar sertliği shearwave elastografi (SWE) yöntemi ile ölçüldü. Ayrıca katılımcıların kan basıncı ölçümü, açlık kan şekeri, vücut kitle indeksi (VKI), HDL ve LDL kolesterol ölçümleri kayıt edildi. Bulgular Artan vücut kitle indeksi ve düşük HDL kolesterol değerleri ile SWE ile ölçülen damar sertliği arasında anlamlı korelasyon mevcut idi. Sigara içenlerde damar duvar sertlik değerleri, sigara içmeyenlere göre daha yüksek ölçülmekle birlikte aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde bulunmadı. Benzer şekilde kan basıncı yüksekliği ve total kolesterol değerleri arttıkça damar sertlik değerlerinde artma olduğu ancak korelasyonun istatistiksel olarak anlamlı olmadığı görüldü. Sonuç Kronik sigara içiciliği ile kardiyovasküler hastalıklar arasında ilişki bulunduğu yönelik çok sayıda çalışma bulunmakta olup bizim çalışmamızda istatistiksel olarak anlamlı olmasa da sigara içenlerde, içmeyenlere göre SWE tekniği ile ölçülen damar duvar sertlik değerleri daha yüksek bulunmuştur. SWE yöntemi damar duvar sertliği ölçümlerinde invaziv olmayan, kolay uygulanabilir, başarılı ve tekrarlanabilir bir yöntem olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Sigara; Damar Sertliği; Elastografi; Shear Wave

Sözlü Sunum

Solid Organ Transplant Alıcılarında Demodikozis Sıklığı ve Özellikleri

Uzman Ayşe Tunçer Vural¹ , Uzman Arzu Karataş²

¹BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ HASTANESİ

²SERBEST DERMATOLOG

Özet

Amaç: Demodikozis pilosebace üniteye yerleşim gösteren demodeks cinsi parazitlerin neden olduğu sıklıkla yüz tutulumuyla seyreden ve rozasea kliniğini taklit eden kronik seyirli bir deri hastalığıdır. Deri veya sistemik hastalığı olan hastalarda demodeks parazitlerinin artış gösterdiği cilt lezyonları sekonder demodikozis olarak tanımlanmaktadır. Özellikle immün yetmezliği olan hastalarda ve topikal glukokortikoid, kalsinörin inhibitörü gibi immünosüpresan ilaç kullanan hastalarda izlenmektedir. Solid organ transplant alıcılarında (SOTA) greft reddini önlemek için kullanılan immünsüpresif ilaçlar demodikozis gelişimine neden olabilir. Bu çalışmada SOTA’da demodikozis sıklığının ve özelliklerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. **Gereç-Yöntem:** Ocak 2017 ve Şubat 2017 tarihleri arasında Başkent Üniversitesi Transplantasyon Polikliniğine rutin kontrolleri için başvuran 30 SOTA çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik verileri ve yüzlerindeki bulguları değerlendirildi. Yanaklarından standart deri yüzey biyopsisi kullanılarak ve kirpik örneği alınarak yüzlerinde ve kirpiklerinde demodeks parazitin varlığı araştırıldı. **Bulgular:** 30 transplant hastasının 23’ü (%76.7) erkek, 7’si (%23.3) kadındı. Yaş ortalamaları 37.53±14 (14-63) yılı. 20’si (%66.7) böbrek, 10’u (%33.3) karaciğer transplant hastasıydı. Hastalar immünsüpresif ilaç olarak en sık mikofenolat mofetil (%80), takrolimus (%70) ve steroid (%66.7) kullanıyordu. Transplant alıcılarının hiçbirinin kirpik örneğinde demodeks parazite rastlanmazken 10 kişinin (%33.3) yanağından alınan örnekte 1/cm2 alanda 5’ten fazla akara rastlandı ve demodikozis tanısı konuldu. Demodikozis paraziti saptanan hastalarda ortalama 35.5±29.6 (7-100) akar izlendi. Transplantasyon hastalarının yüzlerinde en sık saptanan bulgular akneiform döküntü (9 hasta, %30), pitriyazis folikülorum (7 hasta, %23.3), sebore (6 hasta, %20) ve eritem-telenjektazi (4 hasta, %13.3)’ydi. Pitriyazis folikülorum izlenen tüm hastalarda demodeks paraziti saptandı. Ayrıca demodikozis saptanan 10 hastanın 4’ünde akneiform döküntü, 3’ünde eritem-telenjektazi ve 2’sinde sebore vardı. Demodikozis

saptanan 10 hastanın 2'sinde kaşıntı , 1 hastada yanma mevcuttu. Sonuç: SOTA'da kullanılan immünsüpresif ilaçlar nedeniyle demodikozis sık görülmektedir. Bu hastalarda pitriyazis folikülorum başta olmak üzere yüzdeki akneiform lezyonlar, eritem-telenjektazi gibi cilt lezyonlarının varlığında demodikozis tanısı akılda tutulmalı ve gerekli durumlarda standart deri yüzey biyopsisi ile tanı konularak hastanın tedavisi verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Demodeks, Demodikozis, İmmunsupresyon, Transplantasyon

Sözlü Sunum

Solid Papiller Karsinom: Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Mürüvvet Akçay Çelik¹

¹Ordu Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji AD

Özet

GİRİŞ:Solid Papiller Karsinom, nadir görülen iyi prognozlu bir meme neoplazmıdır. Duktal karsinoma in situ'nun varyantı olarak da düşünülmektedir.Nadir görülen histolojik patern gösterir ve meme karsinomlarının % 1'inden daha azını oluşturur.Solid Papiller Karsinomlar düşük dereceli tümörlerdir. Altta yatan papiller yapı, solid hücresel proliferasyon arasında bir fibrovasküler kor ağ ile temsil edilir.Hücre içi ve hücre dışı mûsin üretimi yaygın özellikleridir.Eşlik eden invaziv mûsinöz karsinom alanları da izlenebilir.Diğer invaziv karsinom türleri de izlenebilir. Papiller karsinomun diğer varyantlarında olduğu gibi myoepitelyal tabaka yoktur ve olmadığı immünohistokimyasal olarak gösterilebilir.Çoğu noninvazivdir. Olağan duktal hiperplaziyle ayırıcı tanısında bu lezyonlarda; uniform hücre popülasyonu, hücrelerin fibrovasküler korlar etrafında polarizasyonu,fenestrasyonlar,mûsin üretimi olması ve sitokeratin 5/6 için neoplastik hücre boyanması olmaması yer alır. Hücreler, granüler eozinofilik sitoplazma ve ince kromatin ile endokrin özelliklere sahip olabilir.Neoplazmda kromogranin ve sinaptofizin ekspresyonu görülebilir.Büyük kısmında Östrojen ve progesteron pozitif, HER2/neu negatif eksprese olmaktadır. Hücre yuvalarının, tamamen veya kısmen periferik myoepitelyal hücre tabakası sergilediği solid papiller karsinomlar, in situ lezyonlar olarak kabul edilmelidir. **OLGU:**87 yaş erkek hasta sol memede kitle nedeniyle hastanemize başvurdu. Meme ultrasonografisinde sol meme retroareolar alanda 25x11mm boyutunda, lobule kontürlü,hipoeoik, ileri derecede vasküler solid kitle tariflendi (BIRADS 5 düşünüldü).Tru-cut biyopsi sonucu invaziv karsinom olarak raporlandı.Hastaya sol mastektomi yapıldı.Makroskopide 8x8x1cm boyutlu sol mastektomi materyalinde retroareolar bölgede 2x1.5cm boyutlu krem renkli solid kitle mevcuttu, cerrahi sınırlar makroskopik olarak sağlam izlendi. Mikroskopik incelemede; nodüler ve solid paternde büyüme gösteren oval, uniform epitelyal hücreler görüldü.Nodüler yapıların içinde ve çevresinde myoepitelya hücrel tabakası izlenmedi.Nükleer grade 2 olarak tespit edildi.İmmünohistokimyasal çalışmada Östrojen %95 kuvvetli pozitif, Progesteron %90

orta şiddetli pozitif,c-erbB2 negatif (skor0), E-Cadherin pozitif, S100 negatif,SMA negatif, P63 negatif boyanma göstermiştir.Ki 67 proliferasyon indeksi %5 olarak saptanmıştır. SONUÇ:Olgu, Solid Papiller Karsinom olarak raporlanmıştır. Solid papiller karsinom ileri yaş kadınlarda izlenebilen, nadiren görülen bir neoplazmdır. Olgumuz erkek cinsiyetli olması ve nadir görülen bir vaka olması nedeniyle sunulmaya değer bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Solid Papiller Karsinom, Memede Kitle, Myoepitelyal Hücre

Sözlü Sunum

Sotos Sendrom Tanılı Çocukta Dev Mediastinal T Hücreli Lösemi/lenfoma: Olgu Sunumu

Uzman Taner Daş¹

¹Adli Tıp Kurumu

Özet

Sotos sendromu, ilk olarak 1964 yılında Sotos ve arkadaşları tarafından tanımlanmıştır. Sotos sendromu ya da serebral jigantizm olarak bilinen bu hastalık nadir görülen bir genetik sendromdur ve aşırı boy uzunluğu, akromegalik görünüm, hafif mental retardasyonu ile karakterizedir. Hastalığın prevalansı 1:10.000 ile 1:50.000 arasındadır. 2014 yılına kadar yaklaşık 400 vaka bildirilmiştir. Literatürde otozomal dominant kalıtım modeline uyan, birbirini takip eden altı jenerasyonda benzer klinik bulgular saptanan bir aile bildirilmiş olmasına rağmen vakaların çoğu sporadiktir. Sotos sendromu olgularında malignite riski genel popülasyona göre 150 kat daha fazla olarak tahmin edilmektedir. Bu sendromda 2005 yılında yayınlanan Ulusal Kansere Enstitüsünün verilerine göre 11 lösemi/lenfoma vakası bildirilmiştir. Bizim olgumuz 6 yaşındadır ve Sotos Sendromu tanısı ile takip edilmektedir. Son bir haftadır nefes darlığı şikâyeti bulunmaktadır. Nefes darlığı sonucunda aniden fenalaşarak hastaneye kaldırılmış ve eks olmuştur. Otopsi bulgularına göre çocuğun beyni 1682 gram ağırlığında, boyu 135 cm'dir. Mediastende 1114 gram ağırlığında 22x14x11 cm ölçülerde kalbe ve akciğerlere bitişik kitle saptanmıştır. Mediastinel kitleden alınan örneklerle yapılan histopatolojik incelemede monoton blastik görünümde arada mitozların da seçildiği tümöral infiltrasyon izlenmiştir. Kalp, böbrek, karaciğer ve dalakta da bu tümöral hücrelerden oluşan infiltrasyonlar dikkati çekmiştir. Yapılan immünohistokimyasal incelemede bu hücreler CD3 ile pozitif boyanma göstermiş olup CD20, PanCK, Desmin, Sinaptofizin, EMA negatif izlenmiştir. Ki-67 proliferasyon indeksi yüksektir. Olgu morfolojik ve immünohistokimyasal incelemeler ile birlikte T hücreli lösemi/lenfoma olarak değerlendirilmiştir. Mediastende eşlik eden lenfoma ile birlikte, nadir görülen bir sendrom olması ve yapılan immünohistokimyasal bulguları ile birlikte literatüre katkı sağlamak amacı ile sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Sotos Sendromu, Lenfoma, Lösemi, İmmünohistokimya

Giant Mediastinal T Cell Leukemia/lymphoma With Sotos Syndrome in a Child: A Case Report

Abstract

Sotos syndrome was first described in 1964 by Sotos et al. This disease, known as Sotos syndrome or cerebral gigantism, is a rare genetic syndrome characterized by excessive height, acromegalic appearance, and mild mental retardation. The prevalence of the disease is between 1: 10,000 and 1: 50,000. By 2014, about 400 cases were reported. Although a family that fits an autosomal dominant inheritance model and has similar clinical findings in six consecutive generations has been reported in the literature, most of the cases are sporadic. Malignancy risk in Sotos syndrome cases is estimated to be 150 times higher than in the general population. According to the data of the National Cancer Institute published in 2005, 11 cases of leukemia/lymphoma have been reported in this syndrome. Our case is 6 years old and is being followed up with the diagnosis of Sotos Syndrome. He has been suffering from shortness of breath. As a result of shortness of breath, he suddenly got worse and died. According to the autopsy findings, the child's brain is 135 cm in weight and 1682 grams. A mass of 1114 grams and 22x14x11 cm adjacent to the heart and lungs was detected in the mediastinum. In the histopathological examination of the mediastinal mass, tumoral infiltration was observed in a monotonous blastic appearance with occasional mitoses. Infiltrations consisting of these tumoral cells were also noted in the heart, kidney, liver and spleen. In the immunohistochemical examination, these cells showed positive staining with CD3, and CD20, PanCK, Desmin, Synaptophysin, EMA were negative. Ki-67 proliferation index is high. The case was evaluated as T cell leukemia/lymphoma together with morphological and immunohistochemical examinations. It is presented with the aim of contributing to the literature with the immunohistochemical findings of accompanying leukemia/lymphoma, and the rarity of Sotos syndrome.

Keywords: Sotos Syndrome , Lymphoma , Leukemia, Immunohistochemistry

Sözlü Sunum

**Stafilokokal Enterotoksin Sea Varlığında Akut Miyeloid Lösemi Hücre Hatlarının
Proliferasyon Profilleri**

Dr. Öğretim Üyesi Can Türk¹

¹Lokman Hekim Üniversitesi

*Corresponding author: Can Türk

Özet

Akut lösemi, dünya çapında önemli sağlık sorunlarından biridir. Kanserin kendisinden veya kanser kemoterapisinden dolayı Staphylococcal enfeksiyon vakalarında da ciddi bir artış gözlenmektedir. Bu enfeksiyonlara yol açan bakteriler ve onların ürettiği toksinler de kanserin kendisini veya kemoterapiye karşı cevabı etkileyebilmektedir. Akut miyeloid lösemi (AML) ile birlikte ciddi bir şekilde bakteriyel enfeksiyona yol açan bakterilerden biri Stafilokokus ailesine ait olan Stafilokokus aureus'tur. S. aureus birçok virülans faktörü olan toksin üretmektedir. Bu toksinlerden en önemlileri arasında enterotoksin tip A (SEA) vardır. Kanser hücrelerinde SEA'nın etkilerini gösteren bazı çalışmalar mevcuttur; ancak bu çalışmalar çoğunlukla solid tümörler üzerinde yapılmıştır. Kan kanserleri, özellikle akut lösemiler için bu toksinin etkisini ve etki mekanizmalarını aydınlatmak amacıyla elde edilmiş oldukça az veri bulunmaktadır. Bu çalışmada AML hücre hatları üzerinde enterotoksin tip A'nın hücre hatlarını nasıl etkilediğini ve bu durumun arkasındaki biyolojik mekanizmayı aydınlatmak amaçlanmıştır. SEA ile muamele sonrası çoğalma profilleri için sitotoksikite testi uygulanmıştır. Çalışmaların takibinde ayrıca hedeflenen, belirlenecek sorumlu genlerin ve yolların in vivo olarak validasyonudur. Elde edilen veriler SEA'nın belirli doz aralıklarında AML hücrelerinde proliferasyonu artırdığı tespit edilmiştir. Bu sunumda elde edilen sonuçlar tartışılacaktır. Kanser ile birlikte oluşan enfeksiyonların ve onların kanserle ilişkisinin daha iyi anlaşılması durumunda kanser biyolojisine ve tedavisine yeni bir bakış açısı getirilecektir. Bu da, gelecekte yapılabilecek bilimsel çalışmalara yol gösterici olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Akut Miyeloid Lösemi, Stafilokokal Enterotoxinler, Sea, Kemoterapi Yanıtı

Proliferation Profiles of Acute Myeloid Leukemia Cell Lines in the Presence of Staphylococcal Enterotoxin Sea

Abstract

Acute leukemia is one of the major health problems worldwide. There is also a significant increase in cases of Staphylococcal infections due to cancer itself or cancer chemotherapy. The bacteria that cause these infections and the toxins they produce can also affect the cancer itself or the response to chemotherapy. Staphylococcus aureus, which belongs to the Staphylococcus family, is one of the bacteria that causes serious bacterial infection together with acute myeloid leukemia (AML). S. aureus produces toxins with many virulence factors. Among the most important of these toxins is enterotoxin type A (SEA). There are some studies showing the effects of SEA on cancer cells; however, these studies have mostly been done on solid tumors. There are very few data obtained to elucidate the effect and mechanism of action of this toxin for blood cancers, especially acute leukemias. In this study, it was aimed to elucidate how enterotoxin type A affects cell lines on AML cell lines and the biological mechanism behind this situation. Cytotoxicity test was applied for proliferation profiles after treatment with SEA. In the follow-up of the studies, the in vivo validation of the responsible genes and pathways to be determined is also aimed. The obtained data have been found that SEA increases proliferation in AML cells at certain dose intervals. The results obtained in this presentation will be discussed. A new perspective will be brought to cancer biology and treatment if the infections that occur with cancer and their relationship with cancer are better understood. This will guide future scientific studies.

312

Keywords: Acute Myeloid Leukemia, Staphylococcal Enterotoxins, Sea, Chemotherapy Response

Sözlü Sunum

Streptozotosin ile Deneysel Diyabet Oluşturulan Ratlarda Sisplatin ve Resveratrol Uygulamasının Süperoksit Dismutaz ve Katalaz Düzeylerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Bahattin Bulduk¹ , Prof.Dr. Gökhan Oto² , Dr. Öğretim Üyesi Nizamettin Günbatar¹ , Öğr.Gör. Mehmet Bulduk¹

¹Van YYÜ Sağlık Bilimleri Fakültesi

²Van YYÜ Tıp Fakültesi, Farmakoloji ve Toksikoloji Bölümü

*Corresponding author: Bahattin Bulduk

Özet

Amaç: Bu çalışmada streptozotosin ile deneysel diyabet oluşturulan ratlarda sisplatin ve resveratrol uygulamasının süperoksit dismutaz ve katalaz düzeylerine etkisi araştırılmıştır. **Yöntem:** Her grupta 8 rat olacak şekilde rastgele 8 grup oluşturuldu. 1.grup kontrol grubu olarak belirlendi. 2. gruba (STZ) diyabet oluşturmak için ilk gün 60 mg/kg dozda streptozotosin (intraperitoneal) enjekte edildi. 3. gruba (RES) her gün oral olarak 100 mg/kg resveratrol verildi. 4.gruba (SİS) 3 gün sonra tek doz sisplatin 7 mg/kg (intraperitoneal) yapıldı. 5. gruba (STZ+RES) diyabet oluşturmak için ratlara ilk gün 60 mg/kg dozda streptozotosin (intraperitoneal) enjekte edildi ve her gün oral olarak 100 mg/kg resveratrol verildi. 6. Gruba (STZ+SİS) diyabet oluşturmak için ilk gün 60 mg/kg dozda streptozotosin (intraperitoneal) enjekte edildi 3 gün sonra tek doz sisplatin 7 mg/kg (intraperitoneal) yapıldı. 7. gruba (RES+SİS) her gün oral olarak 100 mg/kg resveratrol verildi ve 3 gün sonra tek doz sisplatin 7 mg/kg (intraperitoneal) yapıldı. 8.gruba (STZ+SİS+RES) diyabet oluşturmak için ilk gün 60 mg/kg dozda streptozotosin (intraperitoneal) enjekte edildi. 3 gün sonra tek doz sisplatin 7 mg/kg (intraperitoneal) yapıldı ve ratlara her gün oral olarak 100 mg/kg resveratrol verildi. **Bulgular:** Süperoksit dismutaz değerlerinin gruplar arasındaki farkına bakıldığında, RES ve RES+STZ, RES+SİS ve STZ+SİS+RES gruplarında artış söz konusu olmasına rağmen istatistik açısından bir anlam teşkil etmemiştir. Hem kontrol grubu hem de diğer gruplara göre katalaz değerlerine istatistiksel olarak bakıldığında sadece

resveratrolün uygulandığı RES ve resveratrol ile streptozotosin birlikte uygulandığı STZ+RES grubunda yükselen değerler anlamlı bulunmuştur. Sonuç: Resveratrolün, antioksidan enzimler olan süperoksit dismutaz ve katalaz düzeylerinin artmasında olumlu etkilerinin olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Streptozotosin, Resveratrol, Süperoksit Dismutaz, Katalaz

The Effect of Cisplatin and Resveratrol Administration On Superoxide Dismutase and Catalase Levels in Streptozotocin-Induced Experimental Diabetic Rats

Abstract

Aim: The effect of cisplatin and resveratrol administration on superoxide dismutase and catalase levels in streptozotocin-induced experimental diabetic rats was investigated. **Method:** 8 groups were randomly formed, with 8 rats in each group. Group 1 was determined as the control group. The first day streptozotocin was injected intraperitoneally at a dose of 60 mg / kg the to induce diabetes in group 2 (STZ). Group 3 (RES) received orally 100 mg / kg resveratrol per day. A single dose of 7 mg / kg cisplatin was administered intraperitoneally to group 4 (SIS) 3 days later. Streptozotocin was injected intraperitoneally to group 5 (STZ + RES) at a dose of 60 mg / kg on the first day to induce diabetes and 100 mg / kg resveratrol was administered orally per day. Streptozotocin was injected intraperitoneally at a dose of 60 mg / kg on the first day to induce diabetes in group 6 (STZ + SIS). A single dose of 7 mg /kg cisplatin was administered intraperitoneally 3 days later. A dose of 100 mg/kg resveratrol was administered orally to group 7 (RES + SIS) every day and a single dose of cisplatin 7 mg / kg was administered intraperitoneally 3 days later. Streptozotocin was injected intraperitoneally at a dose of 60 mg / kg on the first day to induce diabetes in group 8 (STZ + SIS + RES). A single dose of cisplatin 7 mg / kg was administered 3 days later and the rats was received intraperitoneally 100 mg / kg resveratrol per day. **Findings:** Considering the difference of superoxide dismutase values between the groups, although there was an increase in RES and RES + STZ, RES + FIS and STZ + SIS + RES groups, it did not constitute a statistical significance. When the catalase values were analyzed statistically according to the control group and the other groups, the increased values of both resveratrol applied group RES and group STZ + RES which resveratrol was applied together with streptozotocin were found to be significant. **Conclusion:** It has been determined that resveratrol has positive effects on increasing the levels of antioxidant enzymes such as superoxide dismutase and catalase.

Keywords: Streptozotocin, Resveratrol, Superoxide Dismutase, Catalase

Sözlü Sunum

Tiroit Nodüllerinde İnce İğne Aspirasyon Biyopsisinin Preoperatif Tanı Değeri

Uzman H Omer Tontus¹

¹Yüksek İhtisas

Özet

120 nodüler guatrlı hasta preoperatif dönemde ince iğne aspirasyon biyopsisi (IIAB) yapılarak değerlendirildi. Sintigrafik incelemede vakaların 54'ünde soliter nodül saptanmışken 66 vaka ise multinodüler idi. Vakaların tamamı opere edildi. Operasyon materyalinin histopatolojik bulguları ile IIAB ile elde edilen sitopatolojik bulgular karşılaştırıldı. Tüm hastalar ameliyat edilmeyip, izlendi. Toplam 10 vakada malignite saptandı. Opere edilen soliter nodüllü 54 hastadan 6 vakada malignite saptandı bunlardan 5 vaka soğuk soliter diğeri ise normoaktif soliter nodül idi. Multinodüler guatr olan ve histopatolojik olarak malignite saptanan 4 hastadan 2 si normoaktif multinodüler guatr iken 2 vaka soğuk multinodüler guatr idi. Soğuk soliter nodüller arasında IIAB sonrası yapılan sitopatolojik incelemede malignite saptanan hastaların tamamında operasyon materyalinin histopatolojik incelemesinde de malignite saptandı. Tiroit nodüllerinin preoperatif değerlendirilmesinde, IIAB yönteminin kullanılmasıyla, gereksiz cerrahi girişimlerin azalacağı, buna karşın malign nodüllerin daha erken tanınıp, etkili olarak tedavi edileceği kanısına varıldı.

Anahtar Kelimeler: Tiroit Nodülleri, Iıab, Fnab, Malignite

Sözlü Sunum

**Toz Püskürtme ve Polisaj Lastiği Profilaksisinin Diş Beyazlatma Üzerindeki Etkileri:
Randomize Kontrollü Bölünmüş Ağız Klinik Çalışması**

Dr. Öğretim Üyesi Zeliha Gonca Bek Kürklü¹

¹Çukurova Üniversitesi

*Corresponding author: zeliha.gonca.bek.kurklu

Özet

Amaç: Çalışmanın amacı, işlem öncesi toz püskürtme ve polisaj lastiği ile polisaj uygulamanın diş beyazlatma üzerindeki etkilerini karşılaştırmaktır. **Gereç ve Yöntemler:** Renk değişikliğinden muzdarip 23 denek, randomize kontrollü, bölünmüş ağız deneysel bir çalışmaya dahil edildi. Beyazlatma işleminden önce, ağzın her iki tarafına hava tozu parlatma (APP) veya kauçuk kap parlatma (RCP) teknikleri uygulandı. % 40 hidrojen peroksit beyazlatma maddesi, ofis tipi beyazlatma için 15 dakikalık iki uygulama halinde uygulandı. Diş beyazlatma etkileri hemen sonra ve 1 hafta sonra değerlendirildi. **Bulgular:** Beyazlatma tedavisinden hemen sonraki dönemde tüm renk parametreleri (ΔL , Δa , Δb , ΔSGU , $\Delta E00$) açısından profilaksi grupları arasında anlamlı farklılık yoktu ($p > 0,05$). 1 haftalık değerlendirme döneminde $\Delta E00$ değeri profilaksi grupları arasında istatistiksel olarak anlamlıydı ($p < 0,05$). **Sonuç:** Beyazlatma tedavisinden hemen sonra iki profilaksi tekniği benzer etkinlik sağladı. Beyazlatma işleminden bir hafta sonra APP tekniği daha yüksek seviyelerde renk değişiklikleri üretti.

Anahtar Kelimeler: Diş Beyazlatma, Ciede2000, Profilaksi, Renk Kılavuzu, Spektrofotometre

Effects of Pre-Operative Air-Powder Polishing and Rubber-Cup Prophylaxis On Tooth Bleaching: Randomized Controlled Split-Mouth Clinical Study

Abstract

Purpose: The aim of the study to compare the effects of pre-operative air-powder polishing and rubber-cup prophylaxis on tooth bleaching. **Materials and Methods:** 23 subjects suffering from discoloration, were enrolled in a randomized controlled split mouth experimental study. Before bleaching, air powder polishing (APP) or rubber-cup polishing (RCP) techniques were applied on either side of the mouth. A 40% hydrogen peroxide bleaching agent applied two 15-minute applications for in-office bleaching. The tooth bleaching effects assessed immediately after and 1 week. **Results:** There were no significant differences between prophylaxis groups with respect to all color parameters (ΔL , Δa , Δb , ΔSGU , $\Delta E00$) at immediate period ($p>0,05$). The $\Delta E00$ value was statistically significant at 1 week assessment period between prophylaxis groups ($p<0,05$). **Conclusion:** Immediately after the bleaching treatment two prophylaxis techniques produced similar efficacy. One week after the bleaching treatment the APP technique produced higher levels of color changes.

Keywords: Ciede2000, Prophylaxis, Shade Guide, Spectrophotometer, Tooth Bleaching

Sözlü Sunum

Trakea Obstrüksiyonlarında Nadir Bir Neden: Arteriyel Bası

Dr. Murat Yıldız¹

¹ANKARA ATATÜRK GÖĞÜS HASTALIKLARI VE GÖĞÜS CERRAHİSİ EĞİTİM ARAŞTIRMA
HASTANESİ

Özet

GİRİŞ Mekanik trakeal basıların özellikle distal trakeada ise yönetimi endobronşial stentlerle ve girişimsel işlemlerle yapılabilmektedir. Vasküler nedenli trakeal basılar nadiren izlenmektedir. Arter basılarında pulsasyon nedeniyle stent migrasyonu veya stent hareketine bağlı irritasyonel kanamalar, stent ve vasküler yapı arasında basıya uğrayan trakea duvarının nekroza gitmesi ve vasküler yapının duvarının da nekroza uğramasıyla trakeaya açılan vasküler yapıya bağlı hayatı tehdit eden kanamalar izlendiğinden bu gibi olgularda endobronşial stent işlemi kontrendikedir. OLGU 82 yaşında erkek hasta son 3 haftadır progresif nefes darlığı ve acil servisimize başvurdu. 2011 yılında aort kapak replasmanı yapılan hasta o tarihten bu yana varfarin kullanıyordu. Hasta günlük rutin işlerini yaparken, üstünü değiştirirken bile nefes darlığının çok arttığını ifade etti. Hastanın son bir senedir ses kısıklığı olduğu öğrenildi. Hastada stridor saptandı. BT raporunda aorta da anevrizmatik dilatasyon izlendiği, trakeaya belirgin bası etkisi gösterdiği raporlandı. Hastaya intratrakeal stent uygulanması için Girişimsel Pulmonoloji kliniğine konsülte edildi. Stent işleminin vasküler basılarda kontrendike olduğu belirtildi. Hasta Göğüs Cerrahisi kliniğine konsülte edildi. Trakeal basının vasküler nedenle olması nedeniyle KVC kliniğinin önerisinin alınmasını önerildi. Kardivasküler cerrahi kliniğine konsülte edilen hastanın yaşı, geriatric hastalıkları ve performansından dolayı operasyona uygun bulunmadı. Progresif ilerleyen trakeal bası nedeniyle, yapılan tüm müdahalelere yanıt alınamayarak hasta vefat etti. TARTIŞMA Aort anevrizması genellikle asemptomatiktir; ancak önemli ölçüde büyüdüğünde diğer organların sıkışmasına bağlı semptomlar ortaya çıkar. Ses kısıklığı, tekrarlayan sinirin sıkışmasının neden olduğu yaygın bir semptom olsa da, Aort anevrizması yemek borusu veya trakea da darlık veya tıkanıklığa neden olabilir. Açık cerrahi ile aort anevrizma rezeksiyonu ideal bir radikal tedavi olmasına rağmen, trakeal stent yerleştirilmesiyle endovasküler anevrizma kombinasyonu, yüksek riskli hastalar için etkili bir strateji olabilir. Uzun süre anevrizmalarla sıkıştırılan trakeobronşiyal duvar incelenebilir ve kıkırdak yıkımı yani

trakeomalazi gibi yapısal değişikliğe neden olabilir . Tüm gelişmelere rağmen Trakeal darlık en sık görülen cerrahi trakeal problem olmaya devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Stridor, Trakeal Bası, Aort Anevrizması

Sözlü Sunum

**Tubal Ligasyon Yapılan Hastaların Tubal Parçalarını Patolojik Olarak
İncelememeliyiz.**

Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Kurt¹

¹Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilimdalı

Özet

Çalışmamızda ocak 2016-nisan 2019 arasında tüp ligasyonu yapılarak çıkarılan tubal parçaları patolojik incelemeye yollanan 260 hastanın verileri olarak tarandı. Over kisti nedeniyle opere olanlar, tubal patoloji nedeniyle opere olanlar, genel cerrah tarafından ameliyat edilen hastalar çalışma dışında bırakıldı. Her hastaya bilateral ligasyon yapılarak her iki taraftan çıkan parça da patolojik incelemeye yollanmıştı. Patolog tarafından 520 adet tuba parçasının hepsinin hepsi gerçek tuba dokusu olarak ve benign olarak teyit edildi. Patolojik inceleme sayısı artsa bile sonucun benign tuba uterina olarak teyit edileceği düşünülmektedir. Yapılan bu işlemlerin sosyal güvenlik kurumu ve şahıslara toplam maliyeti 8265 Türk Lirası olmuştur. Amerikan doları bazında ise 1368 dolardır. Bu maliyet karşılık olarak hiçbir fayda ile açıklanamamaktadır. Bu çalışmamızda tüp ligasyonu yapılan hastaların tubal parçalarını patolojik incelemeye tutmanın yararına ait herhangi bir kanıt bulamadık. Sonuç olarak tubal ligasyon yapılan hastaların spesimenlerinin patoloğa gönderilmesine tıbben gerek yoktur.

Anahtar Kelimeler: Tubal Ligation, Kısırlaştırma, Defansif Tıp.

**We Should Not to Pathologically Examine Tubal Fragments of the Patients Who Underwent
Tubal Ligation.**

Abstract

In our study, the data of 260 patients whose tubal fragments were removed by tubal ligation between January 2016 and April 2019 were analyzed. Those who were operated for ovarian cysts, those who were operated for tubal pathology, and those who were operated by a general surgeon were excluded from the study. Bilateral ligation was performed in each patient and the part removed from both sides was sent for pathological examination. All 520 of the tuba fragments were confirmed as benign and true tubular tissue by the pathologist. Even if the number of pathological examinations increases, it is thought that the result will be confirmed as benign tubular uterine. The total cost of these transactions to the social security institution and individuals was 8265 Turkish Liras. In terms of US dollars, it is 1368 dollars. This cost cannot be explained with any benefit in return. In this study, we could not find any evidence for the benefit of pathological examination of tubal fragments of patients who underwent tubal ligation. As a result, there is no medical need for sending specimens of patients who underwent tubal ligation to the pathologist.

Keywords: Tubal Ligation, Sterilization, Defensive Medicine.

Sözlü Sunum

Tüketilebilir Salyangoz Üretiminde Lipid Peroksidasyonu Üzerine Bir Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Alper Kürşat Demirkaya¹

¹bilecik şeyh edebali üniversitesi

Özet

Lipid peroksidasyonu lipitlerin bozulmasına neden olan ana unsurdur ve gıdalarda ransit tat oluşumuna neden olduğu gibi renk, tekstür ve aromayı olumsuz etkiler. Ayrıca gıdanın besin değerini, raf ömrünü ve kalitesini düşürmekte ileri düzey oksidasyon basamakları sonucunda ise toksik bileşenler oluşmaktadır. Gıdalarda bulunan lipitlerin oksidatif bozulması basit ve hızlı bir yöntem olan Tiyobarbiturik Asit (TBA) testi ile belirlenmektedir. Bu çalışmada 22 adet salyangoz (*Helix lucorum*) etinin, tereyağlı ve soslu çeşitlerinin oksidatif bozulma seviyeleri TBA testi ile belirlendi. Tereyağlı salyangoz numunelerinin TBA değerinin 0,237-0,934 µgMA/g düzeyleri arasında değiştiği ve ortalama TBA değerinin 0,548±0,214 µgMA/g olduğu, soslu salyangoz eti numunelerinin TBA değerinin 0,244-0,821 µgMA/g düzeyleri arasında değiştiği ve ortalama TBA değerinin 0,505±0,167 µgMA/g olduğu tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Lipid Peroksidasyonu, Salyangoz Eti, Tba.

A Study On Lipid Peroxidation in Consumed Snail Production

Abstract

Lipid peroxidation is the main flour that causes lipids to deteriorate, and it causes the formation of rancid taste in foods and negatively affects color, texture and aroma. In addition, it reduces the nutritional value, shelf life and quality of food, and toxic components are formed as a result of advanced oxidation steps. Oxidative degradation of lipids in foods is determined by the

Thiobarbituric Acid (TBA) test, which is a simple and fast method. In this study, the oxidative degradation levels of 22 snail (*Helix lucorum*) meat, buttered and sauced varieties were determined by TBA test. It was determined that the TBA value of the buttered snail samples varied between 0,237-0,934 $\mu\text{gMA/g}$ levels and the average TBA value was $0,548 \pm 0,214$ $\mu\text{gMA/g}$ the TBA value of the sauced snail meat samples varied between 0,244-0,821 $\mu\text{gMA/g}$ levels and the average TBA value was $0,505 \pm 0,167$ $\mu\text{gMA/g}$.

Keywords: Lipid Peroxidation, Snail Meat, Tba.

Sözlü Sunum

Türk Erkeklerinde Visseral Yağ, Abdominal Obezite ve Metabolik Sendromu En İyi Belirleyen Antropometrik Ölçüm: Bel Çevresi

**Dr. Remzi Bahşi¹ , Dr. Meltem Şimşek² , Dr. Behice Merve Güler³ , Dr. Ömer Dönderici³ ,
Doç.Dr. Pınar Nercis Koşar³ , Prof.Dr. Gül Gürsoy³ , Prof.Dr. Selman Ünverdi⁴**

¹Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi

³Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi

⁴Girne Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Remzi Bahşi

Özet

Giriş ve amaç: Metabolik sendrom (MS) tanısında hangi kriterlerin kullanılacağı tartışmalıdır. Özellikle abdominal obezitenin ırksal farklılıklar göstermesi ortak tanı kriteri belirlenmesini zorlaştırmaktadır. Biz bu çalışmamızda abdominal obeziteyi belirlemede altın standart yöntem olan visseral yağ kalınlığı (VYK) ölçümünden yararlanarak Türk erkeklerinde hangi antropometrik ölçümün MS' yi daha iyi belirlediğini saptamayı amaçladık. Yöntem ve Gereçler: Çalışma prospektif kesitsel çalışma olarak planlandı. Hastalar NCEP ATP III kriterlerine göre MS' si olanlar ve olmayanlar olarak ayrıldı. VYK ile MS kriterleri arasındaki korelasyon incelendi. Bulgular: Çalışmaya yaş ortalaması $51,7 \pm 13,2$ olan MS' si olan 65, MS' si olmayan 54 olmak üzere toplam 119 erkek hasta dâhil edildi. Biyokimyasal parametrelerden trigliserit, HbA1c, açlık insülini, VYK ile pozitif korele iken HDL negatif korele saptandı. Ayrıca, VYK' nin antropometrik ölçümlerden beden kitle indeksi (BKİ), bel çevresi (BÇ), kalça çevresi (KÇ) ve bel kalça oranı (BKO) ile pozitif korele olduğu görüldü. VYK ile en iyi korele olan antropometrik ölçümün ise BÇ olduğu gösterildi. Tartışma ve sonuç: Abdominal obeziteyi değerlendirmede kullanılan, MS kriterlerine dahil edilmiş antropometrik ölçümlerin ırksal farklılıklar gösterdiği bilinmektedir. Ancak Türk ırkında

hangi antropometrik ölçümün kullanılmasının daha doğru olduğu ile ilgili veriler yetersizdir. Bizim çalışmamızda Türk erkeklerinde VYK ile en iyi korele olan antropometrik ölçümün BÇ olduğu görüldü. Buna dayanarak, Türk erkeklerinde abdominal obezite ve MS' yi en iyi gösteren antropometrik ölçümün BÇ olduğu sonucuna vardık.

Anahtar Kelimeler: Abdominal Obezite, Antropometrik Ölçümler, Bel Çevresi, Metabolik Sendrom, Visseral Yağ Kalınlığı

Best Anthropometric Measurement for the Determination of Visceral Fat, Abdominal Obesity and Metabolic Syndrome in Turkish Men: Waist Circumference

Abstract

Introduction: It is controversial which criteria will be used in the diagnosis of metabolic syndrome (MS). In particular, racial differences in abdominal obesity make it difficult to determine common diagnostic criteria. In this study, we aimed to determine which anthropometric measurement determines MS better in Turkish men by using visceral fat thickness (VFT) measurement, which is the gold standard method for determining abdominal obesity. **Methods:** The study was planned as a prospective cross-sectional study. Patients were divided into those with and without MS according to NCEP ATP III criteria. The correlation between VFT and MS criteria was examined. **Results:** A total of 119 male patients, 65 with MS and 54 without MS, with an average age of 51.7 ± 13.2 years, were included in the study. Among the biochemical parameters, triglyceride, HbA1c, fasting insulin were positively correlated with VFT, while HDL was negatively correlated. Also, VFT was found to be positively correlated with body mass index (BMI), waist circumference (WC), hip circumference (HR) and waist-hip ratio (WHR). The anthropometric measurement that correlated best with VFT was shown to be WC. **Discussion and conclusion:** It is known that anthropometric measurements used in evaluating abdominal obesity and included in MS criteria show racial differences. However, data regarding which anthropometric measurement is more accurate in Turkish race are insufficient. In our study, it was seen that the anthropometric measure that correlated best with VFT was WC in Turkish males. Based on this, we conclude that the anthropometric measurement that best shows abdominal obesity and MS in Turkish men is WC.

Keywords: Abdominal Obesity, Anthropometric Measurements, Metabolic Syndrome, Visceral Fat Thickness, Waist Circumference

Sözlü Sunum

Türkiye'ye Endemik Cousinia Ermenekensis Bitkisinin Antioksidan Özellikleri

Dr. Öğretim Üyesi Leyla Paşayeva¹

¹Erciyes Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmakognozi ABD

*Corresponding author: Leyla Paşayeva

Özet

326

C. ermenekensis Cousnia L. cinsine ait olup, Türkiye'ye endemik bitkidir. Bu çalışmada C. ermenekensis bitkisinden elde edilen metanol ekstresinin toplam fenolik madde ve toplam flavonoit miktarı ve antioksidan etkileri incelenmiştir. Ekstrenin antioksidan etkisi DPPH•, ABTS+• ve FRAP metodu ile ölçülmüştür. Sonuç olarak ekstrenin yüksek toplam fenolik madde (65.610 ± 0.044 mgGAE/gekstre) ve toplam flavonoit miktarı (52.632 ± 0.012 mgCA /gekstre) içerdiği, aynı zamanda yüksek antioksidan etki gösterdiği görülmüştür (DPPH• (%43), ABTS+• (0.5 mg/mL konsantrasyonda 0.250 μ M Troloks'a eşdeğer), FRAP (1 mg/mL konsantrasyonda $218.166 \pm 1,123$ mmol Fe²⁺ eşdeğer). Ayrıca, C. ermenekensis ekstresinin antioksidan aktivitesi üzerine yapılan bu çalışma, antioksidan aktivitedeki farklı yollar üzerinde detaylı araştırmalarla desteklenebilir.

Anahtar Kelimeler: Abts, Asteraceae, Cousinia, Dpph, Frap

Antioxidant Properties of Cousinia Ermenekensis: An Endemic Plant From Turkey

Abstract

Cousinia ermenekensis is one of the species of the *Cousinia* genus and was endemic to Turkey. In this study, the total phenolic and flavonoid content and antioxidant activities of methanol extract of *C. ermenekensis* were investigated. The antioxidant activity of *C. ermenekensis* was evaluated by DPPH•, ABTS+• and FRAP methods. In a result the highest total phenolic (65.610 ± 0.044 mgGAE/gextract) and total flavonoid content (52.632 ± 0.012 mgCA /gextract) as well as the highest antioxidant activity on DPPH• (%43), ABTS+• (at a concentration of 0.5 mg/mL equivalent to 0.250 μ M Trolox) and FRAP (at a concentration of 1 mg/mL equivalent to $218.166 \pm 1,123$ mmol Fe²⁺) tests was found in this extract. Moreover, this study on the antioxidant activity of *C. ermenekensis* extract may be supported with a detailed investigation on different pathways in antioxidant activity.

Keywords: Abts, Asteraceae, *Cousinia*, Dpph, Frap

Sözlü Sunum

**Türkiye’de Covid-19 Pandemisine Yönelik Halkın Bilgi Düzeyinin ve Bakış Açısının
Değerlendirilmesi**

Dr. Öğretim Üyesi Emine Türkoğlu¹ , Dr. Selin Erel²

¹Gaziosmapaşa Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Bölümü, Tokat

²Turhal Devlet Hastanesi, Anestezi, Reanimasyon ve Yoğun bakım Bölümü, Tokat

Özet

GİRİŞ: COVID-19 pandemisinin seyri üzerinde toplumun genel bilgi düzeyi ve davranışları önemli bir role sahiptir. Bu çalışma ile Türk toplumunun COVID-19 hakkındaki bilgi düzeyini ve bakış açısını değerlendirmeyi amaçladık. **YÖNTEM:** Bu kesitsel web anketi, Türk toplumunun COVID-19 hakkındaki bilgi ve bakış açısını değerlendirmek üzere tasarlanmıştır. Bu anket, 1-7 Temmuz 2020 tarihleri arasında kişilere sosyal medya platformları aracılığıyla ulaşılarak gerçekleştirilmiştir. Kişilere demografik bilgileri, COVID-19 ile ilgili bilgi düzeyleri, tutum ve bakış açıları ile ilgili, cevaplama süresi 5 dakika süren, 23 soru soruldu. Araştırma verilerinin hesaplanmasında SPSS 22.0 istatistik paket programı kullanıldı. **BULGULAR:** Araştırmaya 61 farklı ilden toplam 1009 katılımcı katıldı. Katılımcılar yaş, eğitim düzeyi, cinsiyet, meslek ve yaşadıkları coğrafik bölgeye göre demografik gruplara ayrıldı. COVID-19 semptomları, risk grupları, tedavisi ile ilgili sorular daha doğru cevaplandı. Ancak, bulaş yolları ve doğru maske kullanımıyla ilgili sorular daha az doğru yanıtlandı. Lise mezunu, üniversite mezunu ve yüksek lisans mezunu grupları, COVID-19 ile ilgili bilgi sorularını, ilkokul mezunlarına göre daha doğru yanıtlamışlardı ($p < 0.05$). Genç nüfusun diğer yaş gruplarına göre sosyal mesafeye daha az önem verdiği görüldü ($p < 0,005$). 636 kişi (% 63.0) aşı bulunursa aşırı yaptıracaklarını düşünüyordu. Bireylerin yaklaşık % 46'sı ölüm oranının yüksek olmayacağını varsaysa da yaklaşık %30'u nüfusun yarısından fazlasının enfekte olacağını öngörmekteydi. Yanıt verenlerin 849'u (% 84.1) Türkiye'nin yakında COVID-19' a karşı savaşı kazanacağını düşünüyordu. **SONUÇ VE TARTIŞMA** Sonuç olarak, Türkiye'deki genel kamuoyunun COVID-19 hakkında bazı yanlışları olduğu görülmektedir. Bunu düzeltmek için belirli gruplara özel bilgilendirme kampanyaları düzenlenmelidir. Anket pandeminin 1. dalgası sonrası düzenlenmiştir.

Aşıların geliştirilmesi ve kullanıma girmesi sonrası halkın bakış açısı değişmiş olabilir. Bu konuda yeni anket çalışmalarına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Anket, Covid-19, Pandemi

Sözlü Sunum

**Üçüncü Basamak Bir Üniversite Hastanesi'ne Covid-19 Antikor Testi Baktırmak İçin
Başvuran Kişilerin Sonuçlarının Değerlendirilmesi**

Dr. Öğretim Üyesi Şerife Yılmaz¹ , Dr. Öğretim Üyesi Demet Haciseyitoğlu¹

¹Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Amaç Bu çalışmada hastanemize COVID-19 antikor testi baktırmak için başvuran kişilerin sonuçlarının irdelenmesi ve PCR sonuçlarıyla karşılaştırılması amaçlanmıştır. Materyal-Metod Bu çalışmaya 18.12.2020-23.02.2021 tarihleri arasında Bülent Ecevit Üniversitesi Hastanesi'ne SARS-CoV-2 antikor düzeylerine baktırmak için başvuran kişiler dahil edilmiştir. Antikor düzeyleri VIDAS® SARS-COV-2 IgG kitiyle bakılmıştır. Bulunan değer 1 in üstündeyse pozitif; 1' in altındaysa negatif olarak değerlendirilmiştir. Kişilerin demografik özelliklerine ve COVID-19 PCR test sonuçlarına Halk Sağlığı Yönetim Sistemi'nden ulaşılmıştır. Aşıya bağlı antikor oluşumunu ekarte etmek amacıyla 23 Şubat sonrası çalışılan antikor sonuçları dahil edilmemiştir. Bulgular Çalışmaya alınan 134 kişinin yaş aralığı 22-63 tür. Kişilerin 67 (%50) sinde antikor testi pozitifdir. Bunların 62 (%93) sinin öncesinde çalışılmış PCR testi pozitifdir. PCR testi negatif olan beş kişinin ise PCR örneği verdiği tarih ya antikor örneği verdiği tarihle aynı ya da en az altı ay öncesine aittir. Antikor testi negatif bulunan 67 kişinin 21 (%31) inin PCR testi pozitifdir. Bu kişilerin PCR örneğinin pozitiflik tarihi antikor testinden 15 gün ile 9 ay öncesine kadar dayanmaktadır. Kişilerin 89 (%66) u sağlık personelidir. Bunlardan 51 (%57) inin antikor testi pozitifdir. Antikor testi pozitif olan sağlık personelinin 49 (%96) unun PCR testi de pozitifdir. Antikor testi negatif olan 38 sağlık personelinin ise 17 (%45) sinin PCR testi pozitifdir. Sonuç Çalışmamızda antikor testi pozitif saptanmış kişilerin büyük çoğunluğunun PCR sonuçlarının pozitif olması antikor testi pozitifliklerinin PCR ile korele olduğunu göstermektedir. Ancak antikor testi negatif olan kişilerin üçte birinin öncesinde COVID-19 geçirmiş olması ise humoral immun cevabın yeterli düzeyde gelişmediğini düşündürmektedir. Bu konuda ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Antikor, Virüs, Pcr

**Evaluation of the Covid-19 Antibody Results of People Applied to a Tertiary Care
University Hospital**

Abstract

Aim In this study, it was aimed to examine the results of the people applied to hospital for COVID-19 antibody test and compare them with the PCR results. **Material-Method** People admitted to Bülent Ecevit University Hospital to check SARS-CoV-2 antibody levels between 18.12.2020-23.02.2021 were included in this study. Antibody levels were measured with the VIDAS® SARS-COV-2 IgG kit. If the value was above 1, it was positive; If it was below 1, it was negative. The demographic characteristics of the individuals and the COVID-19 PCR test results were obtained from the Public Health Management System. Antibody results studied after 23 February were not included to rule out vaccine-induced antibody formation. **Results** The age range of 134 people was 22-63. Antibody tests were positive in 67 (50%) of people. 62 (93%) of these were positive with PCR. However, five people with negative PCR test results were either the same as the date they submitted the antibody sample or at least six months ago. 21 (31%) of 67 people with negative antibody test, had a positive PCR test. PCR positivity date of these people was between 15 days and 9 months before the antibody test. 89 (66%) of the people were healthcare workers. Antibody tests of 51 (57%) of them were positive. The PCR tests of 49 (96%) healthcare workers who had a positive antibody test were also positive. 17 (45%) of the 38 healthcare workers with negative antibody results were positive for the PCR test. **Conclusion** In our study, the positive PCR results of the majority of the individuals whose antibody test was positive showed that antibody test positivity was correlated with PCR. However, one third of people with negative antibody tests had COVID-19 before suggested that the humoral immune response did not develop at sufficient level. Further studies are needed.

Keywords: Covid-19, Antibody, Virus, Pcr

Sözlü Sunum

Üçüncü Trimester Sezeryan Skar Gebeliği: 31. Gebelik Haftasında Bir Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Nazan Yurtcu¹

¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi

Özet

Sezaryen skar gebeliği (SSG), gebelik materyalinin önceki uterus kesisinin skarı üzerine implantasyonu ile gelişen nadir görülen bir ektopik gebelik formudur. Dünya genelinde artan sezaryen sayısı ile daha yaygın hale gelmiştir. Transvajinal ultrasonografik incelemelerin gelişmesi ve daha yaygın kullanılması, SSG tanılarını daha fazla ve daha erken haftalarda teşhis etmemize olanak tanımaktadır. SSG, beraberinde uterus rüptürü ve aşırı kanamaya bağlı yüksek morbidite riski taşımaktadır ve zamanında tedavi oldukça önemlidir. Burada sunulan olgunun skar gebeliği 31 haftalıkken sonlanmıştır. Yaşı 37 olan annenin gebeliğinin tanısı ilk üç ayda önce ultrasonografi ile konulmuştur ve gebeliğin ikinci üç ayında manyetik rezonans görüntüleme ile tanısı doğrulanmıştır. SSG tanısı alan hasta sonlandırma işlemini kabul etmeyip kontrol muayenelerine gelmemiştir. Hasta 31. gebelik haftasında vajinal kanama ve kramp tarzı karın ağrısı şikâyeti ile acil servisimize başvurmuş, intrauterin fetal ölüm ve uterus rüptürü tespit edilmesi üzerine hastaya acil sezaryen operasyonu ve ardından kanamanın durmaması üzerine histerektomi yapılmıştır. Bu olgu, SSG'nin gebeliğin 31. haftasına kadar devam etmesi nedeniyle sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Sezaryen Skar Gebeliği, Ektopik Gebelik, Üçüncü Trimester, Sezaryen

Third Trimester Cesarean Scar Pregnancy: A Case Report At 31 Weeks of Gestation

Abstract

Cesarean scar pregnancy (CSP) is a rare form of ectopic pregnancy that develops with the implantation of the gestational material over the scar of the previous uterine incision. It has become more common with the increasing number of cesarean sections around the world. The development and widespread use of transvaginal ultrasonographic examinations allows us to identify CSP diagnoses at more and earlier weeks. CSP carries a high risk of morbidity due to uterine rupture and excessive bleeding, and timely treatment is very important. In this case scar site pregnancy ended at 31 weeks of pregnancy. The diagnosis of that case was first made by ultrasonography in the first trimester, and the diagnosis was confirmed by magnetic resonance imaging in the second trimester of pregnancy. The patient diagnosed with CSP did not accept the termination procedure and did not come to the control examinations. The patient applied to the emergency department at 31 weeks of gestation with the complaint of vaginal bleeding and cramping abdominal pain. Upon detection of intrauterine fetal death and uterine rupture, the patient underwent emergency cesarean operation and then hysterectomy when the bleeding did not stop. This case is presented because of the continuation of scar site pregnancy until 31 weeks of gestation.

Keywords: Cesarean Scar Pregnancy, Ectopic Pregnancy, Third Trimester, Cesarean

Sözlü Sunum

Vajinal Doğum Sırasında Korkulan Bir Durum: Omuz Distosisi

Dr. Pınar Yıldız¹

¹Özel Adatıp Hastanesi

*Corresponding author: Gazi Yıldız

Özet

Giriş: Omuz distosisi fetus başının doğumundan sonra, omuzların doğumunda başarısızlık olarak tanımlanmakta olup ciddi maternal ve neonatal komplikasyonlara neden olan acil obstetrik bir durumdur. Omuz distosisi, fetüs ve pelvik kavite arasındaki uyumsuzluk sonucunda oluşmaktadır. Omuz distosisinde, ön omuz pubise ve arka omuz da promontoryuma takılabilir. Tüm vajinal doğumların %0.15-3'ünde görülür ve tekrarlama oranı %1-16.7'dir. Diyabet, obezite, fetal makrozomi, omuz distosisi öyküsü risk faktörleridir, ancak vakaların yarısından daha fazlasında herhangi bir risk faktörü bulunmadığından öngörülemez ve önlenemez. Omuz distosisi, fetüste brakial pleksus hasarı, klavikula ve humerus kırığı, perinatal asfiksi, hipoksik-iskemik ansefalopati ve perinatal mortalite riskini artırırken annede kanama, atoni, laserasyon, uterin rüptüre yol açabilir. **Amaç:** Kliniğimizde gelişen omuz distosisi vakalarının mevcut risk faktörlerini, maternal ve perinatal sonuçlarını değerlendirmeyi amaçladık. **Yöntem:** Özel Muş Şifa Hastanesi'nde 2012-2015 yılları arasındaki omuz distosisi vakaları retrospektif olarak incelendi. Hastaların kayıt altına alınmış olan maternal demografik özellikleri, intrapartum özellikleri ve neonatal sonuçları analiz edildi. **Bulgular:** Üç yıllık dönemde 956 vajinal doğum olduğu ve dört (%0.41) olguda omuz distosisi geliştiği belirlendi. Hiçbir olguda omuz distosisi öyküsü yoktu. Dört olgununda vücut kitle indeksleri normaldi. Bir olguda diyabet mevcuttu ve bir bebek 4000 gram üzeriydi. Bir bebekte geçici brakial pleksus hasarı olurken, iki bebekte klavikula fraktürü izlendi. Maternal komplikasyon hiçbir olguda izlenmedi. **Sonuç:** Omuz distosisinin öngörülemeyen ve önlenemeyen, ciddi maternal ve neonatal sonuçları olan önemli bir durum olduğu, doğum ekibinin tüm doğumlarda omuz distosisi gelişebilir olasılığına karşı hazırlıklı olmaları, erken tanısı ve yönetiminde sistematik bir yaklaşımın

kullanılması gerektiği anlaşılmaktadır. Omuz distosisi ortaya çıktıktan sonra bu durumun medikal kaydının uygun şekilde belgelenmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Doğum Komplikasyonu, Omuz Distosisi, Vajinal Doğum

Sözlü Sunum

Ventriküloperitoneal Şant Sonrası Kateter Migrasyonuna Bağlı Plevral Efüzyon

Dr. Hayriye Nihan Karaman Ayyıldız¹

¹ÜMRANIYE EĞİTİM ARAŞTIRMA HASTANESİ.

*Corresponding author: Hayriye Nihan Karaman Ayyıldız

Özet

Giriş: Ventriküloperitoneal (VP) şant, hidrosefalisi olan çocukların tedavisinde sıkça kullanılan basit ancak aynı zamanda komplikasyon oluşturma ihtimali yüksek olabilen bir tedavi yöntemidir. Literatürde, VP şant kateterinin intestinal perforasyon, inguinal herni, peritonit gibi abdominal komplikasyonlara neden olabileceği bildirilmiştir. Plevral efüzyon, bronşial perforasyon, pnömotoraks ve pnömoni gibi torasik komplikasyonlar nadir olarak bildirilmiştir. Ameliyat sonrası herhangi bir zamanda ortaya çıkabilir. Plevral efüzyonun nörolojik ve bilinç bozukluğu olan hastalarda tanısı zordur. **Olgu sunumu:** Hidrosefali nedeniyle yeni doğan döneminde VP şant takılan 10 aylık kız hasta şant operasyonundan 9 ay sonra huzursuzluk ve solunum sıkıntısı şikâyeti ile hastaneye başvurdu. Hastanın akciğer grafisi ve bilgisayarlı tomografisinde sağ hemitoraksta plevral efüzyon ve VP şantın intratorasik migrasyonu görüldü. Hasta operasyona alındı. VP şantın peritoneal ucunun sağ suprahepatik alandan diafragmayı geçerek intratorasik migrasyon olduğu görüldü. Kateter batın içine yeniden alındı ve diafragmadaki defekt onarıldı. Hastanın kliniğindeki düzelme ve kontrol grafilerindeki plevral efüzyonun gerilemesi nedeniyle toraks dreni postop üçüncü günde çekildi. Kontrolünde VP şantın periton içinde olduğu görüldü. **Sonuç:** VP şant takılmasına bağlı plevral efüzyon, nadir görülen ve potansiyel olarak yaşamı tehdit eden bir durumdur. VP şantı ve solunum sıkıntısı olan hastalarda plevral efüzyondan şüphelenilmelidir. Ayrıca bu hastaların nörolojik olarak ciddi şekilde risk altında olması nedeniyle şantla ilişkili bir komplikasyon tanısını koymak oldukça güçtür. Hastalar bu açıdan değerlendirilmeli ve erken müdahale edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Hidrosefali, Ventriküloperitoneal Şant, Plevral Efüzyon, Çocuk

Sözlü Sunum

Yaşlılarda Kinezyofobinin Denge ile İlişkisinin İncelenmesi

Tuğba Karaca¹ , Doç.Dr. Öznur Büyükturan¹

¹Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi

Özet

Yaşlılık birçok sistemin geri dönüşümsüz olarak gerilediği karmaşık bir dönemdir. Kas iskelet sistemi ve sinir sisteminin de etkilendiği bu dönemde yaşlılarda denge bozuklukları ve kas gücü kaybı görülür. Denge kaybı, hem merkezi sinir sisteminde oluşan değişimlerden hem de duyu girdilerinin azalmasından etkilenir. Yaşlıların daha sık düşmesine sebep olur. Kinezyofobi ise bireylerin hareket ederken ya da fiziksel aktivite yaparken hissettikleri kaygının ifadesidir. Yaşlılarda da kinezyofobi hareketliliği engeller. Fiziksel inaktivitenin bir sebebidir. Çalışmamızda kinezyofobi değerlendirmesi için 17 soruluk Tampa Kinezyofobi Ölçeğini, denge ve düşme korkusu değerlendirmesi için Aktivite Spesifik Denge Güven Testi (ABC) ve Düşme Etkinlik Ölçeğini kullandık. Çalışmanın sonucunda kinezyofobi ile denge güven ve düşme ile arasında ilişki tespit edilmiştir ($p<0,001$). Bu ilişkilere bakarak kinezyofobi seviyesi ile yaşlılarda denge güven duygusu ve düşme riski arasında korelasyon vardır. Yaşlıların, sağlıklı ve kaliteli bir yaşam sürmesi için yapılan çalışmalara kinezyofobi değerlendirmesi ve tedavisi de dahil edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Denge, Kinezyofobi, Yaşlı

Investigation of the Relationship of Kinesiophobia With Balance in the Elderly

Abstract

Old age is a complex period in which many systems irreversibly decline. In this period when the musculoskeletal system and nervous system are also affected, balance disorders and loss of muscle strength are seen in the elderly. Loss of balance is affected by both changes in the central system and decreased sensory inputs. It causes older people to fall more often. Kinesiophobia is the expression of anxiety that individuals feel while moving or doing physical activity. Kinesiophobia also prevents mobility in the elderly. It is a cause of physical inactivity. In our study, we used the 17-item Tampa Kinesiophobia Scale for the assessment of kinesiophobia, the Activity Specific Balance Confidence Test (ABC) and the Fall Activity Scale for the assessment of balance and fear of falling. As a result of the study, a relationship was found between kinesiophobia and balance confidence, and falling ($p<0,001$). Looking at these relationships, there is a correlation between the level of kinesiophobia and the sense of balance confidence and the risk of falling in the elderly. Evaluation and treatment of kinesiophobia should also be included in studies for the elderly to lead a healthy and quality life.

Keywords: Balance, Kinesiophobia, Elderly

Sözlü Sunum

**Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitimizde İzlediğimiz Preeklemtik Anne Bebeklerinin
Morbidite ve Mortalite Oranları**

Dr. Öğretim Üyesi Fatma Çakmak Çelik¹

¹Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Preeklamps, fetüs ve yenidoğan bebeği olumsuz etkileyebilen, maternal, fetal ve neonatal morbidite ve mortaliteye sebep olan gebeliğin hipertansif bir hastalığıdır. Preeklemtik anne bebeklerinde prematüritelik ve intrauterin büyüme kısıtlılığına bağlı sorunlar görülmektedir. Bu çalışmada Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitimizde izlediğimiz preeklemtik anne bebeklerinde morbidite ve mortalitenin değerlendirilmesi amaçlandı. Retrospektif olarak planlanan bu çalışma için 20/11/2016-10/03/2021 tarihleri arasında ünitimizde takip ettiğimiz 78 preeklemtik anne bebeğinin dosyaları geriye dönük incelendi. Bebeklerin demografik özellikleri, solunum sorunları, metabolik sorunlar, polistemi, sepsis, konjenital kalp hastalığı, maternal sorunlar gibi veriler hasta dosyalarından kaydedildi. Çalışmada elde edilen bulguların istatistiksel analizleri SPSS 25 programı ile yapıldı. Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi'nde izlenip çalışmaya dahil edilen 78 bebekten 52(%66,7)'si hastanemizde doğmuştu. Hastaların 46 (%59)'sı erkekti. 76 (%97,4) bebek sezaryen sekiyo ile doğmuştu. Ortalama doğum ağırlığı 2040±740 gr idi. Ortalama gebelik haftası 33±3 hafta idi. Bebeklerin 30 (%39,5)'u in-vitro fertilizasyon ürünü idi. Maternal sorunlar; erken membran ruptürü 2(%2,6), ablasyo plasenta 3(%3,8), gebelik kolestazı 6 (%7,7), oligohidramniyoz 8(%10,3), gestasyonel diyabetes mellitus 16(%20,5), Tip 1 diyabetes mellitus 1(%1,2) ve Tip 2 diyabetes mellitus sıklığı 1(%1,2) olarak tespit edildi. Hastaların 66(%84,6)'sı prematüre idi. Bebeklerin 13(16,7)'ü gebelik haftasına göre küçüktü. Annelerin 41(%52,6)'ine antenatal steroid uygulanmıştı. Yenidoğanın geçici takipnesi en sık solunumsal sorun olup bebeklerin 54(%69,2)'ünde tespit edildi. Respiratuvar distress sendromu bebeklerin 18(%23,1)'inde, polisitemi 10(%12,8) bebekte, hipoglisemi 11(%14,1) bebekte, prematüre retinopatisi 4(%3,1), vitamin D3 eksikliği 6(%7,7) bebekte, beslenme problemi 3(%1,9) bebekte, kültür pozitif sepsis 5(%6,4) bebekte, klinik sepsis 26(%33,3) bebekte tespit edildi. Bebeklerin 34(%43,6)'ünün doğumda resüsitasyon ihtiyacı olduğu görüldü. İzleminde entübasyon ihtiyacı olan bebek

29(%37,2) idi. Konjenital kalp hastalığı 11(%14,1) bebekte tespit edildi. 5 bebekte ASD, 5 bebekte VSD, 1 bebekte aort stenozu vardı. Bir bebekte özefagus atrezisi tespit edildi. Kaybedilen iki bebeğin doğum ağırlığı 500 gram altı olup prematürelilik sorunları nedeniyle kaybedilmişti. Preeklempatik anne bebekleri prematüritelik ve intrauterin büyüme kısıtlılığına bağlı sorunlar başta olmak üzere yoğun bakım ihtiyacı açısından yakından izlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Preeklempsi, Yenidoğan, Morbidite, Mortalite

Morbidity and Mortality Rates of Babies Born to Preeclamptic Mothers Followed in Our Neonatal Intensive Care Unit

Abstract

Preeclampsia is a hypertensive disease of pregnancy, adversely affect fetus and newborn, causing maternal, fetal, neonatal morbidity and mortality. Prematurity and problems related to intrauterine growth restriction are seen in babies born to preeclamptic mothers. We aimed to evaluate morbidity and mortality of babies born to preeclamptic mothers followed in our Neonatal Intensive Care Unit. Files of 78 babies born to preeclamptic mothers followed between 20/11/2016- 01/ 03/2021 were retrospectively analyzed. Demographic features, respiratory, metabolic problems, polycythemia, sepsis, congenital heart disease, and maternal problems were recorded. SPSS 25 program was used for statistical analysis. Results were evaluated at the significance level of $p < 0.05$. 52(66.7%) babies born in our hospital. 46(59%) of babies were male. 76(97.4%) babies born via cesarean section. Mean birth weight and mean gestational age were 2040 ± 740 gr. and 33 ± 3 weeks, respectively. IVF rate was 30(39.5%). Incidence of premature rupture of membranes was 2(2.6%), ablasio placenta was 3(3.8%), gestational cholestasis was 6(7.7%), oligohydramnios was 8(10.3%), gestational diabetes mellitus (DM) was 16(20.5%). Prematurity rate was 66(84.6%). Small for gestational age rate was 13(16.7%). Most common respiratory problem was transient tachypnea of newborn diagnosed in 54(69.2%) babies. Incidence of respiratory distress syndrome was 18(23.1%), polycythemia was 10(12.8%), hypoglycemia was 11(14.1%), retinopathy of prematurity was 4(3.1%), vitamin D3 deficiency was 6(7.7%), feeding intolerance was 3(1.9%), culture positive sepsis was 5(6.4%), and clinical sepsis was 26(33.3%). 34(43.6%) babies required resuscitation at birth. 29 babies (37.2%) required intubation during follow-up. Congenital heart disease incidence was 11(14.1%); five, five, one for ASD, VSD, aortic stenosis, respectively. One baby had esophageal atresia as congenital anomaly. Mortality rate was 2(2,6%) with <500 gr and died due to prematurity problems. Babies born to preeclamptic mothers should be closely monitored for requirement of intensive care, especially for problems related to prematurity and intrauterine growth restriction.

Keywords: Preeclampsia, Newborn, Morbidity, Mortality

Sözlü Sunum

Yetişkin Hasta Grubundaki D Vitamini Düzeyinin İncelenmesi; Sivas İli Prevalans Çalışması

Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Asım Gedikli¹

¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi

Özet

Dünyada 1 milyara yakın kişide D vitamini eksikliği olduğu tahmin edilmektedir. Ülkemizde de yeterli güneş ışığı olmasına rağmen yaygın bir şekilde D vitamini eksikliği görülmektedir. D vitamini eksikliğine bağlı osteomalazi, yaygın kemik-kas ağrısı, kemik hassasiyeti, kas güçsüzlüğü, yürüme zorluğu ve kırıklar gelişebilir. Çalışmamıza 2019 yılında Dahiliye Polikliğine başvuran hastalar dahil edilmiştir. Çalışmaya dahil edilen toplam 3122 hastanın 867 tanesi (%27,8) erkek, 2255 tanesi (%72,2) kadındır. Hastalarımızın D vitamin düzeyi ortalaması 17,20±10,92 ng/mL'dir. Hastalarımızın cinsiyete göre D vitamin düzeyi incelendiğinde erkek hastalarda 17,39±9,47 ng/mL, kadın hastalarda 17,12±11,44 ng/mL'dir. 65 yaş altı hastalarda D vitamin düzeyi 16,79±10,48 ng/mL, 65 yaş üstü hastalarda 19,60±12,98 ng/mL'dir. Hastalarımızın sadece %8,6'sında D vitamini düzeyinin yeterli olduğu görüldü. Koruyucu hekimlikle D vitamini eksikliğini önleyici tedaviler planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: D Vitamini; D Vitamini Eksikliği; Sivas

Investigation of Vitamin D Level in Adult Patient Group; Sivas Province Prevalence Study

Abstract

It is estimated that around 1 billion people in the world have vitamin D deficiency. Although there is sufficient sunlight in our country, vitamin D deficiency is common. Vitamin D deficiency may develop

osteomalacia, widespread bone-muscle pain, bone tenderness, muscle weakness, difficulty walking, and fractures. Patients who applied to the Internal Medicine Polyclinic in 2019 were included in our study. Of the 3122 patients included in the study, 867 (27.8%) were male, and 2255 (72.2%) were female. The average vitamin D level of our patients is 17.20 ± 10.92 ng/mL. When the vitamin D level of our patients is examined according to gender, it is 17.39 ± 9.47 ng/mL in male patients and 17.12 ± 11.44 ng/mL in female patients. Vitamin D level is 16.79 ± 10.48 ng/mL in patients under 65 years of age and 19.60 ± 12.98 ng/mL in patients over 65. Vitamin D level was found to be sufficient in only 8.6% of our patients. Treatments to prevent vitamin D deficiency should be planned with preventive medicine.

Keywords: Vitamin D; Vitamin D Deficiency; Sivas

Sözlü Sunum

**Yetişkin Kalp Cerrahisinde Soğuk Kan ve Del Nido Kardiyoplejilerinin Ejeksiyon
Fraksiyonu Koruması Açısından Karşılaştırılması**

Dr. Öğretim Üyesi Serpil Şahin¹

¹Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi KVC Anabilim Dalı

Özet

Del Nido kardiyoplejisi (DC), pediatrik kalp cerrahisinde yaygın olarak kullanılmaktadır, ancak yetişkinlerdeki etkinlik ve güvenlik belirsizliğini korumaktadır. Bu klinik çalışma, soğuk kan kardiyoplejisi ve del nido kardiyoplejisinin myokardiyal korumada tek değişkenli olarak ejeksiyon fraksiyonu(EF) koruyuculuklarını karşılaştırmaktadır. Bu çalışmaya elektif operasyona alınan toplam 48 hasta dahil edilmiştir. Del Nido kardiyoplejisi ve soğuk kan kardiyoplejisi alanlar olarak 2 gruba ayrıldılar. Demografik veriler ve klinik veriler; yaş, cinsiyet, KPB daki ısı ,KPB süreleri ,x klemp süreleri, preoperatif ve postoperatif ejeksiyon fraksiyonları toplandı. Tüm istatistiksel analizler SPSS versiyonu 15 yazılımı kullanılarak yapıldı. Myokardiyal korumada tek değişken olarak ,operasyon sonrası ejeksiyon fraksiyonu koruyuculukları açısından karşılaştırıldılar. Soğuk kan kardiyoplejisi kullanılan vakalarda preoperatif ortalama EF %51,59 ,postoperatif ortalama EF %49.58 bulundu.Del nido kardiyopleji kullanılan grubun preoperatif ortalama EF değeri %60, postoperatif ortalama EF değeri %58,85 bulundu. Sonuçta kan kardiyoplejisinde preoperatif ve postoperatif EF arasında anlamlı fark yoktur (p=0.093). Del nido kardiyoplejisinde de preop ve postop EF arasında anlamlı fark yoktur. (p=0.408) Kan kardiyoplejisi ve del nido kardiyoplejilerinin myokardiyal korumadaki EF koruyuculukları arasında fark yoktur. İki kardiyopleji de hastaların ejeksiyon fraksiyonlarında koruyucudurlar.

Anahtar Kelimeler: Del Nido, Soğuk Kan Kardiyoplejisi, Koroner Arteriyal Bypass, Myokardiyal Koruma

Sözlü Sunum

Zayıflama Amaçlı Kullanılan Tıbbi Çaylar Üzerinde Farmakognozik Araştırmalar

Saliha Büşra Sazıl¹ , Dr. Öğretim Üyesi Çağla Kızılarıslan Hançer¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi

*Corresponding author: SALİHA BÜŞRA SAZİL

Özet

345

Obezite, sağlık için risk oluşturan, yaşam kalitesini bozan ve ömrü azaltan aşırı veya anormal yağ birikimi ile karakterizedir. Obezite ve aşırı kilo, alınan kaloriler ile harcanan kaloriler arasındaki dengesizlik nedeniyle oluşan ciddi bir sağlık sorunudur ve çeşitli başka hastalıklara sebep olabilir. Obezite tedavisi için kullanılan tıbbi ürünlerin pahalı olması ve çeşitli yan etkilere sebep olması, kişileri tedavi için yeni alternatiflere yöneltmiştir. Bu bağlamda, diyet temelli tedaviler ve kilo vermeye yönelik kullanılan tıbbi bitkiler, geleneksel tıpta ve modern tıp sistemlerinde yaygın olarak kullanılmaktadır. Bitkilerin çeşitli kısımlarından hazırlanan bitkisel (tıbbi) çaylar, asırlardır beslenme, sağlık yararları için ve obezite gibi pek çok hastalığın tedavisinde kullanılmaktadır. Toplumda, belirtilen sağlık faydalarından dolayı artan bitkisel çay tüketimiyle birlikte bir dizi halk sağlığı sorunu da gündeme gelmiştir. Bu nedenle bitki çayının güvenliğini ve etkinliğini sağlamak için kalite kontrol çok önemlidir. Yapılan bu çalışmanın amacı, piyasada zayıflama amaçlı olarak satışa sunulan bitkisel çayların içeriğinin tespit edilmesi, içlerinde belirtilen/doğru bitkiler olup olmadığının ispatlanması ve örneklerde sık kullanılan bitkilerin obezite üzerine etkisini araştırmaktır. İstanbul'daki çeşitli eczaneler, aktarlar, marketler ve internetten alınan 20 paket bitkisel form çay karışımının içerik tespiti stereo mikroskop kullanılarak yapılmıştır. İncelemeler sonucunda bitkisel form çay karışımlarında en çok tercih edilen 6 bitki olarak Prunus avium L. (Kiraz), Erica arborea L. (Funda), Foeniculum vulgare Mill. (Rezene), Rosmarinus officinalis L. (Biberiye), Camellia sinensis (L.) Kuntze (Yeşil çay) ve Cassia sp. (Sinameki türleri) tespit edilmiştir. Sık kullanıldığı tespit edilen bu bitkilerin obezite ile ilişkisinin yer aldığı çalışmalar derlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Tıbbi Çay, Obezite, Zayıflama

Pharmacognosic Researches On Medicinal Teas Used for Weight Loss Purposes

Abstract

Obesity is characterized by excessive or abnormal fat accumulation that cause a risk for health, impairs quality of life and reduces lifespan. Obesity and overweight are a serious health problem caused by the imbalance between calories taken and calories burned, and can cause various other diseases. The fact that medicinal products used for obesity treatment are expensive and cause various side effects have led people to new alternatives for treatment. In this context, diet-based therapies and herbal remedies for weight loss are widely used in traditional medicine and modern medicinal systems. Herbal (medicinal) teas prepared from various parts of plants have been used for centuries for nutrition, health benefits and for the treatment of many diseases such as obesity. With the increased consumption of herbal tea due to the stated health benefits in the society, a number of public health problems have also come to the fore. For this reason, quality control is very important for ensuring the safety and efficacy of herbal tea. The aim of this study is to determine the content of herbal teas sold in the market for weight loss, to prove whether there are the right plants in them and to investigate the effect of frequently used herbs on obesity. The content determination of 20 packs of herbal form tea mixture purchased from various pharmacies, herbalists, markets and internet in Istanbul was made using a stereo microscope. As a result of the investigations; *Prunus avium* L. (cherry), *Erica arborea* L. (heather), *Foeniculum vulgare* Mill. (fennel), *Rosmarinus officinalis* L. (rosemary), *Camellia sinensis* (L.) Kuntze (green tea) and *Cassia* sp. (senna) were determined as the 6 most preferred plants in herbal form tea mixtures. Studies on the relationship of these plants, which are found to be used frequently, with obesity have been compiled.

Keywords: Medicinal Tea, Obesity, Weight Loss

Poster Sunum

Anaerob Enfeksiyonların Tanısında Direkt Gram Boyama Sonucunun Önemi: Bir Yıllık Retrospektif Bir Çalışma

Arş.Gör. Nur Bahar Oğuz¹, Arş.Gör. Ayşe Betül Keleş¹, Arş.Gör. Buse Gül Belen¹, Edip Tokuç¹, Arş.Gör.Dr. Sinem Özdemir¹, Muhuyedin Abdır Rahman Ziyad¹, Prof.Dr. Hrisi Bahar Tokman¹

¹İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ,CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ

Özet

GİRİŞ: Anaerob bakteriler geliştirdikleri enfeksiyonlar göz önünde bulundurulduğunda, önemli mortalite ve morbidite nedenidir. Bu bakterilerin klinik örneklerden üretilmesi özel üreme ortamlarına olan gereksinimleri, maliyetin yüksek olması ve deneyimli personel ihtiyacı nedeniyle güç ve zaman alıcı mikrobiyolojik çalışmalar gerektirmektedir. Bu çalışmada, anaerob kültür isteği yapılmış olup anaerob bakteri ürememiş olan örneklerle ait direkt Gram preparasyon sonuçları retrospektif olarak irdelenmiş ve bu sonuçların anaerob etkenli bir enfeksiyonun ön tanısına katkısı araştırılmıştır. **YÖNTEM:** Mart 2020-2021 tarihleri arasında Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Laboratuvarına anaerob kültür isteği ile gelen örneklerle ait direkt Gram boyama ve anaerob kültür sonuçları değerlendirildi. Örneklerden hazırlanan Gram preparasyonlarda anaerob bakterilerin varlığını düşündürebilecek sporlu bakteriler, fuziform bakteriler veya polimikrobiyal görünüm olarak adlandırılan değişik morfolojide çok sayıda Gram pozitif ve Gram negatif bakterinin bir arada bulunduğu görünümün not edildiği kayıtlar toplandı. Ayrıca bu örneklerden Shaedler agar ile hazırlanan anaerob besiyerlerine ekilerek anaerob şartlarda 37 °C' de en az 72 saat inkübasyondan sonra anaerob bakteri üretilenler ve üretilmeyenlere ait kayıtlar da toplandı. Direkt Gram boyama sonuçlarıyla anaerob kültür sonuçları karşılaştırıldı. **BULGULAR:**Araştırmamızı gerçekleştirdiğimiz tarih aralığında anaerob kültür istemi ile gelen 3149 örneğin 140 ' ında (%0,4) direkt Gram boyama sonucunda anaerobik enfeksiyon düşündüren polimikrobiyal görünüm saptandı. Bu örneklerin 91'inde (91/140 %65) anaerobik üreme saptanmazken, 49 ' unda (49/140 %35) anaerobik bakteri üretildi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Araştırmamız sonucunda direkt Gram bakı neticesinde anaerob bakteri varlığını düşündürecek polimikrobiyal görünümün rapor edildiği örneklerin %35' inde anaerob kültürde üreme saptanırken %65'inde üreme olmadığı görülmüştür. Dolayısı ile antianaerobik tedaviye

yönlendirecek olan Gram boyama sonucundaki polimikrobiyal görünümün kültüre göre, tanıya çok daha yüksek oranda katkı sağladığı görülmektedir . Bu nedenle direkt Gram preparasyonlarda anaerobik enfeksiyonu düşündüren polimikrobiyal görünüm , klinisyenin dikkatini çekmek amacıyla raporda mutlaka belirtilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Anaerob Bakteriler,direkt Gram Preparasyon,polimikrobial Anaerobik Görünüm

Poster Sunum

Bodrum ve Marmara Adası'nda Yetişen Salvia Triloba Bitkisinin Polar Ekstrelerinin Kimyasal Kompozisyonu ve Biyoaktivitelerinin Karşılaştırılması

Prof.Dr. Gülaçtı Topçu¹ , Melike Tekin¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi

*Corresponding author: Melike Tekin

Özet

Bitkilerle tedavi eski çağlardan beri kullanılmakta ve günümüzde de her geçen gün önemi artmaktadır. Tıbbi ve aromatik bitkilerin hem halk tarafından yoğun bir şekilde tüketilmesi, hem de çeşitli sektörlerde kullanımının artması ile bu bitkilerin kimyasal bileşenlerinin ve biyoaktivitelerinin araştırılması bilimsel ve ekonomik yönden önem taşımaktadır. Türkiye'nin en zengin üçüncü ailesi olan Lamiaceae ailesinin Salvia cinsine ait en önemli türlerden biri olan Salvia triloba (syn: Salvia fruticosa Mill.) Türkiye'de en çok tüketilen ve en çok ihraç edilen türdür. Çalışmada Bodrum ve Marmara Adası'ndan toplanıp açık havada kurutulmuş Salvia triloba bitkisinin polar (metanol, sulu etanol, su) ekstreleri ve apolar (hegzan) ekstrelerinin kimyasal kompozisyonu araştırılarak, antikolinesteraz etkileri incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Adaçayı, Salvia, Antikolinesteraz, Fenolik Bileşikler

Comparison of Chemical Composition and Bioactivity of Polar Extracts of Salvia Triloba Plant Growing in Bodrum and Marmara Island

Abstract

Herbal treatment has been used since ancient times and its usage increases day by day. It gains importance scientifically and economically to investigate the chemical components and bioactivity of medicinal and aromatic plants since the intensive consumption by the public and the increase in their use in various sectors. One of the most important species of the genus *Salvia* which belongs to Lamiaceae botanical family is *Salvia triloba* (syn: *Salvia fruticosa* Mill.). *Salvia triloba* is the most consumed and the most exported species in Turkey. In the study, chemical composition of polar (methanol, aqueous ethanol, water) and apolar (hexane) extracts and its anticholinesterase effects of *Salvia triloba* plant collected from Bodrum and Marmara Island were investigated.

Keywords: Sage, *Salvia*, Anticholinesterase, Phenolic Compounds

Poster Sunum

Damar İçi Kateter Örneklerinde Üreyen Mikroorganizmaların Dağılımı: Bir Yıllık Retrospektif Bir Çalışma

**Arş.Gör. Ayşe Betül Keleş¹ , Arş.Gör. Nur Bahar Oğuz¹ , Arş.Gör. Elif Keskin¹ , Edip Tokuç¹ ,
Dr. Kübra Can¹ , Nurdan Özer¹ , Prof.Dr. Hrisi Bahar Tokman¹**

¹Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Ayşe Betül Keleş

Özet

Amaç: Modern tıbbın vazgeçilmez araçlarından biri haline gelen kateterler aynı zamanda çeşitli enfeksiyonların kaynağı olarak da karşımıza çıkmaktadır. Kateter ile ilişkili enfeksiyonlar hastane enfeksiyonları arasında giderek artan bir sorun oluşturmaktadır. Bu çalışmada fakültemizde yatan hastaların damar içi kateter örneklerinden izole edilen mikroorganizmalara ait bir yıllık verileri retrospektif olarak değerlendirilerek en sık rastlanan etkenleri saptamayı amaçladık. **Yöntem:** Mart 2020-2021 tarihleri arasında Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Laboratuvarı'na gönderilen kateter örnekleri üreyen mikroorganizmalar yönünden değerlendirildi. Koyun kanlı agar üzerine Maki yöntemiyle ekilen örnekler, 37°C de 24-48 saat inkübe edildi. Yarı kantitatif bir sayım yöntemi olan Maki yöntemiyle 15 koloniden fazla olduğu tespit edilen kolonilerden Gram preparasyonlar hazırlandı ve bakteriler Phoenix(BD) ile tanımlandı. **Bulgular:** Çalışılan 3325 hastaya ait kateter örneğinin 476(%14)ında üreme saptandı. Bunların 201'inde Koagülaz Negatif Stafilokoklar (201/476, %42), 48'inde Klebsiella pneumoniae (48/476,%10),42'sinde Pseudomonas aeruginosa (42/476, % 8.8) , 31'inde Staphylococcus aureus(31/476, %6.5),25'inde Acinetobacter baumannii (25/476,%5.2), 22'sinde Corynebacterium spp. (22/476, %4.6), 20' sinde Escherichia coli (20/476,%4.2), 20'sinde Enterococcus faecium (20/476,%4.2),19'unda Enterococcus faecalis (19/476 %3.9), 18'inde Candida spp. (18/476,%3.7), 17'sinde Candida albicans (17/476 %3.5) 10'unda Klebsiella aerogenes ve 4 er örnekte Proteus mirabilis ve Serratia marcescens > 15 koloni olarak üredi. **Sonuç:** Kateter örneklerinde, Koagülaz Negatif Stafilokokların en sık üretilen

bakteri olduğu (201/476, %42), bunu Klebsiella pneumoniae'nin izlediği (48/476,%10) görüldü. Pseudomonas aeruginosa (42/476, %8.8) bunları takip eden üçüncü en sık etken oldu. Ayrıca Kandidaların da varlığı dikkat çekti. Klebsiella pneumoniae' nin kateter örneklerinden ikinci sıklıkta üretilen bakteri olması hem ampirik tedavi düzenlenmesi hem de nozokomiyal kaynaklı enfeksiyonların izlenmesi bakımından önemli bir veri olarak karşımıza çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kateter, Koagülaz Negatif Stafilokoklar, Klebsiella Pneumoniae

Poster Sunum

Enterokolit ve Miyozit ile Seyreden mis-C: Olgu Sunumu

Dr. Hakan Onur¹ , Doç.Dr. Müsemma Karabel¹

¹Memorial Özel Diyarbakır Hastanesi

*Corresponding author: HAKAN ONUR

Özet

Giriş: 2019'un son aylarında Çin'de ortaya çıkan, SARS-CoV-2'nin neden olduğu ve Dünya Sağlık Örgütü'nün COVID-19 olarak adlandırdığı tabloda, klinik, radyolojik ve patolojik olarak çoğunlukla yetişkinlerin etkilendiğini bilinse de yeni bildirilerde çocuklarda da ağır vakalar bildirilmektedir. İlk planda Kawasaki hastalığını anımsatan bu klinik, COVID-19 ilişkili çocuklarda görülen multisistemik inflamatuvar sendrom (MIS-C) olarak tanımlanmıştır. Olgu: On yaş altı aylık kız hasta 4 gündür süren ateş, ishal, halsizlik, baş ağrısı ve şiddetli karın ve kas ağrıları ile başvurdu. Öyküsünde, iki ay önce anne ve babasının PCR (+) COVID-19 geçirdiği, kendisinin şikâyeti olmadığı ve izole edildiği öğrenildi. Öz ve soy geçmişinde özellik yoktu. Muayenesinde halsiz ve düşkün görünümdeydi, ateş 37.7 °C. Batın muayenesinde yaygın hassasiyet olup, rebound ve defans yoktu, diğer fizik bakışı normaldi, Laboratuvar testlerinde lökositoz, nötrofili, lenfopenisinin yanında enflamasyon belirteçlerinde yükseklik vardı. D-dimer ve INR'si yüksekti. Karaciğer fonksiyon testleri hafif yüksek, kreatin kinazı ise çok yüksekti. Ultrasonda yaygın enterokolit tespit edildi. Ardışık alınan iki COVID- PCR testi negatif iken COVID-İGG'si pozitif bulundu. Olgu ateş, lenfopeni, akut faz reaktanlarının yüksekliği, D-dimer, fibrinojen yüksekliği ve COVID-19 antikorunun pozitif olmasıyla MIS-C kabul edildi. Sıvı desteği, Enoksiparin sodyum, sefotaksim 100 mg/kg başlandı. Kalp tutulumu olmadığından intravenöz immünglobulin (İVİG) verilmedi. Batın içi ödem ve şiddetli karın ağrısı nedeniyle 2 mg/kg metil prednizolon 2 gün verildi. Hem karın hem de kas ağrıları belirgin azalan olgunun günlük takip edilen hematolojik parametreleri tedricen geriledi. Yatışının 7. günü şifa ile taburcu edildi. Sonuç ve Tartışma: MIS-C, hastaların ateş ve multisistem disfonksiyonu ile başvurduğu tehlikeli hiperinflamatuvar bir sendromdur. Çocuklarda COVID-19

enfeksiyonundan 3-4 hafta sonra değişik klinik tablolar ile ortaya çıkabilir. MIS-C'nin klinik seyrini ve COVID-19 ile zamansal ilişkisini anlamak tedavide önemli rol oynamaktadır. . Bir yıllık pandemi süresince SARS –CoV-2'nin klinik belirtileri anlaşılmasına çalışılırken MIS-C'nin de geniş bir klinik dağılımı olduğu, farklı bulgu ve tutulumlarla karşımıza çıkabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Mis-C, Covid 19, Çocuk, Karın Ağrısı, Miyozit

Mis-C Associated With Enterocolite and Myosite: A Case Study

Abstract

Introduction: Although it is known that adults are mostly affected clinically, radiologically, and pathologically by SARS-CoV-2 that emerged in China in the last months of 2019 and named COVID-19 by the World Health Organization, severe cases of COVID-19 have been reported in children as well. This clinic, reminiscent of Kawasaki disease in the first place, was defined as the multisystem inflammatory syndrome in children (MIS-C) seen in children with COVID-19. Case: A ten years and six months old girl having fever, diarrhea, weakness, headache, and severe abdominal and muscle pain for 4 days was admitted to the hospital. In her history, it was learned that her parents had PCR (+) COVID-19 two months ago, she had no complaints and was isolated. There were no noticeable features in her personal and family history. On examination, she looked malaise and weak, her fever was 37.7 °C. There was widespread tenderness in the abdominal examination, but there was no rebound. Other physical examinations were normal. Laboratory tests showed high levels of inflammation markers in addition to leukocytosis, neutrophilia and lymphopenia. Liver function tests were slightly elevated, and creatine kinase was very high. Extensive enterocolitis was detected in the ultrasound. D-dimer and INR were high. While two consecutive COVID-PCR tests were negative, COVID-IGG was found positive. The case was accepted as MIS-C with fever, lymphopenia, high acute phase reactants, high D-dimer, fibrinogen and positive COVID-19 antibody. Fluid support, enoxiparin sodium, cefotaxime 100 mg/kg was started. Intravenous immunoglobulin (IVIG) was not given because there was no cardiac involvement. 2 mg / kg methyl prednisolone was given for 2 days because of intraabdominal edema and severe abdominal pain. Hematological parameters of the patient, which were followed up daily, gradually regressed. She was discharged on the 7th day of her hospitalization with full recovery. Conclusion and Discussion: MIS-C is a dangerous hyperinflammatory syndrome in which patients present with fever and multisystem dysfunction. It may be observed with different clinical pictures in children 3-4 weeks after COVID-19 infection. Understanding the clinical course of MIS-C and its temporal relationship with COVID-19 plays an important role in treatment. While trying to understand the clinical symptoms of SARS-CoV-2 during the one-year pandemic, it should be kept in mind that MIS-C has a wide clinical distribution and may present with different findings and involvements.

Keywords: Mis-C, Covid 19, Child, Myosit

Glokom Hastalarında Optik Sinir Başı, Retina Sinir Lifi Tabakası ve Retina Gangliyon Hücre Kompleksinin Retrospektif Olarak Derin Öğrenme ile Değerlendirilmesi

Doç.Dr. İsmail Erşan¹ , Dr. Öğretim Üyesi Sait Can Yücebaş¹ , Prof.Dr. Burak Turgut¹

¹Onsekiz Mart Üniversitesi

Özet

Giriş ve Amaç: Optik koherens tomografi ile ölçülen peripapiller retina sinir lifi tabakası (RSLT), ganglion hücre analizi (GCA) ve optik sinir başı (OSB) parametreleri ile görme alanı (GA) parametrelerini kullanarak glokom tanısı koymak için derin öğrenme modeli geliştirmeyi amaçladık. **Yöntem:** Ocak 2017 ve nisan 2020 yılları arasında kliniğimizde takipleri yapılan glokom tanılı olgular ile glokom şüphesi olguların kayıtları retrospektif olarak tarandı. Olguların GA (full threshold program 30-2), OKT (Cirrus HD-OCT 4000; Carl Zeiss Meditec, Inc.) ile ölçülen, RNFL, OSB ve GCA parametreleri kaydedildi. Veri kümesi %60 eğitim %40 test şeklinde ayrıldı. İlgili model, veri madenciliği ve makina öğrenme uygulamalarında bir açık kaynak aracı olarak kullanılan RapidMinerStudio9.2 sürümü üzerinde gerçekleştirilmiştir. Verilerin istatistiksel analizi için Statistical Package for SocialSciences (SPSS) 20.0 (SPSS Inc., Chicago, IL) paket programı kullanıldı. Değerlendirilen parametreler gruplar arasında Mann-Whitney U testi kullanılarak karşılaştırıldı. P-değerinin 0,05'in altında olması istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

Anahtar Kelimeler: Glokom, Derin Öğrenme, Optik Koherens Tomografi, Yapay Sinir Ağı

Göğüs Ağrısının Kardiyak Olmayan Bir Nedeni

Dr. Aydın Sarıhan¹

¹Manisa Şehir Hastanesi

Özet

Kalp dışı göğüs ağrısı, iskemik göğüs ağrısına benzer, ancak kardiyak nedenler hariç makul bir çalışma ile göğüs ağrısı olarak tanımlanır. Birçok çalışma, koroner arter hastalığı olmayan göğüs ağrısı hastalarında genel popülasyona kıyasla ölüm oranlarında önemli bir farklılık bulamamıştır. Olgu 64 yaşında erkek hasta 1 aydır tekrarlayan sırt ağrısı şikayeti ile hastane başvuru. Hastanın medikal geçmişi incelendiğinde 1 ay önce sırt kaslarının spazmı nedeniyle kas gevşetici ve ağrı kesici tedavi almış. Bir hafta kadar şikayeti gerilesede tekrar ağrısı artmış. Tekrar göğüs ve sırt ağrısı ile başvurduğu acil serviste kardiyak tetkikleri normal gelmesi üzerine aort diseksiyonunu dışlamak için kontrastlı aort anjiyografisi istenmiş ancak aort damarında bir anormallik saptanmamış. Kardiyoloji poliklinikte efor ve miyokard sintigrafisi istenmiş ancak bu sonuçta normal gelmiş. Son acil servis başvurusunda tekrar aynı şikayeti olan hastanın EKG ve kardiyak enzim tetkikleri normal olarak geldi. Hastanın eski çekilen tomografisi tekrar incelendiğinde T5 vertebrada patolojik fraktür olduğu saptandı. Tastişma: Çoğu insanda kalp dışı göğüs ağrısı, gastroözofageal reflü hastalığı gibi yemek borusu ile ilgili bir problemle ilgilidir. Diğer nedenler arasında kas veya kemik problemleri, akciğer rahatsızlıkları veya hastalıkları, mide problemleri, stres, anksiyete ve depresyon yer alır. Bizim vakamızda kardiyak ağrı efor ile arttığı için yüksek olasılıklı kardiyak hadise düşünülmüştür. Kardiyak ve kardiyak dışı göğüs ağrısının ayrılması maliyetli ve zaman alan bir süreçtir. Sonuç: Göğüs ağrısı semptomun hayatı tehdit eden en önemli hastalığın habercisidir. Göğüs ağrısı, genel bir tanı olup hayati tehdit edici bir durum olup olmadığı isptalanmalıdır. Ancak kardiyak olmayan göğüs ağrıları da hatatı tehdit edici sonuçlara sebep olabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Göğüs Ağrısı, Vertebra Kırığı

Tüberkülozun Nadir Görülen Formu: Oküler Tüberküloz

Dr. Nisa Nur Tapaç¹ , Dr. Öğretim Üyesi Ümmühan Çay¹

¹Çukurova Üniversitesi, Çocuk Enfeksiyon ve Hastalıkları Anabilim Dalı

*Corresponding author: NİSA NUR TAPAÇ

Özet

358

GİRİŞ :Tüberküloz(TB) Mycobacterium tuberculosis'in yol açtığı bir enfeksiyon olup patolojik olarak granülom oluşumu ile karakterize bir hastalıktır.Oküler tüberküloz en sık,pulmoner veya ekstrapulmoner primer odaktan Mycobacterium tuberculosis'in hematojen yayılmasının bir sonucu olarak gelişir,nadiren epitel yaralanmasını takiben primer enfeksiyon olarak da ortaya çıkabilir(1).Gözün tüm bölümlerini tutmakla birlikte en yaygın göztutulumu koroidit,korioretinit,koroidgranülomu,optik disk granülomu,sklerokeratoüveit ve interstisyelkeratittir(2).Bu yazıda granülamatöz üveitli bir hastada yapılan tetkikler sonucu pulmoner ve oküler TB tanısı konulan olgu sunduk. **OLGU:**Daha önceden bilinen bir hastalığı olmayan 16 yaşında kız hasta 2 aydır her iki gözde kızarıklık, ağrı ve görmede azalma şikayeti olması üzerine hastanemiz göz polikliniğinde granülamatöz üveit tanısı konulmuş.Bunun üzerine Çocuk enfeksiyonakonsülte edilmiş. Öyküsünde göz semptomlarının yanısıra 2 yıldır öksürük şikayeti mevcuttu ve son 2 aydır öksürük şikayetinde artma vardı. Ek sistemik semptom yoktu. Dede TB nedeniyle 15 yıl önce ex olmuştu. Kuzenleri TB geçirmişti. Fizik muayenede iki gözde kızarıklık,ışığa hassasiyet dışında özellik yoktu.Sedimentasyon 51mm/h crp19 mg/L TORCH,hepatit paneli,AntiHIV, salmonella, brucella, lyme, sifiliz, kedi tırmığı, tularemi serolojileri negatif idi.Romatolojik değerlendirmesinde hastalık saptanmamıştı.PPD testi 0x0 mm,Quantiferon pozitif idi. Üç kez alınan balgam aside rezistans basil boyaması ++ pozitif idi.Aile TB taramasında özellik saptanmadı.Toraks BT normaldi.Pulmoner ve oküler TB tanısıyla izoniazid, rifampisin, pirazinamid, streptomisin ve oral prednizolon başlandı.Tedavinin 1.ayında öksürük ve göz bulguları geriledi.Balgam ARB negatif idi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Oküler TB,ekstrapulmoner TB'un oldukça nadir formu olup oküler örneklemdeki zorluklar ve

kesin tanı kriterlerinin bulunmaması nedeniyle kesin insidans bilinmemektedir(3).Sistemik tüberkülozlu hastalarda yorgunluk, kilo kaybı, gece terlemeleri, öksürük ve ateş gibi semptomlar olabilir.Çoğunlukla çocukların hiçbir sistemik semptomu yoktur.Hastalık genellikle kronik ve sinsidir. Gözdeki herhangi bir yapıyı etkileyebilir.Tedavisi pulmoner TB gibidir. Ancak tedavi süresi konusunda net bir fikir birliği yoktur.Klinik tabloya göre kortikosteroidlerin eşzamanlı kullanımı önerilir(4).TB'un tüm sistemleri tutabildiği unutulmamalıdır.Tanıda,öncelikle hastalığı düşünmek, temas veya geçirme öyküsünü sorgulanması, klinik, radyolojik ve laboratuvar sonuçları ile hastayı bir bütün olarak değerlendirmek gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Granülomatöz Üveit, Tüberküloz

